

Kapalakundala.

A Translation.

V. Krishnan Campi B. A.

ILLUSTRATED

All Rights Reserved.

കുപാലക്ഷ്യം.

വി. കുള്ളൻതമ്പി. സി. എ.

കേരളവമ്മ ബുക്ക്‌ലിഫ്ട്
തിരവന്ത്തപുരം.

മാനപരിപ്പ് ദിം. ആര്യ

സ്റ്റേറ്റ് വകാദശ

അവതാരിക്ക.

പരിഷ്കരിച്ച പാംപാളിക്കുട്ടി അന്ത്യത്തെ
ബി. ഒ ദ്രുതിക്ഷയിൽ സംസ്കൃതവും മലയാളവും ഏതു
ക്ഷീകരിച്ചയുമായിട്ടുള്ളതു് തിരവന്നപും കാശേജിൽ
നിന്ന ഇയിച്ചുവരിൽ രാഖാൻ മിസ്റ്റർ വി. കുഷ്ണൻ ത
ബി. പരിക്ഷാലിവസ്കാർഡിൽ മിസ്റ്റർ തമിക്ക ഭരത്വ
വശാൽ മനസ്സിനു ദേഹത്തിനു ദന്ധപോലെ അസ്പദ
സ്ഥ്രം സംഭവിക്കയാൽ പരിക്ഷാവിജയത്തിൽ വലിയ ഉ
ന്നതിരെയാണു ലഭിക്കാൻ സന്ദര്ഭത്തിയായില്ല. എങ്കാലും
തമി അവർക്കളുടെ വിഭ്രാംപരിചയൽ സാധാരണ വി
ഭ്രാംപരികളുടെ തോതിന്പെട്ടി നോക്കുന്നതായാൽ അ
തുനം ഉജ്പലമായിരുന്നുവെന്ന സ്ഥലത്തെ കാഴ്ക്കും
ഈ എല്ലാ അല്പാപകമായം ഏകുക്കണ്ണൂപുന സമ
രിക്കം. വിഭ്രാംപരികൾക്കു വേണ്ടുന്ന പലേക്കുന്നങ്ങളിൽ
കൂടിയില്ലെന്നു തന്മിക്ക നൂനതയുണ്ടെങ്കിൽ അതു
ആരോഗ്യത്തിലും വ്യവസായത്തിലും മാത്രമാകും. സു
കമാറ മുത്തികൾക്കുള്ള ദ്രോഗാസവത്പും ഹാണിനാശനു
നാല്പൂതെത്തു അലസപ്രാ തമിയെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു
രിക്കല്ലോ എന്നിക്കു വിവക്ഷയില്ല. ഉഹാദേശങ്ങളെല്ല
ഉടൻ ഗ്രഹിക്കയും ഭാമിക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ തമി
ക്കു സവിശേഷമായ സാമത്ര്യമുണ്ടെന്നു് എന്നിക്കു പല
ദ്രൂഢം അനഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് തൊൻ തമിയെ പാംപാളി
ക്കുട്ടിയും ഉത്തരവാദി വരിതം നാടകാനന്തിൽ,

(2)

‡ “വിതാൽ ഇങ്ങ് പ്രാജേഷ വിദ്യാം
 യാമെവ തമാ ജൈ
 ന ച എല്ല തയോർജ്ജതാനേ ശക്തിം
 കരോത്രുപചന്തി വാ
 ഭവതി ഹിച്ചന്ത്രിഞ്ച്ചാൻ ഭേദഃ
 ഫലം പ്രതി തദ്ദുമാ
 പ്രഭവതി തുച്ചിർബിംഗവഗ്രാഹ
 മനിർ ഓ മുംബ ചയഃ”

എന്ന ഭവഭ്രതി വിദ്യാത്മികളേപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒ
 ഡപ്പാജന്തരഭേദം തുണ്ണിൽ നേര രണ്ടു തവണയല്ല തന്നി
 എനക്കു പ്രത്യക്ഷ്യേപ്പുചെത്തിത്തനിട്ടുള്ളതു്.

ഇംഗ്ലീഷിനും നാട്ടഭാഷകൾക്കും സമപ്രാധാന്യം
 കൊടുത്തിട്ടുള്ള അത്രാം രാഖരിയിൽ ബി. എ. ഒയിച്ചു
 വർവ്വഴിഷ്ടായിട്ടാണെ പാഥ്യാത്ര വിജ്ഞാനം നാട്ടിൽ ചാ
 രക്കേണ്ടതു്. അവരിലും പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചു എന്നറി
 ണ്ടാൽ പിരോ ദിവസം താനു പിഴ്സ്റ്റിനു വേണ്ടി
 എത്ര ജോലിയാണു കൈനേയൻഡ്രോണതന്നു് ഉണ്ടാ

‡ തുല്യം ചൊല്ലിക്കാട്ടുകുന്നിരു ഇര ജീവനു
 പ്രാജന്തനും വിദ്യയെത്താ-

നില്ലാതാ. കില്ലേവനും ഗ്രഹണചാട്ടതെയ-
 തനാൻ കൊട്ടക്കാടമില്ല-

തെല്ലും മഞ്ചട ബിംഗത്തിനെ ചിലവിനി-
 ചയ്യാപ്പമായുരഗ്രഹിക്ക-
 നില്ലവുണ്ണം ഫലം കൊണ്ടവരിയവരാ-
 ടയറിഡു ക്രൈമിംഗാം.

(3)

கொஞ்சாடுள் யுவாக்களைக் கிடை நாட்காச்சி வலிய மூன்றாமென்ற ஸிலிஜினால் தீட்டியிலு. நிதியூத்தி செக்டியூ, ஸுஷ்டானிக் கிலையில் தூத்துப்பு, அனத் ஸ்டா, ஜினமுதிரு மரவுத்துத் அலீஜாதகுலஜாதமை ராய் பரீக்ஹாவிஜயிக்ஹாஸ் விழுாபுவரண்டில் ஒ பூர்யிகாரிகர். இப்புறைத் ஸ்பாருப்போன்ற ஏஷிவ் கூ, நமதூட அவினாவர்க்கரக்கூ ஸிலிஜிடிட்டுத்தினாத் ராக்ரேக்ரைதை கை குழக்காரர்கள் கிலையில் வாய்ந்தார்ஜெட் ஸமக்ஷம் அவதரிப்பிக்கனாதில் ஏநி செ வழுதாய் ஹரிதாத்துக்கள்.

பாவக்கமாய் ஗ங்஗ா ஸாக்ரத்தில் தீர்மூலாங் கூ பாட்சி பரிமுலங்காயிடுாஸ் தப்பி மல்லாந்து ஸாக்கி தூரங்களில் புமமபுவேர, செதுவாது. ஗ங்஗ா ஸாபாந்தை வழிக்கென்களில் ஗ங்஗ாங் தூரங்கரங்கப் பயவரிழூ, தூர்தாவ அநுரத்தியோட்டுநூட்டித்தன குத்த குத்தாவிள்ள வாய்யாடியூ பூஸரிக்கன். அந்தி ஸ்தாந்தூந்தயாத்தில் எஸ்ஸூத்தவப்புதூயேங்காக்கர அந்திக்கைப்படிட்டுத்தென் ஸமதிக்கைதை கிய்வாக்குதில்; பூநால் பூதி பாட்சிவிசயத்திள்ளுப்புத்தமிழு, கால லீந்துபு, சுறவுவு, அநுஷ்டாவிக்கையேங்கார தீபுத ஏ நூது மூன்றாக்கத்திள்ள அதிகைவிண்ணது ஓாஷ கோடியில் புதுவைப்புத்தாயிப்புரவால் கெக்கலும் அவகாஶம் காண்கிலூ. காபாலி கைகள் கட்டிலிக்கை வழிக்கென்கிலூ அந்திக்கையில் கூட ரீதி ஓாஷமாயு கூ காலிகைப்புத்தமாகின்ன. அந்தப்பார்த்தனை குமாந்தில் ஸஸ்துதா கூ யங்காந்துமங்களைச் செ பகுது

മുഖ്യായേക്കാം; എന്നാൽ അതു് രഹിതത്തോ അസ്ഥാ നത്തിലോ അസംഗതമോ ആയിട്ടില്ലെന്ന സമാധാന പ്രേരകയും ചെയ്യാം. വാക്കിന പ്രസാദത്തിനും സവർത്ത കശണങ്ങൾക്ക്. ശൈലിഭേദം രഹിതത്തും എൻ്റെ ദൃശ്യി യാൽ പതിപ്പിക്കില്ല. വാക്കുങ്ങളേ വളഞ്ഞേക്കടിവലി ആനീടാൻ ചുറപ്പേണ്ണയാൽ ബന്ധപ്പാരഞ്ഞും വന്നി കില്ല. സവർഖിയമായ ഒച്ചത്രുവും ദിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്

ക്രാലക്കണ്ണല ഒരു സപതന്ത്രതയല്ല; എന്നാൽ അതു് ഒരു തർജ്ജമയാണെന്നും ചരിഞ്ഞതിനും താമില്ല. പ്രസിദ്ധനായ സ്വാഗാമീകവി ബങ്കിംച്ചുവാററക്കി ചുമ ചുട്ടിക്കുള്ള മുഖം മുഖം ഭാഷാന്തരത്തിൽ വിനു കമാവസ്തു ഗ്രഹിച്ചു നിമ്മിച്ച രോദ്യായികയാണ് അസ്തു തക്കതിച്ചുനും പരാത്താൽ ദാദാലുവമായിരിക്കും. എഴു തത്തുന്റെ അപ്പും അമരാമായണം സംസ്കൃതമുലഗ്രന്ഥ തേരാട്ടു് എത്തേരാളും ദേഹജിക്കണ്ണങ്ങോ അനുഭവതാ ഉം തവിയുടെ ക്രാലക്കണ്ണല ബന്ധാദ്ധാദ്യായികയേണ്ട ദേഹജിക്കണ്ണങ്ങൾ പറയാം. ബാംഗാളു കവിയുടെ ഓം ഗ്രാഹിക്കുന്നും മലയാളകവി കെച്ചു വാക്കാൻ ചുറപ്പു കിട്ടില്ല; എന്നാൽ എല്ലാം തന്നെ ഒന്നു ഒത്തച്ചു മിനക്കി ടുണ്ട് കേരളഭാഷാവിവരത്തിൽ കൂലംസമാനം വഹിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമയോടു താരത്തുവേച്ചുള്ളൊന്നു തായാൽ തവിയുടെ കുതി തിരിവിൽനിന്നുംകൊള്ളുന്നതി യ പാതപ്രോാഡെ പ്രമാണിക്കണ്ണാവനു നിരാക്ക്രമായിപ്പറയാം.

തവിയുടെ പ്രചമത്തി ഒരു സപതന്ത്രഗ്രന്ഥമാ അഭ്യന്തരാജി ഇരു ഒരു സ്ത്രീന്ത അവി ഏഞ്ചിനീ

(5)

എ. വൈദ്യം, വക്കീൽവേല മുതലായ മറ്റ തൊഴിലുകളിലെന്നാണോ ലഭിക്കുന്നതു പ്രവേശിക്കുന്നവർ ആരംഭത്തിൽ അപ്പുകാലം പരാത്രയതോടുകൂടി അതുസമർപ്പിയിൽക്കൊടുത്തു് അതഥാസ്യമാണോ. “രണ്ടായിരക്കണ്ണം ചിലക്ക് വരാവുന്ന അസ്പാരസ്യരണ്ടു അതിന്റെ പിന്നുംമാറിക്കടക്കി അച്ചിരേണ്ടു് മുൻകരിക്കുമ്പോൾ

തിങ്കവന്നുപോരം }   എ. ആർ. രാജു രാജവമ്മാ.
പുന്ന. ഇലം ടൗ. }

---

* സ്വന്തം=തന്റെതു, സ്വത്തി; (സു+അന്തം) മുഖപഞ്ചവസ്തുനാം.

To My Mother.

സംഗതിവീരം

രാജാം ഭാഗം.

അമ്പ്രായം ഫ.

,, ഒ.	ഗംഗാസർഗ്ഗം
,, ഒ.	നദീതീരം
,, റ.	രജവിജനപ്രദേശം
,, റ.	കാശാലികൾ
,, റ.	കടൽത്തീരം
,, റ.	കുപ്പലുക്കണ്ണല
,, റ.	ചുജകൾ
,, റ.	രജകാഴ്ചയ്യലം

രാജാം ഭാഗം.

അമ്പ്രായം ഫ.

,, ഒ.	രജരഷിഖണം
,, ഒ.	വഴിയരികിഞ്ചുള്ളി രജ ഭൂമം
,, റ.	സുവര്മിമാരകട സദ്ധനം
,, റ.	ആര്യരണാക്കദ്ദു ടെക്കാമെ
,, റ.	സപദേശം
,, റ.	രജസംഭാഷണം

കുന്നാം ഭാഗം.

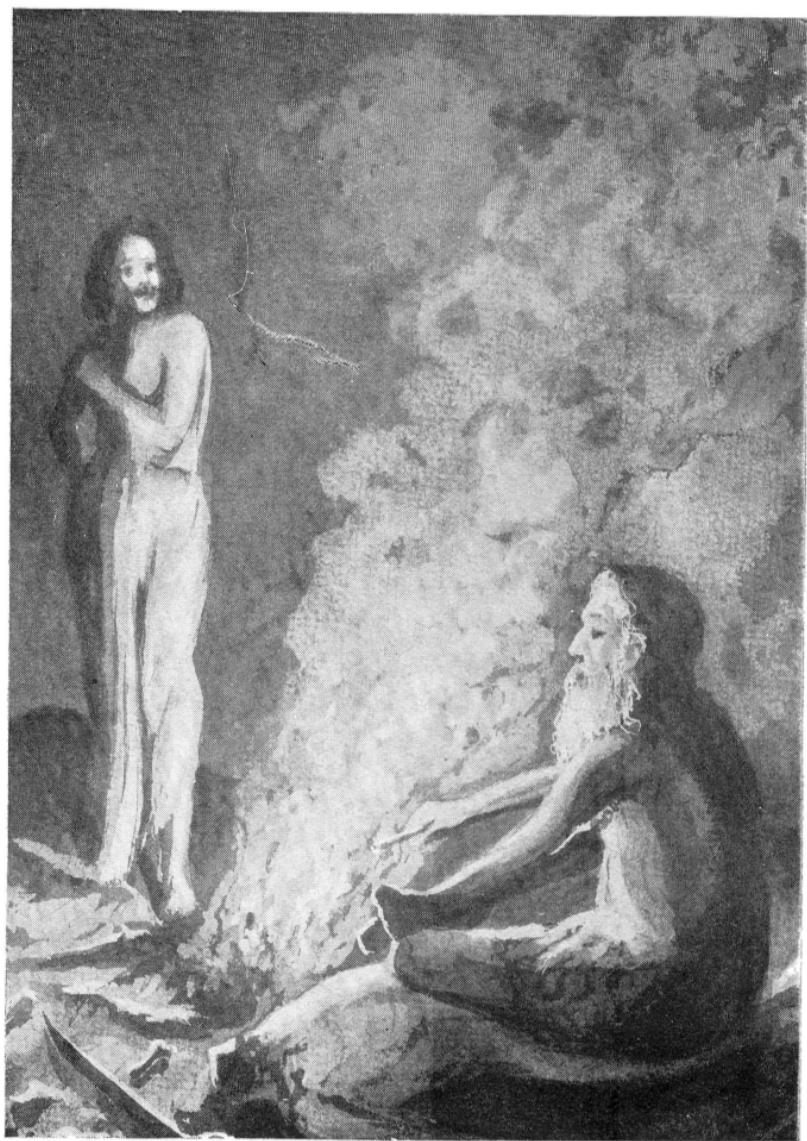
അമ്പ്രായരം ഫ.	കഴിഞ്ഞകമകൻ
,, റ.	ക്ഷേപ്തിയദിപ്രായം
,, ട.	പ്രതിപദ്ധപികൾ
,, റ.	രാജഗ്രഹം
,, ണ.	വത്മാവതി
,, റ്റ.	ക്ഷേവനപ്രദേശം

നുല്ലം ഭാഗം.

അമ്പ്രായരം ഫ.	ശ്രീനാളമം
,, റ..	വനമധ്യത്രിലുള്ള
,, റ.	ക്ഷൈക്കിൽ
,, റ.	ക്ഷേസപ്തപ്പനം
,	ശങ്ക
,, റ.	ആഹാരിന്ദ്രിയന്വശം
,, റ്റ.	ക്ഷേസംഭാഷണം
,, റ.	സപ്തരികളുടെസന്ദർഭം
,, റ്റ.	ആഹാരിലേയുള്ള തൃപ്തി വാദി

അമ്പ്രായരം ഭാഗം.

അമ്പ്രായരം ഫ	ഗ്രേശാനം
--------------	----------

By K. R. Ravi Varma.

കാപ്പാലക്കമ്പിൾ.

ര ന ന ന ഭ ന ന .

അധ്യായം ത.

ഗംഗാസാഗരം.

ഭാവിത്രേയസ്സം പാപനിറ്റിയും ഉദ്ദേശിച്ച്, നാ നാമ്പുദേശങ്ങളും നിന്നും പാശേത്താഴുകന ജനപ്രവർഹം അഴിട്ട സംഗമസ്ഥലങ്ങളായി അനേകകം പുസ്തകത്തീർമ്മ അംബം, ഏപ്പാക്കാലങ്ങളിലും, ഏപ്പാ ദേശങ്ങളിലും, ഉണ്ടായിട്ടണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വസ്തു അഥവാ. സവ്‌ലോകനിയന്ത്രിയായ ഒരു മഹാ ശ ക്രിജ്ഞ പ്രഭാവത്തെ, ഭയഭക്തിബഹുമാനാദി വികാര അദ്ദോച്ചക്രമി, അന്ധാരികമാണ് എന്നാവും ഉന്നതമായ ഒരു നില മഹാശ്വരത്തിനും ഉണ്ടാക്കവാൻ വേണ്ടി തേതാളം ഗാംഡിംബും രാമാനീയകവും വഹിക്കുന്നവായി കൊണ്ട് ഈ തീർമ്മങ്ങൾ മിക്കവാറും കണ്ടിവരാറിഷ്ടതു് ഇവയിൽവച്ചു് പണ്ണേജ്ഞപണ്ണേജ് തന്നെ, വളരെ പു സിലി സന്ധാദിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടിട്ടും ഉത്തരഭാരതത്തിൽ പാല ഭാഗത്തുനിന്നും ലഘോഷാപലക്ഷം ജനങ്ങളെ പ്രതിവസ്തും ആകയിച്ചുപോകുന്നതും ആയ ഒരു തീർമ്മമാണ് “ഗംഗാ സാഗരം”, ഭാരതഭാജാനിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു് “സുഗി

വിന്തുക്കുവ മാനുംപാമുട്ടുമല്ല" സീംഗുകീഴ്ക്കുന്ന വീഡി
സാമുച്ചിത്തിൽ മുണ്ടുവിച്ചു; വിന്റുകുമ്പിത്താള്ളുന്ന ദി
മരംഡാളികയു ഉങ്കകിച്ചുറപ്പേടുന്ന ഒലപ്പുവശമാളുണ്ട്
വോന്തൽക്കാലാത്തും വഹ്നിലെവന്നപോലെതന്നു സംശ്ലേഷിയായി,
ഉദയപാർശ്വപ്രദാഹിലും ധാന്യാദി സവാൽസമുച്ചേരി
പരി ചൊരിഞ്ഞ കാമയേറവായി, ഓരായിരത്താത്തുരുടുന്ന
ചുകയോളം സഖ്യരിച്ചു, വിശ്വവിള്ളേശി ഓടിയ ഗംഗ
ടട്ടവിൽ ടൊ-ഗാ സമുദ്രത്തിൻ്റെ "ക്ഷേത്രവരാലോഹ" മേറു,
വിന്തുമിച്ചു ലയിക്കുന്ന സമലം ഇരാന്നുന്നു "ഗം
ഗാസാഗര" എന്ന നാമയേയുംകാണ്ടതനു സ്വീകൃതമാണ
പ്ലോ. ഹിമവൽക്കര പരമ്പരകളിൽകൂടി തുതനമായി
കടന്നവനവരും, ഇൻഡ്യയിലെ പ്രാചീനനിവാസികളും
പരാജിതരക്കുന്ന വിശ്വയത്തിൽ തങ്ങൾക്കു് ഉതകിയ
ബാധപരാത്മരും മഹാസത്പത്തയും തന്നെ പ്രിതുവൈ
താമഹമായി ലഭിച്ച ഉത്തമസ്തതെന്നു കരത്തിക്കൊണ്ടാണ
ടിവന്നവരും ആയ പ്രാചീനാന്ത്രമാക്കു് പ്രതിയിടു ഇരു
അന്തിമവും അസാധാരണവും ആയ ചിലാസം പ്രത്യേ
കിച്ചും ഏദയാക്കപ്പുകമായി തോന്തിയിരിക്കുന്നു. സമിദ
തിനോട് സംഗമിക്കുന്നതിനു് എക്കേൽഡം ഒരുപ്പുരുടുന്ന
നാ ചിക മുകളിയവച്ചു് ഗംഗ പലേ ശാഖകളായിപ്പിരിയു
നു. ആത്മഭേദം ക്രിക്കറെ പലതരം കുറിച്ചേട്ടികളും ലത
കളും മുക്കുങ്ങളും കൊണ്ട് നിബിധമായി പൊതിഞ്ഞു്,
പൊതുവേ "സുദരവന്ന"മെന്നു നാമയേയും സിലിച്ചിട്ടു്
ഒരു ട്രണേകും ട്രീപുകൾ ഇവയുടെ അന്തരാളങ്ങളേ അല്ല
കരിക്കുന്നു. ഒരു വിമാന സഖ്യരിച്ചുടെ ദൃഢിയിൽ, ഇവ,
മിന്നിത്തിളങ്കുന്ന വെള്ളിത്തകിടിൽ പതിച്ചു മരതകമ
ശനികരപോലെ പ്രശ്രേഖിച്ചുകാണ്ടാവുന്നതാണോ.

പുജ്ചിയുടെ അവിഭിംഗം മുതൽക്കേ ഈ ട്രീപുകൾ തങ്ങൾക്ക് ജന്മാവകാശം സിലവിച്ചിട്ടുള്ളതും എന്നു കരകി വിഗ്രഹാവസ്ഥം ചെയ്തുപോയെന്ന വ്യാദ്ധിക്രമാത്തടം അധികാരാവാലാറിമിത്തം ഇന്ന് പ്രദേശങ്ങൾം മിക്കവാറും മനഷ്യരും ദ്രോധിപ്പണ്ടുണ്ട്. ഇത്തരുതടം സാന്നിധ്യത്തിലും താഴെ ഇത്തരെയൊന്നും കൂടിയാണ് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കുറച്ചിലെ ഭാഗങ്ങൾം ദ്രോഗന്ത്രമിയായിട്ടുണ്ട് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതും. നാഡോന്തവജ്ഞാനം, ബീഡിസ്റ്റത്താർട്ടുടെ വിവിധ ഒന്നുകളും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവയും ആയ അസംഖ്യം ശരീരങ്ങളും, അവയെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽ ജാഗത്തുക്കാണ്ടും ജിംബുകാടി ക്ഷുദ്രജീവികളും നിശ്ചന്തരമായ കാരാളും നികളിലും ആ പ്രദേശങ്ങൾിൽ സ്വപ്നസ്ഥിലുമായ ഭയങ്കരതയേ രാഖിപ്പിക്കുന്നു. പല വിധങ്ങളിലുമുള്ള പ്രാംഭ സംഭാഷണങ്ങളും വ്യാക്കാവും, അനോക്ക ദിവ്യ തൃതീയങ്ങളും മലിനവും ആയ ഒരു ജീവിതം അവസാനിച്ചതിനോടു ശേഷം, തുതനമാരി സ്വന്തമായാണ് ലഭിച്ച ആത്മാവിൻ്റെ സ്വപ്നത്തിൽ സുഖഭൂമിക്കുന്നതിനാലേണ്ടി ഗംഗയിൽ പ്രതിക്ഷണം നീക്കേംപറിച്ചുവരുന്ന നിശ്ചയങ്ങളും ജീവജീവനും സംഖ്യയും ചുരുക്കിയതല്ല. നരബാലികളിലും മറ്റൊക്കുണ്ട് ഭവാനിപ്പിതിസ്വാദിക്കവാൻ ഉദ്ദ്രോഗിക്കുന്ന “കാപാ-ലികമാർ” മുതലായ നരരാക്ഷസന്ധാത്തടം ക്രൂരമുത്രങ്ങൾം ഒരു സാക്ഷിത്വം വഹിക്കുന്നതും ഇന്ന് പരമപാവനിയായ ദംശ തന്നെയാണ്

* * * * *

എക്കദേഹ മുന്നും സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപ്, മുഹമ്മദസ്തമിലെ ഒരു രാത്രിയിൽ, എലുരാൻ തെയാകമം

മാതൃമിഷ്ട ഭ്രൂഡ്, ഒരു ബോട്ട് ശാഖാ സാഹരത്തിൽ നിന്നും മടങ്ങിയേപ്പാവുകയായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസ് കുടൽ-കളിലെ നായരെ ഉപദ്വാരം വല്ലിച്ചിരുന്ന അക്കാദാത്രത്തു് ഇൻ ലൂപ്പൻ കടലുകളിൽ ബോട്ടുകൾ കൂടുമായിട്ടു് സമ്പ്രതി-ച്ചിരുന്നാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ബോട്ടാകട്ടെ, ചുറ്റം നിബിഡമായി വ്യാപിച്ചിരുന്ന മുടൽ മത്തുകൊണ്ട് വഴിതെറവി ദഹതിരിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. ബോട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഒരു വുല്ലും ഒരു യുവാവും ഒഴിയേ മററില്ലാവകം ഗാഡനിന്ത്യിൽ ലായിച്ചു. ഇവർ തമിൽ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിയോ, വുല്ലും പെട്ടേനു ബോട്ടുകാരെടു്, “ചുലങ്ങേരം നമ്മക്ക്” എവിടെ എന്നാൻ കഴിയും” എന്ന ചോദിച്ചു.

കുറേനേരതെന്തെങ്കിലും, മരവടി ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഒരു വിൽ ബോട്ടുകാരിൽ ഒരുവൻ:—

“അംതിമ്പോരം നിശ്ചയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.”

വുല്ലും കോപത്രാട്ടകുട്ടി അവരെ തെസിച്ചുതുടങ്ങി.

യുവാവു്:—ഈഞ്ഞനെ കോപിക്കാതതു്; വരാൻപോകുന്ന കാൽപ്പണിക്കു നിശ്ചയിക്കാൻ ബുദ്ധിമാനംകും സാധി കണ്ണില്ല. ആസ്ഥിതിയുക് ഈ സാധു ഏതു പറയുടെ.

വുല്ലും:—കോപിക്കണ്ണോ! നീയെന്നതിന്തു! എൻ്നു നിലംത്തിലെ റിളവെല്ലാം കളിക്കാൻ കൊയ്തുകൊണ്ടു ചെയിരിക്കും എന്നും എൻ്നു കണ്ണതുണ്ടില്ലോ ഇന്നി ഒരുവൻകുലം കുഞ്ഞനെ ഉപജീവിക്കണം?

യുവാവു്:—ഞാൻ മന്ത്രപത്രനാ പരണ്ടില്ലോ! ഗ്രഹകാംഗം അദി അറന്നേപ്പഴിക്കാൻ വേണെ തക്കതായ അദി ഈ സ്ഥാതിരിക്കു നിങ്ങൾ കുടി വരേണ്ടിയിപ്പായിരുന്നു.

മുഖൻ:—അതുഹാ! വരേണ്ടിയിപ്പായി യന്നവോ? എന്നുറ ജീവിതകാലം മുക്കാലും കഴിഞ്ഞരിക്കുന്നു. ഇനി ചെക്കിലും ഇന്ത്യപരവിന്തയിൽ മനസ്സു പ്രവർത്തി ക്കാത്തപക്ഷം എന്നിയ്ക്കു് എങ്ങനെന ഗതിയുംഡാവും?

യുവാവു്:—ഈമുടക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തോ ഇം, ഗതിഭാബിക്കാൻ തീരുമ്പാതു അതു അവശ്യം എന്നും ഞാൻ ധർമ്മിക്കിപ്പ്.

മുഖൻ:—പിന്ന നീ എന്തിനാണോ ചന്തു്?.

യുവാവു്:—അപാരവും ഗംഭീരവും, അനാസ്തനനായ ഇന്ത്യപരശ്രീര ഒരു ഉത്തരുഷ്ണ പ്രതിജ്ഞിംബവവും അതു ഇന്ത്യ മഹാസാഗരത്തെ സന്ദർഭിക്കാനുള്ള അതു മാത്രമാണോ എന്നോ മേരിപ്പിച്ചതു്.

മുഖൻ ഇതൊന്നും കേട്ടില്ല. ബോക്കുകാർ തമിൽ എന്നോ മന്ത്രിക്കു നത്രക്കണ്ടു്, അതിൽ ഒരു വാക്കേപാലും വിഭാതെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അയാളുടെ ശ്രദ്ധ.

അവരിലാരാഡ (കുട്ടകാരനേനാടായിട്ടു്):— ഹജാരി, നാമകപ്പുട്ടതേതു കടലിലോ, ഫോക്കനതേതു രാജി,—

തേരയേറ്റു, എനിയ്ക്കിണിക്കുടാ. ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെ സഹായം.

ഈ വാക്കകളുടെ സ്വരം വക്താവിശ്വർ ദ്രാഡ്-തനിൽ കൂർത്തില്ലായിക്കം ദൈഖാജായിൽനാം എന്ന സ്ഥലിലുമില്ലാതെ ചുണ്ടാക്കുട്ടി വുലൻ ബോട്ടുകാരനോട് സംസ്ഥിച്ചൊണ്ടിരുത്തി. എന്നാൽ അഭ്യാസം മെണ്ണനും അവലുംനാം തുതേങ്ങളുള്ള ഘവാസു മറച്ചടി കാര്ത്തി നിപ്പിഡാതെ നേരേ ഗോഢ്ടിക്കാരു തട്ടിൽക്കയറിനിനു ചൂഡാ നോക്കി. എങ്കിം ഒരുന്നുകിടന്നിചന്ന ഉണ്ടു് ഭക്ഷണം താഴെ ഏഴീട്ടിപ്പു. കരഞ്ഞു, ചാറുനോ, നക്കഞ്ഞു മേം ഓരാ ധാതൊനും കാണുമാറം ഇല്ല.

താഴെക്കു വച്ചിതരവിപ്പുണ്ണി എന്ന ബോട്ടുകാർ മനസ്സിലാക്കി. നേരേ ഉള്ളശട്ട് ഫേലക്ക്,—അഭ്യാസം മുത്തിലേക്കുതന്ന ——യാത്ര ചാലുക സാംഗനാം, അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ബോട്ടിനുള്ളിൽ ഇരുന്ന ധാതു ധാതു കരാക്കരാക്കെ, ഇ ക്രമപരിധാനം അറിഞ്ഞതില്ല എന്നാൽ ഘവാവിങ്കൽ നിന്നു വുലൻം വുലനിൽ നിന്നു് സുക്കളിംപുടെ മരു പ്രാവത്തം കണ്ണാക്കണ്ണികയാ വിവരം ധരിച്ചപ്പോൾ കണ്ണേരമായ ഒരു വിലാചനം ആകാശം പിളക്കുമ്പോൾ ഉച്ചതിൽ അവരുടെ കണ്ണങ്ങളിൽ നിന്നും തുടക്കവിച്ചു.

“കരയ്ക്കുചുപ്പിക്കിൻ! കരയ്ക്കുചുപ്പിക്കിൻ!!” എന്ന പുഞ്ചൻ നിബവിച്ചിക്കുട്ടി.

“കര കാണാമായിരുന്നവെങ്കിൽ പ്രയാസം ധാതൊനമില്ലായിരുന്നു.” എന്ന ഘുണ്ണിരിയോട്ടുകൂടി പറഞ്ഞു.

മല്ലേക്ക് ദനറിലി തുട്ടിട്ടു മാറ്റാതോരെ കയവിലും
സ്വച്ചാരണാലൈപ്പുകൾക്ക് എവരും ഉജ്ജ്വലകൾക്ക് മുഖം കൊ
വിശ്വാസം പറ്റാതെ:—

“അമാത്മതിൽ ഇതുവേണ്ടാളും ദയത്തിനും ഇവി
ടെ സംഗതിയില്ല. സൗത്തും നേരു നാഴികയ്ക്കും ഉളി
ചൂയയും. അതിനെമുമ്പ് ബോട്ട് മണിദ്രോഹകമെന്ന വിചാ
രിക്കാണമില്ല. നിങ്ങൾ തുഴയാതിരിപ്പിന്. രഘുവൻസ
രിച്ചു ബോട്ട് ചൊണ്ണുഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സൗത്തും ഉളിച്ചും പി
നെ ഭോണ്ടു തീർ്യ്യാക്കാം.”

ഭാരതകാർ അപ്രകാരം സമതിച്ചു കാരണ തീരെ
ഇപ്പാതിരാതിനാൽ സമുദ്രം പ്രശാന്തമായിരാൻ. എങ്കി
ലും, ധാരകാർ, മരണം സന്നിഹിതമെന്നതനെ ഹിംപ
സിച്ചു. പുജ്യസന്നാർ മുഖസ്പർശത്തിൽ കൂട്ടാനാരജ്ഞാനത്തു
നാം. മുറികൾ അവരവരാ ഒ ശക്രിക്ഷാകരമെന്നും ദി-
വിളിക്കും. ഇങ്ങനെ ഓരോത്തുവും അവരവരാ താഴവിധി
യെ അക്ഷമരായി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവോടു, പെ-
ട്ടേനു ബോട്ടകാർ ഏകക്കണ്ണേറുന്ന ആളുള്ളവിളിച്ചു.
“സൗത്തും ഉളിച്ചു; അതാ കരകാണുന്നു” എന്നാളും അവരു
ടെ കുടവിളികൊണ്ടു തുതനമായി ജീവൻ ലഭിച്ച നമ്മു-
ടെ ധാരകാർ എപ്പാവതം ഒരുമിച്ചു തുടിനേരു മുകളിലേ-
ഡ്പു, വലിഞ്ഞുകയറി. സൗത്തുപ്രകാശത്താൽ ഇങ്ങനെല്ലാം
അകന്നു. മുടൽമണ്ണു നിറുട്ടേഷം നീങ്ങി; ചുറവഴിയുള്ള
ത്രംജാദി അവരുടെ സമുദ്രാഞ്ചലായ നേരുജാദിക്കു പ്രത്യു
ക്ഷമായി. ഓഗ്രവശാതു ബോട്ട് നദിയിൽ സാഗരവും തമി
ഡിജി, സമേരുന്നസമലതേത എത്തിരിയിരാജ്ഞി. നദിയു
ം ഒരു കുറ എക്കുദേശം അംഗത്വവുകൊണ്ടു കുറത്തായി

കാണാമായിരുന്ന്. മരഹസ്തം ഭാഗങ്ങളിൽ പുല്ലുരുളികളുടെ സന്പര്ക്കം നിമിത്തം തരുത്രുകാശമായ ജലപാദവര കൊണ്ട് നിറന്തരിക്കാൻ.

അംഗ്രാധം റ

നദിത്തിരു.

വേദിയിരിക്കുന്ന തുടങ്ങിയതിനാൽ, നദിയിൽനും ബോട്ടുവലിച്ച കയറുന്നതു “അംഗാധ്യമെന്നുകണ്ട്”, പകൽ അധിവിഭാഗത്തിനു കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്ന നമ്മുടെയാത്രക്കാർ നി ശുഡിച്ചു. നദിജട. പാഠപ്രതിഥ, ഖരക്ക്ഷസമയത്തുമാ തും ദിവാങ്ഗിക്കാണാവുന്നതും ഇടങ്ങിയതും ആയ ഒരു പ്രദേശമാണെന്നുണ്ട്. വേദിയേറുമ്പുനോരം ഇവിടം വെള്ളത്തിൽ മുങ്കൊള്ളുകും. ഇല്ലകാരമുള്ള ഒരു സ്ഥലവും അഥവാ നമ്മുടെ ധാതുക്കാർ പാളയം അടിച്ചുത്തു് ഇം മെമ്പാന്തിനിനു മറവശം കാട്ടബെട്ടികൾ നിറന്തുനില്ക്കുന്ന ഒരു ഉയർന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പാകം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടവിരിക്കു ബോട്ടിലില്ലായിരുന്ന തിനാൽ, അതു ദശവരിക്കാനായി അവക്ക്, ഇം ഗഹന മായ പ്രദേശത്തിൽ കടക്കാതെ നിവൃത്തിയണായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഇം കാട്ടകൾ വ്യാദ്ധാലി ദിഷ്ടത്തിനും വാസനയും ബാന്ധാനാറിണ്ടിരുന്നതു കൊണ്ട് അംഗാഡ് ട്രയ്ക്ക പോകാൻ ആരംതന്നെ ദേയൽപ്പെട്ടില്ല. ഒരു വിത്ത് ഇം നിസ്സാരകാരണത്താൽ എസ്സാവരം പട്ടിണിയാ

ക്കമെന്ന മട്ടായപ്പോൾ രൂലൻ യുവാവിനെ വിളിച്ചു് ഇങ്ങ്
നെ പറഞ്ഞു—

“ ശ്രീരാമ നവക്കമാര! നാം എപ്പോവും പട്ടിണി
കിട്ടാം മരിക്കാൻപോക്കാം. ഇതിനു നീ തന്നു
ങ്ങ നിന്നുത്തിളിഞ്ഞാക്കണാം.

നവക്കമാരൻ:—(അപ്പു അന്വേച്ചിച്ചു്) ഞാൻ പോയി വി
ർക്ക കൊണ്ടിരാം. ഒരു കേംടാലി തങ്ങവിൻ. ചുമ
നംകൊണ്ടു വരാൻ രഹം ശ്രൂടി വേണോ; അതു
യണ്ടു്?

ഈ പോൾവിളിയ്ക്ക് ഉത്തരം ദാം ഉണ്ടായില്ല.

“ആദ്ദേ, ഉണ്ണം കാപമാക്കേംപാർഡ കണ്ടകൊള്ളിം”
എന്നുംബന്നും പാഠത്തുകൊണ്ടു് നവക്കമാരൻ പുണ്ടപ്പട്ട. വി
ർക്കിനു ഒപ്പുത്തക്കു തെരുക്കഷം കണ്ടുകിട്ടുന്നതിനു്, കറി
ക്കാട്ട പിടിച്ചുകിടന്നു അതു പ്രദേശത്തു് ദന്ന രണ്ടു നാലിക
ഡോളം നടക്കേണ്ടി വന്നു. സ്ഥാനത്തിൽ നവക്കമാരൻ ദു
ക്ഷത്തിന്റെ കൊന്ധുകൾബെട്ടിൽ ദാരിട്ടിട്ടു്. സാമാന്യം ദ
നപ്പുളിയുള്ളതു ഒരു കുഴംബുവെന്നു നവക്കമാരൻ ഇതിനുമുമ്പു്
ഇംവക പ്രവർത്തികളിൽ ഏപ്പെട്ടുവരാൻ സംഗതിയിണ്ടു്
യിട്ടില്ല. വിർക്ക വെച്ചിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ അയാൾ
വസ്തും തുളന്ന് വരായി. നേരും വളരെ അതിനു
മിച്ചു.

നാലിൽത്തിനു നവക്കമാരൻറെ അഗ്രഹനത്തെ
പ്രതിക്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു അയാളുടെ ശ്രൂടകാർഷി പല
ബൃഹകക്കും തോന്തിച്ചുട്ടുണ്ടി. മല്ലാരും കഴിഞ്ഞു പാ

നൊയും വഴുരെ നേരം അവർ നോക്കിയിരുന്നു. എൻഡിക്സം നവകമാരനെ കാണുന്നില്ലെന്നു. അയാൾ എന്തോ വന്നുള്ളതെന്നിനിരയായിത്തീർന്നിരിക്കണമെന്ന് ടുവിൽ അര റം തിച്ചുഡാക്കി. കാട്ടിൽ പോയി അയാളെ അനേപ ഷിച്ചു വരാമെന്നുള്ള അടിപ്രായം പൂത്തു പറയാൻ പോ ലും ആ ഭിൽക്കളും ആരു തുനിൽക്കുള്ളു. വിശ്വസ്തകാ ണ്ടം നവകമാരനെപ്പാറിയുള്ള ഉത്കണ്ണു കൊണ്ടം അര വർ ഇങ്ങൻ വൃഥകപരായിരിക്കേ, നദിയിൽ നിന്നു ശേഖരമായ ഒരു എഞ്ചു കേടുതുടങ്ങി. ഇന്ന് ശ്രദ്ധം, എ റാം തുങ്ങുന്നതിന്റെ ശേഖരമാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. തീരവും തിരകളുമായുള്ള സംഘഷ്ടനത്തിൽ ബോട്ട് ഉടൻതുപോകമെന്ന് ശക്തിച്ചു്, ഉത്തരക്ഷണ ത്തിൽ എപ്പാവൽ ബോട്ടിൽ കയറി നദിമല്ലുത്തിലേ യൈ ധാതുയായി. പ്രഖ്യാതമായ പ്രവാഹത്തിൽ പെട്ട് ബോട്ട് അതി ശില്പത്തിൽ മേഖലാട്ട് പാണ്ടുതുടങ്ങി.

അവർ ഇങ്ങിയിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും വഴുരെ അക്കലെയായപ്പോൾ രോൾ പറഞ്ഞു: — “നവകമാരൻ ഇപ്പോൾ നിസ്സഹായനായി വലയുകയായിരിക്കും.”

മഹാരാഡി:—ഈതെന്തു മുഖപ്രമാണം. അവൻ എത്രയോ മുഖപ്പുതനെ വസ്തു കുട്ടവായ്ക്കാ ഇരയായിത്തീർന്നിരിക്കണം.

ആ സംഭാഷണം പിന്നെ ആരു തുടങ്കില്ല.

വഴുരെ പണിപ്പെട്ടു വിരകം ചുമനകൊണ്ട് നവക മാരൻ നദിത്തിരത്തെ ദാഖിലപ്പെട്ടുചേരുക്കും, താൻ മുട്ടാറി

என்கிடப்பாகவதின் முன்பு ஜனசுக்ஷ்மாயியை அது
மொத்தாக முடிவுள் ஜலத்திற்கு முடிகிக்கீட்டிரிசென்.

அப்புறம் ஒ.

கண விஜ்ஞாபுரேஶ்.

நா வகுமாரன்றகுட்கார் அரயாகூ உபேக்ஷி தூபோ
ய ஸமலத்து ஹன் ரஷ்ட செரித ராமண்டி காளைந
ஸ்ட். என்னால் அக்காலத்து அது பூர்வேண்முடிவுள் வலிய
காடாகின்றன. ஸமீபத்தைத் தொண்டியில் வாஸத்தின்ற
பக்ஷுபோலூப் உள்ளாயித்துகிப்பு. மேலிலை ஸப்ளாவாத
னை ஸுங்காஹிலை மார பூர்வேண்ணிற்கு நின் வழுரையு
றுாஸபூத்தித்து. சூவடித் தூரங் வாழ்க்கூ செடி
க்கூங்பொதித்து, உலேஶம் கண்ணாடியோனு பொக்கமுத்து
ஞுகேங்கூ “மொட்டச்சென்”கரு தைங்கூட கஷ்ண்டித்தலக
கூ பொன்னித்துக்காஸ்ட் அவிடவிட ஸமலங்பிடித்து
ன். மய்யாஷ்வாஸமயத்து, ஹவ, நானோமய்யுரத்தொய அது
பித்துகூர சனையகிரண்ணங்கேரா “பூஷ்டிபொதைத்தை வி
கிவத்தாங் சென்றுமார்” ஜாஜ்ஜப்புமாக்குவாயித்து.

நவகுமாரன் விரகு சூமாங்காஸ்ட் நல்தீரத்திற்கு
ஏதியியபோல் மோட்டு அவிட காளையூது அது
இருங்கு வழிபாடுத் தூஷன்டி. பெற்றுள்ளாய பரிமே ஈமி

ചുഡശേഷം അരാധി ആരോഗ്യിച്ചു. തന്റെ കുട്ടകാർ തന്നെ ഇങ്ങനെ നിസ്സഹായനായി വിഭ്രംഖപോകമോ? ഒരിക്കലും ഇല്ല. മന്ത്രത്തിട്ട വൈഴളംകയറിമുങ്ഗിപ്പൂയതിനാൽ ബോട്ട് വേബാട്ട് കെട്ടിയിട്ടവാനായി അവർ പോയതായിരിക്കുണ്ട്. മടങ്ങിവന്ന തീര്ത്തയായി തന്ന ക്രിക്കോട്ടേ പോകാതിരിക്കിപ്പു. എന്നായാലും ഇവിടെ കുറേനും അഞ്ചു മുന്നും നോക്കാം. ഇങ്ങനെ നാഴിക മുന്നാലു കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ആരോഗ്യം കാണുന്നില്ല. വിശ്വേഷിക്കുവും അതികലഘലായി. ഭദ്രവിൽ നന്നാവശംകെട്ട് നവകമാരൻ നദിജുട്ടെ കരയിൽകൂടി ബോട്ടോപ്പിച്ചു പൂശ്ചുട്ട്. ആ പ്രയത്നവും നിസ്ത്വവമായതേയുള്ളൂ. വീണ്ടും പഴയസ്ഥലങ്ങളുടെനേരവന്നു. വെളിയേറിതിൽ ബോട്ട് കീഴ്‌പ്പോട്ട് വലിക്കാനുള്ള വെശ്യത്താലായിരിക്കുണ്ട് അവരെ ഇതു വരെ കാണാത്തതു് ഈ അങ്ങനെ സമാധാനപ്പെട്ട് അയാൾ പിന്നെയും കാത്തിരുന്നു. എററത്തിന്റെ ശക്തി ശമിച്ചു. ക്രമേണ ഇരകം തുടങ്ങി. സൗംഖ്യം അസ്തുചിച്ചു. ബോട്ട് നശിച്ചു പോയിരിക്കുമോ? അപ്പാ തന്റെ കുട്ടകാർ തന്നെ വെടിന്തുവോ? ക്ഷണം തോറാ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനിന്ന് ഇ സംശയങ്ങൾ നവകമാരൻറെ മനസ്സിൽ കറിനമായ നിരാശയേ ജനിപ്പിച്ചു. നാലുപുത്രവും തിരഞ്ഞെടുത്തിൽ സച്ചിപ്പെന്താട്ടും കടിപ്പാദ്ധ്യോ ആരംബിച്ചു. അപ്പാതെ ദേഹംതന്നിനപ്പയുക്തമായ ഒരു പദാർധമാലിച്ചിപ്പു. നദിജലമാക്കുന്നും ആവശ്യമന്ത്രി ന തീരെ ഉതകാഞ്ഞ വിധത്തിൽ ലവണമയമായിരുന്നു. ദിസ്സുമാശ ശീതത്തിൽ നിന്ന് താനാ രക്ഷിക്കുന്നതിനും യാ

തൊന്തം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മുഴുമുത്രങ്ങളിടെ ഗജ്ഞനങ്ങൾ അംഗീകാരിക്കേം കേട്ടതുടങ്ങി. ഈ അവസരത്തിൽ നവകമാര എൻറെ മനസ്സിൽ വായനക്കാർ ഉണ്ടിച്ചു കൊള്ളുമ്പോ.

അധികാർഡം റീററംബിട്ട് കാട്ടിന്നള്ളിപ്പേക്കെ നടന്നു. ഈ തിനാൽ വുസ്ത് പ്രദയാജനാവും ഉണ്ടാക്കുമെന്നു അധികാർക്ക് അശ്വേഷം കുത്തൽ ഇല്ലായിരുന്നു. മുങ്ഗിച്ചുവാൻ ഹോ കന്ധവൻ ഒരു വയ്ക്കുത്തുട്ടിരിക്കിൽ പിടിക്കുന്നതു്, യൂഡ ത്രംത്തിൽ എത്രജും ബലഹീനമായ ആ സാധനം തനിക്കു രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ഉപകരിക്കുമെന്നുള്ള അറിവോടുകൂടിയില്ലോ. ഇതും മനസ്സുവൃദ്ധിയ്ക്കിയാണ് സഹജമായ ചൂഡല്ലാണെന്നു്.

ദോശാരമായ ഒരു ക്രൂരിയട്ട് ദിക്കെങ്ങളിൽ നിരത്തു. മേഖക്രൂരിയള്ളിൽ കരണ്ണതാനു മറഞ്ഞു്, ചില നീണ്ടതു സെറി മാത്രം ആകാശത്തിൽ അല്ലെല്ലാം മിന്നനണ്ണായിരുന്നു. ഇതു ശുഭ്രമായ ഒരു ന്രൂപഭാര്യയും ക്രൂരിയും കേരിക്കാവുള്ള മുത്രങ്ങളിടെ അംശച്ചുരും സമുദ്രത്തിന്റെ അത്രാന്തമായ കഫ്ഫോലധിപനിയും വാസ്തവത്തിൽ നവകമാരെൻറെ മനസ്സിലു് എന്നോ ഒരു സമാധാനം നൽകി എന്നതെന്ന പരിണാമം. എന്നെന്നാൽ, അവ, ചുറ്റാവുംപിച്ചിരുന്ന അസാന്നമായ എക്കാന്തതയെ അല്ലെങ്കിൽ കണ്ണാണപ്പോ ചെയ്യുന്നു്

എതായാലും മുന്തു സന്നിഹിതമായിരിക്കേ, ലേശം പോലും ഭയം ക്രിംഗരെ നവകമാരൻ കന്നം കാട്ടം കയറി രണ്ടുമണിക്രൂരുന്നേരും മുൻപോട്ടു തന്നെനടന്നു. ഒരുവിൽ ദാഹവും വിശദ്ദം കൊണ്ടു് വിവരനായി അ

യാൾ ഒരു മന്ത്രത്തിനു ഫിൽമുള കിടന്ന് അനിയാതത്തെ നെ ഗാധനിപ്രയോഗവിച്ചു. ജനങ്ങളിൽത്താവായ ഈ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന പരമ കാര്യങ്ങളിനും ഇതും ഒരു ദിശയിൽമാണെന്നു പറയുന്നോടു വായനക്കാർ ഭേദിക്കാതു. നവക്കമാരം ഇവിധിയാൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ അവസ്ഥ യിൽ പോലും ഈശ്രദ്ധിക്കുന്ന, ഒരു പ്രതിയപ്പേട്ട മാതാവിക്കുന്ന കരാലാളന്തരായ എന്നപോലെ, സകല ദ്രോഗ വഹമായ നിലകൊണ്ട് അയാളുടെ സന്താപത്തെ ഈ പ്രതിയങ്ങൾക്ക് അരങ്ഗാവരമാക്കി. അഞ്ചാം ഉന്നതവൈഖ്യം ആനന്ദിയന്താവിക്കുന്ന പ്രദാവം നിമിംഗതം അയാൾക്ക് എന്തുകിലും രക്ഷാമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുമെന്നു നന്ദക്കാരിക്കുന്നതോ?

അഭ്യാസം വം റ.

കാപാലികൾ.

നവക്കമാരം ഉന്നാൻപോരും അല്ലരാത്രി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താൻ വല്ല വന്നുമുന്നത്തിനും ഭക്ഷണമാണ്യില്ല സ്ഥാ എന്നോത്ത്¹ അയാൾ വളരെ അത്രഭൂതപ്പേട്ട. എങ്കിലും അവ നാലുപുറത്തും ധാരാളമായി സഖ്യാർക്കുന്നണണെന്നാൽ, നിന്തുരമായി കേട്ടിടന്ന ഗജ്ജിത്തങ്ങളാൽ നവക്കമാരം² മനസ്സിലായി. അയാൾ ബലപ്പേട്ട് എന്നീരുചുറ്റം ദേശക്കിന്ത്രങ്ങളി, വളരെ അകലെയായി ഒരു

മിക്കിൽ ഒരു ചെറിയവെളിച്ചും കാണുന്നണ്ട്” തന്റെ ഇടത്തിനാലും തന്നു വണ്ണിക്കയല്ലോ? തനിക്ക് ഇതുനേതാ ഉം ഓഹുമിണ്ടുക്കമോ? കുണ്ണി തൃച്ചു് അധാർ വീണ്ടും പുക്കിച്ചുനോക്കി, വെളിച്ചുത്തിനു ദീപ്പി കുമേണ വക്സ് ചു കണ്ട്. അതേചുക്രടിതനെന്ന ജീവിതാശയും വർദ്ധിച്ചു നമ്മുടെ യുവാവു് എണ്ണിരും ആ ദിക്കിലേയ്ക്കു കാട്ടവാൻ ആരംഭിച്ചു. പിന്നെയും അധാർക്കു ബാഡോ സംശയങ്ങൾം ഉണ്ടാക്കാതിരുന്നില്ല. മനസ്സുൾ ഇവിടെ എണ്ണെനെ വരും? തന്റെ നാട്ടകാർ ടീശാച്ചുക്കളേ യും രാക്ഷസമാരെയും കറിച്ചു കൂട്ടകൾ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തനിക്ക് ഇതുവരെയും അവയിൽ വിശ്വാസം തോന്തിയിരുന്നില്ല. ഇക്കണ്ണ വെളിച്ചും ആ ക്രമയുടെ യഥാത്മതയെ സൂചിപ്പിക്കുവായിരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെ ഒരു ഒക്കെ ഉംച്ചുപ്പും നവകമാരന്തെ ദിം്പുലങ്ങൾ ഉം പാണ്ണം സ്വന്നമേവ അല്ലോ പിന്നാക്കം വലിഞ്ഞു. വീണ്ടും അധാർ ആലോച്ചിച്ചു. മരണം നിഖയയമാണെന്നു കിൽ അതു് എത്തുവിധിയതിലാണു് വരാൻ പോകുന്ന തന്നെ ചിന്തിച്ചിട്ടാവണ്ണുമെന്തു്? പരേക്കു, ഇവിടെ ജീവിതമാർഗ്ഗവും കണ്ണേയ്ക്കും. ഇന്ത ചിന്ത ഉംച്ചുപ്പും പ്രത്തും ധീരനായ യുവാവു് ഒരു ദിവ്യശക്തിയാൽ പ്രേരിതനാന്നപാദേ വീണ്ടും മുന്നോട്ടു പാഞ്ഞതു ചെയ്തി. ഇന്ത വിധത്തിൽ, “ശക്രരാക്കണ്ടക നിമ്മോനാന്ന തയ്ക്കു” മായ ഭാക്തമാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി വളരെക്കുറം നിബോദ്ധവിച്ചതിനിടയ്ക്കു് നധകമാരം സംഭവിച്ച കഴുപ്പുടകൾ വീണ്ടും പ്രഖ്യാസമാണു്. ഇടയ്ക്കിടെ എത്തും മുഖവും എന്നാൽ അപൂരവന്നുമുഖം എന്നൊക്കുലിൽ തു

ഞ്ഞു” അധികാരം ഒരു പ്രത്തടി ഗോഡി മുദ്ദോട്ടു കത്തിക്കും, ചിറകിൽ ഒരു ചീററയ്ക്കേട്ട് വീണ്ടും മുൻപോട്ടു തന്നെ പാശും. ശ്രൂദാനാ രണ്ടുനൂറാഴികവഴിംഡാടി, അം യാർ ഒരു മണംക്കരനിന്റെ ചുവട്ടിൽ എന്താണി. ആ കന്നിന്റെ മുകളിലായിരുന്നു മുൻപേ താൻ മുരുളുക്കണ്ണ വെളിച്ചും കത്തിയിരുന്നതു” അതിന്റെ ഉറമായ പ്രകാശത്തിൽ, അവിടെ, ഒരു മണംചുരുത്തി പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. സാമാ റൂത്തിൽ കവിതയെ തൊംപ്പുമുള്ള ആ ശരീരത്തിൽ അവി ടവിടെ ഇരുന്നുകവികളെന്നപോലെ തെരന്നുകടക്കുന്ന ചുറവി പ്രിണ്ടേറ്റിരുന്നു. ഉപവാസവും മറ്റൊരു കൊണ്ടു ചടവു തക്കിട്ടെങ്കെല്ലും അനുസ്ഥാനത്തിനോ സത്പത്തിനോ യാ തൊരു ഹാനിയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ഇം വിജനപ്രദേശം തുടർന്നു, ഉന്നതമായ കന്നിന്റെ മുകളിൽ, ഏകാക്കിയായി അ ഔഷാത്രി സമയത്തു മുൻപിൽ അശ്വിയും ജ്വലിപ്പിച്ചു്, എ നേരു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇം സത്പത്തേക്കണ്ടു് നവകമാരം കുറച്ചു എത്താം. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ, ധീരനാ യ അധികാരം കന്നിന്റെ മുകളിലേക്കു കയറിത്തുടരുണ്ടി. അ വിടെ എത്തിയപ്പോറും കണ്ണ കാഴ്ചയാൽ കരുനേരു സ്ക ബുന്നായി നിന്നപോയി. മുൻ വിവരിച്ചു ആ സത്പം ക സ്കൂകടക്കാനും യോഗാസനത്തിൽ ഇരുന്ന ധ്യാനം ചെ കൂട്ടായിരുന്നു. വയസ്സ് അംപ്പത്തൊള്ളം വയസ്സ്. ഒരു പ്രചർമ്മം മാത്രം അരയുള്ളചുറവും കെട്ടിടണ്ടു്. ഒട്ടവ ഇരു തലാക്കു മാലകടക്കാനും അധികാരം വക്കുവിലുപ്പേശേതെ പുന്നീമായി ആശ്വാസനം ചെയ്യിരുന്നു. തലയിലും താടി യിലും ഉള്ള ജകകൾ കുറച്ചേന്ന് അംധ്യാളം നീണ്ടുകിട ക്കുന്നു. അദ്ദേഹപ്രഭുജീവൻ അതി ദൃശ്യമായും ഒരു ദ്രോഗം

നവകമാരന്റെ നാസാരംഘ്യങ്ങളെ പിളിന്. തന്റെ മിബിൽ ഇരുക്കുന്ന സത്തപത്രിന്റെ ഇവരതിൽത്തന്നെ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നായാളുടെ ട്രേജ്ഞികൾ പേട്ടെന്നുകീഴ് പോട്ടേയേം പതിച്ചു. എതാനം ദാഹം അംഗീകിരുത്തുകളിലും ശിരദ്ധേശ്വരം ചെയ്യുപ്പേട്ടുമായ ഒരു ശവമായി അണം ആരു ദേഹിയുടെ അനുസനം. മുൻവശത്തു് ഒരു തല ഡോട്ടം അതു നിറച്ചു് ഒരു രക്തവണ്ണമായ ഭാവകവും ഉണ്ടായിരുന്നു. നവകമാരന്റെ ശരീരമാസകലം കിട്ടകിട്ടുവിന്നു. അധികാരിയുടെ കാലിൽ എന്നോ തന്റെ അധികാരിയും സുക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോറും, അരു്, മാംസംമുഴുവൻ നശിച്ചുപോയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അസ്ഥിവണ്ണമാണെന്നു കണ്ടു നവകമാരൻ അറിയാതെ തന്നെ മേരുപ്പേട്ടുന്ന കതിച്ചുപോയി.

ഞാവിൽ ആരു ദേഹരം സ്വന്തപൊം ധ്യാനത്തിൽ നിന്നുണ്ടാണ്. തന്റെ മിബിൽ രൈഡ് നിർക്കുന്നതു കണ്ണം തായിപ്പോലും നടക്കാതെ വീണ്ടും ധ്യാനത്തിൽ തന്നെ മുഴക്കി. വള്ളരുന്നേരതേരുജ്ജു് ഉണ്ടായ്ക്കുയാൽ, ദിസ്ത്രിക്കണ്ട്രേഷൻ പാഹിതിനും ഇരയായിരുന്നിന് യവാദു്, എന്നും വേണ്ടിനാറിയാതെ ആരു സത്തപത്രിൽത്തന്നെ ദിശ്ശികൾ ഉറപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് അരികിൽ ഇരിപ്പായി. ‘കാപാലികനാർ’ എന്നായ കുട്ടരേക്കറിച്ചു നവകമാരൻ മുൻപുത്തേനു കേട്ടടക്കായിരുന്നു. ഓലാരമായ ഉപവാസങ്ങളിലും, അസ്ഥിക്കുന്നിൽ മുഖാനാറിവിജനപ്രഭേശങ്ങളിൽ ചെച്ചു ഹോമാങ്ങളിലും മറ്റും ഇവക്ക് പതിച്ചുള്ള തായുംആറി ണ്ണതിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു ദേഹരനായ ഒരു കാപാലികനുമുറി അധികാരിയുടെ കേട്ടകേരംവിപോലും ഉണ്ടാ

യിങ്ങനില്ല. ഇയാൾ തന്നോട് എത്രവിധം വർത്തിക്കും? ഇയാളിടെ സഹവാസം തനിക്കുത്തോളം ഒപ്പിക്കും? ഇതും ചിന്തകൾ നവക്കമാരൻറെ ഉള്ളിൽക്കടന്നുടി. എതായാലും തൽകാലാവാസയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തെ യെക്കിലും കണ്ണകിട്ടാൻ സാധിച്ചുവല്ലോ എന്ന നവക്കമാരൻ തന്റെ വിധിയെ അഭിനന്ദിച്ചു. അയാൾ എക്കു ദേശം നന്നാരമണിശ്ശേരാളും അക്കുമനായി കാത്തിയന്നാതി എൻ്റെ ശേഷംകാഘാലികൾയുംതന്ത്തിൽനിന്ന് വീണ്ടും ഇണം“നീത്രുൾ” എന്നചോദിച്ചു. “ഒരുമ്പാമണം”എന്നവക്കമാരൻ മറപടി പറഞ്ഞു. “എൻ്റെ പിന്നാലെ വത്രും” എന്നാജ്ഞാപിച്ചുട്ട് കാഘാലികൾ മൻപോട്ട് നടന്നു. അല്ലെന്നും പോയപ്പോരി,

നവക്കമാരൻ:—സപുമിൻ, എനിക്കു വിശദപ്പും ഡാഹവും സഹിക്കുവയ്ക്കു; ഭക്ഷണത്തിനു വല്ലതും കിട്ടണം.

കാഘാലികൾ:—ഒഞ്ചെവിയാണ് നിന്നൊന്നുമാറ്റിക്കൂടിയതും. എന്നോടു കൂടി വരുക; ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കു.

പിന്നായും അവൻവളരെ മുരംനടന്നു. വഴിയിൽ ഒരു വാഞ്ഞപ്പോലും സംസാരിച്ചില്ല. ടെവിൽ, പണ്ട് അപ്പും ശാവകളും കൊണ്ട് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിട്ടിള്ളു ഒരു കടലിനു ഇരിയും കാഘാലികൾ പ്രവേശിച്ചു. അതും കൊണ്ട് നവക്കമാരനേയും അക്കുത്തക്ക മഷണിച്ചു. രണ്ട് മരക്കാപ്പണ കുറബ തമിൽ ഉരുച്ചു ജപലിപ്പിച്ചു അഗ്നിയുടെ വെളിച്ചും കൊണ്ട് ആത്രുമത്തിനെന്ന് അന്തർലാഗം മഴവൻ നവക്കമാരനു കാണ്ടാൻ ഇടയായി. ഒരു ചുവരാൽ കുറേ പുലി തോലുകൾ തുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കോൺഡിനേഷൻ വെള്ളി

ഡും ഒക്കെൻകുട്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ചില പദ്ധതിലാണി
കുറം മരുരായ ഓഗ്രത്ര സംഭരിച്ചിരുന്നു.

കാപാ:—ഈ കാക്കനികര ത്രജിച്ചു് കടത്തില്ലെങ്കിൽ
വെള്ളിവും കടിക്കാം. എന്നാട്ടു് ഒരു പുലിതേരായ വിതി
ചു സുവമായി കിടന്നരണ്ടാക്കാനുള്ളാം. ദേഹപൂജാഞ്ചല
വന്നു മുഗ്ഗുകൾ നേനം നിന്നൊ തൊട്ടക്കില്ല. എന്നൊ കണ്ണ
സ്ഥാതെ ഇവിടെനിന്ന പോകരുതു്.

അയാൾ ഇതും പറത്തു് അതമാമിയുടെ ഏദയരാ
സകലം കുറതലാമലകം പോലെ കണ്ണിവാൻ തനിക്കു
കൈതിയുണ്ടോള്ളു മട്ടിൽ അയാളെ ആധാരമുണ്ടായിരുന്നു
പുന്നീനം ചെയ്തിട്ടു് പെട്ടെന്നു് ആത്രേമത്തിന ബഹിർഭാ
ഗത്തുള്ള നിബിഡമായ അന്യകാരത്തിൽ ദരജതു്.

നവക്കമാരൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ദേഹംനുസായ
നണ്ണരം എല്ലാം അത്രാർത്തിയോടു കൂടി ത്രജിച്ചതിനെന്നറ
ശേഷം ഒരു പുലിതേരാലിനേൽക്കു കിടന്ന യാതൊരു ഫി
നയും കുടാതെ സുവന്നിടയിൽ പാകിച്ചു.

അമ്പുറായം ③.

ക 5 തു തീരം .

പുലച്ചും ആടി നവക്കമാരൻ എഴുന്നേരു. ഉടൻ
തനൊ വല്ല വിയത്തിലും നാട്ടിൽവെന്ന ചേരവാന
ജീ ഉപായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതുണ്ടാണി. കാപാലികൻറ
സഹവാസം അയാൾക്കു തീരെ രസിച്ചില്ല. എന്നാൽ
ഗഹനമായ ഇത് വിചിന്നതിൽ നിന്ന പരസ്യായാ തു

ഡാത നിസ്ത്രീമിക്കനാതെങ്ങനെ? കാപാലികന നിശ്ചയ മാറി വഴിനല്ലവണ്ണം പരിചിതമായിരിക്കണം. അയാ ഒളാട്ട ചോദിച്ചുായ് പറഞ്ഞുതന്നാതിരിക്കില്ല. തനിക്കു പ്രതിക്രൂലമായി അയാൾനേന്തനെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥാതിക്കു യാതൊരു ഭ്രഹ്മജ്ഞം അവകാശ ദിപ്പുന്ന തനെ അയാൾ വിശ്വസിച്ചു. തനെ കാണാതെ പോയ്ക്കുള്ളയതെതന്നുള്ള കാപാലികൻറെ നിബേശം പാഠിക്കാതു നിഷ്ടഫലവും പരക്കു ആവായ്ക്കരിച്ചുമായേക്കാം. അയാളുടെ മറ്റൊക്കുതിരെക്കറ്റം നിബന്ധം നാലാം പ്രഖ്യാത ദാരിവും ഇരുപതിനും അഭിപ്രായതെത്താമസിക്കാമെന്ന തനെ തീച്ച്ചും. സൃംഗം ഉംഖും യൻ; കുമേണ മധ്യാരവും കഴിഞ്ഞു. എന്നടിം കാപാലികനെ കാണുന്നില്ല. തനെന്ന മുതാനഞ്ചാനങ്ങളിൽ വുറുനായി അധികം അകലെയല്ലാതെ എവിടെ ദിവാ അയാൾ ഇരിക്കുന്നവന്നുള്ളൂണ്ടു്, നബക്കമാരൻ ആറുമത്തിൽ നിന്നു് അയാളെ തിരക്കിയാതുന്നായി. വളരെനേരം അങ്കുമിഞ്ചും അലഞ്ഞതിനെന്നറ ശേഷം തന്നിലെ മണൽ പോലും കാണാത്തവിധിയം ലതകരി കൊണ്ടുട്ടിച്ചുറട്ടു തിങ്കിനിനിങ്ങനാമരഞ്ഞുങ്ങളാൽഅന്നുകാരമയമായ ഒരു കാട്ടിനള്ളിൽ ചെന്നക്കള്ളപ്പുണ്ട്. അപ്പോൾ എന്നോ ഒരു ശമ്പും കേടുതുപോലെ അയാൾക്കുതോന്തി. അനുപദിം ആ ശമ്പും വർണ്ണിച്ചുവരും. കടലിനട്ടതെത്തിരെയോ ആശന്താൻപ്പുത്തിരിക്കുന്നതനുംഅയാൾ തീരുമാറ്റി. പെട്ടെന്നു് ഒരു വളവുത്തിരിതെപ്പോൾ വിശാലവും ഗംഭീരവുമായ സമുദ്രം അയാളുടെ ദേഹി

ക്കു ഗ്രാചരമായി. കണ്ണളം നവക്കമാരന്⁹ എന്നേന്നു ഒരു സൈന്യത്തിലുണ്ടില്ല. കടൽത്തിരത്തും മണലിൽ അയാൾ ഇരുന്നു. മിമയവള്ളങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ട് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിട്ടും കട്ടിശാലകരും എന്നുപോലെ പ്രശ്നാഭിക്ഷന്മേനാവലികരം അയാളുടെ ഇരുപ്പറ വും ക്രണ്ണത്തുവോളം കാണുന്നണ്ട്. അസ്സാമുഖനായ സൃഷ്ടിന്റെ രഹ്യികര തട്ടി ഒരുബാഗത്തുനീളും ജലത്തി മഴവൻ ഉഞ്ചിയെണ്ടി ചുസ്പർജ്ജത്തിനൊപ്പും തിളി ആനം. കച്ചവടത്തിനായി യുറോപ്പിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയിലേയും ധാരാ ചെയ്യുന്ന വിശാചമായ ഒരു കുപ്പൽ അതി മുരൈയുള്ള ചക്രവാളത്തിൽനിന്നും പോട്ടുപോലെകാണുന്നണ്ട്. നവക്കമാരൻറെ പാദങ്ങളെല്ലാം ചുംബിക്കുംബാര ലോല അഭൂത കല്ലൂലമാലക്കേ തുളിയാടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രബലനായ മാത്രത്തിനുവും പ്രദമായി വീണി. അയാളുടെ മനസ്സ് താഴ്ചാലിക്കങ്ങളായ ദിവസമക്കുളു മരന്മാരമാ നന്ദത്തിൽ മഴക്കി. എന്നാൽ അനുനദിംബരിക്കലും ചിത്രമി തമ്പില്ലോ. ക്ഷണംഒക്കാണ്ണന്മേലെ സൃഷ്ടിനു ജലത്തിൽ മഴപ്പി. അതുകൊണ്ടും കുമേണാഖാരത്തുടങ്കപ്പെട്ടി. ഇന്ത്യയുമുത്തിലേക്കു പോകാൻഒടും താമസിച്ചുകുടാ എന്നും തിച്ചു നവക്കമാരൻ ഒരു ദീഘ നിറപ്പാസംത്താടക്കുടി എഴുന്നേറു. ഇതു നെടുവില്ലപ്പീന്റെ കാരണം എന്നെന്നും വാൻ നിന്നുത്തിയില്ല. “എന്നോ പുവ്വജനസ്സിലും മരതാബന്ധം നിന്നും” ടായിരിക്കുന്നതോ? കടലിലേയും കുന്നുടി നോക്കാനായി അയാൾത്തിരിക്കുന്നു. അസ്സാരം നവക്കമാരൻ കണ്ണക്കാളും താൻലുദേശിച്ചിരുന്നതിലും പതി

മടങ്ങുസന്തോഷപ്രദവം ആശ്വര്യപ്രദവമായ കനാ തിങ്ങം. അവിടെ, ആ ഗംഭീരമായ സമുദ്രത്തിന്റെ തീരത്ത്, താൻ ഇതിനു മുമ്പിൽ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വിധിനിൽ വിശ്വാസമായ രഹംതി പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. കാർ മേംലും പോലെ കുറത്തിൽണ്ണ കേശപാശം അനിയന്ത്രിതമായി നീണ്ട ചുരുളു പാശത്തൊളം എത്തിക്കാട്ടും. അതാനീട്ടിയിൽ കുടി അല്ലും മറഞ്ഞു കാണാവുന്ന അവളുടെ വദനം മേഖക്കുള്ളടെ ഇടയാൽ കുടി പ്രത്യക്ഷമായ വല്ലവിംബും പോലെഞ്ചാലിച്ചു. വിശാലങ്ങളായ നേരു അള്ളിൽ നാനു നവക്കമാരഞ്ഞു നേരീം ആശ്വര്യനോട്ടം, മധുരവും, സൃഷ്ടിനത്തിനു സാധാരണമല്ലാത്ത ആർജ്ജവ ദേതാട്ടകുടിയതും ആയിരുന്നു. ആ സുക്കമാരമായ ശരീരത്തിൽധാതൊരാഭരണവുംഅണിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ഇതും ഒരു കുറവായിട്ടല്ലോ നവക്കമാരഞ്ഞ ശണിച്ചതും. ആ അകന്തരവും അഗാധവുമായ സമുദ്രത്തിന്റെ അരികിൽ അതുപോലെതന്നെ അനന്തരവും അഗാധവുമായ ഒരു വണ്ണസമുദ്രമാണ്‌അവൾ എന്നുനന്നവക്കമാരുണ്ടോനീ. ആ പ്രദേശത്തിന്റെ ഏകാന്തത്താംവരിക്കു വേരെ എ നേരാ ഒരു മാഹാത്മ്യം കുടി നൽകി.തനിക്ക് ഏതാണ്ടിവ റയണമെന്നും നവക്കമാരുന്ന തോന്തിയെങ്കിലും വാഴക്കര കിട്ടായ്ക്കയാൽ മെഴുപ്പുരസ്തമായ അത്രത്രസത്തിൽ മുളകി അവിടെതന്നെന്ന നിന്നും സൃഷ്ടിയും നെ തന്നെ നിന്നും. എന്നാൽ അവയുടെ സ്ഥിതികൾക്കും ഇങ്ങനെന്നെന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു സംഭവം നമിത്തം ഉണ്ടാകാവുന്ന ആശ്വര്യപ്രദാവം നവക്കമാരഞ്ഞു മുഖത്തുന്നുണ്ടിച്ചു. നമ്മുടെ യുവാവി

നേര പ്രജ്ഞിക്കു അപഹരിച്ച ആ യവതിയുടെ കമല
കോമളമായ വദനമാകട്ട, ചിരകാല സ്ഥിതമായ ഒരു
മനഃപീഡിയെയാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. ഇങ്ങനെ എത്ര
കാരംഗംഭീരമായ ഇത് പ്രദേശത്ത് ഇത് സ്കീപ്പരിഷക്കാർ
ക്കറെ നേരം അഭിമുഖരായി നിന്നന്തിനേര ശേഷം,
ആലുമായി മെരുന്തുടരെ ഓജിച്ച് “സ്കീ ഇങ്ങനെ ചോദി
ച്ച:—

“നിങ്ങൾക്ക് വഴിതെറിപ്പോരെയാ?”

അവളുടെ സ്വന്തത്തിനണ്ണായിരുന്ന നെന്നസ്ത്രീകമാ
യ മാധുര്യംനുബക്കമാരകനേര ചൂഢയത്തിനു മുമ്പായ ഒരുപ്പു
രണ്ണംനൽകി. ദിക്ഷേമുഴവൻ അതുവുംപിച്ചുവുന്ന് അയാ
ക്കു തോന്തി. ദിവ്യമായ ഒരു ഗാനം എന്നപോലെഅവ
ഴിച്ചെടുവചനംവഴുരെന്നരത്നയും “അയാളുടെ തുവണങ്ങ
ക്കുകൾ ആതിമ്പ്രാന്തകി. ഇത് മാധുര്യപ്രകർഷത്തിനു ത
നേര ശ്രദ്ധാ, കൊണ്ട് ഒംഗം വരുത്തേണ്ണ പ്രാണദ്വാരിച്ചു
യിരിക്കാം—അയാറി ധാതോന്നം മറവടി പറഞ്ഞാൻതുനി
ഞതില്ല. ഉത്തരം കിട്ടായ്ക്കാൽ “എൻ്റെ പിന്നാലെവ
രാം” എന്നുംബന്തംപറഞ്ഞു “അവരുടെപട്ടനംമരണതു. ഗ്രീ
ഷ് മകാലുത്തുന്നു ഒരു ധാരാളത്തിനൊപ്പുംനിറ്റുണ്ടുവും
ശ്രദ്ധവുമായ അവളുടെ ഗതിവിശ്രദ്ധംനുവക്കമാരണ് ചുതി
യ രഹംതമായിണ്ടിന്ന്. അവശ്രേഷ്ഠ അനുഗമിക്കുന്നതിനു
ക്കാനവാദം ലഭിച്ചിട്ടും ക്ഷണങ്ങനും അയാറിനുലുലന്ന
യി നിന്നന്നപോയി. ഇത്രിയങ്ങൾക്ക് പീണ്ടം നെസപര
പ്രവൃത്തിക്കു ശക്തി ഉണ്ടായപ്പോരു ആ ദിവ്യമായ തുപം
എങ്ങും കാണമാനില്ല.

അബ്ദ്യായം നൃ.

കുപാല കണ്ണ ല.

നവക്കമാരൻ ആഗ്രഹത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. വഴിനിശ്ചയിലും അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തന്തിന് അധികം അല്ലെങ്കിലും. മേൽ വിവരിച്ച സംഭവം അതാരക്ക് വിചാരിച്ചതിലധികം അസ്ഥാനമും ജനിപ്പിച്ചു. തനിക്ക് ഇതുതോളം കൈത്തുക തിനും ആദ്യമുന്നത്തിനും ആസ്ത്രഭൂമായ അതുപത്തിനും പെട്ടെന്നുള്ള അന്തല്ലാനും നിമിത്തം അളവററ ഇപ്പോൾ ഒന്തുതോടുകൂടി ആഗ്രഹത്തിനുള്ളിൽ കടന്ന്, നവക്കമാരൻ അദ്ദേഹം വെറും നിലന്തരു തന്നെ ഇങ്ങനും. “താൻ കണ്ണത്രു് ഒരു വന്നേവതയാണോ? അമാവാ, കാപാലികക്കുറ മന്ത്രക്കുടിക്കൊണ്ടു് എന്നു മയക്കാനും ചുവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മായാത്രം തന്നെയോ? ഒരു മഞ്ചുസ്ത്രീ ഇവിടെ വരിക എന്നുള്ളതു കേവലം അനും ഒരുമല്ലോ? അമഞ്ചുസ്ത്രീകരക്കു് ഇല്ലകാരമുള്ള കൂവണ്ണു പ്രചരിച്ച ഉണ്ണാവുന്നതെങ്കാൻ?” ഇന്നവിധത്തിൽ മുതിഷ്ഠാണും തള്ളിത്തിങ്കിവനു വിചാരവരണ്ണരയാൽ പത്രം കുലഞ്ഞിയ നവക്കമാരൻ ബാധ്യസംഭവങ്ങളെ ശുഭിച്ചില്ല. വളരെ നേരം കഴിഞ്ഞത്രു് ഇതു സ്വപ്നാവശ്യമയിൽ നിന്നണ്ണപ്പോരു എത്താനും നിമിഷങ്ങൾക്കിടയിൽ — താൻ അവിടെ ഉണ്ണായിരുന്നപ്പോരു തന്നെ— ആഗ്രഹത്തിനകത്രു് ആരോ കടന്നിരുന്നതായി ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ കൂടും നവക്കമാരൻഓള്ളിപ്പെട്ടു. രീതത്രു് രേഖപ്പുക്കി ധാ

രാളിം അഗറി ജപലിപ്പിച്ചിരുന്നു. ജലവും അരിയും മറ്റ്
സാമ്പന്നങ്ങളും ചുരുക്കം കൈക്കിയിരുന്നു. ആത്മാത്തത്തിനു
മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായശ്രദ്ധാ എല്ലാ നാസന്താഷ്ടി ആശുപടി യുവാ
ചും, സന്ദൃശ്യാസമയത്തു ഭ്രാഹ്മണാർക്ക് വാഹിതമായ കർമ്മ
ങ്ങൾ നടത്തി സ്വപ്നംപാകംചെയ്തു് ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞേ. രാ
ത്രി മുഴുവൻ സുവായി ഉറക്കിയതിന്റെ ഒന്നാശി പ്രഞ്ചാ
ത്തത്തിൽ എഴുന്നോറു്, തനിക്കു തുലിപിവസരതെ സന്ധാ
രം കൊണ്ടു സുപരിചിതമായിരുന്ന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അ
യാരും കൂട്ടൽക്കരയാലെത്തി. ആ സ്ഥലത്തുനിന്നു തിരിച്ചു
പോക്കവാൻ കഴിയാതെ “ഇല്ലാമേ കൈതിവല്ലീ ഗ്രഹമ
പിവാജിനം വിട്ട് വേഗതനു പോവാൻ” എന്ന പരാശ്ര
വാലാപിച്ചു ഭക്ഷണത്തെ മട്ടിൽ ചിന്താകലനായി അവി
തെളിത്തെന്ന ഇരുന്നു. മധ്യാരനമായിട്ടു് തലേപിവസംകൂ
ണ്ട് ആ ദിവ്യത്രാവത്തെ നേരംകൂടി കാണുമാൻ സാധിജ്ഞാ
ജ്ഞയാൽ, കാട്ടിനശ്ശീൽന്തരെനു ഏവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടാ
യിരിക്കാമെന്നും മുൻബുലമായ ആഗ്രഹാൽപ്പരിതനാ
യി, ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ അലഞ്ഞുനടന്നു. മുൻകാലുവ
ശാൽ അവിടെയെങ്കും ഒരു പ്രാണിപോലും ഉണ്ടായി
തന്നില്ല. സസ്താ ശാട്ടുകൂടി അയാരു ആഗ്രഹത്തിലേ
ക്കു ശേഖരയന്നായി മടങ്ങി. ആഗ്രഹമദ്പാരത്തിൽ
തന്നെ ഒരു വ്യാഘ്രമുണ്ടതെന്നേൽ തന്റെ ആഗ്രഹന
തന്നെ പ്രതിചാലിച്ചു കൊണ്ടണ്ടുപോലെ ഇരിക്കു
ന്ന കുബാലിക്കന്ന കണ്ണി് കുശലം പറഞ്ഞു. മറ്റൊ
ടിരുന്നും ഉണ്ടാക്കായ്യും ഇങ്ങനെ തുടക്കം :—
“ഇതുവരായ്യും അവിടെന്നു കുറഞ്ഞാണും ലഭിക്കായ്യു
ഡായും എന്നിക്കു വലിയ ഉൽക്കെന്നുഡായ്.”

കാപാലികൾ.—ശ്രൂന വിശ്വജിത് ദയ പുണ കു
ചിങ്കണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാലെതു താമസിച്ചു.

നവകമാരൻ :—സപാമിൻ ! എന്നും വാക്കേക്കാ
ണ്ടു് പുന്നുനു തുതാളിക്കന്നവിച്ചാരിക്കുന്നതു്. എന്ന കു നു
ടിലേ ഒപ്പോക്കന്നെഴുനു വളരെ ആറു മഞ്ചണ്ടു്. അതിനു്
അവിടെതു സഹായം അതുവയ്ക്കാണു്. നാട്ടിലേനു
ചൊരും അഭിനന്ധനയും പ്രിനുന്നയും നാട്ടിലേതു കു നും,
എന്നിങ്കിൽ ഓഗ്രമുണ്ടാക്കിൽ, കഴി മുട്ടെല്ലാ.

ഈ നത്തരമായി കാപാലികൾ “എന്നാട്ടാനി
ചുവതു്” എന്നമാത്രം പറഞ്ഞു്, എഴുന്നുറു മുഖപോട്ടു
നടന്നു. തന്റെ ആറു മംസാധി പു എന്നരച്ചു് നവകമാ
രനു അനന്തരമിച്ചു. സാധാരനത്തിലെ മണ്ഡിയ വെള്ളി
ചുതിൽ പദ്മാര്ഥം മുഖ്യം ശ്രദ്ധായിരുന്നു. ത
ന്റെ ഭരണവത്തായ ഭ്രാന്തി ദേവിയുടെ നാമദേഹങ്ങൾ
ഒരു ഇടയ്ക്കുന്നിടത്തിൽ കൊണ്ടു, ദേവിയുടെ നിശ്ചാ
ഗങ്ങളെ നാശവരക ഏന്ന സദ്ബ୍ୟംപരി ഉത്തരുഷ്മായ
പുകയമ്പതിൽ തന്നെ പത്രാക്കലമന്ത്രിയും മുഖം
പിൽ കാപാലികനം, പാണാലോ, മനോരാജ്യ, കൊ
ണ്ട സപരാജ്യത്തിൽ എത്തി എല്ലാവാങ്ങേയും സംസ്താ
ഷ്സമിതുമായ അതുള്ളത്തിനു പ്രാതുമായിക്കഴിഞ്ഞി
രിക്കന്ന നവകമാരനു, ഇ ക്ഷേത്രങ്ങൾ വഴിനടന്നുപോരി
കെ അതിരുളമായ റൂഫം നവകമാരന്റെ ഒ
സുതെത പുളകാഖിത്താക്കിത്തിപ്പുകയും തന്റെ ദി
വാസപച്ചനതിൽ വിനു ചെട്ടുനു് അവാളെ ഉണ്ടത്
കയും ചെയ്യു.

തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോരി അത്രയുണ്ടുമുണ്ടെന്നു

നായ നവക്കമാരൻ കലാട്ടു തലേപ്പിവസ്തേത ആ ദിന
ദേവതയത്തെന്ന അതിജന്മം. ലുണമായക്കേശങ്ങൾ
ഒം വൈഡിക്കാതെ പുരുഷാട്ടതെന്ന ഇട്ടിരുന്ന. വഴിയിൽ
മിതറിക്കിട്ടു താരിഖിലുകൾ ദോഡ്യം അനങ്ങാതൊന്നു സി
ജ്ഞണ്ണുംബാധി നവക്കമാരൻറെ അർക്കിവണ്ണത്തു സംസാ
രി അങ്കെന്നു് ചുറവിംഗ് കൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു് കാപ്പാ
ലിഷൻ കേരളക്കാൻ പ്രട്ടില്ലാത്തവിയത്താൽ ഇങ്ങനെന്നു
റഞ്ഞു. “ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ടു പോകുമ്പെന്നു
റിയാമോ? ജീവിതംശേഷഭാക്കിയ രഹടിമുന്നോട്ടു യജ്ഞം
ആണ്. ഉടൻ തിരിഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾനാം.” ദൃഢിലത്തെ
വാഴു നവക്കമാരനു് കൂർന്നുജും പതിച്ചുതും അതു
സ്വത്തുപോ മരഞ്ഞാതും നേന്നായിക്കഴിഞ്ഞു.

“ഇതെന്നുംബാധിഡാണോ? എന്തോ അത്യാപത്രമുള്ളതു
പോലെ അവർ സംസാരിച്ചു. എന്താപന്താണോ വ
രാൻ ചോക്കുന്നതു്? അമ്പവാ അച്ചത്തുണ്ടെങ്കിൽ
നേര താനുകൾനും ശക്തി അപോചിക്കുന്നോരു
ഇങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടും. ഇന്ത വിജനപ്രദേശത്തു് എ
ങ്ങോട്ടാണുമെണ്ണു്?” ഇങ്ങനെന്നു സദിഗ്രംഭമായ മ
നസ്സാട്ടക്രമി അവിച്ചത്തെന്നനിൽക്കുന്നോരു, അയാളെ
പിന്നിൽ കാണുംബാധി രാത്രി കാപ്പാലികൾ മടങ്ങിവന്നോ, ത
നേര അഞ്ചുമിക്കുന്നതിനു് അംഗ്രേംകൊണ്ടു വാണ്ടിം ഏ
ണ്ണിച്ചു. സൗര സദർജ്ജത്തിൽ കാപ്പാലികനെ അംനസരി
ക്കെത്തുന്ന ഉച്ചിതവെന്ന ക്രതി നവക്കമാരൻ മുന്നോട്ടുന
നും തുടാം. അധികം നാമസം കുടാതെ അവർ അരി
കിലാളും കടക്കരാറിൽ ചുത്താം. ദൈക്കാലത്തു് ഒരു മേൽ
പുരായ താങ്ങിയിരുന്നു ഇപ്പോൾ ഇടിഞ്ഞുചെപ്പാണി

ഞ്ഞുപോയതുമായ ഒരു ചുവൽക്കാലിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു. അംബർ ശാരതിനു സമീച്ചാത്രത്തിൽ ഉടനെ നാം മുൻപുകണ്ട ലിപ്പുത്രപ്പും ചാന്താദേവഗത്തുടങ്ങി പാശജ്വരന്മാർ നവകമാരന്റെ ചെവായിൽ ഇരുക്കുന്ന മാറ്റിച്ചു, “ഇപ്പോഴെങ്കിലും റാട്ടിക്കോളി സാം. മനസ്സു മാംസമാണ്” ഇയാൾ ബലാക്കിക്കൊടു.

നവകമാരന്റെ ഗാത്രമാസകലം വിശ്വ. അയാളും ഒരു വിശാലമായ നെറ്റിൽക്കുടിൽ, പുഞ്ചാ, വിയർപ്പും തുള്ളിക്കലപൊടിത്തേരു.

ഉച്ചാഗ്രവഹായ്ക്ക് ഇരു വാക്കുകൾ കാപ്പാലിക്കന്റെ കള്ളംകൂട്ടിൽ പതിച്ചു. കോപാന്യനായ അയാൾ ഇടി ചെട്ടുനാ ശമ്പുത്തിൽ “കപാലക്കണ്ണലേ!” എന്നൊന്നും ലഭി. എന്നാൽ കപാലക്കണ്ണലു മരാന്തു കൂടിഞ്ഞിരക്കണ്ണ. പെട്ടേനു നവകമാരന്റെ രണ്ടുക്കൈകളിൽയും തന്റെ നീണ്ടശ്രോഷിച്ചു വിരലുകളുടെക്കണ്ണാണ്, ഇരുന്നുകു വികളാലെന്നാവോലെ ദ്രോഡായി അയാൾ ബന്ധിച്ചു. ആ ഫ്ലാതകരണ്ടു സ്ഥാപിച്ചു ഒരു പെരുന്നാവിന്റെതന്നെ പോലെ സ്വിഭവിപ്പിച്ചു നെരാൻ രോമവും മുള്ളുപ്പന്നിച്ചു ഒരു മിക്കുകരംപോലെ എഴുന്നുന്നു. തന്റെ ജീവിതദശ യിൽ ഇരു പ്രമാഖ്യാനി ഭജം എന്നാൽ തുതനവികാരം അയാളും ഒരു മനസ്സിൽ കടന്ന തുടി.

നവക—: എന്നറു കൈവിടണം.

കാപ്പാലിക്കൻ നേം മിഞ്ചിയീലു.

നവക—: നിങ്ങൾ എന്നു എരുപ്പൊട്ടുപുണ്ണ കൊണ്ടു പോകണ്ടോ?

കാപാ:—വാലിസ്മേലതോയ്ക്ക്

നവക്ക:—എന്തിനു?

കരം:—നാനെ കൊല്ലും.

പ്രാണഭയം നിമിത്തം നവക്കമാരൻ തന്റെ ഒക്ക്
കരം വിച്ചവിശ്വാസാണി ചെങ്ങളതിമാറ്റംപ്രയത്നങ്ങൾ
ഞൈ സാധാരണ പുരുഷനെ അഖാത്തിൽ താഴെത്തു താഴീ
യിട്ടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ കാപാലികൻറെ ചെറവിരൽ
ഹോലുമനങ്ങളിലില്ല. തന്റെ എല്ലാക്കൾ തെരിഞ്ഞെ
പോങ്ങി എന്ന നവക്കമാരന്തോനി. താന്ത്രികൻ അയാ
ഞൈ കല്പിച്ചും ഒള്ളിച്ചും കൂടി വലിച്ചിഴച്ചു്, കുടലിനു മു
ഖം അനുത്തുത്തുമണ്ണപ്പുറതേതുകൾ കൊണ്ടുപോയി. ധാ
രാളം വാരക കൂട്ടിട്ടുള്ള തൈക്കാപ്പത്രിൽ അതാ പ്രകാര
നേതാടക്കുടി അഗ്നി ഉയൻ കരുതുന്നു് ദൈവത്തു് ദൈ
വലയോട്ടിൽ ആര മല്ലവും കാളീചൂജക്കവേണ്ട മറ്റ
പരിത്രണ സാധനങ്ങളും അവിടെ ദൈക്കാരിയിരിക്കുന്നു. താൻ
മുഖ്യാരവസരന്തിൽ കണ്ണ പദാർധങ്ങളും ദൈ
ശവം മാത്രം കാവുള്ള എന്നും, ആ ശവം താൻതന്നെ
യായിരിക്കുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു് നവക്കമാരൻനു നടപ്പി.
അവിടെ കാലേങ്കുടിതന്നെ സംഭരിച്ചിരുന്ന ഏതാണും
ഉണ്ണാതിയ വഞ്ചികളാൽ കാപാലികൻ അയാളെ ബ
ന്ധിക്കാൻ ദൈവമെട്ട്. നേരാഹ്യംകൊണ്ട് ദത്തൾണ്ണിൽ
വിച്ച ശക്തിയേജ്ഞക്കുടിനരാക്കമാരൻ വള്ളേന്നും ചുതി
ത്രുന്നുണ്ട്. ദൈ മദയാനശ്ശോപ്പും സ്വയന്ത്രജീവ കാപാലി
കനാക്കെട്ട്, നമ്മുടാടുവാവിന്റെ ഒക്കക്കാലുകളെ ലേ
ഡം ശ്രമാക്രംഡാണെ വരിഞ്ഞെ കൂട്ടിട്ടു് ചെറവിൽ ഇങ്ങനെ
പരിഞ്ഞാം:

“മുംബാ, നീ എന്തിന് ശരിക്കുന്നു? ഈനു നിന്റെജീവിം സഹിതമായി. ഈനു നിന്റെ മാസപിണ്ഡം ലൈറവിക്കു നിവേദ്യമാക്കാൻ പോകുന്നു. ഈതിൽപ്പരം മനസ്സുന്ന് എ തു ഭാഗ്യമാണോ വരാന്തുള്ളതു്?”

ങ്ങൾ ബീഭത്യമായ ഒന്നും തന്ത്രാട്ടങ്കുടി അയാൾ യുന്നമാരംഭിച്ചു.

വള്ളികൾ ഇരുന്നുവരാണെലക്കുക്കാരി ബലവരതരം അഭ്യാസിക്കുന്നു. ഇതു ആപ്പത്തിൽ നിന്നും രക്ഷാദ്വൈട്ടകു അംഗാല്പമെന്നും, വോന്നിഭേദവിധുക — അമേവാ ഇതു മനസ്സു രാക്ഷസന്നർ അന്യവിശ്രദ്ധാസത്തിന് — ഇരയാക്കേണ്ടി വുന്നതിയുള്ള എന്നും ദ്രശ്മായി നവക്കമാരണ ബോല്പു ദ്വൈട്ടദ്വൈരാം പാലോവിച്ചാഞ്ചുരംഭയാളുടെ ചുദയത്തിൽ അങ്ങരിച്ചു. സപ്തഭാഗിന്മുന്നരണയും നാപജനസ്ഥരണയും അയാൾക്കണ്ടായി. തന്നെ ഇതുന്താളിംസഹായിക്കാൻ ഉള്ള മിച്ചതക്കണ്ണിരത്തിന്റെസപ്തത്രാപരും ആയവാവിന്റെ ക്രൂഷികളിൽ ക്രൂഷിക്കൊണ്ടാണുനുണ്ടാക്കുന്നു. രണ്ടുനുന്നാനുക്കണ്ണ അംഗം അയാളുടെക്കവിരിയതാടത്തിൽക്കുടി ലഭിച്ചു് ആ വെള്ളം മന്നല്ലിൽ വീണാ താണ്ടപ്പാറി. തന്റെ കമ്മയും ഇതു പോലെതന്നെയെല്ലാ എന്നു് ന പക്കമാരഞ്ഞ കാത്തു.

കാപാലികൾ യുന്നതിൽ നിന്നു വിരമിച്ചു് ബലിക്കാരംഭിച്ചു. കേവലാം ചെച്ചാച്ചികമായ ഒരു സന്തോഷവും ക്രഷ്ണവും ഖുടകലും നോട്ടങ്ങളാൽ നവക്കമാരനെ ആപ്പാദച്ചുവും അരു ലോകനാം ചെയ്തിട്ടും തന്റെ നിശ്ചിരന്ത്രത്തിനുംതന്ത്രായ രഹായ്യത്തെ കുറയ്ക്കാൻ രസമമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അയാൾ താരിഞ്ഞുനോക്കി. എന്നാൽ — എന്നതാരാപമുണ്ടും! — വബ്സ് ഗം അവിടെ കാ

ശാന്തിപ്പ്. വേണ്ടസാമഗ്രികൾ തയാറാക്കിയതുടർത്തിൽ പെട്ടെന്നുത്തരം മുന്തേക്കുഞ്ചതലോട് കൂടി മന്ത്രിപ്പ് റത്ന വച്ചിരുന്നതായി അധികാരിക്കും നല്ലുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ക്രൂയാംകൊണ്ട് മതിമരുന്ന് കൊപ്പാലികൾ തനിക്കു സഹജമായ ഗ്രാമ്പസ്പരംഭിൽ “കൊപ്പാലക്കണ്ണയലേ” എന്ന വീണ്ടും ഗർജ്ജിച്ചു. സഹിച്ചുതുട്ട കാടുകളിൽനിന്നും ഉത്തരവിച്ചു പ്രതിലുപന്ന് തന്നെ അതിനുത്തരമുണ്ടായുള്ളൂ. കൊടുങ്കാറൻിൽപ്പെട്ട ഒരുക്കുറവുംപുന്നോലെ അധികാരി ഒരു ദാനിരാമുഴുവൻ കുമുക്കു, കണ്ണുകരി രക്തവർണ്ണങ്ങളും യി; പുരികും ചുളിഞ്ഞു. ആകുട്ടും ടെണ്ണയാളുകൾക്കുപോലും മുവിലതേതതിലും സഹായമുന്നുന്നും ഓരോരന്നും നവക്കമാരണമേഖലാനി. വേരാങ്ങവാരികൊണ്ട് വരുന്നതിനായി അധികാരി കാട്ടിനുള്ളിൽ റോഡുപ്പോരം യുവാവു വീണ്ടും തന്റെ ഷൈന്യങ്ങളും ഭേദക്കാണും ഗ്രാമങ്ങൾക്കുള്ളം. എന്നാൽ അവ മുൻപിലെത്തുപാലെ നാഷ്ടപ്പാടുണ്ടായിത്തന്നെ കലാശിച്ചു. തന്റെ ഭാവിതയെ അലംഘ്യ ദതിയായ വിധിയുടെ പക്ഷ്യത്തെന്ന് സഹൃദ്ധിച്ചും നോരണ്ടു നിമിഷം സപ്രാഹമനായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയുള്ളുപ്പോരം ഒരു മുടിവായ കാലെബാച്ചു അധികാരി ഗ്രാമപാരയ ആകർഷിച്ചു. അതുകൊപ്പാലികൾന്റെ അനുഭവത്തെത്തുല്ലാ സൂചിപ്പിച്ചുതു്. തന്റെ ഹൃദയമോഹിനിയാണെന്നതുവാതനെന്ന രജിപ്പാണും അതിച്ചുവള്ളും ആയ കൊപ്പാലക്കണ്ണയലു കൂട്ടിൽ ഒരു ദീർഘരായ വാഴും തുക്കിയും തുടരുകൊണ്ട് തന്റെനേക്കം വരികയായിരുന്നു.

“രഹക്ഷ്യരഹപാലം ഉരിയാടത്തു് ഒരുക്കണം തേജി വിതമാണു്. വാരംതൊന്തു് കൈമുളാക്കിയിരിക്കുന്നു.” വള്ള

രെ ബലമേച്ചുട്ട് ഇതുംഡാറണ്ടു് അവർ നവകമാരനെ പാഡിച്ചിരുന്ന വള്ളികൾ ദന്താന്തായി അറഞ്ഞു്, ക്ഷേമാ അശാഖേ സപ്തഗ്രഹങ്ങൾ. “വരണം: നാം രണ്ട് പ്രേരം അത്രാപത്തിൽ പെട്ടിരിക്കും.” — ഇതുംകൈകൾ നവകമാരനമാത്രം കേരംക്കണക്കവിധത്തിൽ ഉച്ചരിച്ച കൊണ്ട് രൂദ്ധിതയായതെ യർക്കിണിച്ചെപ്പോലെനുവർ മിന്നോട്ട് പാഞ്ഞു. ദന്താമത്ര തങ്ങൾക്കു നേരിട്ട് ആപത്തി നീര ഗൈരവാ, രണ്ടാമത്രു് ഇത് സുന്ദരിയുടെ സാമഹ ത്രംതിലുള്ള സദ്ദോഷാ—ഈ വന്നാൽ പ്രേരിതനായ നവകമാരം തുല്യവേഗത്തിൽ പിന്നാലെപ്പുറുച്ചുട്ട്.

ഒരിള്ളുത്തിനിടയിൽ ഇവയുടെ മഹായകൾ മറ ഞക്കേപ്പുമേരുളു് തൈജ്യക്കരമായ വാഴ്ത്തും ധരിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ താന്ത്രികൻ ബലിധാലത്തു പ്രത്രക്കണ്ടായി. ഒ വാനിഭേദവിക്ക സമർപ്പിക്കാനായി താൻ വളരെ പണ്ട് ചെപ്പുട്ട് സന്ന്യാസിച്ച വച്ചിരുന്ന അമുലുനിക്കുണ്ടാം കൂടും സാത്തായെപ്പോരം അശാഖാട്ടം മനസ്സിൽ മാറിമാറി തിങ്കി ക്കവിഞ്ഞുകുംബിരുന്ന അത്രുടെവും, ഈ ചോദംഗവും, തുണ്ടാ ധവും വള്ളിക്കുക അസാല്ലുമാണ്. നവകമാരനെ കെട്ടി തിരുന്ന വള്ളികൾ അവിടു, മണലിൽ, ചരിന്നങ്ങളായി കിടക്കുവാൻഭായിരുന്നു. ഗാംമായ പത്രാലോചനയിൽ വസ്തുതാരാക്കേ ആ സുക്ഷ്മാഖാക്ക മനസ്സിലായി. എന്നാൽ ആ വർക്കാട്ടിൽ അവർ ഏതുവഴി പോകിരിക്കേമെന്ന നിശ്ചിയിക്കാൻ നിറുത്തിച്ചാലുായിരുന്നു. താഴെത്തു കിടന്ന തരയിൽ തൃഖിയുംവേംതു് വള്ളിരുന്നേരം തുല്പി

ಶ್ರೀಕೃಂ ತಡಕರಿತಿಲ್ಲುದೆ ಅಂಗಣಪೋಳ್ಳಂ ಕೇರಂಡಿನಾಗೆ ಕೃಷಿಂಜತಿಭ್ರು. ಅರಹಾರೆ ಎತ್ತಿಗೆನೆರೆ ವೆಗತತಿಯತಡವೊಸ್ತೆತ್ತು ಮಣಿಯಕಣಾಗೆನೆರೆ ಇಕ್ಕಿತ್ತ ಕಯರಿ. ಅತ್ಯ ಕಂಂ ಕಲ್ಪಿಸು ತ್ರಾಲೋಂ ಅರ್ಥತಾಯಿತನು. ಇಟವಿಟಾರೆ ಅಕಿಷ್ಮ ಕೊಣಿತಿಗೆನು ತಿರಕ್ಕಿಂತೆ ಶಕ್ತಿಕೊಣ್ಣು ಅರತಿಗೆನೆರೆ ಅಕಿವಣ್ಣಂ ಪಕ್ತಿಯಿಲಯಿಕಾ ತ್ರಾಂಪೋಯಿತನು. ಬುರಂ ಇಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಣೆತ್ತೆ ತಡ ಗೋಕ್ಳಿಕೊಣ್ಣು ನಾಲ್ಕಿವಣ್ಣುಂ ಪರಿಗ್ರಾಯಿಕಾಮಣಿತ್ತುಂ ನಾಲ್ಕಿವಣ್ಣು ನಾಲ್ಕಿವಣ್ಣು ಕಾಪಾಲಿಕಾಗೆ ಅರತಿನೆತ್ತ ಕಯರಿತತ್ತು. ಎತ್ತಾತ್ ಅರಹಾರೆ ಶಿವರತತಿಯ ಏತಿತಿಯ ಮಾರುತಿಯ ತನೆ ಪತ್ರಗೊಣ್ಣಿವುಮಾಯ ಅತ್ಯ ಉಯಂಕಂ ದ್ಯಂಕರಮಾಯ ಶಾಂತಿತಾಂಕ್ರಿತಿತಡವೆತೆ ಈ ಇಟಿತತ್ತುವಿನು. ಅರತಾಂಕ್ರಿತರತನೆ ಕಾಂಪಾಲ್ ಕಣಂ ತಡ ಪರ್ವತಶಿವರತತಿಯ ನಿಂಂ ಕೀಂಪ್ರುಪ್ರಾಣ ತತ್ತ್ವದಿಕ್ಕಿ ಸ್ತುರ್ಗಂಪೋತತನುಪೋಲೆ ಅಲವಿಕಾಣಿತಾಂತ್ರಂ ಪರಿಷ್ಠಿ.

ಅರಂಬ್ಯಾಯ ರ್.

ಅಂಂ ಅರಮಾವಾಸಿಂಹಾರಿತನು. ಎತ್ತಿಭ್ರು ಕಾಪಾಲ ಕಣ್ಣಿಯಲಾಂಧೋಷಂ ಕ್ರಿಸತಕ್ರಿತಾರೆತಪಲ ಉರ್ಧವಾಶಿಕ್ಕಿಭ್ರು ಕ್ರಿತಿ ನವಕರ್ಮಾರಗನಕ್ರಿಷ್ಟಿಕ್ಕಿಭ್ರು ಕೊಣ್ಣುಪೋಯಿ. ಇಟಾಷ್ಟಿರಣೆ ವಾಷ್ಟಿರಣೀಷ್ಟಿಗತಿಗಿಮಿತತ್ತಾ ನವಕರ್ಮಾರಗೆ ಪಿಗಿಲಾಯತ್ತುಕ ಣ್ಣು ತನೆನೆರೆ ಉತ್ತರರೀಯತ್ತಾಗಳೆನೆರಾಗ್ರಾರತತಾಂವಲಂಬಿಷ್ಠಿ ಕೊಣ್ಣುವಾಗೆ ಅಂಗಣ ನಾಲ್ಕಿಕ್ಕಿಷ್ಟಂಘಂಪಾಲ ಇತನಾಂತರ

എ. നടന്റെ. അപ്പിലംഗത്തിയായപ്പോഴേയ്ക്ക് അവർ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് മുൻ വശത്തെത്തത്തി. നവകമാരനോട് അവിടെനിൽക്കാൻപറഞ്ഞിട്ടും അധികാരി ഒരു തേരാട്ടചേത്തു കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗ്രഹങ്ങലു ക്ഷമാക്കിനടന്നു. അതിന്റെ ഘാതലിൽ രണ്ട് മൂന്നുവർ സംതോഷമാരാഡബുദ്ധ കൈകരിക്കാണ്ടു ദ്രീയപ്പോൾ ഉള്ളിൽനിന്നും ഒരു ശമ്പുഖ്രാന്തനേച്ചാലിച്ചു—

“അതായ്? ക്രാലക്കണ്ണയലയോ?”

ക്രാലക്—“അതേക്കത്തു തുറക്കണം”

ഉടനെ ഒരു വുല്ലൻ കതക തുറന്ന പുറത്തേരും നോക്കി. കുറുത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു പീപ്പത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ കണ്ണാടിപ്പാലു മിന്നങ്ങിയ അധികാരി തിരിപ്പിനെത്തന്റെ മുടിലഭാഗം ധന്തും മാറ്റാത്ത എററ വും മേഖലയേതാട്ട കൂടി അവരും പിടിച്ചു കനിച്ചു് എന്തോ രണ്ടുക്കുറം ചെവിയിൽ മാറ്റിച്ചു. പെട്ടെന്ന മാറിയ മിഥാവത്തോട്ടുകൂടി അല്ലെല്ലാവിച്ചിട്ടും വുല്ലൻ ഇങ്ങനെ ചാരത്തു:—

“ഈ വഴിരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരുക്കാർമ്മാണം. ആ മഹാന്മാരം തെന്നു ഏതിന്തിനെത്തയും സാധിക്കാൻ തക്ക സാമർപ്പിക്കണ്ടു്. ഏതായാലും അംബു നിന്നു സഹായിക്കിം. ആ പ്രാശം എവിടെ?”

ക്രാലക്കണ്ണയല നവകമാരനെ ആംഗ്യം കൊണ്ടു അരികാലേരും വിളിച്ചു. അധികാരി അട്ടത്തുക്കണ്ടുപോരുന്നും ക്ഷേത്രത്തിലെ പുജകനായിരുന്ന വുല്ലൻ പറഞ്ഞതു:—

“ഈ തേതക്കു നിങ്ങൾ എന്നിന്റെ അതിമിയായി

ബഹു ടെ താരസിക്കാം. നാശേ രാവിച്ചു റല ചിയോന
രിലേക്സ് വഴികാണിച്ചുതാം.

പ്രസംഗവശാൽ നവകമാരൻ അതുവരെ ആധാര
മൊന്മം കഴിച്ചിട്ടില്ലെന്നറിതാം” പുജകൾ അയാറാക്കു
വേഗത്തിൽ കരെ ക്ഷേമന്ത്രയാർച്ചെയ്യുകൊടുത്തു. ക്ഷേ
മം കഴിച്ചു ശ്രദ്ധം തനിക്ക് ഉടനെ എവിടെയെങ്കിലും
വിഞ്ഞമിക്കാൻ സൗഖ്യത്തും കിട്ടണമെന്ന നവകമാരൻാണ്
പേക്ഷിച്ചു. ഒട്ടവിൽയുവാവു് ദീംഘവും സ്നേഹചുറവിൽ
നവമായ ഒരു നോട്ടംകൊണ്ടു് ക്ഷാലകണ്ണായല്ലെട ദി
പുത്രപാത്രത്തെത്തപാനാ ചെയ്തിട്ടു് അന്നാത്തെയുംയാറുപ
റത്തേ. ക്ഷാലകണ്ണായല്ലെട വീക്ഷണവുംഅതുപോലെ
തന്നെ അരയിങ്ങനില്ലേ? പുജകൾന്റെ ശ്രദ്ധ അതിൽ
പത്രിയാതിക്കണില്ല.

നവകമാരൻ മറഞ്ഞപ്പോരി തനിക്കു കടൽക്കര
തിലേയ്ക്കു മടങ്ങണമെന്ന ക്ഷാലകണ്ണായല്ലെങ്കനോടാം
ആവശ്യപ്പെട്ടു. സ്നേഹസന്താപസമാനത്തുമായ സ്പര്ശത്ത്
കു അയാറം ഇങ്ങനെ മരഘടി പറത്തു:—

“നിൽക്കു കുറേതെ നിൽക്കു. എനിക്കു് രഘേക്കു
യണ്ടു്.”

ക്ഷാലകു—അരേക്കുങ്കോ! അതെന്നതാണു്?

ചുജ—ഞാൻ നിന്നൊ മകൾ എന്നാണു് ഇതുവ
രെയും വിളിച്ചുവന്നാരു് എനിക്കു് അന്തുതോളം തന്നെ
സ്നേഹവും ഉണ്ണണ്ണുള്ളതിനു് അംബ തന്നെ സാക്ഷിയാ
കിരിക്കേണ്ടു. എന്റെ അരേക്കുങ്കുയെ നിരസിക്കു
അതു്.

കഹാലക്ക്—വരിക്കല്ലുമില്ല.

പുജ:—എന്നാൽ മക്കളെ നി ഇവിടെവിച്ച് ഈ ഗോക്കരയ്ക്ക്

കഹാലക്ക്—അതെന്തു് ?

പുജ:—അങ്ങങ്ങനെ ചെയ്താൽ മരണംനിശ്ചയമാണ്.

കഹാലക്ക്—എന്നിക്കതറിയാം.

പുജ:—എന്നാൽ നി എന്നോടു ചോദിച്ചതെന്തിനു്?

കഹാലക്ക്—മരറവിടേണ്ടാണു ഞാൻ പോകേണ്ടതു്?

പുജ—ഈ പദ്മിക്കോടൊന്തിച്ചു് ഈ രാജുമേ വെടിഞ്ഞു് എവിടെയെങ്കിലും പോകണം.

കഹാലക്കണ്ണലു മെഴനം അവലംബിച്ചു്. പുജകൾ വീണ്ടും ഇങ്ങങ്ങനെ ചോദിച്ചു്.

“മക്കേ, നി എന്താലോചിക്കുന്നു്?”

കഹാലക്ക്—അനു് അ മുന്നേൻറശിഷ്ടഗോടൊക്കെ ചുപ്പോകാൻ ഞാൻ അന്നവാദം ചോദിച്ചുട്ടേട്ടും അ മുൻ എത്തുചരണതു്? അങ്ങങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് നമ്മുടെ ആചാരത്തിനു വിതലമായിരിക്കുമെന്നുണ്ടു്?

പുജ—തർക്കാലം നിന്റെ ജീവിതത്തെക്കണ്ണിച്ചു് എന്നിക്കുണ്ടെങ്കിലുായ്ക്കാം. നിന്നക്കു ശരിയായ രക്ഷാമാർഗ്ഗം നേരം കണ്ണിയുന്നമില്ല ഈനു് എന്നെന്നു ഇരുപ്പുന്നതുപോയ സന്ദർഭം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വരു മക്കേ, നമ്മക്ക് അംബേദ്യാം അന്നജ്ഞത്വാണ്ഡാം.

ഇതുവും റാന്റു ഘുഞ്ചൻ ഒരു വിഷകമട്ടതു മററുതെന്തെങ്കിലും കുംഭാലയിലും പിന്നാലെ പുര ദൈപ്തിക ശാന്തിയിൽ മന്ദിരം വിശാലഗായ കു വംശത്തെ ഒരു വലിയ തുരന്തപിടിച്ചു താങ്ങോൽ കൊ ണ്ണ ഘുഞ്ചകൻ തുരന്ന ആ വിസ്താരമേറിയ മഹിക്കാകളും പുരം ധാരാളം ഏല്ലാഡേശാശിച്ചു കൊള്ളണ്ടിട്ടും അവവ ഡിപ്പണിക്കാൽ പ്രശ്നാലിത്തമായി എക്കുംഭോ ആറടി പോകത്തിൽ ഒരു ബാംബു കാണ്ണാനണ്ണായിരുന്നു. ഭീ മാനുതിയായ ഒരു രാക്ഷസസഹനിന്റെമിച്ചു്, അവന്നീര കതപാനത്താൽ കുറിഞ്ഞം ശമിപ്പിച്ചതിനശേഷം അവ നീരു കബ്യത്തിനേൽ നന്തനും വെള്ള നിണമണി എത്തു കാഴ്ചിയുടെ അപം, കൂട്ടുക്കാർ ഭേദരിനോ കേതി കൊ അധികം ധാത്രമാക്കുതെനും വാഴനക്കാർ തിച്ചു് യാക്കടെ. ഏന്നാൽ നമ്മുടെ ഘുഞ്ചകൻ പുതിയം ഏപ്പണ്ടാഗമമായ ഒക്കിയോടുകൂടിത്തനൊന്നാണ് ആവിഗ്ര മത്തിനീരു കാല്പിൽ സജ്ജാംഗമായി നമ്മൾ രിച്ചുതു്. അ നന്തരം ഘുഞ്ചകൻ ഏഴുന്നേരു് അരികിൽവച്ചുതുന്ന പു ഷ് പചാത്രത്തിൽ നിന്നു് ഒരു തുള്ളസിയിലെയെടുത്തു മത്തു പുരസ്തുരം കാഴ്ചിയുടെ ഹാഡന്തിൽ അച്ചുമ്പിച്ചു. കുറേ ക്ഷണം ഒരും ആതുളസീലിലെത്തതെന്ന നോക്കിനിനിനിട്ടു് ടെവി ത്തിനും തുള്ളാശത്തോടുകൂടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു—

നോശി മക്കേ, ദേവി നമ്മുടെ അച്ചുനരയ സപീക റിച്ചിരിക്കുന്നു! തുള്ളസിയിലെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു തെററിയിട്ടി സ്ഥി. നമ്മുടെത്തേശംസഫലമാക്കം. ഇഞ്ചപാമിക്കേനാട്ടുകി പോകാൻ നീ അദ്ദേഹം ശക്കിക്കേണ്ടെന്നു. ഏക്കിലും, ഒ നോഡോചിയും ഭോദ ഏനിക്കു വൃസന്നം തോന്നുന്നു

ഞാൻ നിങ്ങളേപ്പാരലു ബാലു മുതൽക്കേ വനവാസിയാണെങ്കിലും ലോകത്രാദിപ്പാര്ശ്വകൾ തു് എന്ന് കൂടു പരിചയം ഉണ്ടു്. അന്തുനായ ഒരു യുവാവനേനും അംഗമാക്കിക്കൊന്നതു നാമിത്തം ദ്രാഗേണക്കുലികളായ ലോകർ അപവാദം പറക്കും നിങ്ങൾ രണ്ടാഴ്ചം അപധാസപാത്രങ്ങളായിത്തിങ്കയും ചെയ്യും. അതിനാൽ നീനു അയാൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പക്ഷം മാത്രമേ അയാളോടൊന്നില്ല പോകാൻ ഞാൻ അനവദിക്കയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പരസ്യരം അനുരക്തരാണെന്നുള്ളതും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ക്രാലക്ക്:—വിവാഹം എന്നുള്ള വാക്കു തന്നെ ഞാൻ അവിഭ്രത്തു മുവത്തിൽനിന്നു മാത്രമേ കേട്ടിട്ടുള്ള അതെങ്ങാണെന്നാറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളും.

ഈ ചോദ്യത്തിനു് നവക്കമാരനേപ്പാലേയുള്ള ഒരു യുവാവിക്കൽ നാനും ലഭിക്കാവുന്നാടത്തോളം സാരസ്ത്രമുള്ളതല്ലായിരുന്നു, അവളുടെ പിതൃസ്ഥാനം സപ്തമേ വഹിച്ചുവന്ന ഘൃജകന്നു മറവപ്പറി. എന്നാലും ഈതു കേട്ടപ്പോരം ഘൃജകൻ ഒരു ചുമ്പിരി തുകി. എന്നിട്ടും ഇങ്ങനേ പറഞ്ഞു:—

തെ ഗ്രീയട അയ്യജ്ഞാലത്തിൽസംഭവിക്കാവുന്നതിൽ സദ്യാചരി ശ്രദ്ധമായ ഒരു സംഗതിയാക്കുന്ന വിവാഹം. ഒരു തന്താവിനെ വരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിക്കാനാണു് അവഴേ ബാല്യംമുതൽ ക്ഷണാല്പസിപ്പിക്കുന്നതു്. വിവാഹാനന്തരം അവരും ഒരു തന്താവിനും സഹയർത്ഥചാരിണിയാക്കുന്നു.

കുപാലക:—അംവാട്ടത്തെ വാക്കേകൾ കേട്ടിട്ടു്, ഒരു ഓൺ തന്റെ തെറ്റാവാന കേവലം അടിമപ്പെട്ടിരിക്കണം മെന്നു തോന്നാംവള്ളു. അതു ഭസ്യമാണോ?

എജ്:—ഒക്കേ, അങ്ങനെ പറയുംതു്. ഫോർമാ താവായ നമ്മുടെ അംബ പോലും ശിവനെ നാമനായി വരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്ന തന്നെയല്ല, ധമാത്മായ അന്നരാഗമുള്ള ദബതിമാർ തമ്മിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന മാസരം അവരിൽ മേലാവാരായിരിക്കുമെന്നല്ല, ഫത്തു തന്റെ ഫ്രേഡ ഓജനത്തിന് അധികം ‘അടിമ രൂപചവാൻ ആക്ഷം സധിക്കും മെന്നാണോ’. അപ്രകാരമുള്ള അന്നരാഗം നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിശ്വപരിക്കുന്നതിനാലും തു തോൻ ഈ വിവാഹകാഞ്ചം പ്രസ്താവിച്ചുതു്.

എജക്കെൻറ ഈ വിശ്വപാസം അസ്ഥാനത്തിലാലെല്ല നു നമക്കും ആശിക്കുന്നതോ?

താൻസകലത്രും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവുന്നുജക്കും, തനിക്കുല്ലും മനസ്സിലായി എന്ന കുപാല കണ്ണിലും, പ്രധാനമായി വിശ്വപരിച്ചു. എന്നാൽ ദീംകാലമായി മനസ്സുവർദ്ധിത്തിൽ രണ്ടാഴ്ചക്കേളുമാറ്റം കണ്ട പരിശീലിച്ചും, സർഭാ സപ്തത്രയായി ബോധിച്ചിട്ടെത്തു പ്ലാം അലഞ്ഞു നടന്നും, തന്റെ സപ്താവത്രംന്തായും ഭോഗങ്ങളുായ വന്നതുണ്ടോടു പോലും സവ്യം സന്ദേശം ആണും, ഇതുവരെ കാലയാളാനും ചെയ്യുവനു ഒരു ഗായയും ദേഹാദിത്തമായ ഒരു ശ്രദ്ധാപനിപദംവരുതു തേതാളം തച്ചികരമായിരിക്കുമെന്നും അതിൽ അവരും ഏതുതേജാ ഇം ശോഛിക്കുമെന്നും ഇനി കണ്ടറിയേണ്ടതാണോ.

കുപാലക്ക്:—അവിട്ടനു പറയുന്ന പ്രകാരം നട
ക്കാൻ എനിക്കു സമർത്ഥമാണ്. എന്നാൽ എന്നെല്ല
തുവരെയും പുലത്തിയ അള്ളിന ദോഹിച്ചു വിട്ടവോ
കന്നതിൽ എൻ്റെ മനസ്സു മട്ടിക്കൊ.

പുജ:—കഴു! നിന്റെ പരിത്രാദായ എല്ലാ
അയാളുടെ ഗ്രാമങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ആയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ
ഒരു ഗ്രാമിക്കനില്ല. പ്രാണ്ടം ഹാഡായശവംയായ ഒരു യു
വതായുടെ ചാരിത്രത്തിനാംഗം വരുത്തി, അനാന്തരം അ
വള്ളെ ബുലിക്കാച്ചാൽ തൈരവിദേവിക്ക് അതുലമായ
സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കുമെന്നാണ് അയാളുടെ വിശ്വാസം.
ജഗദംഖികയായ തൈരവിയാകട്ട പതിപ്രതാശിരോ
മണിയാണ്. പതിപ്രതകരണ ശരസ്വത്യായ ദേവി ഭാസ
നെഞ്ഞിളി ആരാധനക്കാണു സന്തോഷിക്കുമെന്ന വിചാ
രിക്കനാവക്കുടെ മുഖതയെപ്പുറി മക്കേഢാട്ട പറയേണ്ടതി
ലില്ലോ. നിന്കു വയസ്സിലേപ്പുരു പതിനാറാക്കം. അതി
നാൽ നിന്റെ നാശകാലം ശ്രീത്രത്തിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് നീ
ചെയ്തിട്ടുള്ള മുത്രവും ആയാരാക്കു നിന്റെപേരിൽ സപ
ലാപോലും പ്രീതിതോന്നിക്കത്തക്കുതല്ലോ. അംതിനാൽ നീ
ഈവിടെ നിന്നും ഓട്ടകതന്നു വേണ്ടുമെന്നു ഞാൻ ചീ
ണ്ടം നിർവ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ മക്കേഡി; നീവേ
റോങ്കിക്കിൽചെന്ന സുവമായിരിക്കും എന്നുന്നിക്കു
വിശ്വാസം വരാന്നായിട്ടാണ് നിന്നുവിവാഹം ചെയ്തിക്കു
ണ്ടെന്നു കുട്ടി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു.

കുപാലക്ക്:—സർമ്മാ അവിട്ടനു പറയുന്നതുപോ
ലെതന്നു ആകട്ട.

ഈതുയും പറഞ്ഞു് അവൻ ക്ഷേത്രത്തിനവെള്ളി

യിൽഹരണപ്പി. കവാലക്സിലെയെല്ലാവന്തയ ചീട്ട് പുജകൾവകമാരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടോ അഥവാഭേദവിളിച്ചു. അപ്പോൾ അഥവാ ഉറങ്ങീടില്ലായിരുന്നു. അന്നത്തെത്തന്നു മുത്തുവംഡില്ലായ അറിക്കവസ്തുവേണ്ടിയും തനിക്കശാസന്ദേശാഹിതമായ രക്ഷന്തർക്കിൽ തങ്ങളിയേണ്ടിയും ഓത്തു ചിതാമഗാനാധികിടക്കയായിരുന്നു. ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരു വിജയാഘരത്താജനക്കാണ്ട് പുജകൾ താഴെനെ സംഭാഷണം തുടങ്ങി.

പുജകൾ :—നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണന്മല്ലോ?

നവകൾ :—ഒരതെ.

പുജകൾ :—തന്മാത്രം ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെയാണോ.

പ്രേരണത്തോ?

നവകൾ :—“നവകമാരശമം.”

പുജകൾ :—നാപ്രദേശം?

നവകൾ :—സപ്തഗ്രാമം.

പുജകൾ :—നിങ്ങൾക്ക് ഏതു ഓത്തുമാരണം?

നവകൾ :—നൗമാത്രം.

നവകമാരഞ്ഞെടു സ്വന്തത്തിൽ ഒരു ദീഘില്ലപ്പാസ നിരിഞ്ഞെടു ചൊയ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു. തനിക്കും ഒരു ഓത്തുവായായിരുന്നു എന്നും അയാൾ ചുറ്റെത്തു സൂക്ഷ്മത്തിൽ മരിയായിരുന്നീല്ല. രാമഗോവിംശൻ എന്നൊരാളുടെ പുതിയായ പത്മാവതികയെ നവകമാരൻ വെച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ അവരും ശിത്രവായായിരുന്നതുകൊണ്ട് പിതൃഗ്രഹ തതായ്ക്കന്നു വാത്തുവന്നു. അംബരക്ക് മന-വയസ്സായ പ്രാം രാമഗോവിംശൻ സകലിംബവം പൂരിച്ചിലേക്കു തിരുമ്പാതാരുയാണി പുറപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തു് ബേംഗാളിൽ

നിന്നും അക്ക്‌ബർച്ചക്രവർത്തിയാൽ ബഹിഷ്ഠ്‌കുതരായ പട്ടാണികൾ റോസ്സായിൽ പാളയാ നാടിച്ചിരുന്നു. അവരെ തുരത്തുന്നതിൽ കുതനിശ്ചയയന്നായ അക്ക്‌ബർ കരാപട്ടാളിക്കൊള്ളു അവരോടേക്കുന്നതിനായി നിയോഗിച്ചു തുട്ടു. യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു അവസരത്തിലായിരുന്ന രാമഗോവിംബൻ തീര്ത്താടനം കഴിത്തേു് ഹൃദിയിൽ നിന്നും യാതുതിരിച്ചുതു് വഴിയിൽ അയാൾ അപരിഷ്ഠ്‌കുതരായ പട്ടാണികളുടെ കുളിൽ അക്കൗച്ഛവക്കും ചെയ്തു. പണത്തിനവേണ്ടി അവർ ആരു സാധുവിനെ വളരെ ഉപദായിച്ചു. അപ്പും നയം ഉണ്ടായിരുന്നവെങ്കിൽ ധനനാശത്തോടുകൂടിയും രജവിയം രക്ഷാപ്രകാമായിരുന്നു. അയാളുടെ വാക്കുകൾ പട്ടാണികളുടെ കോപത്തെ ജപലിസ്ഥിക്കും കബുംബുസമേതം കാരാഗ്രഹത്തിൽ വസ്ത്രപൂഢി ഇടയാക്കുംചെയ്തു. ദാവിൽ തന്റെ കാര്യത്തോടുകൂടെ കൂളിപ്പാടുകൾ കണ്ണു് രൂസനാക്രാന്തനായി അയാൾ സപ്രമതം വെടിത്തേ പ്രാണരക്ഷണം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ മുസൽമാഖാരയിൽനിന്ന് ഇവരെ സ്വന്ദരംഭിച്ചതിന്റെപുറം എന്നുജനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുല്ലോ. ഇക്കാലാന്തു നവകരാരഞ്ഞർ അപ്പുന്ന മരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അയാൾ ലോകാപവാദം ഭയന്നു് തന്റെ സ്വന്നം ചെയ്യുന്നതെന്നു നിരസിച്ചു കൂട്ടുതു. അതിനശേഷം നവകരാരഞ്ഞർ തന്റെ പത്തിനേക്കുറിച്ചു യാതൊരു റിപ്പോർട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ. സപ്രതനാട്ടാൽ ജീവിതം കണ്ണുമാണന്നും രാജ്യാനിയാൽ ചെന്നാൽ കീത്തിസ ബാദന്നന്തിനു മാർക്കുണ്ടാക്കുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു് തന്റെ കബുംബുസമേതയും കുട്ടിക്കൊണ്ടു രാമഗോവിംബൻ രാജ്‌മാ

ഹാളിൽ പോയി താഴും ഉറച്ചിട്ട്. തവിങ്കെങ്ങനെന രേതിന്റെ ശ്രദ്ധ ഭാഗം വിഹിതതാ നവകമാരനും വാദിയും കൂടാതു തുടർപ്പരാഡി വിണ്ടിം ആലോച്ചയുണ്ടാല്ലോ. ഈ വിവര അഭ്യാസം ധരിക്കാതെ പൂജകൾ, ഒരു കലീനൻ ദന്തി ലഭിക്കും ഭാംഗമാഞ്ചായിരിക്കുന്നതു സാധാരണാരേഖനോ തന്റെ, നേരെ കാഞ്ചം പറയാനായി പുരബ്രഹ്മം.

പൂജകൾ:—നിങ്ങളോടൊന്നുചോദിക്കാനാണ് നി അഭ്യാസ പ്രാണാനെ രാഷ്ട്രിയ ഇംഗ്ലീഷ് നിഃബന്ധക്കുവേണ്ടി നിന്നും അപേക്ഷയം ആവശ്യമാണ്. അവളുടെ രക്ഷാധികാരി ഒരു ഭക്തരനായ മന്ത്രങ്ങാണ് ഈ അധ്യാളത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നതും അവർ മടങ്ങുന്ന പ്രക്രിയയും നി അവരുടെ ഏതു വാദി എന്നുന്നമായിരുന്നുവോ അതു തന്നെ അവരുടെ ക്ഷണഭവിശാന്വിടച്ചു അഭ്യാസ തടയുന്ന തിന്റെ എന്നാണെ മാർഗ്ഗം?

ഒരു കടന്തൽക്കാട്ട് കൊണ്ടു ഗാഡ്യാലവയെടുത്തി തിൽ നവകമാരൻ എന്നിററിയുന്നു. എന്നിട്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു—

“എനിക്കു, അതു ശക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അശോചവരമായി യാതൊന്നും ഇല്ലാണ്ടുണ്ടാലും. ഒരുമാധ്യം പ്രതിജ്ഞയുണ്ടായാൽ അപ്രകാരം നടക്കാൻ മുഖ്യമായുണ്ടോ എന്ന ചെയ്തു ശ്രാവി പരിത്രമിക്കാം. അവരുടെ രക്ഷാലക്ഷിക്കുമെങ്കിൽ വീണ്ടിം ആളുവാതകകൾനും അടുക്കൽ പോകാൻ ശ്രാവി തയ്യാറാണു്.”

പൂജകൾ:—(ഒരു പുണ്ണിരിഡ്യോട്ടുടർന്ന്) :—ഈവാക്ക മാക്കുന്നതു ദെയ്യുത്തിന്റെ അന്ത്യുപമായ ആഴലാചനാ ഫക്തിന്റെ ഇന്ത്യപരൻ കൊട്ടക്കാനില്ലോ. നിങ്ങൾ വീ

ശാസ്ത്രം ആരുഖാതകങ്ങൾ കൂട്ടിൽ അക്കദ്ദേശവും എന്നിരിക്കും ഒരു ഏറ്റവും നിഃവിശദമായ മരണം ഓരിട്ടാതുകൂടാതെ പുജ്യപ്രതിഭയും ശമിക്കാത്ത അധ്യാത്മക ലോഹം ആസാഡി ഉപഭോഗം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ ധിരിക്കം. ഇതിനും ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമേ തൊൻ കാണാം നാളി.

നവക്കി:—(പരിശോധനാക്രമി) അതെന്നാണോ? വേഗം പറയണം.

ചൂജകൻ:— കാഖാലികൾക്കുള്ളവിഭക്തി ക്രൂരം വരിക പതിവാണോ നിഃവിശദമാമാണ് കൂടി പക്ഷം അധ്യാദി നിഃവിശദമാണ്. അതാണ നാൽ നിഃവിശദമാണെന്നേപേരം ഒരുമിച്ചു ഇവം റോഗം ഹാടി രക്ഷിപ്പുന്നുണ്ടാണ്. എന്നാൽ അതിനും ഒരു വലുതായ പ്രതിബന്ധമുണ്ടോ.

നവക്കമാരൻ:— എന്തു പ്രതിബന്ധമാണോ?

ചൂജകൻ:— അവളുടെ ഒരു ദയോ ക്രമേം സ്വപ്നം വരേം ദേഹം തന്നെ നിഃവിശദമാണെന്നുകൂടാ. അതു സ്ഥിതിക്കും നിഃവിശദമാണെന്നു ആട്ടിക്കാണ്ടു പോലീ സ്വപ്നഹത്യയിൽ പാപ്പിച്ചുകൊള്ളുമോ? അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുപക്ഷം നിരാധാരയായ അവരും എന്തു ചെയ്യുംതു?

നവക്കമാരൻ:— അദ്ദേഹം ഉണ്ടായതു് സരൈതാണോ, ശക്കും, അവപവാദഭയം എന്നീവികാരങ്ങളുടെ ഒരു സജ്ജല നമാധിക്കനും. അധ്യാദി നിഃവിശദമാണെന്ന മറപടാ പറയത്തു:—

“എൻ്റെ പ്രാണനെ രക്ഷിച്ചുവരിക്കുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ തന്ത്രാഭണ്ടു് അവളും എൻ്റെ ശാന്ത്യാധി സ്വപ്നക്രിക്കനും എന്നിക്കുന്നതും മാണോ.”

പൂജ:— ഒക്കാളിയാം. എന്നാൽ ഇവഴേല്ലപുരി നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ചോദിച്ചുതു വിങ്ങൾ എന്തു പറയും?

നവക:—അവളുടെ വസ്തുത മഴവൻ അറിവാനെ നിക്ഷാഗ്രഹമണ്ട്.

പൂജ:—(തന്റെ വാക്കുത്തെത്തരണ തുടർന്ന്) അമവാ നിങ്ങൾ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാത്ത പക്ഷിം അവരുടെ നാശഭേദം അനന്തരമിക്കുന്നതു് ഉച്ചിതമായിരിക്കുമോ? ലോകൻ അപവർക്കുന്നില്ലോ? നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളും എന്തു് സമാധാനം പറയും? ക്ഷണംപരിചാത നായ നിങ്ങളേംടകാതമിച്ചു് ഞാൻ പുതീനിവിശ്വാസമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഇവളുടെത്തരണ എന്നേന്ന മനസ്സുമാധാനത്തോടുകൂടി, അയക്കോ?

പൂജകൻ വന്നവാസിയായിരുന്നവകിലും മുടക്കുംാരിൽ അന്ത്യേസരൻ തന്നൊരു തന്നൊരു തന്നൊരു!

നവക:—നിങ്ങളും എങ്ങെങ്ങാണൊന്നു് വരുക.

പൂജ:—ഞാൻ വരിഃായെ! ഭവാനിപൂജയും നടക്കിം?

നവക:—(ക്ഷമയിട്ടാതെ) പിണ്ണയെന്നകിലും ഒരു മാർഗ്ഗം പറയണാം.

പൂജക:—മാർഗ്ഗം ഒന്നേയുള്ളതു്. അതു നിങ്ങളുടെ മഹാമനസ്കതയെ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കും.

നവക:—അതെന്നാണോ? ഞാൻ എത്തും സമാതിക്കാൻ തയ്യാറാണോ. ക്ഷണത്തിൽ പറയണം.

പൂജ:—ഈവരു ഒരു ഭ്രാവമണ്ണസ്ഥീയാണോ. ഇവളുടെ ചരിത്രം മഴവൻ എന്നിങ്ങറിയാം. സാല്പ്പത്തിൽ ഇവരു

വില കുപ്പുകൾ കടൽക്കുളമായാട കരുതിൽ അക്കദ്ദേപ്പ് കൂപ്പുകൾ ഉടൻമുപ്പോക്കരായി അവർ ഇവരെ മുഴ കുട്ടുറത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. മുഴ വത്തമാനമെ സ്ഥാനവാഴ്ചകപ്രകാരംനിന്നതന്ന നിങ്ങൾക്കുമ്പും കാഡാഃ. കാവാലാകൾ അവരെ എടുത്ത് അയാളിടെ സ്വന്തമായ ഒരു ഭക്തപ്രശ്നം സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെ വന്ന. എന്നാൽ അതോന്നും ദൈവാധികാരാണു സാധിച്ചിട്ടില്ല. അവളുടെ മനസ്സം ശരീരവും ഒരുപോലെ പരിഹ്രിതമാണ്. ശാസ്ത്രപ്രകാരം നിങ്ങൾ രണ്ടാംക്കാവിവാദവും നാനു കഴിഞ്ഞാൽ യാതൊരപ്പവാദഗതിനും വകയില്ല.

നവകമാരൻ ചാടിഞ്ഞുനേരോട് പരിശുമദ്ദേശ്യം ടി അങ്ങോട്ടുമിണ്ണോട്ടും നടന്ന. ചുജകൾ അയാളിടെ മനോഗതമരിഞ്ഞതു്, തൽക്കാലം മരവടി നേരും അപൂർവ്വമുപ്പടാതെ വീണ്ടും പറഞ്ഞു:—

“രാവിലെ ശ്രാവൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കാം. ഇട്ടുപാറി കഴിയുന്നാടിഞ്ഞോളം സുവാഹായാം ഉറക്കാണും. തനിച്ച പോകുന്നതാണു് ഇഷ്ടമെങ്കിൽ അങ്ങെനെ ഏതും ഒരിശ്ശേഖരിക്കാം വഴി ശ്രാവൻ പറഞ്ഞു തരാം.”

അബ്രഹായം വു.

ര ത ക റ എ മ ന മ ഹ ഓ .

പുലത്ത്യായപ്പോൾ പുജകൾ നവകരമാരന്നു അരികിലെത്തി. രാത്രി മഴവൻ യുവാവു് ഉറങ്ങിപ്പില്ലെന്നു് അയാരംക്കു മനസ്സിലായി. ഒരു വേണ്ടതിനെപ്പറ്റി എന്നാലോചിച്ചിരിക്കുന്ന വെന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ നവകരമാരന്നു മറപടിപറഞ്ഞു:—

“ഈനു മുതൽ കപാലകണ്ണല എന്നർസമധയമ്മി സ്ഥിരാണോ” കന്റുകാലുഭാനംചെയ്യുന്നതായോ? ”

പുജകൾന്നു വാടിവിളിയ മുഖം സും നീം താഴുകൊണ്ടു വികസിച്ചു. ജഗദംബികയുടെകാരണ്ണു തന്ത്രം ഇന്നേ കിലും ഒരു മാർഗ്ഗംകണ്ടവല്ലോ എന്നാലോചിച്ചു് അപ്പാ മൊയ നിർവ്വത്തിംഗ്രാമകുട്ടി “താൻ തന്നെ പ്രദാനം ചെയ്യും.” പ്രീനു് അയാരം മറപടിപറഞ്ഞു. വീജചാതരൻ ശയനഗ്രഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഒരു പെട്ടിത്രിനു കരെ താളിയോലകൾ എടുത്തുകൊണ്ടു വുലൻ പുരത്തുവനു. ഇവയെല്ലാംവളരെ സൃഷ്ടമായി പരിശോധിച്ചിട്ടു് നവകരമാരനോടു പറഞ്ഞു:—

“ഈന്നതെത്തിവസംവിവാഹം ദിക്കം ഷാഖാരം ക്കാഗ്രേച്ചു മായ കനാല്ലുകില്ലും വിശ്വേഷിച്ചു യാതൊരു തോഷവുമില്ല. വെവക്കേബാഴുക്കു കർമ്മക്കാളും അവസാനിപ്പിക്കാം. അതുവരെ നിങ്ങൾ ആതം അണജ്ഞിച്ചിരിക്കുന്നും. ഈ കുട്ടി നിങ്ങളെ ഇവിടെ താഴസിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഏറ്റവും സാധിക്കും. നാഞ്ചി രാവിലെ സാമ്പത്തനായി സപ്രഹരിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടാം.”

നവക്കമാരൻ സമാതിച്ചു. വിധിപ്രകാരം റിവാഹ് വും നടന്നു. കാപ്പാലികൾന്റെ വരവുണ്ടായെങ്കിൽ മെന്ന് അംഗൾ ദയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അധാരേ അതു പ്രദേശം കൗതംസം കണ്ണിലും. പിറേറനാടു രാവിലെ ദുന്തുപയം എഴുന്നേറുവാൻ യാതുക്കണ്ണം തുടങ്ങി.

ക്രാലക്കണ്ണലു സുന്തും പുന്നതോട്ടുടർന്നിട്ടി സമീപത്രതു തുടർന്നു ഒരു സപ്തമി ജൂൺ നിന്റെതെ പൊയ്യുതിൽ ഹോയിസ്സും നം കഴിച്ചുവന്നു. ദരിദ്രയവള്ളുമായ വന്നും; അവളുടെ സ്ഥിരം ഭൂമാംസങ്ങളായ കൈകളും തോഴും തിരുക്കെ മറവയവങ്ങളേ പുന്നമായി അതുകൊണ്ടു ചെയ്തു. നിബിഡമായ കേശങ്ങരും അവളുടെ പിന്തുംഖം മഴവൻമരങ്ങളുമാരു ടാംതോളം നിണ്ടുകിടന്നു. അങ്കുതിമരമണിയമുായ പദ്മാംസങ്ങതോട്ടുടർന്നിട്ടി, ഇങ്ങനെ അവരും മനമായി ഗ്രഹത്തിലെയും ധാതുരായായപ്പോറും, ക്രാലക്കണ്ണലു, ഇന്തു നവക്കമാരൻ ശക്തിപ്പുത്തോലെ, ഒരു വന്ന ദേവതനെന്നയായിരുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ മുവത്തിൽ പുരുഷരും ദാവാദേശം സംഭവിച്ചിരുന്നതായി സുക്ഷ്മ പ്രശ്നിയിൽ ദേവനു മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. ഗ്രീഷ്മകാലത്തിലെ സുഖികനിർമ്മലമായ അതുകൊണ്ടുതുടർന്നു ദേവതയ്ക്കു പ്രയാസമുണ്ടാക്കുമാറും കാണ്ടത്തിനുത്തോന്തരം ദേവനു കുറഞ്ഞുമുഖ്യമായി ‘കാർമ്മേഖ’ നിന്റെന്നു ലാഞ്ചേനമനപോലെ, കൂപാലക്കണ്ണലു മുവത്തിൽ പുരുഷനു ദേവയും കണ്ണിലും മുഖായിരുന്നു.

ഗ്രാമത്തിനു മുൻവശത്തുടുക്കി തോട്ടത്തിൽനിന്നും കുരം പുഷ്പങ്ങളും തുളസീഭൂഷണങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുകൂടി പാലക്കണ്ണലു കാളിയുടെ സന്നാധിയിൽ എത്താണ്. പുഞ്ജി

അംഗം കൊണ്ടു കാളിയുടെ ശരാരത്തെ ദന്താധരമായി അലങ്കരിച്ചിട്ട്, അവരു ഒരു തുളസിയിലെയെ ഏററവും കേതിയോടുകൂടി ദേവിയുടെ പാദത്താൽ അച്ചിച്ചു. കാപാലികൻറെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി അവധിക്കു അഭിവരിക്കുവ റാനിങ്ങയും വെരുപ്പും തോന്നായിരുന്നവും താൻഹു പ്ലാസി നടത്താൻ ഒരു ബൈട്ടപരിജ്ഞയുടെ വിഷയത്തിൽ അവധിക്കു ചൂഡിയംഗമമായ വിത്രപാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഏററവും പരിശുദ്ധതയാഥും ഉൽക്കുണ്ടോയേണ്ടം കുടിയാണ്, ദേവിയുടെ പാദത്തിൽ പതിച്ചു ഇലവയിൽ തെന്ന ബലഭ്രജിയായി അവരു നോക്കിനിന്നതു്. എന്നാൽ—എന്തോടുകൂട്ടും!—അതു് ഒരുമിച്ചംമാത്രം അവിടെ തങ്കി, ഉത്തരാജ്യം നാട്ടിൽനിലച്ചതു വീണോപ്പായി. കപാലക്കണ്ണലാ ശൈഖിവിരച്ചു. തന്റെ നിലയിൽ നിന്നും മാറ്റവാൻ കഴിയാത്തവള്ളുംഎന്തോ ഒരു പാരവയ്ക്കും അവളുടെ അവധിയും അവളുടെ പാലിക്കുള്ളിൽ വ്യാപിച്ചു. ഒരു കിബിഡിമായ അന്യകാരം അവളുടെ ട്രജിക്കുള്ളെ ആവരണം ചെയ്തു. അതു നിർദ്ദേശവും നിപേശ്യജ്ഞവുമായബിംബത്തിന്റെ കാൽക്കലായി കപാലക്കണ്ണലാ ഒരുപ്പും മെന്നാപോലെ പതിച്ചു.

വിവാഹ സംഗതിയെപ്പറ്റിയായിരുന്ന അവരു മുഴ പരീക്ഷകൾച്ചിച്ചുതു്. തന്റെ ഭരണവത്തയും എല്ലാഭൗരംഭങ്ങളിലും തന്നിക്കു ഏകശരണ്യമായ അംബു മുഴ സംഗതിയിൽ അവളെ ആനന്ദമിച്ചില്ല. ഏങ്കണ്ണ് വൃത്താന്തം അറിംഞാരു വളരെ വേദിച്ചു. ഒട്ടവിൽ മുങ്ങം കന്നപറഞ്ഞു:—

മകശൈ, വന്നതുവന്ന. ഇനി പിങ്കലിക്കാൻ തന്റെ മിച്ച്. ഇനിമേൽ നിന്നും ഭർത്താവുതന്നൊയാണ് നിന്നു നക്കിപ്പറഞ്ഞു. അയാൾ അഗ്രിയിൽ പതിച്ചാൽ നീജം തുടക്കകതന്നൊഴിവാം. എങ്കിലും ദയപ്പേരുണ്ടോ. നിന്നു നക്കിപ്പാകാവുന്ന ഫോഷ്ഩേഴ്സ് പരിഹരിപ്പുന്നവേണ്ടി താൻ എന്നും ഫോഫൈറ്റും ചെയ്യുകൊള്ളാം. മനസ്സുമായാനേതാട്ടക്രമി ഫോക്കു കിണ്ടേത്. എല്ലാം ഗ്രാമായി വരും.

താമസിയാതെ അവർ പുരോപ്പച്ച. സന്ധ്യയോടുകൂടി മുന്നപേജം മിഡ്‌നൈറ്റിലേയ്ക്കു പിരിയുന്ന രാജപാതയിൽ എത്തി. തന്നെയും, താൻ എഴും കൊല്ലുങ്ങും അനുബന്ധമായ അതായോടുകൂടി മക്കളുണ്ടാവാൻ ആക്കലാളം ചെയ്യുന്ന അതു ഏബാലികയേയും, മുഖമായ ബന്ധിച്ചിരുന്ന സ്റ്റോഫും ഒന്നാനുബന്ധി വണ്ണിക്കേണ്ട അവസരം നേരാട്ടിരിക്കുന്നതോത്തു് പുഞ്ചകൾ തന്നും കരുപ്പുകളിൽനിന്നു് അവിച്ചുന്നമായി അതും ചോദിച്ചു. അയാൾ ഒരുവിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—

കിണ്ടേതു എൻ്റുരു പക്കൽ ധാരാളിം പണക്കണ്ട്. നിന്നു ധാരാളിം ദൈ പലുക്ക വാങ്ങുവാൻ മാത്രം ഒവണ്ട പണം താൻ തങ്കും. അതു നീ സ്പീകർക്കെതെന്നുവെന്നും.

എന്നപറഞ്ഞതു് ഒരു മടിസ്റ്റീലും അവളുടെ പക്കൽ കൊടുത്തു. ലെണകികളാരാളിം തുടക്കമായി ഒരുവെച്ചിരിക്കുന്ന ദിവസിമാഫോം, ഒരുവിധം സൈമൺതോട്ടക്രമി, ആഭിരൂഖിയെ അതണംസിച്ചാട്ടു്, തന്നെ ശാശ്വതമായി അതും ചോദിച്ചു.

മിംഗനംചെയ്യു സാമ്രാജ്യവിധാന ചുതിയുടെ കരവളിയ തതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട് പുജകൾ തിരിഞ്ഞെടുന്നാക്കാതെ നേരെ കാട്ടിലേണ്ണോടി. ഇതുപത്തുനാം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ തനിക്ക് എക്കവസ്തുവാഴിങ്ങനു പുജകൾക്കു മു പും പുക്കാദിക്കിടയിൽ മറയുംവരെയ്ക്കും, നിരന്തരം യി സ്രൂവിച്ചു കണ്ണനീരിൽക്കുടി, അതു സാധ്യപിയാം ഇവ തിനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

രണ്ടാം ഭാഗം.

അമ്പുരാധി ഫ.

രൈ രക്ഷണം.

ങങകും മനസ്സുജാവിത്തത്തെ ഒരു കാവുതേതാട്ടപി
മിച്ചിട്ടണ്ട്. കപാലക്കണ്ണയലാട്ട ഇവിതകാവുത്തിൽ
തൈസർഡം കഴിത്താരിക്കുന്നു. ഇനി അട്ടത്തെ വൃട്ടാ പരി
ശോധിക്കാം.

മിധുന്നുരിൽ എത്തിയപ്പോരി കപാലക്കണ്ണയല
യും കയറിപ്പോകാൻ ഒരു പല്ലാശ വാങ്ങുകയും ഒരു സ്ത്രീ
യെയും പുഞ്ചനെയും അവളുടെ രക്ഷയും വേണ്ടി നിയ
മിക്കകയുംചെജ്ജിട്ട് നവകമാരൻ അവക്കെ യാത്രയാക്കി.
ധനബന്ധലഭ്രം നിമിത്തം നവകമാരൻ നടന്നതനെ
പോകേണ്ടിവന്നു. തലേനാളുന്നതെ കഷ്ണിണംകൊണ്ട്
വെയിലിന്റെ ചുട്ടകൊണ്ടും അഞ്ചാറിക്ക സാവധാനമാ
യാട്ടു നടക്കാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. കുമേണ സുന്തുൻ അ
സുമിച്ചു ദിക്കുങ്ങും ഇതുരുദുടി. ഒരു ചാററൽ ഉഴയും തു
റിത്തുടങ്കി. കപാലക്കണ്ണയലയെ ഓത്തു നവകമാരൻ
മനസ്സിൽ ഭസ്തുകൾ ഉള്ളൂ. അതുമായി കാണുന്ന താ
വഴിസ്ഥലത്തു അവരും തന്മാക്കവേണ്ടി കുണ്ണിരിഞ്ഞെന്നു്

അയാൾ അറിഞ്ഞതിനും. എന്നാൽ ഇതുവരയ്ക്കും യാതൊരു താവളവും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എക്കെങ്കം അഞ്ചുവരു നാഴിക ഇങ്കിയപ്പോരു നവക്കമാരൻ ടാറിനു ക്കും. അങ്ങനെ റാടിയവഴിയിൽ എന്നൊരു ദൈ പ്രയോഗ മായ സാധനാ അയാളുടെ കാലിൽ തന്നെതു് ഏതരിതേതു പോയതായി അയാൾക്കു തോന്തി. നവക്കമാരൻ നിശ്ചയ ലന്നായാ നിന്നു. കാൽക്കാണ്ട് ചുറ്റം തിരഞ്ഞെന്നാക്കിയ പ്പോരു വീണ്ടും അതു ഏതരിയുന്ന ശബ്ദതന്നെ കേരിക്കാ മായിനും. അക്കാശം കാഡക്കാണ്ട് മുടിയിനും എ കിലും കരേനേരു ദഹംമലള്ളതനെ ദേഖി പത്രി ചുപ്പോരു പദാർഥങ്ങൾക്കു വൃക്ഷതി കുടിക്കണ്ട്. ഒരാധികി പദ്ധതിയിൽ ഗതി പൊംളിനെ പലുക്കിന്നേരു അ.വണിക്കുംഖംഡം ചിതറിക്കിടന്നിനും. അയാളുടെ കാൽ തട്ടി ഏരിഞ്ഞതു് ദൈ പലകക്കണ്ണമായിനും. കുപ്പ ലക്ഷ്യല പലുക്കിലാണ്ടോ ധാതുചെണ്ണതു് എന്ന റാവക്കമാരൻ വാത്രം വല്ലുതെ പരിഭ്രമിച്ചു. ഇതികത്തവ്യ താഴുംനന്നായി അയാൾ പിന്നെയും നാലടി ദിനാട്ട് വച്ചു.

വീണ്ടും എന്നൊരു ദൈ സാധനാ അയാളുടെ ഒരു തെ ലംഘിച്ചു. ഒരറ്റം വഴിക്കുത്തിലും മരറാറററും വഴിയറിക്കില്ലെങ്കിൽ ദൈ രൂക്ഷത്തിലും താങ്ങീട്ടുള്ള ദൈപലകത്തുണ്ടാണു് തന്നേരു ഗതിയെ മുടക്കിയെത്തന്നു നവക്കമാരൻ മനസ്സിലാക്കി. അംതിനേതു തെവിനോക്കിയ പ്പോരു ദൈ അതിശയമുള്ളമായ മനസ്സു ശരീരത്തിൽ അയാളുടെ വിരലുകൾ തന്നെതു്. സുംഭിച്ചു ചുഡയതേതോടു് നാവക്കമാരൻ കനാംതു് നാനു വീണ്ടുംപുംബിച്ചുനോ

ക്കി. ശ്രീരം തുല്യാം തണ്ട്രം ആസക്തം വിയർപ്പ് കൊണ്ടു നന്നത്തുമിൽനാം. രക്താസവും പ്രയാസവും കുറിച്ചതുക്കവെള്ളു, ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു കുമേണ ഭല്ലാച്ചു തന്നെ കണ്ടി. സദാദാഹിതങ്ങളുായ ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്തുശേഷം നവക്രമാരൻ, “നിങ്ങൾക്ക് സുഖമുണ്ടാണോ?” എന്ന ഘോഷിച്ചു. ഇവടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു:—

ഡോലുവായ നിങ്ങളുടെ ദ്രാവനാ നടന്നു ജീവിപ്പിച്ചു.

നവക്:—നിങ്ങളുാരാണോ?

സ്വപ്നതിന്റെ മാധുര്യം, കൊണ്ടു ഒരു സ്ത്രീതന്നെ ദേഹം പാക്കി കൂടാവകണ്ണാധിരിക്കാതെന്നും അധികം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

ഉത്തരമൊന്നും കിട്ടാഴികയാൽ വീണ്ടും ഇങ്ങനെ ഘോഷിച്ചു:—

എൻറെ കൂപാലകണ്ണാധികാരിയാണോ?

ഈററയാറി—കൂപാലകണ്ണാധികാരിനും അറിയൽ കുടാ. തൽക്കാലം ഞാൻ ‘അവധുതകണ്ണാധികാരി’യാണെന്ന നിശ്ചയം.

ഈ കേട്ട ഉടനെ ഇന്തുപത്രത്തു സംഭവിച്ചതു തന്റെ പ്രയസിക്കല്ലെന്നും ആശപാസവും, ആ സ്ത്രീക്കു വിനോദകരമായി സംസാരിക്കുത്തക്കിവെള്ളും സൗഖ്യവും ഉണ്ടായല്ലോ എന്ന സന്ദേശവും, നവക്രമാരൻ ദ്രോഗം ധരതിയ്ക്കുന്നതായി.

നവക്:—നിങ്ങൾക്കുസംഭവിച്ചു?

സുഖി:—ചില കിഴക്കൻ തെങ്ങോളു കണ്ണ മട്ടാനിട യായി. പല്ലുക്ക ചുമനാവരിൽ ദൈവത്വന അവർ കൊന്ന കൂളിയെ. മറ്റൊരുവർ ശ്രീവിത്തോന്താ റാടി രക്ഷപ്പെട്ടു. അതു ചേജ്ഞമാർ ടാലുക്കും അടിച്ചു പോഴിച്ചു് എല്ലറ ആളു രണ്ടോളേയും പറാത്തുത്തു് ഒരുന്ന ത്രാവിട കെട്ടിയി കുംവെച്ചു് റാടിക്കൊള്ളെത്തു.

യമാത്മാത്തിൽ ആ സുഖിയെ അനന്തരാൻ പാടില്ലാ തന വിധത്തിൽ, അവർ കിടന്നാൽനാ ആ പലകയോട് ചേന്തു ബന്ധിച്ചിരുത്തുന്ന ഏന്ന നവകമാരൻ കണ്ണ. അവ ഒരു വേഗത്തിൽ കെട്ടിച്ചുവിട്ടു്, “നിങ്ങൾക്കെന്നിരു ന ക്കാമോ?” എന്ന യുവാവു ചോദിച്ചു.

സുഖി:—ഒര പ്രഹരം എന്നിക്കുംപറഠി. കാലിന് അ മും വേദനയ്ക്കു. സഹായത്തോടുകൂടി നടക്കാൻ കഴിയും.

ഉടൻ നവകമാരൻ ആ സുഖിയെ സാവധാനത്തി തു താങ്കിയെഴുന്നേരുപ്പിച്ചു.

സുഖി:—നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ആരക്കിലും വരുന്ന തായി കണ്ണവോ?

നവക:—ഇല്ല.

സുഖി:—സത്രതിലേക്കിവിട നിന്നും എത്ര മുറം ഉണ്ടു്?

നവക:—എന്നിക്ക നല്ല നിശ്ചയമില്ല.

സുഖി:—ഈ കാട്ടിൽ നിങ്ങളോടൊരുമിച്ചുരാത്തിക്കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നതു സ്വായമാവിരാക്കുവില്ല. സത്രതിലേക്ക പോകതന്നു വേണും. സഹായം കൂടാതെ നടക്കാനും വിഷമും.

നവക്ക്—ഈലീനത സുരീകരിക്കുമ്പോൾനുംനെന്നയാണൊക്കിലും ഇതു മാതിരി സദ്ധർഭങ്ങളുടീൽ അതിനെ അവപംബിക്കുന്നതു വെളം മുമ്പപമാണ്. എന്നെന്നു ചുമ്പിൽ താങ്കിക്കൊള്ളുന്നും നേനും ശക്കിക്കൊണ്ട്.

ആ സുരീകൾ അംഗേഷം മുമ്പപമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ അപുകാരം സമാതാച്ചു് രണ്ടാള്ളും കൂടി സത്രതിലേക്ക് യാതു തുടന്നു. വഴി യമാന്മന്ത്രിൽ അവർ വിഹാരിച്ചിടതേരും ദീപ്മല്ലായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളും ഒരു ജനസാക്കലമായ സത്രത്തിന്റെ പൊരാദേശത്തു വച്ചു പോലും മോഷണസ്കൗം നടക്കുക സാധാരണമായിരുന്നു. അവിടെ അങ്ങനെപ്പണിച്ചതിൽ, ക്രാലക്കണ്ണലു അവളുടെ പരിപ്രാരകങ്ങളോടുകൂടി സത്രന്തിൽ താമസിക്കുന്നതായി നവക്കമാരാറിത്തു. സത്രം നിരത്തിൽനാളുകൊണ്ട് വേഗത്തിൽ അതിനുത്തുത്തുള്ള ഒരു മുഹമ്മദം തയാർ ചെയ്തു്, തന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ഖുങ്കുനെ അപുതീക്ഷിതമായി വന്നുചേന്ന് സുരീയേ അവിടെ പാറ്റപ്പെട്ടു്. ആ വീടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ഒരു വിച്ഛക്കൊണ്ടുവന്നുമെല്ലാത്തുവച്ചു്. ആവശ്യം അസാധാരണമായ മുച്ചലാവണ്ണമുള്ളും വച്ചും കയ്യമുന്നമല്ലെന്നും ആണെന്നും നവക്കാരൻ മനസ്സിലാക്കി.

അരല്പം റ.

വഴിയറിക്കില്ലെങ്കിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം.

ഈ സ്ക്രീഞ്ച് ടെസ്റ്റ് സെസ്റ്റന്റ്സ് പരിപൂർണ്ണവും സർമ്മാ നിർദ്ദേശവുമായിതന്നെങ്കിൽ, വായനക്കാരനോട് ഈ സ്ക്രീഞ്ച് ടെസ്റ്റ് എന്നും വായനക്കാരനോട് സുഖരിയാണെന്നും പറയാമായിരുന്നു. അമുഖം, എനിക്ക് ഒരു വായനക്കാരിയെ ലഭിക്കാൻഭാഗ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ‘ഈവരു നിങ്ങളേംബും സുഖരിയാണെന്ന്’ അവരോടും പറയാക്കായിരുന്നു. ഏ നാൽ ഈവരുക്ക് അല്ലെങ്കിലും ചില കൂത്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുതിനും അതാണ തരമില്ലോ. ശരീരത്തിനു ഒപ്പും വേണ്ടതില്ലോ ഒരുപ്പുള്ളതുകൂടിയില്ലതെങ്കാണോ സംശയം തോന്നാം. അധികാരിക്കുക്കും, പരിപക്കപ്പതകാണ്ഡരുകളിൽ ബിംബിച്ചുവരുതുന്ന വേണ്ടതോളും തന്നെ സാദ്ധ്യം ഒന്നിട്ടില്ലെന്നും ലാവണ്ണക്കാടത്തിക്കാർ വിധി കല്പിച്ചേണ്ടില്ലോ. മുന്നാമതായി, അവളുടെ നാറം സുക്ഷ്മദശ്ചേരും പരിശോധിച്ചാൽ അല്ലെങ്കിൽ തുല്യവോ ലേയും തോന്നാം. ഈ ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു സമർപ്പിക്കാമെങ്കിലും, മുമുക്ഷീയിൽതന്നെ ഒരു പുതിയനേതൃത്വം തന്നിൽ ആസക്തനാക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ദിവ്യശക്തി, ഈ വഴീയായിരുന്നു മറ്റ് സ്ക്രീഞ്ചരക്കണ്ണായെന്നു സംശയമാണോ നിബാശവും സ്ക്രീഞ്ചലഭവുമായ പക്ഷ്യാവലിയും തുക്കിപ്പുണ്ടാക്കാനും കാക്കാനും കാരണം വിലാസം കാണുക്കും ഒരേനി മിഷ്ടതിൽ പലരേയും വശത്താക്കണമെന്നും ഒരു ദ്രാവം അവരുക്കണാമെന്നും. നവകമാരൻ ഈ സെസ്റ്റ

என்று சுரிமலாக அத்துழவினைகாலி அவற்றில் தனை முடவிடாத நோக்கிலிருப்பதாயிரும்.

ஏவது:—(ஒரே புனியிருப்பொட்டுக்குடி) நினைவு ஏது என்னிடு ஸுக்ஷித்து நோக்குமாறு?

நவக்மார்க்க ஒரே கல்விகளையிடும் பூர்ணீகிள் வழிநூல் தனிக்கென்ற நோக்குமல்லூக்கும் அதையும் அங்கு நெடுத்தும். அதிகால் மூடு சொல்லும் கேட்குமேற்கால் நெந்து முடவதி பிரசாரம் சூதநாகாதது, பலஜூதகொள்கூட விவரமாய் இவதேதாட்டுக்குடி, கிழுப்பெட்டு நோக்கின்னும். அவர்கள் விளைக்கும் சொல்லித்து:—

நினைவு அதுபூமாயிடுவதை ஒரே ஸுரீஷ்வர இவர் காலைக்குமாறு? அருமாவு என்ன வாழும் நூலிலையை என்ன நீண்டக்கால விவாரமுடையதா?

அவதை பூர்ணத்தில் நினைவு, தன்ற மூருத்தி செய்து நின்றித்து கோடுப்படுவதேதாட்டுக்குடியூதூ அவர்கள் ஸங்காரித்துத்தை நவக்மார்க்க மக்களிலும் அதையும் வழாரை அதுஶப்புப்படுவதையும். அதிகால் அதையும் மூடுவதையும்:—

ஸுரீகாலை என்ன களிடுக்கூடு. ஏற்கால் மூடு ஸுக்ஷியை ஒரே ஸுரீயை மூடுவதேயூது களிடுக்கூடு.

மூடு ஸுதி, சுவதையை அல்லது புஸாலிப்புத்து ஏது நூதனை நவக்மார்க்க நோக்கு.

ஏவது:—ஒரே ஸுரீதேயூது களிடுக்கூடு?

ഈ ഫോറ്റോ, ഒരു ദേശ തെ പാതയും കൊണ്ട് ഓപാട്ടാ, നവകമാരന്നും മനസ്സിൽ കൂപാലക്കണ്ടാലും ഒരു മനോഹരമായ അക്കുതിനായ ആവാചിച്ചു വരുത്താം. രണ്ട് തുപ്പികളും മനദ്ദുകൾക്കും കൊണ്ട് അഞ്ചുനും ഒന്നും കീഴുക്കുന്ന സൂചകമായ സ്പർത്തിൽ അധാരം പറത്തു:—

എനിക്കു് അതുതേതാഖംതേന സമതിക്കാൻ സാധിക്കുമ്പോ.

എനാൽ ഈ വാക്കും രത്തിൽ വിജയം നേടാൻ അധാരം അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നവയിൽ അതാരു ലഭ്യരാഡു കാഞ്ഞമായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനുകോൽക്കാണ്ടിക്കാളി കരിക്കുലിവാൺ പതിച്ചതു് അവരും പറഞ്ഞു:—

അ സുഖി പക്ഷി നിങ്ങളുടെ ഭാഞ്ഞായരിക്കാം—അല്ല!

നവക്:—അങ്ങേനെ ഉദ്ദേശിക്കാൻ കാരണമെന്തു്?

യുവതി.—എല്ലാച്ചുങ്ഞമാക്കം—വിശ്വാസിച്ചു് ബുംഗാളികൾക്കം—തങ്ങളുടെ ഭാഞ്ഞമാർ മറ്റ സുഖികളും സുന്ദരികളും എന്നു് വിചാരിച്ചു് അതുദ്ദേശിച്ചു് മാത്രമാണു് എനാൻ പറഞ്ഞതു്.

നവക്.—ഈാനൊരുവെംഗാളിതനെ. നിങ്ങളുടെ ബുംഗാളിയെഴുപ്പാലെതനെ സംസാരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സ്പദ്ധാശം എത്രു്?

യുവതി:— (അൻറെ വസ്ത്രത്തെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട്) ഭംഗവതിയായ തൊൻ തെ ബുംഗാളിയല്ല. ഏനാൻ അവരിക്കുന്നതു് മഹമാർജിയ മതിനാണു്.

നവകരാരൻ അവാളസ്യാജ്ഞിച്ചുനോക്കി. അവധിപ റണ്ടത്തു് യമാത്മം തന്നൊരു ഗൾ നിശ്ചയിച്ചു. അയാളു ടെ മനോഹരങ്ങളു മനസ്സിലാക്കിയ അതു സ്രീ വീണ്ടും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

ചോദിച്ചു ചോദിച്ചു” നിങ്ങൾ എൻ്റെ പരമാ ത്മം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു. ഈനി എൻ്റെ ജീജ്ഞയാ സരൈ ഷുരീന്ദ്രിക്കേന്നതു നിങ്ങളുടെ കടമയാണ്. ലാവ സ്വാസ്ഥ്യത്തിൽ ഏക മഹത്തായിപ്പത്രം വഹിക്കൊ അതു സ്രീ എവിടെ താഴൊക്കേനോ? അമവാ നിങ്ങളുടെ പാസ്സമലം ഏതു്?

നവകഃ:—സപ്തഗ്രാമമാണ് എൻ്റെ സപദേശം.

സ്രീ മഹപട്ടായാനം ചാരണ്ടാല്ല തലതാഴ്ത്തി പിടിച്ചുകൊണ്ടു വിളക്കിയെൻ്റെ പ്രകാശം ഒന്നാകുട്ടി. അല്ല നേരം കഴിത്തു് അവധി വീണ്ടും പറഞ്ഞു:—

എൻ്റെപേര് മോട്ടിയെന്നാകന്ന. നിങ്ങളുടെപേര് കേട്ടാൽ കൊണ്ടാം.

നവകഃ:—എൻ്റെ പേര് ‘നവകരാരംഭം’ എന്നുണ്ടോ.

മറിക്കൈത്തു് കാരണം ലേഖമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ചെട്ടുനോ വിളക്കു കൈട്ടിപ്പായി.

അംഗ്രോധം ന.

സൂര്യരിഹാത്തെട സന്ദർഭം

നവക്കമാരൻ വിളക്കാരിയെ വിളിച്ചു് ഒരുവിളക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ ആര്പ്പണാപിച്ചു്. വിളക്കുകാണ്ട് വരുന്നതിനുമുമ്പിൽ—അതു ഇരുക്കുന്നതിൽ അവർ രണ്ടുപേരും അഭിരുചിമാറി നിന്നപ്പോറും— ഒരു ദിനംലാറി പ്രൂപാസം അഞ്ചാളിടെ ഉചാവിയിൽപ്പെട്ട്. ദീപംകൊണ്ടു വന്ന ക്ഷണത്താൽ ഒരു പരിചാരകൾന്റെ വേഷം ധരിച്ചു് ഒരു മുസൽമാൻ അക്കദേഹക്കു കടന്നവനു.

മോട്ടി:—(ഭത്യനോട്). താൻ ഇന്ത്യനേരും എവിടെയാണിരുന്നു? മറരിക്കുവരും എവിടെ?

ഭത്യൻ:—പല്ലുക്കുമ്പുന്നാവർധാരാളം മല്ലപാസം ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ വിളിച്ചുകൂട്ടികൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വഴി രേതാമസം ഉണ്ടായി. വഴിക്കിൽ ഒരുപല്ലുക്കു പൊഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതുകണ്ട് പെദ്ദലപ്പുട്ടിങ്ങോടുവന്നതാണ്. എൻ്റെരുക്കുടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർക്ക് സ്പാമിനിയെത്തന്നെ തിരക്കി ബാരാവഴിയും പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മോട്ടി:—നിങ്ങളുടെ പ്രാഥത്താൽ വലിയ ആളായ്ക്കു പിണ്ടെന്നു. ദയാലുവായ ഇരുദേഹം എന്നു രജ്ജുപ്പു കൂത്തിയെന്നുയുള്ളൂ. ആട്ടേ, താൻപോയി അവരുടെ ശ്രീകൊണ്ടുവരു.

ഭത്യൻ ഒരു സല്ലാം ചെയ്തു മറഞ്ഞു. പിന്നെ യും സപ്ലൈനേരും നബക്കമാരങ്ങാട്ട് ദണ്ഡം സംസാരി

ക്കാതെ മോട്ടി അരയോമുവിയായിനിന്ന്. “ഈനി എനിക്കു
പോകാൻ അസംവാദം കിട്ടുന്നു” എന്ന നവക്കമാരൻ അ
പേരക്കിട്ടു.

സപ്പെന്നതിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്ന പോലെ ആ സ്കീ
നവക്കമാരൻറെ നേരം ഇവമുയർത്തി രട്ടവിൽ ഇങ്ങനെ
ചോദിച്ചു:—

നിങ്ങൾ എവിടേയ്യോന്നാഡ്പോരം പോകുന്നതു്?

നവക്ക്:—അതാകാണുന്ന സത്തതിലേക്കു്.

മോട്ടി:—തൊൻ്റെ അവിടെ ഒരു പല്ലക്കണ്ണുവെല്ലോ.
നിങ്ങളോടുകൊഞ്ചമിച്ചു് ആരെങ്കിലും വന്നിട്ടുണ്ടാ?

നവക്ക്:—എൻ്റെ ഓർമ്മക്കുടിയുണ്ടു്.

മോട്ടി:—എന്തു്! അവയും ലോകവകുവത്തിനില്ലോ?

നവക്ക്:—ശാതു് കണ്ണ നിയുധിക്കേണ്ടതാണു്.

മോട്ടി:—അവരെ കാണുന്നതാൽവിശ്രായമുണ്ടാ?

നവക്ക്:—എന്തുവിരോധം!

മോട്ടി.—എന്നാൽ ഒരു ദയവും ചെയ്യണം. എനിക്കു
ഈതു സുഖരിയായ ഈ സ്കീരെയും കാണുന്നതെന്നു് വളരെ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു്. തൊൻ്റെ അത്രായിൽചെന്നു്, ഈ കടത്തി
ലടച്ചുവെള്ളിച്ചതിവന്നറപ്പുകാണു്. രാജാനിമുഴുവൻ പ
രിത്തും. ഈപ്പോരും തന്നെ കാണുന്നതെന്നില്ലോ. നിങ്ങൾ
പോകുന്നാം. തൊൻ്റെ ആളുകയ്യുംാം.

നവക്കമാരൻ കഹാലക്കണ്ണലയുടെ അരികിലെ
തീ, കരണേരും കൂഴിഞ്ഞെപ്പോരും അനേകം തിരുമാനങ്ങം
ഒരു പല്ലക്കും അവിടെ വന്നുചേരും. നവക്കമാരനെ മോ
ട്ടി ബീബി കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എന്നു് ഒരു പരിഷാ

വിക അയാളെയരിപ്പിച്ചു. ക്ഷണനംഞാഗീകരിച്ചു് ഉടൻ തന്നാണയാം മോട്ടിയുടെസമീപത്രം ചെന്ന. അദ്ദേഹം അവരുടെ വിവരങ്ങൾക്കും അതു്, പവിഴം, രത്നം, ദിലായവ പതിച്ചിട്ടുള്ളവയെറിയഞ്ഞുഭരണങ്ങളു്, സ്വരമേഖ സുഭഗമായ അവളുടെ ശരീരത്തിന് സൗഖ്യം വലിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ അംഗങ്ങളും അനുഭ്രൂക്ഷ മായി പ്രകാശിക്കുന്നതു വിശദത്തിൽ പിടിച്ചുകിടന്നിരുന്ന വസ്തുങ്ങൾ സൂനങ്ങളുടെ പരിശാഹത്രയും അംഗങ്ങൾ മാംസളത്തേയും നല്ലവസ്തും വ്യക്തമാക്കി. ഈ അവന പ്രകൃതിദേവി അസാധാരണമായ ഒരാളുടെതാങ്കുടാ അവരുടെപ്പരാംബചയ്യിങ്ങനു ലാവണ്ണ സമ്പത്തിനെ, അംഗത്വപദ്ധതിയായ ബാഹ്യാശംഖരങ്ങളും സഹായിക്കുന്ന പ്രകാശപ്പെട്ടിട്ടുകൊണ്ടു് മന്ത്രിൽനിന്നും അവിശീജ്ഞതുപരിശീലനം നമ്മുടെ ഇവാവിന്റെ പ്രാജ്ഞികരം ചത്തിനുത്തേപ്പോരം, തനിക്കു കപാലകണ്ണലുംജോട്ടുള്ള തുതനമായ ബന്ധത്തിന് അഡിനന്നേരത്തെങ്ങളുടെ മാതൃമുക്കിലും ഏതാണ്ടു ശൈമലില്ലോ സംഭവിച്ചില്ലോ ആണോ അംഗാർക്കിനെ ശൈജനിച്ചുവോയി.

വിചക്ഷണയായ അശ്വിയുടെ പ്രാജ്ഞിയിൽ അതുപെടാതിരുന്നാലും. ഒരു പുണ്ണിരിയോടുകൂടി, “എന്നും ഇനി നമ്മക്ക് പോകാം”, എന്നു് പറഞ്ഞു് നവകമാരനേയും മുട്ടിക്കൊണ്ടു് അവരുടെവസ്തുപട്ടി. കപാലകണ്ണലും സത്തിൽ ഒരു മറിക്കുക്കുത്തു് വെരും നിലത്തുനാനു ചുക്കാക്കിനിയാൽ ഇരിക്കാവിങ്ങനു. ഒരു ദീപം മാത്രം മണി മണി പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മോട്ടി ബീബി അക്കദ്ദു

കന്നു അവരെ കുറെ നേരം നേരുക്കിനിന്നാട്ട് അവളും ഒരു ദിവസം വ്യക്തമായ് കാണുന്നതാൽ മുരൈയിൽനാണ് വച്ചു കിടന്ന അരികിൽ കൊണ്ടുവന്ന വച്ച്. എന്നിട്ട് കൂപാ ലക്ഷ്യലയുടെ മുവത്തിൽ താനു പ്രജ്ഞാകരം പതി പ്രിച്ച് എററവും സുക്ഷ്മായി പരിശോധന തുടങ്ങി. പരിശോധന അവസാനിച്ചപ്പോഴേയ്ക്ക് മോട്ടി ബി ബിയുടെ വദനത്തിൽ കളിഖാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അതു തമാഖിമാന സുപകമായ പുതിയിരിയും കണ്ണുകളുടെ തെ കൂച്ചിവും നേരം മങ്ങി. അവർക്കു കുറെ നേരത്തെയ്ക്ക് കന്നു സംസാരിച്ചില്ല. കൂപാലക്ഷ്യലയും മെന്നുതും ഭീ കമ്പിച്ചുതേയുള്ളൂ. മോട്ടിയുടെ ബുദ്ധി കൂപാലക്ഷ്യല യുടെ ലാവണ്ണത്തിൽ ലഭിച്ചപോഴി. കൂപാലക്ഷ്യല മോട്ടിയുടെ പ്രസ്താവകൾ അത്രുത്തന്ത്രതാട്ടകുട്ടി നിന്റുല യായി അവിടത്തെന്ന ഇരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞേപ്പാടം മോട്ടി ബിംബി അവളുടെയരികിൽ ഇരിപ്പായി. താനു ധ രിച്ചിന്നു സകല അരുംരണ്ണങ്ങളേയും ഉന്നി താഴ്ത്താവ ചീട്ട് അവയെല്ലാം കൂപാലക്ഷ്യലയുടെ അംഗങ്ങളിൽ അണിയുവാൻ ആരംഭിച്ചു. കൂപാലക്ഷ്യല ഇതിനു യാതൊരു തടസ്സവും പറഞ്ഞില്ല. “നിങ്ങൾ എന്നൊന്നു പ്രസ്താവക്കണ്ണതു്? എന്ന നവക്കിരിയാണും ചോദിച്ചു. ഇതു ചോദ്രത്തിനു് തല്ലാലും ഉന്നതരമാനം തുരിയാടാതാക്കി പാലക്ഷ്യലയെ ആരുംരണ്ണങ്ങൾ കൊണ്ടു മുടിയുന്നിനു ശേഷം നവക്കിരണ്ണാട്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു സത്തും തന്നെയാണ്. വകു വത്തിയുടെ അവരോധത്തിലും ഇങ്ങനെയെങ്കിൽ രഹം കണ്ടുകിട്ടാൻ പ്രകാശം. രാജ്യംനിയാൽ ചെന്ന യശസ്സ്

നേന്താതെ ഇംഗ്ലീഷ് സംസ്കാരത്തുനിന്നും, കാട്ടിൽ പുക്കണ കുറുമ തതിന്റെ സംസ്കാരത്തുനിന്നും പോലെ, ഇംഗ്ലീഷ് നാട്ടിൽപ്പുറത്തുനിന്ന് ഫലമാക്കിക്കൊടുയ്ക്കാതാവും ചിത്രം മാത്രം ഒന്നിനി കു മനസ്സാവുമോട്. ഇംഗ്ലീഷരാജ്യത്തിൽ ഇവർക്ക് നാട്ടിനു യോജിക്കുന്നു. ഇവ നിമിത്തമായി ഇവർക്ക് നിങ്ങളുടെ കു ദ്വാരാ കൈകളെ സ്വപ്നം കുടി ആനന്ദപ്പിണ്ണനാവുകയും, ഒരു രംഗട്ടുള്ള രാത്രി ചിൽ നിഡികൾ കുശാദ്ധത്തു രക്ഷിച്ച് ഭാഗ്യ ഹീനയായ ദൂഷിതാൻ സ്കൂളിന്റെ കുടിയും അഥവാ അവസര നീതിൽ സ്കൂളിന്റെ മുൻ വിശ്വപ്രസിദ്ധനും.

നവക്കമാരൻ അത്രുത പാരവയ്ക്കേതോടുകൂടി ഇ ക്ഷേത്ര പറഞ്ഞു:—

എന്തു്! ഇംഗ്ലീഷ് വിലയേറിയ ആഭരണങ്ങളെ ഏങ്ങനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നോ? ദരിക്കല്ലും അതു പാടില്ല.

മോട്ടി:—ഇംഗ്ലീഷ് സഹായത്താൽ എന്നിക്കിയില്ലോ തെ വേദനയും ആഭരണങ്ങൾ ഉണ്ട് ഇവരെയെ ആവാദി അംഗിണത്തു കാണുന്നതു് എന്നിക്കൊടു സ്വന്തോഷമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിനെ തടയുന്നതെന്തീനു്?

ഇതുവും ചരഞ്ഞു മോട്ടി ബിബാ സാഖിയായ പേസ്യു സോടാക്കാമിച്ചു് അവളുടെ താമസാധിക്കേതയുമുട്ടു. ഇവർ രണ്ടാള്ളും തനിയേയായപ്പോൾ പേസ്യുൻ ചോദിച്ചു:—

സ്പാമിനി, ഇംഗ്ലീഷ് പുതഞ്ചൻ ആരാബിനു്?

മോട്ടി.—എന്നുറ ഭത്താവു്.

അമ്പ്രായം റ.

അ ദ ന അ ത ട ട ക മ .

ഈക്കെന്ന ആശയത്തുകരമായ വിധത്തിൽ കപാലക്കണ്ണലയുടെ പക്കൽ വന്ന ചേർന്ന ആഭരണങ്ങളുടെ അനന്തരാവസ്ഥയെപ്പറ്റി വായനക്കാക്ക് അറിവാൺ കെഞ്ഞതുകൂടായിരിക്കും. അവയെവച്ചുസ്ഥിക്കുന്നതിന് ഒരു ദിനപ്പേരി തന്റെ തോഴിവശാ മോട്ടി കൊടുത്തയുള്ളിൽ നാ. നവക്രാഡൻ അംഗിപ്രായപ്രകാരം മിക്ക ആഭരണങ്ങളേയും ഉടൻതന്നെ മുഴുവച്ചിക്കുന്നതാക്കി. പാഠം നാഡി റണ്ടുട്ടുക്കു ഫാറുചുന്നതു്, മോട്ടി വീണവി സ്വർഘപാർവ്വതെങ്കിലും, നവക്രാഡൻ കപാലക്കണ്ണലയച്ചും നാഡിഗ്രാമത്തിലുക്കും, പറമ്പുപ്പേരിൽ തൃപ്പിലും വാസത്തെപ്പോലെ തന്നെ കിരെ വഴിവെന്നുപ്പോരു നുംകുളാൺ കപാലക്കണ്ണലയുടെ പലുക്കിനും വളരെ ഏന്നിവാരെ ദേശായി. നപാതന്ത്രാപ്പിച്ചരായ അവ യുഖതാ പലുക്കെന്നറ ജനാലുക റി എല്ലാം തുറന്നുചുറക്കുന്ന കൂട്ടുകൾ കണ്ണും ആനന്ദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ ഏറ്റവും മാശിനേത വസ്തുങ്ങളിൽ ധരിച്ചു്, ദീനംവരേതാംകുടി തന്റെ നേരങ്ങൾ തന്നെ ദോഷിക്കൊണ്ടു് പലുക്കിനരിനിൽക്കു കുടി രണ്ടാം രാടി വരന്നതായി അവരുക്കണ്ടു്.

“നിങ്ങൾക്കെന്നതുവേണ്ടം?” എന്ന കപാലക്കണ്ണലയ ചൂഢിച്ചു.

അന്യാദി ഒരു ഭിക്ഷകനാമിയെന്ന് “അറുഹംരാമിവാവ പ്രതി കട്ടം” എന്ന് അന്യാദി മാറ്റിച്ചു.

ക്രാപാലക.—എൻ്റെ പങ്കൽ നേരംപില്ലോ. എന്ത് എത്തുതരട്ടു?

പ്രഭാത കിരണങ്ങൾ റൂച്ചനിപ്പക ശിക്കനാ ഒരു നവരത്നമാല്യം ക്രാപാലകണ്ണാലു കഴുത്താൽ അണിഞ്ഞി അന്തിരുന്ന ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഭിക്ഷകൻ ഇങ്ങനെ പറയാതു:—

വര്ഷാസ്ത്രം ദിത്തുകളിൽ വരിച്ചാട്ടിൽ ഇതു മാല അമയണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് ഒരു പാവദ്ധ്യപട്ട ഏതു കാരണങ്ങളും ഇങ്ങനെ അമഹപരയുന്നതുന്തു?

ക്രാപാലക.—ഈ ആദ്ദീരണങ്ങൾ കൊണ്ടു നാഞ്ചി തുഷ്ടിപ്പെട്ടുമോ?

ഇതുകേട്ട് ആ ഭിക്ഷകൻ വല്ലാതെ പാരിതേമിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു ധനികന്റെ തുജ്ജയ്യും ഒരു ധാരകന്റെ തുജ്ജയ്യും ആരുത്തരുന്ന അതിരു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാലോ.

ക്ഷണലന്നായ ആ ചോരൻ തന്റെ പാതയിൽ പുള്ളിയേയും ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

‘ധാരാളം തുഷ്ടിപ്പെട്ടാം’ എന്ന് അന്യാദി ഹരജതു. ക്രാപാലകണ്ണാലു ലേശം ക്രസ്ത്രക്രൂഢാത താൻ ധരിച്ചിരുന്ന വിലയേറിയ മാലയേയും പാർപ്പത്തിൽ വച്ചിരുന്ന ആദ്ദീരണപ്പട്ടിയേയും നോക്കി എഴുത്തു അന്യാദിക്കു കൊടുത്തു.

“ഈതെന്തു നേരംപോകും” എന്ന കത്തി ധാവ കും കരുനേരം സൂഖ്യനായി അവിശദ നിന്നുപോകി. പ

ବିଚାରକଙ୍କାରୀ ହୁଏ ସଂଗତି ଏହା ନଂ ଶ୍ରେଣୀଶ୍ରୀଲ୍. ଯାହା
କୁରୋର ପରିଭ୍ରମିତ କବିଜୀବିନୀ ଦେତେ ଛୁଟି ଉଣ୍ଡାଯାଇଗଲାଭ୍ରତୀ.
ନାହୁପୁର ପୁର କୋଷିଟ୍ଟି' ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ତ୍ତିନାଭ୍ରତୀ ଯେବେଳେ
ତୁ ଆଖିଚିତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ତ୍ତିନାଭ୍ରତୀ ରହାଇଥିଲୁ. ହୁଏ
କାର୍ତ୍ତିନାଭ୍ରତୀ କାର୍ତ୍ତିନାଭ୍ରତୀ ମନ୍ଦିରିଲାବାକାରୀ
କପାଳକଣ୍ଠାଲାଜ୍ଞି ବଲାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳଙ୍କାରୀ.

ଆର୍ଯ୍ୟାଯଂ ③.

ସପ୍ତପଦମାଲା.

କବିକଥାରୀ ସଭାତ୍ମନାକୀ ସପ୍ତପଦମାଲା. ଅର
ଯାତ୍ରାର ପିତାବୁ ମରିଥୁବୁ କାଳି କରେ କାର୍ତ୍ତିନାଭ୍ରତୀର
କଣମ. ବିଶ୍ୱାସମାତାବୁ ରଣ୍ଟ ସଫେଦାରିରାଙ୍କିମା
ମାତ୍ରମ ଯୀକ୍ଷିତ ତାମସଭ୍ରତ୍ତି' ନୀତି ସୋବନିଜ୍ଞିମାନଙ୍କିମା
ବ୍ୟାଙ୍ମ ସାହିତ୍ୟବିଶ୍ୱାସମାତା. ଅଶ୍ଵର କରିଥୁବୁ ନାମକ ଶ୍ରେଣୀ
କେବଳ ଆଗ୍ରହୀ ମିଳି. ହୁଏ ସୋବନିଜ୍ଞିମାନଙ୍କିମା
ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟକାଳୀନମାତାବୁ. ବ୍ୟାଙ୍ମର ଶ୍ରେଣୀଶ୍ରୀଲ୍
କ୍ରିଯମାନ ବିପାକ୍ତମତିକାଳୀନ' ହୁଏ ସାହିତ୍ୟକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧକ
ହୁଏ ଯାତ୍ରାକାଳୀନମାତାବୁ. ବ୍ୟାଙ୍ମର ଶ୍ରେଣୀଶ୍ରୀଲ୍
କ୍ରିଯମାନ ବିପାକ୍ତମତିକାଳୀନ ହୁଏ ଶ୍ରେଣୀଶ୍ରୀଲ୍
କ୍ରିଯମାନ ବିପାକ୍ତମତିକାଳୀନ ହୁଏ ଶ୍ରେଣୀଶ୍ରୀଲ୍

ലം നിരത്വവും വ്യാജവുമായ ഒരു ജീവിക്കേന്തര രക്ഷി ആഹോക്കന്തിലാളിതന്നു. ദാദവൻപ്പരത്തുംപറ്റണ്ട സ്കൂളി കുളു വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കാണും ജാത ശ്രേഷ്ഠത യുള്ളവനായിരുന്നതിനും അവക്ക് അംഗീരശം ശങ്കയുണ്ടായി തന്നീല്ല. വിവാഹാനന്തരം ഈ സ്കൂളികൾക്ക് അവരുടെ ത്രാക്കൈമാരെ സംബന്ധിക്കുക എന്നതു് ഏറ്റവും അപ്പു രംഭായിമാത്രം ലഭിച്ച വന്നിരുന്ന ഒരു കാലുമായിരുന്നു. ആ പ്രകാരം ഭർത്തുസ്വമിന്നുതെന്നാറിയാതെ തന്റെ മുൻവിധിയും ശാരൂത്തു പരിത്വന്നിച്ചു കൊണ്ടു ശ്രാംകൂസരി പിതൃ ഗ്രഹത്തിൽ തന്നെ ചാരൂത്തു വന്നു.

ഈസ്വരനും നവക്കാരൻ ദീനമ്യാത്രക്കു പോയിക്കാണാതെത്തായതു്, ആ നാണ്ഡു ലാരു കുരാപോ ലെയാണു് ഈ ഭാഗ്യവർഷാമായ കുദ്ദുംഖാത്താം വന്ന ക്രമിച്ചതു് കരെ ദിവസം കഴിഞ്ഞതു് അയാൾ യാ തൊത്തുന്നാവു കൊടുക്കാതെ പെട്ടുവരു് അവരുടെ സമീപത്തു വന്നചേറ്റിപ്പും ആ ഗ്രഹത്തിലുണ്ടായ സംശാനത്തും പുരുഷാവരം എത്തു പറയാം. കുലം, കുദ്ദുംഖം, ദേശം, ഇവരുംനാലറിയാതെ ഒരു സ്കൂളിയ വിവാഹം ചെയ്തു ഗ്രാഹത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ തന്റെ ബന്ധുക്കൾ അവ ഒളാട്ടു് എത്തുട്ടുകാരം ഭാവിക്കുന്നു് നവക്കാരൻ മരുന്നു രാവാരവസരത്തിൽ ശങ്ക ഇന്തിച്ചുപ്പിള്ളും. ഈ ഫുശാക്കട്ട, ധാതാങ്ക ശങ്കയും ഇടവന്നാലും. നവക്കമാരൻ മരിച്ചുപോകിച്ചുനാതെന്ന ഏല്ലാവയാം വിശ്രദിച്ചിരുന്നു. അയാൾ ഒരു കട്ടവായ്ക്കു് ആഗ്രഹാരമായി എന്നു് അയാളുടെ ക്രൂക്കാർ സഹിതാമം മഴവൻ അറിവു കൊടു

അത്. നവക്കമാരനെ കട്ടവാ കബുളീകരിക്കുന്നതു് തങ്ങൾ കണ്ടുവയ്ക്കുന്നതെന്ന ചിലർ പറഞ്ഞു. കട്ടവായുടെ അക്കുതിയെപ്പുറിച്ചിട്ടും ചിലപ്പോൾ തക്കണ്ണേം ഗണാകാരം ണ്ണു്. അതിനു് ഏട്ടടി നീളുമണംഖായിരുന്നുവെന്നു് ഒരാറു ബലമായി ശറിച്ചു. വായനക്കാക്കം മുമ്പു പരിചയപ്പെട്ടു് കൂടി. മുലൻ സ്വന്തമേഖ മധ്യസ്ഥപദം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ ടാറഞ്ഞു:—

കട്ടവായുടെ നീളം എത്രയെങ്കിലുമാക്കട്ട. തൊൻ രക്ഷപ്പെട്ടതു് ഒരു വലിയ അത്തിത്തമാണു്. കട്ടവാ പ്രാണിര നേക്കാണു പാണതതു്. തൊൻ ദാടിക്കുന്നുണ്ടാൽ. തീരവായ നവക്കമാരൻ ഭയാ കൊണ്ടു നിശ്ചയാസ്ഥാനായി അവിരുട്ടുതനെന്ന നിന്നു. കട്ടവായുടു ഭക്ഷണവുമായി.

ഈ വത്തചാനമറിഞ്ഞു് നവക്കമാരനീര ഗ്രഹത്തിൽ വളരെ നാളായിട്ടും ശമിക്കാത്ത ഒരു വിലാപ്പജ്ഞായി. തനീര പിതാവിാൻാ മരണാനന്തരം വിധവയായ മാതാവിനു് ജീവിതത്തോടു് ഏകബന്ധം നവക്കമാരൻ മാതൃമാതിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷർത്തിൽ തനീരം ബന്ധകളുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്രക്കണ്ണനായ നവക്കമാരനോടു് തനീര ഭാംഗ്യാരെന്നു അവളുടെ കലമേതനുമനേപ ഷിപ്പുനും ആരംപുറപ്പെട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ മാതാവും സഹോദരികളും മേഖപ്പുരസ്സരം അവരെല്ല സ്വാകരിച്ചു. ഇതു സെന്റാന്റ്രൂവം സ്പാലാവത്രണവും ഒരു ദിവസം ചുറ്റായി ലഭിച്ചുപ്പോൾ ഏന്നക്കുതാവുലു വളരെ സന്തോഷിച്ചിരും. സഹോദരിമാക്കാ, വിശേഷിച്ചിട്ടും ശ്രാദ്ധസൂദരിക്കാ, അവരിന്തുപുത്തിൽ ഏഴു സന്നിധിതയായ ഒരു തോഴിക്കായി തിന്നും. കപാലക്കണ്ണ

வு ஹு அ வேஹதித் ட்ருப்பாவக்டெயு பேமலாஜநமாய
 ட்ருப்பான் கள்டு நவக்மாரகீ அங்குவர்க்கு ஸுஷ்டியுங்கா
 யி. அங்குஷ்டாந்து தன்ற பெரியக்கடல் ஏதுமென பொன
 மார்மெங்காத்து ஈக் அங்காத்து எட மக்கில்கூ நப்புவண்டு
 பீவிஸ்புஷ்டியென். ஸஷ்டாமத்தித் டுத்துநாதின இ
 ர்பு அங்கார குபாலக்களையலாயாந் காவிசுத்து கள்ளாற்
 யமாத்தித்தித் அங்காரக்காத்திக்கெத்தாத்து ஸ்ரீவாம் உள்ள
 கூ தீங்மாகிக்கால் புராங்காயியென். குபாலக
 களையல்யுதீங் விவாஹகாந்து பூஜகால் பராங்காபூார்
 ஆவாவு உக்கியுவும்மாயி தன்ற கூரையெய்க்குத் தீகா
 ண்காக்கியெக்கிழு அங்காரக்கால் துட சொ உத்தரம் பரவால்
 காஷிஞ்சிலெபுந் முயக்காக்கால் காம்மிஞ்சமலெபு. அங்கி
 ன் ஹுதே ஈக்குதையாயியென் கூது ஹு
 க்கூத்து ஹுகி அவகாஶமிலெபுந் கள்ளபூார் அங்கா
 துடக் கூது மதுவாமம் கை வந்துக்காவத்திலே நாதைய
 காபோலை ஸக்குபுதிவெய்க்காத்து யு நிதாகரிசு
 கூக்காட்டு அங்கியக்காவிதெத்தாத்துக்கி.

அந்தப்பாயும் ஸு.

கை ஸஂஸ்தாஷன்.

ஸஷ்டாமம் பரளைக்கால் கை புஸிலுவும் யா
 ஸவாநாவுமாயாயாரமாயியென். அங்கைவாலத்து ஜாவாக்காத
 காள்ளும்காந்திகொந்து வரேயுத்து கெல்லைப்புலே கூது

ವಡക್ಕಾರುತ್ತಿರುವಿಟ ಕ್ರಿಕ್ಕರ್ಟಿವಾಹಿತಿನು. ಎಣಾತ್ತಾಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾರುಪದಿತಿಯ ಕ್ರಿಕ್ಕಿಟಿನ ವಿಶಾಲಮಾಯ ನಂಬಿಕೆ, ಕಾಲಕ್ರಮ ಕೊಣಕ್ಕೆ, ವಲಿತ ಕ್ರಿಕ್ಕರ್ಟಿಕ್ಕಿನ ಸವರಿಕೊಳ್ಳ ಕ್ಷಾಯಾತ್ರ ವಿಯತಿಯಲ್ಲ, ವಿಸ್ತಾರಂ ಕಿರಣತ್ವ ಪೋಯಿ. ಅಂತೇಂದ್ರಕ್ರಿ ಅವಿಟರತ ವಾಣಿಜ್ಯತ್ವಿತಿನು, ತನ್ನಿಲ್ಲಂ ಪ್ರಾಯಾಗ್ನಿತಿನು ಗ್ರಹಿತ ಸಂಭವಿತ್ತು. ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಯಿ ಸಂಪೂರ್ಣಾರ್ಥತಿಯನಿನು ಮುದ್ರಿತಿಲೇಕ್ಕ ತನ್ನರೂಪ ಹ್ಯಾಟಂಡಾರರಿ. ಅವಿಟ ವಸಿತ್ತಿತಿನು ಅಂತೇಕಂ ಕ್ರಿಂ ಬೆಣಿಯ ಉಪಜೀವಿಗಾತ್ಮಂ ಅಧಿಕಾರಣಾತ್ಮಿಲೇಕ್ಕ ನು ನಿರ್ವಿತ್ತ ತ್ರಾಣಿ. ನಂತರ ಕಡುಗಳನ್ನಾಗಾಲತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣಾರ್ಥ ನು ಅಂತ ಕ್ರಾಮಮೆ ಅರ್ಥಿತಿನುತ್ತಿ. ಈ ಕ್ಷಯಂ ನಿಮಿತ್ತಂ ತ್ರಾಣಾಂ ಅರ್ಥಿತಾರ್ಥಸಂ ಕಿರಣತ ಈ ಭಾಗ ತಾಹಿತಿನು ನವಕ್ರಮಾರ್ಥಿ ಗ್ರಹಂ. ಗ್ರಹತ್ವಿತ ವಿಸ್ತಿಂಧ್ಯಮಾಯ ಕಾಂಡಣಾಹಿತಿನು. ಇನ್ನ ವರ್ಷ ತ್ತು ಉತ್ತರಾಂ ರಣಕ್ಕಿನಾಗಿಕರ್ಕಾಲೆಯಾಗಿ ಶ್ರುತಿಗಾ ಈ ನಂಬಿ ಚುರಿವಿನು ಪಿಂಭಾಗತ್ತಿತ್ತು ಕಾಟಿತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಖಾರಿಕೆಗಳಿಂತ್ತು.

ಈ ಅತಿರಮಣಿಯಮಾಯ ವಸಂತವಿಪಸತಿನೀರ ಪರಿಣಾಮವೇತ್ತಿಯಿತ್ತು ರಣಕ್ಕಿ ಯವತಿಕಿರ್ದ ಮೆಂಟ್‌ಪ್ರಿಸೆತ ಗ್ರಹತ್ವಿತಿನೀರ ಮಕ್ಕಿಪ್ಪಾವಿತ್ತು ನಿನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಿತ್ತಿ ಕಾಂತಿಕರ್ಕಾಲೆಯಾಹಿತಿನು. ಈ ವರ್ಷತ್ತು ಪಕ್ಷಿಕ್ಕಿಂದ ಗಾಂಡಿಪ್ಪಾತ ಶಂಕ್ರಾಯಮಾಗಾಮಾಯ ಈ ತಿಂಡಿಯ ರಾಗಂ. ಮರೆರಾತ ಭಾಗತ್ತು ಮೆಂಬಾವಲಿಯಿಟೆಯಿಟ ಯಾತ್ರೆ ಮಿಗಿಲ ಪಿಂಗಿನೆನಾಪೋಲೆ, ಪಚ್ಚೆಪ್ಪಿ ನಿರ ನಂತ ಮೆಮತಾಗಾತ್ರ ಡೆಟಿತ್ತು ಪ್ರವಹಿಕಣ ಪ್ರಂಜಾನ ಮಾಯ ಈ ನಂಬಿ. ವಿಶ್ವರ ಕ್ರಿರಣಿಪ್ಪಿತ್ತು ಪಡುಣಾತಿಯಿಲ್ಲ ನಿ

നും എള്ളുമില്ലാതെ പൊങ്കി നിന്നിരുന്ന ശ്രാസാദങ്ങൾ തും ഗോപുരങ്ങളും ഒരു ദിക്കിൽ കാണുമാറണ്ടായിരുന്നു. സമക്രമത്വത്തിൽ തന്നെ മരഹരായ ദിക്കിൽ അസൃതമയോ ന്മവനായ ആത്മിത്രൻറെ കരസ്പർശം കൊണ്ട് റക്തത്വത്വത്വം വർദ്ധിച്ചായ ഭാഗിരമി പ്രകാശിച്ചു.

പ്രതിയുടെ അന്തർഭൂതമായ ഈ പ്രസ്താവന നമ്മുടെ കാഴ്ചക്കായടെ വദനങ്ങളിലും ഒരു ദിപ്പണത്തിലെന്ന പോലെ പ്രതിബിംബിച്ചിരുന്നു. ഏറാവും ഉല്ലാസത്തോടു കൂടി അവർ പലസംഗതികളേയും കരിച്ചു സൈപ്രസംഭാഷണം തുടങ്ങി. കരാനേരംകഴിഞ്ഞു, അവരിൽ ഒരാൾ പ്രശാന്തമനോഹരമായ പ്രതിക്രിയവത്തിൽ നിന്നും ദേഹികളെ പെട്ടെന്ന പാർവലിച്ചു, അതുപോലെ തന്നെ മനോഹരമായ തന്റെ സവിമുഖത്തിലേക്ക് ഉയർത്തി. എന്തോ ചിന്തയിൽ ലയിച്ചതു പോലെ സപ്ലൈനേരം അവരെള്ളെത്തന്നേനാക്കിനിന്നും തന്റെ മുട്ടലമായ വാമഹസ്തന്തായ സവിയുടെ അനിയന്ത്രിതമായ കേരം പാശത്തെഅവരിൽ മനസ്സം തിരുവാടി. അനന്തരം ഇങ്ങനെപോരിച്ചു:—

കണ്ണുല എത്രനാളുത്തെല്ലാണു് ഈ പ്രതം അനുജീക്ഷവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്?

ഇവരിൽ ഒരാൾ ക്രാലക്കണ്ണുലയാണെന്നു വായിക്കാർ അനുമാനിച്ചിരിക്കുമല്ലോ മറേറവരാം ആമസു ഓരിയായിരുന്നു.

ക്രാലക്കുല:—എന്തുക്കുറഞ്ഞു?

ആമസു:—ഈ സ്ഥിലുകോമളമായ കേരംഭാരതത്വനി ടെന്ഡിക്കാതെയാടിരിക്കുന്നതെന്നു്?

കുപാലക്കണ്ണപല മരപടിയോന്നം പറയാതെ ഒരു ചുമ്പിരിയോടുകൂടി, തൊൻറെ മുടിയിൽ സവിലാസം ഇള്ള കിമ്മാണ്ടിങ്ങന്നുമനുംരിയുടെ വിശ്ലേഷക്കു തൊണ്ടു

ശ്രാമസു:—എൻറെ ഇംഗ്ലീഷാഗ്രഹം നീ നിന്മേരീ നീം. ഞങ്ങളേപ്പോലെ നീഈം ഭഗവിയായി തലമടിക്കെട്ടി വച്ച് ആദരണ്ണാലികൾ അണ്ണാതെന്നു് നിന്റെ ഇംഗ്ലീഷാ നമായ സ്ഥിതിക്കാത്തവയ്ക്കും ആചരിക്കണാ. ഇനി എ ഗുകാലതേയ്യാണ് ഇതു യതിവേഷം നീ ധരിക്കാൻ പോകുന്നതു്?

കുപാലക്കഃ:—നിങ്ങളുടെ സഭവാദരനെ കണ്ടുനാട്ടുവരുമ്പോൾ ഏതാൻ ഇംഗ്ലീഷാ യതിവേഷം കൊണ്ടാക്കാത്തവനാണും കഴാട്ടുകൂടിയാണു്

ശ്രാമസു:—എനാൽ ഇനി അതു പോര.

കുപാലക്കഃ:—എത്രകാണ്ടു്?

ശ്രാമസു:—എത്രകാണ്ടുനിയാണുമെന്തു? ഗ്രംഡു കും, ചില് സിംഗൾ ഷയങ്ങളേണ്ണും നീക്കെട്ടിക്കുണ്ടാ? എത്രലോധത്തില്ലെങ്കിലും അവകെ വേണ്ടവയ്ക്കും പ്രയോഗിക്കുന്നാക്കം ആ ലോഹം ഉടൻ സപ്രസ്തുതിയിൽക്കും മരിക്കുന്നതു!

കുപാലക്കഃ:—അങ്ങളെന്നജുവണ്ണു? ആട്ടട്ട, എനാൽ അതുകൊണ്ടാണു്?

ശ്രാമസു.—ഈ തിരുനാളും താനാ ശ്രീകൃഷ്ണ ദേവ വിഷയത്തിലും അത്രാശ്രമ്യമായ ദേഹാരംബം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒക്കിയുള്ള രേഖപ്പാടുക്കു് അതു് ഒരു ദേഹാനിയൈമോ ഹിന്ദിയാക്കം.

കുപാലക്കഃ:—അതു വിശ്വേഷപ്പെട്ട ദൈഷ്യം എത്ര നീം?

ശ്രൂമസ്.—തന്റെ മനോരമത്തിനൊത്ത് ഒരു പുഞ്ചൻറെ സംസ്ക്രംഭം. അതു സംസ്ക്രംഭം നിനക്കിയേപ്പാടം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

കഹാലക.—നിങ്ങൾ പറയുന്നതു് എന്നിങ്കേതോ എന്നു മനസ്സിലാക്കണണ്ടോ. എന്നാൽ ഈ ‘അത്രാവേദ്യമായ മാററം’ എന്നിങ്കിൽ സംഭവിച്ചവെന്നിരിക്കുന്നു. ഇടിംഗി യായിക്കാതിക്കൊട്ടാം. ധാരാളം ചുജ്ജ്വലയിട്ടുണ്ടാം. ആഭരണങ്ങൾക്കാണ്ടോ എന്നെന്നു ശരീരം മുഴവൻ നിരയ്ക്കാം. വന്നനും ലാക്ഷ്യാരസം ഇവയുായ് വേണ്ടഭോലെ അനാലേ പ്രനം ചെയ്യാം. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാംകാണ്ടോ എന്നിക്കു് എന്നു സന്ദേശമാണെന്നൊക്കുന്നതു്?

ശ്രൂമസ്.—ഒരു കാസുമത്തിനു് വിരിയുന്നതിൽ സന്ദേശമില്ലോ?

കഹാലക.—ഈക്കാസുമം കാണിന്നവക്കു് സന്ദേശമില്ലാക്കാം. അതിനു് എന്നു സന്ദേശമാണു് ഉള്ളിരു്?

ശ്രൂമസുന്ദരിയുടെ മുഹമ്മദിൽ താളിക്കൊള്ളിയാടി ക്കൊണ്ടിരുന്ന മദ്ദഹാനം ചെട്ടുനു മറഞ്ഞു

ശ്രൂമസ്.—നാനേം സന്ദേശമില്ലോ? ഞാൻ ഒരിക്കലുമോ അപൂർവ്വമായിതന്നില്ല. ഈതുവരെ വികസിച്ചിട്ടുമില്ല. അതു കൊണ്ടോ അതു സന്ദേശം എന്നിക്കരിക്കാൻ തുടക്കാക്കി ലാം. എന്നാൽ നിന്നന്നുപ്പാലെ ഉച്ചാരണക്കമമായ ഒരു പൂർവ്വമായിതന്നെവക്കിൽ എന്നിങ്കിൽ വികസിക്കുന്നതിൽ അളവരു അനുനദിയിലെയായിരുന്നു.

ശ്രൂമസുന്ദരിയുടെ വാവാധകമാണും ഈ അവസരത്തിലോ അംഗംമല്ലോ. എങ്കിലും അവരിങ്കു് ഒരു സ്ഥാപനി

യമായ ഗ്രഹിണീപദ്ധതിന് അനുസാരിക്കും യന്നവാന ഫോഗ്സ്പേഷ്യൽക്കുള്ളിച്ചു നല്ലവെള്ളും അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പുഷ്പം വികസിക്കുന്നും അതു് അനുശാഷിച്ച സന്ദേശം നീക്കുന്നതിനാലാക്കു അതിനും സന്ദേശമുള്ളതായി ശ്രാമസൂന്ധരി പറഞ്ഞതു്. എല്ലാ ബന്ധത്തി നീർയും അഭ്യമിവാരമായിരിക്കുന്നതു് ഇതുതന്നെന്നാണ് ഓൺഡത്തുസംബന്ധത്തിലും രണ്ട് സ്റ്റേഫിത്തമാരെന്ന നിലയ്ക്കും ചാരോങ്കത്തും പരസ്പരം സന്ദേശമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നും അങ്ങനെ തെളുചന്നതിൽ അവക്ഷിത നീ സന്ദേശമുണ്ടായാരിക്കുകയും ചെയ്തുമെങ്കിൽ മാത്ര മെ ആ ബന്ധം ശാഖപത്തായി നിലനിൽക്കും. കാട്ടിൽ കിടന്ന വളർന്ന കപ്പാലക്കണ്ണലയാകട്ടെ ഇതോന്നും ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ശ്രാമസൂന്ധരിയുടെ പ്രസംഗംകൊണ്ട് അവരുടെ ക്രൂതലഭായി യാതൊന്നും നന്നാലായില്ല. അവരും മെത്താമായി റിന്നു.

ശ്രാമസൂന്ധരി:—കണ്ണാലക്ക് ഇനിലെബാനിലും ഒസ്മിലൈറ്റുകൾക്കിൽ മാറ്റാനിഷ്ട്ടിക്കുതു്?

കപ്പാലൻ:—എനിക്കു പറയാൻ സാധിക്കും. ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്; ഇതുവരെ തോൻ താമസിച്ചിരുന്ന കടല്ലൂരയിലും ആ കാടുകളിൽഇനിയും സഖ്യർക്കാമെ കുതു് എനിയ്ക്ക് എറിവും സന്ദേശം തോന്നാമെന്നാണോ.

ശ്രാമസൂന്ധരിയുടെ വിശ്വാസങ്ങളായ നേതൃത്വരം അതുകൊണ്ട് വിശ്വാലതരങ്ങളായി. അവരുടെ അല്ലെങ്കിലും അശ്വിവ്രോന്നാതിങ്ങനില്ല.

“ഇനി നീ തിരിച്ചുപോകുന്നതെങ്ങനെ”? എന്ന
അവധി ചോദിച്ചു.

കൂപാലക്ക്:—ഇനി മാറ്റുമില്ലോ.

ശ്രാമസ്യ:—ചിന്ന നീരെയുതാണുചെള്ളാൻ പോക
നാടു്.

കൂപാലക്ക്:—എൻ്റെ പാതാവിംഗാസ്സും എൻ്റെ
സ്സുമിക്കുന്ന രൂരാം ഇങ്ങനെപറ്റേണ്ടു കേട്ടിട്ടണ്ടു്.

‘ലിവിതമപാലലാടെ ഫ്രാദ്യിതും കസ്സമന്മാദി’

ശാമസ്യ:—(ഉറക്കച്ചുരിച്ചുകൊണ്ടി) എനിക്കുതോ
നാം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലശ്ശോ, അതുവാൽക്കാരുണ്ടു്! അതാം പറ
തുകേട്ടാൽ കൊഴുള്ളിം,

കൂപാലക്ക്:—(ഒരു നിറ്റപ്പാസതേതാച്ചങ്കടി) ഇംഗ്ലേ
ൻ എൻ്റെല്ലാം വരുത്തുന്നും ചാ അഭ്യന്തല്ലോം അരണ്ടവിച്ചു
താനാ തീരണാ. വീ ഡായ് റക്കാൻആരുങ്കും, ശക്തിയില്ല.

എതാണ്ടു ദൈ നാശു സൂചകമായ കൂപാലക്കണ്ണ
ലയിടെ സപ്രം ശ്രാമസ്യുടെ ഇടെ മുവത്തിൽ ക്ഷണിനേ
രദ്ദേരജൈ തിള്ളണ്ടിക്കാണ്ടിരിഃനാ വീനോദഭാവത്തെ, ദൈ
നിമിഷ്യം കൊണ്ടു്, ഉസാര നംബച്ചയ്ക്കു്. സഹാരപത്രാ
ടക്കടി അവധി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

നിനക്കു വീഡി സംപ്രമാ അന്തിരുലമായിത്തന്നെന്നയിരി
ക്കുന്നു. ധാതോരുവും ശയിച്ചാട്ടാവശ്യമില്ലോ. എ
നിന്നനിങ്ങേനാ വേദിക്കുന്നതു്?

കൂപാലക്ക്:—എൻ്റെ പ്രിയസഹോദരി, തൊന്ത് പ
രിയാം. ഒക്കും കണ്ണം. നിങ്ങളുടെ സദേഖാദരനോടു

നീച്ച് ഇങ്ങോടുക്കു പുരപ്പെട്ടിരുത്തിന് മുമ്പിൽ ഞാൻ എൻ്റെപരബ്രഹ്മവത്യായ ഭവാനിയുടെ സന്നിധിയിൽവെ നോ ഒരു തുളസീദിഷ്ടം അവയക്കൊംത്തിൽക്കേട്ടിരുത്തു കി സമൃദ്ധിച്ച എൻ്റെ ഉദ്ദേശ്യം സഹലവും എൻ്റെ ഭാവി ശ്രദ്ധയ്ക്കുവുമായിരുന്നുവെങ്കാൽ ഞാൻ അമർപ്പിച്ചുപാ ഷ്ഠം, അംബു അംഗീകരിക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു എൻ്റെ വിധിയെ ഓത്ത് ഞാൻ നട്ടാണെന്നു.

കൂപാലകണ്ണിലെ ഇതുയും പറഞ്ഞു തീന്റെ നില്ലുണ്ടു യായി കിന്നു. ശ്രാമസൗരാജുടെ ഗാത്രമാസകളും കാറി തലപ്പെട്ട ശ്രാമലവത്തോലെ കിട്ടുകിട്ടു വാരച്ചു.

കൂനാറ്റം.

അധ്യായം മ.

കഴിത്തെ കമകൾ.

കുപാലക്രണ്ടിലും നവക്രമാരനം സത്രത്തിൽ നിന്ന് സപ്പഭേദത്തോടൊക്കെ പുരബ്ലൂപ്പുവള്ളൂ. ആ സമയം മോട്ടിവീബി മരറായ വഴിയായി പുർഖാണിലേക്കും താഴയായി. അവരുടെ അവരിടെ എത്താസമയം കൊണ്ട് അവളുടെ പുവച്ചറ്റങ്ങളെ അല്ലെങ്കിലും വിവരിയ്ക്കാം. അവളുടെ പ്രത്തി അമാത്മത്തിൽ നന്ദയുള്ള തായിന്തനം വെങ്കിലും അതിനു ചീലപോഷങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരുന്നു. ഒരു സത്രമാർഗ്ഗത്തോടെ ആത്മയിച്ചു തോട്ടുട്ടി അവരുടെ ഘൃത്തം ഫോണിസാ എന്ന നാമധേയയും സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ നാട്ടവിട്ട് പോകഞ്ചോടും മോട്ടിവീബിയെന്ന വേരായും പേരോട്ടുടക്കിയാണ് അവരുടെ സ്വഭവിച്ചതു്.

അവളുടെ അപ്പുന്ന ധാക്കായിൽ പോകി ചക്രവർത്തിയിൽ കീഴിൽ ഒരു ശ്രദ്ധാഗമനയായി താമസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടെയും തന്റെപുർക്കമകളും അറിഞ്ഞിരുന്നവർ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവിടെത്തെ താമസം അയാറുക്കും തച്ചിച്ചില്ല. ഒട്ടവിൽ തനിക്കു പരിപിതകമാരായ എതാനം മഹാമാരാട്ടുകളിലും

വാങ്ങിക്കാണ്ട് അയാൾക്കാഡ്യൂംബസമേതാ ആറുായിൽ പോയിപാത്ത്. കീഴിലുള്ളവരുടെ നമക്കളേയും സാമന്മുത്തേയും കണ്ടുപിടാച്ചിരുന്നതാണ് അക്ക്‌ബർ ചക്രവർത്തിക്കുള്ളിലെ ശക്രി അസാമന്മായിരുന്നവല്ലോ. റാമഗോവിന്ദൻവേഗത്തിൽ അക്ക്‌ബർട്ടെ ഭൂഷിയിൽപ്പെട്ടു യും കാലങ്ങമംകൊണ്ട് ആറുായിലെ പ്രദക്ഷിണമായിടെ യിട്ടിൽ ഒരു വിശിഷ്ടമായ സ്ഥാനം സന്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴേക്ക് ലത്തുഹോസിസായ്ക്ക് യൈവനവും പരിപൂർണ്ണമായി. ആറുായിൽ വച്ചു തന്നെ അവരുടെ പേഴ്സ്യൻ, നാംസ് കുതം മിതലായ ഭാഷകളിലും സംബന്ധിതോ, മുത്തും തുടങ്ങിയ കലകളിലും പ്രശംസനിയമായ നെച്ചപ്പെണ്ണും സിലിച്ചു. ഏവഭാഷ്യംകൊണ്ടും ലാവണ്ണാതിരേകംകൊണ്ടും യഞ്ചുനേട്ടി, വിശ്വപിത്രുതനായരുപരിപാലനം മുന്തിരി തിളങ്കി പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അസംഖ്യം സുന്ദരിരാജാക്കാരിയുടെ തിളങ്കി പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അക്കാലത്തുള്ള ക്രമലഘനരായ പുരാഖ്യമാക്കി പോലുംവരുത്തുകൊണ്ട് ലത്തുഹോമാണി സാരെ പരാജിതയാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവരുടെ ബലമായ ഒരു നൃന്തരയുണ്ടായിരുന്നു.

ആത്മസായമനം എന്നതും ഇവരുടെ അഭ്യസിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അബുലത്തിലോ സുബുലത്തിലോ പ്രസ്തിതമായ അവളുടെ മനസ്സ് പിന്നവലിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ ഒരുപോലെ ക്രക്കത്തേയുടുക്കി പ്രവർത്തിച്ചു. തൽക്കാണം തനിക്കു യാതൊന്നു സണ്ടേ ഷമാളി തോന്നുന്നവോ അതിനെക്കണ്ണിച്ചു മാത്രമെ അ

വർക്ക തുലയുണ്ടായിരുന്നാൽ. ഇത് സൃഷ്ടിയാൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള പോഷങ്ങളാണ് ലുത്തു ഫോണിസായ എ സ്പാദം മഴവൻ മലിനപ്പെട്ടതിൽ. അവരുടെ രഹിക്കൽ വിവാഹം കഴിത്തുമുണ്ടാവും, ഒന്നാവു ജീവിച്ചിരിക്കുമാണെന്നും. അറിവുള്ള തിനാൽ അവളുടെ സൗംഘ്യത്താൽ ആകുള്ളരായ അന്നേന്നും പ്രക്ഷീകരാനും അവരുള്ള വീണ്ടും പരിശയിക്കുന്നതിനും ഒരുപെട്ടില്ല. ലുത്തുഫോണിസായും വീണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നും അന്താരാഷ്ട്രം അനുഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു. സ്പെഷ്യൽമാരി ചുണ്ണങ്ങൾ തോറം അല്ലെങ്കിൽ തിരിഞ്ഞതു പലതിനേറ്റവും രസം അനുഭവിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരുപ്രതിരീക്ഷ, തന്റെപിരക്കൾ കണ്ണിച്ചു് ഒരു പുഷ്പപരതിൽ മാത്രം സഖ്യരിക്കാൻ അനുമതി ലഭിക്കുന്നതു്, ആ പുഷ്പപംബുത്തുതന്നു സൗരഭ്യം ഉള്ളതായിരുന്നാലും, അഴിവററ കണ്ണിതമ്മാക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണല്ല.

കരുനാരം അവളുടെനടപടിയെങ്കിച്ചറിച്ചു് ചാലാം സുധാ കണ്ണികൾ മാത്രം പരസ്യരം മന്ത്രിച്ചുവന്നു. കുമേണ അവളുടെ നടത്തദോഷം രാജ്യാനുമഴവൻ ഒരപരസ്യമായരഹസ്യമായിതീർന്നു. ലുത്തുഫോണിസ്സും എന്ന ദാവുഡിപത്തിനേറ്റ പ്രകാശത്താൽ ആകുള്ള അളളായി ചുറ്റം പറന്ന സഖ്യരിച്ചു് ശലഭങ്ങളിൽനിന്നും, ചക്രവർത്തിയുടെ സീമയും പുതുനായ സലിം രാജക്കുമാരനാളിയുണ്ടു്. സലിം അവരുള്ള ഇത്തുരന്തേരുള്ളും തന്റെ പുതുലമായ അന്തിപ്പുരത്തിൽ ഉംഗപ്പെട്ടതിനിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഒരു പ്രാചീനവും മനുഷ്യം ആയ കൊംബവന്ത

കുള്ളിയും വരക്കുന്നതു നിന്മത്തം താൻ ചങ്കവർത്തിയുടെ
കോപത്തിന് പാതുമാക്കേണ്ട് അവരും നല്ലപ്രോബല
അറിയേണ്ടു. ഏനാൽ ഇപ്പോൾ ഒരു സദ്ധർഭം ലഭിച്ചു.
രാജാമാൻസിങ് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ രജ്‌പുത്ത് പട
നായകൻറെ സോഡരിയായായിരുന്ന സലിമിൻറെ പ്രധാന
ണഞ്ചു. സലി ഘുത്തപ്പോൾനിസാരെ അവളുടെ തൊഴി
യായിനിയായിരു. ലോകത്തെ ദ്രോഹിയിൽ അവരും ബീഥമു
ന്റെ സവിമാത്രമായിരുന്നു. രാജകുമാരൻറെ ഫ്രൈസി
യാശാനാളിയുള്ളതു അപ്പും വിലരേ അറിഞ്ഞിരുന്നു.
ഘുത്തപ്പോൾനിസാരെ ദ്രോബലയുള്ളതെവിഭഗ്രംഖലയും
ഒരുപാടി ദ്രോബലയുള്ളതെന്നും അവരും ലഭിച്ചു. ഒരു
തിയാശാനാം നാശകു ഉണ്ടിക്കാവുന്നതാണെല്ലാ. കുമേ
ഞ സലിം അവരുടെവേണ്ടി ഏതും ചെയ്യാൻ സന്ന
ലന്നായ ഒരുക്കിക്കരനായി തീർം. ഇൻഡ്യാമഹാരാജുട്ടി
ന്റെചങ്കവർത്തിനായാകാൻതന്നിക്കു സാധിക്കേണ്ട ദ്രോ
മായി വാശപസിച്ചുകൊണ്ടു അവരും ഉചിതമായ രഹവസ
രം നോക്കാൻഡിരിക്കായിരുന്നു.

എനാൽ ഇം ആരു അവളുടെ ഘുദയത്തിൽ മാത്ര
മല്ല അങ്ങരിച്ചിരുത്തിരുന്നതു. ഇങ്ങനെ തന്റെ ഭാവിയായമു
ഹത്തപ്പെത്തെ ചൗത്ര്യ മരുന്നാരാജുന്നാൽ ഭാവസങ്കരം കഴി
ചുക്കുടിയ ഘുത്തപ്പോൾനിസാരെ, അവിരേണ്ട രാജയാനി
യാൽ നടന്ന ഒരു സദ്ധവും അവളുടെ ഭിവാസപ്പെന്തി
കുന്നം പെട്ടുന്നാത്തി. അക്ക് പുരുഷെ ഒരു പ്രധാന
നുഞ്ഞാഗസ്തനായ വാജാ ആയാസിന്റെ ഘുത്തിയായി
മെഹരോൾസില്ലു, ഏനൊരു ഗ്രീക്കുജായിരുന്നു. അക്കാ
ലത്തെ മുസൽമാൻ സുദരികളിൽ വച്ചു ഇവരും അദ്ദീ

നിയന്ത്യാധിക്കന്ന്. വാഴാ അത്യാസിന്റെ ഗ്രഹത്തിൽ ഒരു ക്ഷേഗ്നമനസ്സറിച്ചു പ്രോക്രിയന്ന സലിം ഇവക്കെ കാണുന്ന ഭ്രംതയാക്കകയും ഇവഴിച്ചാനുരക്കതനാക്കകയുംചെയ്തു. പിന്നീടുള്ള സംഭവങ്ങൾ ചരിത്രത്തിനു വിഷയമാണെല്ലോ. മെഹരോണിസ്സും ഷർഖപ്പുഗാൻം എന്ന ഒരു ധീരനായ പ്രക്കാരനു വിവാഹാത്മം പ്രതിഗ്രൂത യാദിക്കന്ന്. അന്നരാഹംകൊണ്ട് അന്യനാശ സലിംത കീർബാതാവിനോട് ആ പ്രതിഗ്രൂതവരെത്തെ റൂട്ടേചെയ്യുണ്ടെന്ന മെന്നയാചിച്ചു. എന്നാൽ ഓരുത്തല്ലരനായ ചക്രവർത്തി സലിമിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെ നിന്തിച്ചു് ആ അപേക്ഷ യെ നിരസിച്ചുതേഴ്ത്തി. അതിനാൽ സലിമിനു തൽ കാലത്തേതക്കെങ്കിലും അക്കാന്തത്തിൽ നിന്നും വിരമിക്കേണ്ടിവന്ന്. എന്നാലും അയ്യാർ നിരാശനായില്ല.

മെഹരോണിസ്സും ഷർഖപ്പുഗാനം തന്മിൽ വിവാഹവും താമസിയാതെ നടന്നു. ലുതൃപ്രോണിസാവ വരമല്ലോ യരിച്ചു. ഇന്തി ഷർഖപ്പുഗാനിന്റെ ജാവിതകാലം പരിമിതമാണെന്ന് അവരുടെ മനസ്സില്ലാക്കി. കാഴ്ചിരം മിത്ര കന്യാകമാരിവരെ ഒരു ദേശത്തും അയാറുകൾ ജീവിത സംശയം ആകാതെ വസിപ്പാൻ സാധിക്കാതില്ലെന്നും അവരുടെ നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ മനോരാജ്ഞത്തിൽ കെട്ടിയുയത്തിനു ആഴ്ചനിലമാളിക്കും ഇരുന്നു ആട്ടിന്തനു നൂട്ടിന്തുപൊളിന്തു നാശാവഗ്രേഷമായാൽ കുന്നം അവളുടെന്നു.

* * * * *

മിഗറ ചക്രവർത്തികളിൽ കാഞ്ഞുന്നരം മഹാനമാ

യ അക്ക്‌ബർ ഇപ്പോൾ പരലോകം പ്രാവിക്കാ. ഈ ക്കി മതയും ഭ്രഹ്മചര്യതു വരെയുള്ള വിശാലമായ പ്രദേശം ഇഴവൻ തന്റെ പ്രതാപംകൊണ്ട് പ്രകാശിപ്പിച്ച് ഉജപ ലിച്ച സൃഷ്ടികൾ ഇപ്പോൾ അസൂമിക്കാം. തങ്ങളുടെ ബാധ ഹവിൽവും പരാക്രമവും പ്രവർത്തിപ്പിയ്ക്കാൻ ശക്തി തില്ലാതെ അലാസക്കാരായിരുന്ന ദാരൂരാ സപാത്യതല്ലര നാർ ഇരു നാഡിത്തതിൽ എന്നെന്തും കാഞ്ഞസാധ്യമില്ലാക്കുമെന്ന ആരുശയോടു വിശ്വാസത്താടം കുടി ദാരോമാദ്ധ്യങ്ങളിലായി പ്രയതിച്ചുതുടങ്ങി. ഘുത്തപ്പോണി സാധ്യം ആലസയായിരുന്നില്ലാ. രാജാമാന്നൻപിംഗിരുന്ന സോദരിയായിരുന്ന സലിമിന്റെ പട്ടമഹിഷിയെന്ന് മു പറഞ്ഞുവെല്ലാ. സലിമിന് അവളിൽ വന്നു എന്നൊരു പുതു ജനിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം തോ ചിയായ ഘുത്തപ്പോണിസായോട് അവരും ചക്രവർത്തിയു ടെ “അരുലസ്യ” തെക്കിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു യായിരുന്നു. തന്റെസവി ചക്രവർത്തിനികായിക്കാണുന്ന തു തനിയ്ക്കു വലിയ സന്തോഷമാണെന്ന് ഘുത്തപ്പോണിസാ ബീംഗമിനെ അറിയിച്ചു.

ബീംഗം:— ചക്രവർത്തിനിപദം പാഠിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജന്മം സഹായമാണ്, സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഒരു ചക്രവർത്തിയുടെ മാതാവായിരിക്കുന്നതു് അതിലും സുപ്രധാനിയതരമായ ഒരു പദവിയാണ്.

ഘുത്തപ്പോണിസാജുടെ കണ്ണുകൾ പെട്ടെന്ന് ഒരു സാഹകാരിച്ചു. ഒരു പുതിയ ഉപാധം അവളുടെ അരലോചനയിൽപ്പെട്ടു.

ഘുത്തപ്പോണി:—**ആ സുപ്രധാനിയർഥാധപദം അവിടെ**

തേരയ്ക്ക് ലഭിയ്ക്കുന്ന പ്രധാനമുഖ്യതല്ലപ്പോ. അതിനു വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവിട്ടേതക്കു സ്വാധീനമാണ്.

ബീഗം:—അതെങ്ങനെന്ത്?

ഘൃത്തഹാ:— സലിമിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു നേരയും അവിട്ടേരയും സന്താനമായ വസ്തുവിനെ ചുവര്ത്തിയാക്കുന്നതു് അതു ഭസ്താധമാണോ?

ബീഗം ഉത്തരമെന്നും പറഞ്ഞില്ല. അന്നെന്നെല്ലാ വസം അവൻ രണ്ടുപേരും അവിഷയത്തെക്കാറില്ല വീണ്ടും സംസാരിച്ചുമില്ല. എന്നാൽ രണ്ടാള്ളേയും ഏഴു ശതിൽ അതു ബലമായി പതിഞ്ഞിരുന്നു. ബീഗമിനു് തന്റെ ഭത്താവിനു് സ്ഥാനത്തിൽ മകനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ കാതൊരു മനസ്സുകെട്ടുമില്ലായിരുന്നു. മെഹദോ സിസ്സായുടെ പേരിൽ സലിമിനുള്ള അത്രാസക്തി ഘൃത്തഹാണിസായ്ക്കു് എത്രേതാളും കണ്ണിൽ ജനിപ്പിച്ചുവോ അതിൽ പതിനുട്ടു് ബീഗമിനും ജനിപ്പിച്ചു. ഘൃത്തഹാണിസായ്ക്കും മേൽപ്പറഞ്ഞതല്ലുകാരം വസ്തുവിനുവേണ്ടി പ്രയതിജ്ഞവാൻ ഒരു ഗുഡിം ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥായിരുന്നു. പിങ്കും ഒരു സന്ദേശം നേരിട്ടപ്പോരും അവൻ ഇൻ വിവരിച്ച സംഭാഷണത്തെ തുടന്നു. സലിമിനെ ചക്രവർത്തിപദത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിച്ചു് അതിൽ വസ്തുവിനെന്നും പാടുന്നതു് രൈക്കലുംന്നായരഹിതമല്ലെന്ന ഘൃത്തഹാണിസാ പ്രതിപാദിച്ചു.

ഘൃത്തഹാ:—മുഹറ സാമ്രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഹൈത്രുമായി തീന്നിട്ടുള്ളതു് രജു് ഘൃത്തകളുടെ ബാഹ്യവീഞ്ഞമാണോ. മാൻസിനഗു് ആജു രജു് ഘൃത്തു് കലത്തിനു് അലക്കാരഭ്രതനാണോ. അതുപോലെതന്നെ മുസൽമാ

മാരിൽ അനുഗ്രഹം ചെക്കുവത്തിയുടെ പ്രധാനമായുള്ള മായവാൺ ആരുസിം. വശ്യവിശേഷപ്രത്യുഹനാണ്. ഇവർ രണ്ടുപേരും സഹായിക്കുന്ന ചുമ്പിം നമ്മക്ക വിപക്ഷ നാരായി താതൊരുത്തരും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതില്ല. സ പിമിന് ആരുദ്ധരുടെ സഹായമാണോള്ളുതു്? മാൻസിംഗിനെ നമ്മുടെ പാർപ്പത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നാൽ അവിട്ടും എ ദക്ഷണഭാരമാണ്. വാൺ ആസിമിരണ്ട് കൂത്തും തൊൻ എറുഡുകൊള്ളുന്നും-(രൈ മനസ്സിനുത്തോടുകൂടി) ഏനിയും രൈ ദയംമാത്രം ഉണ്ട്. ആരുദ്ധരുമന്നയായ ബാലൻ സിംഹാ സന്നാത്രഘനാക്കേം്പോൾ ഈ സാധുവായ ഒരു നീനു കൊട്ടാ രത്തിൽ നിന്നും ആട്ടിംബിച്ചുകൂളേതെങ്കുമോ?

ഈ വാക്കുകളിൽ സൂചിച്ചിരുന്ന അത്മം—അമവാ ഫുത്തുപ്പോണിസാധുടെ പ്രദയംഗമമായ അനുഗ്രഹം—ബീ ഗമിന മനസ്സിലാക്കാതിരുന്നില്ല. അവരും ചിരിച്ചുകൊണ്ടി ഓരോന്നുമറപ്പി പറത്തു:—

രാജധാനിയിലുള്ള എത്തുപ്രളേക്കമാരങ്ങേണ്ണും നിന്നു തെന്താവായിവരിക്കാം. അയ്യായിരം പടയാളികൾക്കു നാമ നായി എൻ്റെ വശ്യ ആ ഭാഗ്യശാലിയായ പുഞ്ചപ്പെന്ന നിയമിക്കം.

ലുത്തുപ്പോണിസായും തുപ്പിയായി. അവളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഇപ്പോൾ വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെല്ലാ. രാജുതന്ത്രംഗത്തിൽ മെഹറോണിസ്സായുന്ന ഒ ചുതിയ നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഉദയത്തോടുകൂടി തന്റെ മനോരാജ്യം അനുമിച്ചുവെന്നുകണ്ട ആ വിദഗ്ദ്ധരു രെറായ മാറ്റും ആലോച്ചിച്ചു. ബാല്യത്തിൽ തനിക്കു ച ക്കോട്ടായിരുന്ന മെഹറോണിസ്സാധുടെ തോഴിയായി രം

ജ്യാനിക്കിൽ വസിക്കേണ്ടിവരുന്നതു് അവരുടെ സങ്കച്ചയായിത്തോന്നി. അതിനാൽ അഗ്രാധികാരിയിലും പോകേണ്ടതു് അതുവായുമാണ്. തന്റെ സപാതന്ത്രവും കളഞ്ഞു് ഒരു സാധാരണനീരും ആ ത്രാപദം സ്ഥീകരിക്കുന്നതിനും ഉല്ലതമായ അവളുടെ മനസ്സു് അവളുടെ അനുവദിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഒരു പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ പ്രധാനിയായിരിക്കുന്നതു് മാനുവും കാര്ത്തവും മായ ഒരു പദവിയാണ്. ഇതിലേപ്പും വേണ്ടിയാണ് അവരുടെ ബീഡമിനോച്ചം വസ്ത്രവിനോച്ചം സവും സന്ധാദിപ്പും നോക്കുവെച്ചതു്. എന്നാൽ അവളുടെ പ്രസ്ത്രിയുള്ളു് വേരാക്കംസംഗതികൂട്ടി കാരണമായിരുന്നു. സലിം അവരും അവഗണിച്ചു കളഞ്ഞു. സലിമിന്റെ ഏദയത്തോൽ അവരുടെ വഹിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനത്തു് ഇപ്പോൾ മെഹറോണിസ്സയാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഇതു് പരാദവും സഫിക്കാത്തതു് സാഹസികമായ അവളുടെ മനസ്സു് പ്രതികാരം തേണ്ടു് ചെന്തിച്ചു.

അഗ്രാധികാരിയിലും മിക്ക പ്രഖ്യാപനാരായ ശ്രദ്ധക്കുമാരം മാത്രം ഘൃത്തുപോണിസാധുവുടെ കിങ്കരപ്പം വഹിച്ചിരുന്നു. ബാൻഅറുസിം അശ്വത്തിൽ ഉണ്ടെപ്പുടാതിരുന്നില്ല. അയാൾക്കു തന്റെ ജാമാതാവു ചങ്കവത്തിയാക്കണമെന്നാറുമെന്നാക്കുന്നതു് അതുകൊമ്പുപ്പോണും. അതിനാൽ വിച്ഛിന്നായ ഘൃത്തുപോണിസാ എററവും നയ തേരാട്ടുകൂടി വസ്ത്രവാന്നു സാഗത്തി അനുസ്ഥിമിക്കുന്നതു് പ്രായത്തിൽ യോജിച്ചു. ഒട്ടവിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു—

ഒരു കാല്യം സുക്ഷിക്കാനണ്ട്. എന്തു സംഗതികൊണ്ടുള്ള നമ്മകൾ പരാജയമെന്തിട്ടുനാവാൻ മരണത്തിൽനിന്നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടുവാൻ ഇപ്പോൾ ധാരാത്തായ മാർദ്ദവമില്ല. അതുകൊതാതെ പുരപ്പെട്ടുനായുമെല്ലാമ്മായിരിക്കും.

ബള്ളുപ്പോ—എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം?

ഭാഗം ആസി—നമ്മക്ക് ഒരു രക്ഷാപദ്മാനമുണ്ടെങ്കിൽ അതു റീസ്റ്റായാണ്. അതു ഒരു ദേഹത്തുമാത്രംമാറ്റി സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തി പരാപ്പേണ്ടമായി വ്യാപിച്ചിട്ടില്ല. റീസ്റ്റായിലെ പട്ടാളത്തെ നമ്മുടെക്കുവശത്താക്കണം. അവിടെത്തെ ഗവർണ്ണർ നിങ്ങളുടെസമേഖരനാണ് ക്ലോ. അദ്ദേഹവും പട്ടാണികളുമായി ഒരുജുലാനടന്നായും അതിൽവച്ചും. അദ്ദേഹത്തിനു മരിവുകൾ പറഞ്ഞുണ്ടെങ്കിൽ നാജു ഡാക്ടർ വാര്ഡു പരത്താം. നിങ്ങൾ നാളേത്തനെ ഇവാം നിന്നും പുരപ്പെട്ട് മരിംവരുടക്കിടക്കുന്നസമേഖരനെ കാണ്ണാംനും നാളുത്തിൽ റീസ്റ്റായിൽ ചെല്ലാം, അവിടു നിങ്ങളുടെ സമേഖരനെ കണ്ട് കാഞ്ഞുങ്ങളും പ്ലാംമുറപ്പോലെ ഏപ്പുംചെയ്തു് വേഗത്തിൽ തിരിച്ചുവരണം.

ബള്ളുപ്പോന്നിസാ അപുകാരം സമർത്തിച്ചു. അവധി റീസ്റ്റായിൽനിന്നും തിരിച്ചുവന്നവഴിയിലാണ് നമ്മക്ക് ഇവാളും അപ്പുകാരം കാണാൻ ഇടയായതു്.

അരബ്ലൂറായം ഒ.

തെ പുതിയ അലിപ്രായം.

വുത്തുഫോൺഡിസാ— അമവാ മോട്ടിവിബി നവക്ക
മാരനോട് യാത്രപറഞ്ഞു ബർഡപാണിലേക്കു ചുംപുട്ടി
വല്ലു. ഏനാൽ അന്നതന്നെ ആ സ്ഥലത്തെത്തുവാൻ
സാധിയ്ക്കാണ്ണുയാൽ വഴിയില്ലാണ് തെ സത്തിൽ അവ
ംക്കു താമസിക്കുന്നതിനു വന്ന. വൈക്കോരമായപ്പോരി
മോട്ടിഡം തോഴിയായ പേസ്മണമൊന്നിച്ചു് എന്നൊ
നമ്മംസംഭാഷണം ചെങ്കുയായിരുന്നു. അതാനിടയിൽ
മോട്ടി ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു്.—

എൻ്റെ തന്ത്വവിനക്കരാച്ചു നീ എന്തു വിചാരി
ക്കുന്നു? ആരു സുഖരഹമല്ലേ?

മോട്ടിയുടെ തോഴിക്കു നവക്കമാരം നാട്ടു് അല്ലുംസ
ക്ഷയമണംബാധിയിരുന്നു. മോട്ടി കൂപാലക്കണ്ണയലക്കു കൊട്ട
തെ ആരേണ്ണക്കുറം തന്നിക്കുക്കിട്ടുമെന്നു് അവരും ആശിച്ചു
രുന്നു.

പേസ്മണ്.— ശത്രു പിച്ചുക്കാരൻ മ്രൂവമണംഗനസ്യ
നാശം കൊണ്ടുന്നതു ഫലം?

അവളുടെ ഖാംഗിതം മനസ്സിലാക്കിയ മോട്ടി ഒന്നു
മുഖിയോടുകൂടി മരച്ചി പറഞ്ഞു.—

ആ ദിക്ഷക്കാരൻ മ്രൂവമണംഗന തെ പ്രഴവാകന
പക്ഷമോ?

പേസ്മണ്:— എന്തു!

മോട്ടി:— നിഃനോട്ട തോന്ത്രപറഞ്ഞതിട്ടില്ല! വരു

പക്രം നന്തിയാക്കേം എൻ്റെ തെത്താവിന പ്രക്ഷപം നടക്കാമെന്ന് ബീഗം എനിയ്ക്ക് വാദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പേസ്‌മൺ:— അതെനിയ്ക്കിരിയാം. തെത്താവെന്ന നാമധേയം മാതൃഭിള ഈ ശ്രൂവമണം എന്തൊന പ്രക്രിയകൾ?

മോട്ടി:— എനിയ്ക്ക് മറേരതു തെത്താവാണെങ്കിൽ തു്?

പേസ്‌മൺ:— അവിടത്തെ ഭാവിയായ തെത്താവ്

മോട്ടി:— (പിരിച്ചുകൊണ്ട്) “എന്നെല്ലാം ഒരു ദൈ പതിലുതയ്ക്ക്” രണ്ടു തെത്താക്കമൊൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന തു് ഉചിതമാണോ! ആരവിടേ?” എൻ പറഞ്ഞു് നട കിൽക്കിന ഒരപരിചിതനെ മോട്ടി ചുണ്ടിക്കൊണ്ടു.

വാൻഡ്രൂനിമിന്റെ ഒരു സേവകനാണെല്ലോ എന്ന പേസ്‌മൺ വളരെ പരിശോഭിച്ച അവക്കു അറിയിച്ചു. രണ്ടുപേരുടേയും മനസ്സ് കുറിനമായ ഭൂപ്രകടക്കം ഇരയായിതീർന്നു. പേസ്‌മൺ രഹാഗ്രംകൊണ്ടു് അവനെ വിളിച്ചു. അയാൾ മോട്ടിയുടെ സമീപ തുവന്ന് സഖാംചെയ്യു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

അവിടുന്ന് ദർസ്സായിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുദ്ദേശിച്ചു് തോൻ അങ്ങാട്ടുക്കയ്ക്ക് വരികയായായാൽനും. ഈ എഴുത്തിൽ അടങ്കിട്ടിള്ള കാഞ്ഞും വളരെ രഹസ്യമായ ഒന്നാണോ

എഴുത്തു വായിച്ചുതീന്നുപ്പാശേയ്ക്കു് മോട്ടിബിബിയുടെ മുഖത്തിന്റെ നിറവും ആ കടലാസിന്റെ നിറവും നോക്കിയുണ്ടു്. എഴുത്തു് ഇങ്ങനെന്നയായായാൽനും.

“തെങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ നിഷ്പ്പിലാജൂഡിലിക്കും. മരിക്കാൻ കിടക്കുന്നവാഴം അക്ക് ബുൻ സപക്കിയ

മായ ബുദ്ധിസ്വാമത്ര്യംകാണ്ട് നമേ തോല്പിച്ചുകളെ ഞാനു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരജ്ജതാ പ്രകാരം അദ്ദേഹം മരിച്ചു ഉടൻതന്നെ സലിം ജമാംഗിൽ എന്ന പേരോ കുട്ടി ചക്രവർത്തിപദവന്നെ ആരഞ്ഞരഹസ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വസ്തുവിനേപ്പറി ആരലോചിച്ചിട്ടു് ഇനിക്കാഞ്ഞമില്ല. വേഗത്തിൽ ആഗ്രഹയിൽ ഏതി, എഴുഞ്ഞാക്കാൻ നിങ്ങളെ ഭ്രാഹ്മിക്കാതാരിപ്പാൻ വേണ്ട കൂത്തബുകൾ ചെയ്യണം”

അക്ക്‌ബർ ഏതുപ്രകാരത്തിൽ ഈ ഭരാലോചനക്കു ഒളി നിഷ്പാലങ്ങളാക്കിയെന്നാൽത്തു് ചരിത്രകാരന്റെ വിഷയമാണു്.

മോട്ടാവിഖ്യാ സംഗതി മഴവൻ തോഴിയെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു.

പേശ്‌മൺ:— അവിടന്ന് ഇനി എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു?

മോട്ടി:— ഈപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതു യാതൊന്നുമില്ല.

പേശ്‌മൺ:—(കരെ ആരലോചിച്ചു്) ഈ മാറാ ക്ഷേരം കൊണ്ടു നമ്മക്ക യാതൊന്നും വരാനില്ല. അവിട തെരെ സ്ഥാതിയ്ക്കു മുമ്പിലതേരതിൽനിന്നും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമണ്ഡാകയുണ്ടില്ല. മകുവത്തിയുടെ സന്നിധിയിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയു് ഒരു സാമന്തരാജ്യത്തിലെ രാജാനിയോടൊപ്പം തന്നെ ശക്തിയുണ്ടാല്ലോ.

മോട്ടി:—(ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്) ആ ആശക്കളുണ്ടാനും ഇനി വേണ്ടും. ഇനിതൊന്തു രാജ്യാന്തരിയിൽ താമസിക്കുന്നതും പ്രയാസമാണു് മെഹരോണിസ്സാ താമസിയാതെ ജഹം ഗീരംടണാത്തുയാകും. അഭ്യരിക്കു എനിക്കു ബുല്ലും മതശ്ളീം

നല്ല പരിചയമാണ്. അവരും രാജധാനിയിൽ കാൽ വച്ചാൽ അനുനാദ മുതൽ തുന്നിയുാമഹാരാജുട്ടിനിന്റെ ചക്രവർത്തി അവരും തന്നെയായിരിയ്ക്കും. ജഹാംഗിർ നാമമാത്രം കാഴ്ച ആ പദ്ധതിനുമ്പന്നക്കയറ്റിട്ടുണ്ട്. സിംഹാസനത്തിലേയും അവളുടെ മാർപ്പനത്തു തന്ത്യാന്തം ഞാൻ ഉള്ളമിച്ച ദ്രോഷിതരും അവരും അറിയാതിരിയ്ക്കുന്നതിലാണ്. അദ്ദുംബി എന്നിയും സംഭവിക്കുന്നതെന്നാണെന്നും നിശ്ചയമുണ്ടെന്നോ?

പേരുമാൻ:— (ഏററവും വ്യസനത്തോടു കൂടി) നാമിനിയെന്നാണോ രഖണമെന്തു്?

മോട്ടി.—രാജായും മാത്രം അവകാശം ഉണ്ട്. മെരഹദോണിസ്സായും ജഹാംഗിരിന്റെ പേരിൽ വാസ്തവമായ അനന്തരാശം ഉണ്ടായെന്നവിയാണോ. അതില്ലാത്തപക്ഷം ജഹാംഗിർ ദ്രോതവന പ്രധാനിച്ചും, ഒരുപാടം ഷർണ്ണപ്പോൾ ഗാന്ധർമ്മര വധിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനും അവശ്യ ലഭിയ്ക്കില്ല. അതുതെന്നാളും രന്ധരേഖമന്ത്രം ഉള്ളവക്കാണ് മെരഹദോണിസ്സാം. ദ്രോതാം സൗഖ്യരന്നായ ജഹാംഗിർ മാനു സ്ത്രീകളുടെയും ഘട്ടയങ്ങളിലെന്നവോ ലെ ഇവളുടെ ഫൂട്ടയത്തിലും ലഘൂപ്രവർത്തനാണെങ്കിൽ നമ്മകൾ രാതായ നിറുത്തിയുമാല്ലോ.

പേരുമാൻ:—മെരഹദോണിസ്സായുടെ വസ്തുത നമ്മൾ ഏങ്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കാം.

മോട്ടി:— (ഉറക്കേ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്) ലുത്തുഫോണിസ്സായും ദിശ്ശുരഹാഥി ലോകത്തിൽ ഒരു ദ്രാവുത്തിയുണ്ടാം! മെരഹദോണിസ്സാം ബാല്പും മുതെല്ലാ ഏറ്റവും സ

വിധാണം. നാരുളും ബർധപാണിലേക്ക് പോയി
രണ്ട് ദിവസം അവളോടൊത്തമിച്ചു താമസിക്കം.

റോസ്റ്റ് മൺ:—മെഹരോണിസ്സായും ചങ്കവത്തിയു
ടെ പേരിൽ അന്നരാഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിട്ടു് എന്തു
ചെയ്യും?

മോട്ടി:—എല്ലാം സദർഭം വാങ്ങേം്പാടം നിശ്ചയി
ക്കോം.

രണ്ട് പേരും സപ്ലൈനരം മെനും അവലുംവീച്ചു്
അഭിമുഖമായി നിന്നും. മോട്ടിയുടെ മുഖത്തിൽ ഒരു മ
ദ്ധാസംസ്ഥിച്ചു.

പേസ്റ്റ് മൺ:—അവിട്ടു് ചിരിക്കുന്നതെന്തിനു്?

മോട്ടി:—‘ക്രൈപ്പട്ടിയ അഭിപ്രായം’ എൻ്റെ മന
സ്ഥിൽ കടന്ന കുടിയിരിക്കുന്നു.

അതെന്നാണും തോഴി ചോദിച്ചുപ്പോൾ, വീണ്ടും
അവളുടെ സ്വാമിനി ചിരിച്ചുതല്ലാതെ മരവടിയോന്നും
പറഞ്ഞില്ല. വായനക്കാരോടും അതിനാത്തനും പറ
വാൻ ഇഷ്ടപ്പോൾ തുനിയുന്നില്ല.

അധ്യായം നം.

സ്വത്തിപ്പാട്ടികൾ.

ഇംഗ്ലീഷ് വസ്തുതയിൽ ഷർഡൗഫ് റാണ്ട് ബംഗാളിലെ
സുവഭാതേട കീഴിൽ ബർധപാണ്ട് എന്നാജില്ലയിലെ ഒരു
വർഷാവായിരുന്നു. മോട്ടിബോബി ബർധപാണിയുടെത്തി

യേപ്പാരം അധ്യാത്മക ഗ്രഹത്തിൽ തന്നെയാണ് താമസിച്ചത് അവിടെ അധ്യാത്മകളാൽ നിയന്ത്രണ മെഹരോണില്ല അവശേഷ സ്ക്രിപ്റ്റരസ്സിൽ സത്കരിച്ചു. കണ്ണലപ്പള്ളിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു ഗ്രഹത്തിനുള്ളിൽ ഒരു സോഹാനിമേൽ രണ്ടു പ്രേരണ അഭിമിവമായി ഇത്തന്നേപ്പാരം വയ്ക്കേണ്ടതാണ് ദിനമയായി അഭാഖ്യന്തരം ചെയ്യുപ്പേണ്ടതുവരു തന്നെ സവിയല്ലാതെ ഇൻഡ്യാസാമാജീത്തിൽ വേരൊരു സ്ഥീഉണ്ടാക്കയില്ലെന്ന് അതു സുന്ദരിമാരിൽ കാരോങ്കത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വിശ്വാസം തന്നേനിപ്പോകി.

‘ഇൻഡ്യാ രാജുത്താന്നർ അധിശപറിയാകി വിധി ഏതുസ്ഥീരയായിരിക്കാം സകല്ലിച്ചിട്ടുള്ളതു്? ഇംഗ്ലീഷ് നാഡിയാം. സലാമിനും ആറിയാം. മുന്നാമതൊരാളിനു നിയാമക്കിൽ അതു് ഇന്ത ബുത്തുഫോൺില്ലായ്ക്കുന്നേ. സംശയമില്ല. ഇങ്കേന്നയായിരുന്നു മെഹരോണില്ലായുടെ അതിലോചന. ബുത്തുഫോൺില്ലാ തന്നെ സവിയെ കാണ്ണാൻവന്നതിന്നർ ഉദ്ദേശ്യം വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ. അക്കാലത്തെ സുന്ദരിമാരിൽ മെഹരോണില്ലാ അംഗ്രേസർക്കായിരുന്നു. അവളുടെ ലാവണ്ണത്തിനടത്ത അസാമാന്യമായ സ്പാവവെവരിജ്ജപ്പവും അവരുടെ കാരിയാണ്. ചരിത്ര പ്രസിദ്ധകളായ സ്ഥീകളിൽവച്ചു് ഇന്ത വിഷയത്തിൽ അവരുടെ സിലിച്ചിട്ടുള്ളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുത ചരിത്രകാരന്മാർക്കേണ്ടിക്കുന്നണ്ടു്. കവാത, ചിത്രമെഴുത്ത്, സംഗീതാ മുതലായ കലകളിൽ അത്തിന്തകരമായ കെന്ധുണ്ണം അവരുടെ കാരിയാണ്. സംഭാഷണത്തിലും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുപോലും അസാധാരണമായ വാക്ക് ചാരംതും വച്ചിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ത തുണ്ടാക്കം മോട്ടിയുണ്ടോ

ഇല്ലാതിങ്ങില്ല. ഈ വിധത്തിലുള്ള രണ്ട് വിദഗ്ദ്ധരുകളാണ് ഒരു ദിവസം വൈക്കേരം പരസ്പരം തങ്ങളുടെ ഏതിരാളിയുടെ ഇംഗ്ലിഷ്യുകളുടെ പിടിക്ക നാൽനെ ബഹുപരികരകളായി ഉള്ളമിച്ചതു്.

മെഹരാണില്ലു അവളുടെ മുൻതിൽ ഇങ്ങനോടു ഒരു വിത്രമഴച്ചുതുകയായിരുന്നു. ലൗരൂഹോഫ്റ്റാണിസ് വിത്രതിൽ തന്നെ ദേശ്ചികൾ പതിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് തന്റെ സവായുടെ കുസാലയും വിനിലായിനിനു.

മെഹരാ—ഈ വിത്രതെക്കൊച്ചു നിനക്കു് എന്തു തോന്നുന്നു?

ലൗരൂഹോഫ്റ്റാ—പ്രത്യേകിച്ചും പറയേണ്ടതില്ല. എപ്പോഴുമുണ്ടും പോലെ ഇതും വിശേഷമായിതന്നെ തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിന്നുപ്പോലെ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഏഴു രത്നകാർ അതുന്തരനാഡില്ലാത്തതു, കൂടുമായിപ്പോയി.

മെഹരാ— ദുന്നുപ്പോലെ ഏഴു രത്നകാർ ഇല്ലോ? അതും, ഇരുപ്പുന്ന തന്നെ തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു കൂടുമായിപ്പോയി എന്ന പ്രത്യേകതയും?

ലൗരൂഹോഫ്റ്റാ—അതു നല്ല ഏഴു രത്നകാർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് അസാമാനം യാഥസ്ഥാനത്തിൽ നാമുടെ അന്നത്തരഗാമികൾ ആടി കണ്ണായുമ്പുട്ടുമാരാക്കരവുകൂടാതെ രജ്യിച്ചു സൂക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.

മെഹരാ—താൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാൽ എനിജ്ജ ഡിവാസമാക്കന്ന മണ്ണിൽ തന്നെ എന്നർ ആവാ പതിനേഴു്, താൻ ദ്രവിച്ചുപോയതിനു ശേഷഭൂം, അന്നപേരുമായി കാണംകയില്ലോ?

ഭത്തപോ—സഹാദരി ഇന്നന്താണ് അരെപോതം സംസാരിക്കുന്നതു്?

മെഹരാ—“അരെപോതമാ?” എന്നപറഞ്ഞു കയ്യെച്ചുള്ളിരിയോടുകൂടി വിശ്വാസപൂർത്ത തത്ത അവലോ ബിച്ചു് ഇല്ലതെന്ന തുടന്നു്—നാഭു കാല ത്രാതനന്ന നി പോകുംവെന്നിൽ വസ്തു എന്നിക്കു വിസ്മരിക്കാൻ കഴി ദിനില്ല. ഇന്നാ രണ്ടിവസമക്കിലും നിന്നും ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതിവരു സന്തോഷ മണിക്കാക്കം.

ഭത്തപോ—എന്തിന്റെ നിശ്ചിരസന്തോഷ ത്തിൽ ആക്കാണ് ത്രുലയില്ലാത്തതു്? ഇവിടെ താമസിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിൽപരം ഒരു സന്തോഷം എന്നിക്കണ്ടായിരിക്കയില്ല.

മെഹരാ—നി എന്ന സ്ഥലിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ താമസിയ്ക്കണമെന്ന നി ആഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം തീച്ച്ചയായി അതു സാധിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഏതായാലും ഇവിടെ വന്ന സ്ഥിരിക്കുന്ന രണ്ടുനാടു ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുത്തിൽ ദോഷമെന്തു്?

ഭത്തപോ—എൻ്റെ സഹാദരൻ ആഗരാസൈ ക്രത്തിൽ ഒരു സുഖദാരാണ്. കരീസ്ത്യായിലെ പട്ടാണിക ഷോട്ടുകളും ധൂലത്തിൽ അദ്ദേഹം മറിവേറുതായി അറി തെരുതു് താൻ ബീഡമിനോടു് അവധിയുംവാങ്ങി കരീസ്ത്യായി ലേക്കു പോയിതന്നു. അവിടെ താൻ വിചാരിച്ചതിലും അധികം താമസത്തിനടയായി. എന്നാലും നിന്നെ കണ്ണു കരുന്നാളായെന്നാൽ ഇങ്ങോട്ടുവന്നതാണ്.

ഒഹരാ—എറു തീയതിക്കു് അത്രായിൽ എന്തി
ക്കൊള്ളുമെന്നാണ് എ ബീഗമിനോട് പ്രതിജ്ഞയെങ്ങു
തു്?

മെഹദേവാണില്ല വിനോദത്തിനോയാശക്കയാണെ
നു മോട്ടി മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം ക്രൂസൽ ക്രൂട്ടാതെ
അവർ ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറയുന്നു:—

മുന്നമാസകാലം തത്തരയാത്രായും വൈപ്പന്നോടു
തിരിച്ചുവരുന്ന തീയതി അതു വണ്ണിതായി ഉറപ്പിക്കു
പതിവില്ലപ്പോ. എത്രാശാലും എൻ്റോതാമസം അതു അ
വധി കുറിപ്പിക്കുന്നു. ഇനിയും താമസിക്കുന്നതു് അ
തുല്യിക്കു കാരണമായെങ്കിലും.

മെഹരാ:—അതു കൂടം അതുല്യിക്കുന്നു നാഞ്ചിൽ ഒ^ഒ
ക്കാഞ്ചനതു്? ബീഗമിനീറയോ, അമദവാ രാജക്കമാര
നീറയോ?

ഡാത്തുപേര്:—ഈ ലജ്ജയില്ലാത്തവരെ ലജ്ജിപ്പി
ക്കാൻ നീ പുരബ്ലൂടുന്നതന്ത്രിന്നു്? രണ്ടുപേരും അ
തുല്യിതനുന്നതെന്നാരിക്കേട്ടു.

മെഹരാ:—നീ തന്നു ബീഗം എന്ന സ്ഥാനാവ
ഹാജാന്ന് മടിക്കുന്നതെന്നു്? സലിം നിനു വിവാഹം ചെ
യ്യാൻ പോകുന്നുഎന്നായ ആളി പ്രസിദ്ധമാണ്. അ
തിൽ എത്ര തോളം വാസ്തവാ ഉണ്ടു്?

ഡാത്തുപേര്:—ഈ നീ ഇപ്പോൾ തന്നു അന്ത്യന്നാ കൂടി
അടിമദ്ദുംഭാണിരിക്കുന്നതു്. അക്കെന്നിരിക്കു ഒപ്പു
കുളിക്കു സപ്ലാമായ സപാതന്ത്രു തത കുടി കൂട്ടയാശമാണ്.
അതുല്യമില്ല. ബീഗമിനീറ തോഴിയെന്ന നിലയ തു

എനിജ്ഞ് റീസാ വരെ പോയിവരുന്നതിന് അങ്ങേഷം പ്രധാനമുണ്ടാക്കിയെന്നില്ല. സലിമിൻറെ ബീഗമായിതീ നാൽ എനിക്കെതു സാധിക്കുമോ.

മെഹരാ:— ഡിലിയാലെ ചക്രവർത്തിനിജ്ഞ് റീ സായിൽപ്പോയിട്ടുതാവയ്ക്കും?

ബുത്തുഫോം:— ചുരുക്കത്തിൽ, സലിമിൻറെ ബീഗ മാക്കാമെന്ന തൊൻ ആറു ഹിച്ചിട്ടുകയില്ല. അത് സ്ഥാന ദേരിയ്ക്കു യോഗ്യമായി മെഹരാബാൻഡുരൈയിൽത്തു മരിച്ച സ്ത്രീ ഇം ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലാണ്.

മെഹരാബാൻഡുരൈ തലതാഴേയ്ക്കി അല്ലെന്നു, മെമ്പന മാറ്റിയെന്നു. എന്നിൽ ഇങ്കും പറഞ്ഞു:—

സദ്ധാരണിയെന്ന ഭിവിട്ടുക്കാനായിട്ടോ എന്നു മനസ്സു കണക്കുപറ്റിക്കാനായിരുന്നു ഇം ദാക്ഷകൾ പരിപ്പാതതാലി തൊൻ വിചാരിക്കാൻില്ല. എന്നാൽ ഉനി സംസാരക്കാഡു തൊൻ ഏർജാംഗ്രേഡാനുവും ഒന്നും യാഭാനും അംഗ്രേഖരുന്നതിനു വേണ്ടി എന്നു ചെറും തയാറളുള്ള അടിമയാണെന്നു ഉള്ളിട്ടും വിനൃംഖകളും കളിയുത്തു

എന്നാൽ മുത്തുച്ചും സാന്നി ഇതും ചക്രാംഗ്രും ലജ്ജിച്ചും പാൻ മാറിയില്ലോ. അംഗും പാ നും പറഞ്ഞു:—

നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ഭര്ത്താവിൻറെ പുരിൽ ഉള്ള അസാധാരുമാണ് പ്രാണം എനിക്കറിയാം. അതു നിമാത്തമാണ് ഇം വിഷയത്തെ നമ്മുടെ സംഭാഷണത്തിൽ തൊൻ ഉംപുട്ടിയുതു സലിമിൻറെമന്നും

നിന്നും നിന്തുന്ന നയനരമണിയമായ സ്പദ്ധവം ഇതുവ രെയും മാണ്ഡുപോയിട്ടില്ല. അതിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചിങ്ങനു കൊള്ളുന്നും.

മെഹദാ:—ഈ ദ്രോഗം എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്നാൽ എനിക്കെന്താണ് ഭയപ്പെട്ടാൻപോതും?

ബുള്ളംഗം!—(താഴുന്ന സ്വർത്തിൽ) വെയ്യവും തന്നെ.

മെഹദോണിസ്സായുടെ മുഖത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഓ വഴേദമണ്ഡാക്കമെന്ന് അവളുടെ സബി പ്രതിക്ഷിച്ചിങ്ങനു. എന്നാൽ അവരും യാതൊരു വികാരഭൂം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. ഗാണ്ഡിരവും ധീരഭൂം ആരു സ്വർത്തിൽ മെഹദോണിസ്സു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

വെയ്യവും യുമെന്ത്? ഒക്കെ അഹർംഗാണു തന്നാത്താൻ സക്ഷിച്ചു കൂട്ടിയും മുക്കുന്നുണ്ട്. അതുമാത്രമല്ല. ഒരു കുംബം രാശുഭാരകാലഭ്രം അശ്വിഹനതിന്റെ സീമനു പുറുന്ന പോലും നാഉടു പിംബനാ ചെയ്യുന്നു തങ്കുവെട്ടുകളില്ലെന്നു പ്രസിദ്ധമാണും.

ബുള്ളംഗം!—അതു വാസ്തവം തന്നെ. എന്നാൽ എന്തുവയും നിന്നും തുടർന്നും വന്ന വ്യസനകരമായ പ്രാത്തം ചിംഗപാടിക്കാമെങ്കിൽ, അക്കുംബൻ പ്രാഥലാക്കം പ്രാചാച്ചുരിക്കുന്നു. സദിമാണു ചുക്കുവത്തിം. ഡില്ലിയിലെ ചാക്രവർത്തിയുടെ മതം നാൽ ലംഘിക്കും?

ഈതുയും കേടുപോട്ടാണെങ്കും മെഹദോണിസ്സു അംഗരി ഇരുന്ന കുസാലയുടെ കേശവിലേക്കു ചാന്തുവീണു.

തലങ്ങളി, കുളകളിൽനിന്ന് അതു പിടിക്കരി യാറിയാണി പൊഴിച്ചു.

ബുദ്ധഹോമാനിസ്സു തന്റെ സവിത്ര സ്നേഹത്തോടുകൂടി തലോടിക്കണം എന്ന്, “നീ മുന്തിന കരയുന്ന” വെന്ന് ഹോമിച്ചു.

മെഹരോ.—(നിറ്റപാസത്തോടുകൂടി) സലിം ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെ അധിവസിക്കുന്നു. ഭംഗ്രവത്തിയായ തൊൻ—ഈതാ—

മെഹരോനിസ്സായും തൊണ്ടയിടറി. അവളുടെ വാക്കുത്തെന്ന് അവരും ഷുർണ്ണമാക്കിയില്ലോ. എന്നാൽ ബുദ്ധഹോമാനിസായുടെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചു.

ബുദ്ധഹോമാ.—ഈപ്പോഴും നിന്റെ പ്രഥയം അതരാജകമാരനിൽ അതുകുത്തായിതനെന്നയിരിക്കുന്നുവോ?

മെഹരോ.—(വുസന്തതോടുകൂടി) തൊൻ ഏനൊത്തെന്ന മറിയും വന്നേയും. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഏന്റെ മനസ്സിൽ ഒന്നും രോക്കലും വേർപ്പെടുന്നില്ല. ഏന്റെ പ്രിയ സോദരി, നീ ഒന്നും മാത്രം ചെറുണ്ടുണ്ട്. ഇതുവരെയും ഏന്റെ മനോരമത്തെ ലോകത്തെ പ്രജ്ഞിയിൽനിന്നും മരച്ചിരുന്നതിരുപ്പിലെ ഇപ്പോൾ—ഇന്ത്യവസരത്തിൽ— പെട്ടു മാറിപ്പോഡിരിക്കുന്നു. തൊൻ സെലിമാന സ്നേഹിക്കുന്ന എന്നുള്ള തത്പരം നന്മക മനസ്സിലായി. എന്നാൽ മരംരാശോട്ടും ഇന്ന് രഹസ്യം നീ പരിയക്കയില്ലോ സർസാക്ഷിയായ ഇന്ത്യപര നേരും നാം തമിച്ചുള്ള ഇന്ന് സ്നേഹവബന്ധത്തേയും സാക്ഷ്യപ്പെട്ടതിനി നീ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു.

ബന്തുഫോ.—സർമാ എൻറെ സവിയുടെ ഇച്ച പോലെതന്നെയാകട്ടെ. എന്നാൽ ഞാൻ ബർധപാ ണിൽ വാനിങ്ങനു വീവരം സർഡിനു അറിയുന്നോടു അ ഭേദം നിന്നന്നക്കരിച്ചും നീ എന്തുപറഞ്ഞു എന്നുള്ളതാ നേപ്പറിച്ചും എഴുന്നട്ടു ചോദിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കില്ല. അ പ്രൂഹി ഞാൻ എന്തു മഹപടി പറയണം?

മെഹരോണില്ലു കരേനേരും ആലോചനയിൽ ഒഴു കിയാക്കുന്നു. എന്നിട്ടുണ്ടിരുമായ സ്വന്തത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

അദ്ദേഹത്തിനോട് ഇങ്ങനെ അറിയിക്കണം. ‘അം വിടത്തെ അടിമയായ മെഹരോണില്ലു അവിടത്തെ എ ദയംഗമമായി സ്നേഹിയ്ക്കും ഇംഗ്രേസ്പൂരലെ ആരാ ധിക്കയും ചെയ്യും. അവിടതെയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാണനെ സ്ഫൂര്യം തുജിയ്ക്കാൻ അവരും സന്നദ്ധയാണ്. എ നാൽ പ്രാണനെക്കാളും അവരുടെ പ്രിയതരമായിട്ടു തു അവരുടെചൊരിതും അടിമാനവുമാണ്. ഷർഖ പ്രാണി ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന കാലത്തു് അവരും ഡിലിനി ലെ ചക്രവർത്തിയുടെ ഇവത്തിൽപ്പോൾും നോക്കയില്ല. അവിടന്നു് ഷർഖപ്രാണിനെ വധിയ്ക്കുന്നപക്ഷം അ വരു തന്റെ ഭന്താവിന്റെ ഘോതകനെ ഇം ലോകത്താ ത വച്ചു കാണുകയും അയാളോടു സംസാരിയ്ക്കുമില്ല.

ഈതുയും പറഞ്ഞു കഴിത്തെപ്പോഴേക്കു തന്റെ ഉ ത്തിൽ തിങ്കിപ്പുവാഗിച്ചുവികാരങ്ങളാൽ അഭ്യന്തരയായി അവിടെ നിന്നും എഴുന്നേറുതു് തന്റെ അശ്രൂ പൂണ്ടുമായ ഇവത്തെ ഉത്തരിക്കാഗ്രത്താൽ അചോദനം ചെയ്യുകൊ ണ്ടു് മെഹരോണില്ലു മരാരായ മറിയിലേക്കു പോയി.

അവളുടെ സവി അവിടെത്തെന്ന് നിന്ന്. വിജയം ലഭിച്ചതു് അവരുടെ തന്നെയായിരുന്നു. തന്റെ മനോഹര അഭ്യോഗം മെഹരോണിസ്സാഡേ അറിയിക്കാതെ തന്നെ അവളുടെ വാസ്തവ ഇഴവൻ ഘൃത്തപോലൊന്നിസ്സായും അർഹിവാൻ സാധിച്ചു. സർത്തോമുഖമായ തന്റെ ശ്രദ്ധയുടെ കൊണ്ട് ഡില്ലിയിലെ ചക്രവർത്തിശു കുടി ആജതോകരനാക്കി ചെയ്യു സ്കീയോട്ടപോലും താൻ എററ വിജയം നേടിക്കുള്ളണ്ടുവല്ലോ എന്നോത്തു സപക്കിയമായ വൈദഗ്ദ്യത്തെ കരിച്ചു പുംബികുകും ബഹുമാനിണ്ടായി. എന്നാൽ മോട്ടിയും വിജയം ലഭ്യപ്പെട്ട ഇവിടെ വേഗരാത്രി കാരണമണ്ട്. മെഹരോണിസ്സായും സെലിമിനോട് യുമാത്മായ അവരാഗാമിണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ മോട്ടി ആ വിഷയത്തുടർവ്വി സാസാരിച്ചപ്പോൾ മെഹരോണിസ്സായും അട കാൻ കഴിയാത്തതാൽ മനോവികാരങ്ങൾ സമീചനമാക്കാൻ പ്രത്യ ആക്കരക്തകവിയത്തിൽ അവളുടെ മുഖപ്പുണ്ടിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു. സ്വന്തമായ പരിപ്പരയായ ഘൃത്തപോലോന്നിസ്സാക്കട്ടുവാരാജു സ്കീയോട്ടല്ലാതെ സലിമിനോട് ഒരു കാല തന്നെ ഒരു അവനരാഗമിണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ താൻപറ നിത്യവാദക്കുള്ളിയും നടപ്പിലും നാട്ടങ്ങളും ഇ ഉച്ചവോലെ പ്രയോഗപ്പെട്ട അവരുടെ സാധിച്ചു. മനഞ്ചു കൂതിയേയും അതിനെ സംരക്ഷണിക്കാരമായി ഉണ്ടാക്കാവുന്ന വികാരങ്ങളും കരിച്ചു മോട്ടിയും നല്ലപോലെ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. മെഹരോണിസ്സായും വാക്കുകൾക്കേടുവെന്ന അവയെപ്പറ്റി അവരം ശ്രദ്ധാദാന തുടങ്ങി. സംഭവങ്ങളുടെ പരിണാമം എത്തുപകാരം വന്നു

കുടമെന്ന് അവരു തീച്ച്ചയാക്കി. യുമാത്മിനിൽ അതു പോലെതന്നെ സാദവിച്ചു എന്നുള്ള തിനു ചരിത്രകാരൻ സാർ സാക്ഷിത്വം വഹിക്കുന്നു. തന്റെ സവിയ്ക്കു സലി മിനോച്ചിൽ അന്നരാഗം അപ്പാരമാണെന്ന് അവരു മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെന്നയിരിക്കു, ശ്രീജനസാധാരണമായ അഭിമാനത്തോടു കൂടി അവരു ഇപ്പോൾ എന്നുതന്നെ ഒപ്പം ചെയ്യേണ്ട,—എന്നാലും ഒരു കാലത്തു തന്റെ പ്രമാജനത്തോടു സംബന്ധിക്കവാൻ മാറ്റും ലഭിയ്ക്കു വേബാറു തന്റെ വികാരങ്ങളെ അധ്യക്ഷരിക്കുന്നതുള്ള രക്കി നിശ്ചയമായി അവരുക്കണ്ടായിരിക്കുന്നീല്ല. അവരു ദരിക്കിൽ ഡില്ലിയാലെ ചക്രവർത്തിനീപ്പാതെതു അവക്കരിക്കുന്ന ചെയ്യും.

ഈ നിശ്ചയത്തോടുകൂടിതന്നെ മോട്ടിയുടെ ആര്ഘകളിലും ക്ഷണത്തിൽ നാശിച്ചു. എന്നാൽ ഈ നിരാശ അവരു ക്കു വലുതായ വ്യസനത്തിനു കാരണമായിയാണവോ? ഈ ക്കു. അവളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും പ്രയതിക്കളുടെയും ഗൈറവത്തിനന്നപുമായവ്യസനം, അവ നിഷ്ഠാപാലങ്ങളും ക്കുവിരുതു കണ്ണപ്പോരും അവരുക്കണ്ടായില്ല. എന്ന മാറ്റമല്ല എന്നൊരു ഒരു സന്തോഷമുണ്ടാക്കാനും രഹാശപാസമുണ്ടാക്കാനും അവളുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടിച്ചുവെന്ന് അവരുക്കു തോന്തി. ഇങ്ങനെ അസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നാച്ചു സന്തോഷത്തിന്റെ ആശം ആഗ്രഹപാസത്തിന്റെയും കാരണം ലേഖംപോലും അവരുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻകഴഞ്ഞതില്ല. തന്റെ സവിയോച്ചയാറു ചേഡാച്ചു താഴുനിക്കാതെ അവരു ആഗ്രായിലേയ്ക്കു

പുരപ്പുട്ട്. വഴിയിൽ കഴിഞ്ഞ കര ദിവസങ്ങൾക്കാണാണ് സപ്ലൈകാലത്തിന്റെപ്പറ്റം തന്നെ ഒന്നും വിത്തിട്ട ഇല്ലാതെ കിഴിത്തു് കുറമണ പ്രബലമായിതിന്ന് തെവികാരം അവളുടെ പ്രശ്നയിൽപ്പെട്ടതു്.

അധ്യായം ഏ.

രാജഗ്രഹം.

ശ്രദ്ധയോഗിനിസ അനുഗ്രാഫിൽ എത്തി; താമസിയാതെ ചക്രവർത്തായെ സദാചലിച്ചു. അദ്ദേഹംപബന്ധത്തേപ്പോലെതന്നെ അവക്കോടു കശലപ്പുകൾക്കും മറ്റൊന്തെപ്പോലെ വിഷയങ്ങളുടെയും വാച്ചുരെ നേരം അവർ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന ശേഷം ജഹാംഗീരു ഇങ്ങനെ ചോഡിച്ചു:—

നിങ്ങൾ മെഹറോണിസ്സായോരാകാരമാച്ചു് രണ്ടു ദിവസം താമസിച്ചുവാള്ളു. അവരു എന്നപ്പറ്റി എന്തുകിലും പറഞ്ഞുവെറാ?

മെഹറോണിസ്സു തന്നോടു പറഞ്ഞതാട്ടിള്ള സംഗതി മുഴവൻ അവരു നാദ്ദേഹത്തോടുണ്ടായിച്ചു. ആ സ്ഥിരത ദേഹത്തായ അനന്തരാഗത്തെയും ഭർഖലർഷമായ മാന്ത്രിതയെയും ദാത്ത് ജഹാംഗീരു കരെ നേരം ചിന്താമന്ധനായി കിന്നു. താമരയിൽക്കു പോലെ നീണ്ട അദ്ദേഹത്തിന്നു കുറുക്കുവിൽ വിന്നു രണ്ടു മുന്നു ബാജ്ജുവിന്തുശരം പൊഴിഞ്ഞു് കവിരംതട്ടട്ടായ പതിച്ചു.

ഘത്തപോ:-—തിരുമനസ്സിലേക്ക് പ്രദയാനന്ദകരമാണ് വത്തമാനാ എം കൊണ്ടുവനിരിക്കുന്നു. എന്നിൽ മുഴ അടിമയ്ക്ക് സഹാനമൊന്നും ലഭിച്ചില്ലല്ലാതെനും മനസ്സാഹായിണ്ട്.

ജഹാംഗർ (വിരിച്ചുകാണ്ട്):-—നിങ്ങളുടെ അതു ഹാസ്യരം അതിരക്കിണ്ടവയാണ്.

ഘത്തപോ:-—മുഴ അടിമ എന്തപോധം ചെയ്തു?

ജഹാംഗർ:-—ഡില്ലിയിലെ ചക്രവർത്തി നിങ്ങൾക്കു ശാസനായിരിക്കുന്നു. മുതിയപരം എന്നാലും ഹാസ്യരം നിങ്ങൾക്കുള്ളതു്?

ഘത്തപോ:-—സുകളുടെ അതു ഹാസ്യരം ഹനാവിയതിലെന്നില്ലല്ലാ.

ജഹാംഗർ:-—നിങ്ങളുടെ അതു ഹാസ്യരം എന്നാണു്?

ഘത്തപോ:-—ആളുമായി അവിടത്തെ അടിമയ്ക്കു അപേക്ഷാരൂപ നിരസിക്കില്ലെന്നു് അവിടുന്ന വാക്കു തരണം.

ജഹാംഗർ:-—രാജുരക്ഷയ്ക്ക് വിരോധാം നേരിടാതെരുക്കിം തൊൻ വാക്കു തന്മകളിൽത്തിരിയ്ക്കുന്നു.

ഘത്തപോ:-—മുഴ അടാമയ്ക്ക് വേണ്ടാ ചക്രവർത്തിയുടെ കാൽത്തിനു ധാരായും വിശ്രായവും സാദവിജ്ഞാനം പാട്ടു തല്ലല്ലാ.

ജഹാംഗർ:-—എന്നാൽ തൊൻ സമതിച്ചു. കുംഞ്ഞം കേരംക്കുട്ട.

ഘത്തപോ:-—എന്നിയ്ക്ക് വിവാഹം ചെയ്യുന്നമെന്നും അതു ഹാസ്യരം.

ജഹാംഗിർ പെട്ടുന്ന് പോകിയ്ക്കിയും. അതു വാദം ലഭിച്ച പഴയ കോൺ കൂട്ടായും ദശങ്ങൾ കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്യുഖ്യമായ ഹരസം ഒണ്ണാറ നിമിഷങ്ങളിൽ നല്പവെന്നും കേരംകാമായിരുന്നു.

ജഹാംഗിർ:—നിശ്ചയമായി ഇതോടു പുതിയ അധികം തന്നെയാണ്! വരന്നേന്നായുള്ളിട്ടു കഴിഞ്ഞാണോവോ?

ബുദ്ധിപ്പോ:—കഴിഞ്ഞു. ചക്രവർത്തിയുടെ അന്നവാദം നാലും ഇന്നവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു അന്നവാദം കൂടുതൽ തന്നെ യാതൊട്ടുവിവാദം കൂടായമല്ലണ്ണു.

ജഹാംഗിർ:—നിശ്ചയിച്ചുടെ കാഞ്ഞ ഗതിൽ എൻ്റെ അന്നവാദം അവശ്യമാണോ? എത്തോടു ഭാഗ്യശാലിയെയാണ് ഇന്തു അനുനദിസാഗരത്തിൽ നിഃദ്വാനിമശനനാക്കാൻ മോംകന്നതു?

ബുദ്ധിപ്പോ:—ധ്യാപ്തിയിലെ ചക്രവർത്തിയുടെ ഫീൽഡം അന്നവരത്തിലും കൊണ്ടും ഇവരും വ്യാപിച്ചാരണിയായിട്ടില്ല. ഇരു കൂടുടെ തെത്താവിനെത്തന്നെ വീണ്ടും സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഇവരും താഴേക്കയാളി അന്നജതെ ചോലിയും കൊണ്ടുണ്ട്.

ജഹാംഗിർ:—എന്തു! അപ്പോരു ഇന്ത പുരാതന ഭൂതനെ നിഃദ്വാനിക്കുത്തുവോവോ?

ബുദ്ധിപ്പോ:—എന്നിയും പുകരം മെമ്പരോണിന്റും ചെയ്യിയിലെ ചക്രവർത്തിനിഖായി തൊൻ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തിരിയും നിഃവില്ലാം.

ജഹാംഗാർ:—അതാരാണ്! ചക്രവർത്തിനിഖായ മെമ്പരോണിന്റും?

ഘത്തുപ്പോൾ—വകുവത്തിനായാകാൻ പോകുന്ന വരു.

ഘത്തുപ്പോൾനിസ്സാധ്യത മനനാഗതം മുഴവൻ ജ ഹാംഗിരിനു മനസ്സിലായി. മെഹറോണിസ്സാധ്യ താൻ ചാക്കവത്തിനായി സപാകരിക്കുമ്പോൾ അവരും അറിഞ്ഞു വെന്നും, അതുനിമിത്തമുണ്ടായ കണ്ണിത്തൊല്ലാണ് രാജ്യാനീ വിച്ഛേപാകാൻ അവരും തുനിഞ്ഞതെന്നും, അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

ജഹാംഗർ ഏറ്റവും ചുസനഭാവത്തോടു കൂടി അ പ്ലേജുരം നേരു സംസാർിക്കാതെ നിന്നു.

ഘത്തുപ്പോൾ—**ഈവള്ളുടെ അപേക്ഷയെ അവിടുന്നും അനുവദിയ്ക്കുന്നില്ലോ?**

ജഹാംഗീർ:—നിങ്ങളുടെ ഭർത്താചിന്തനെ വരിക്കണമെന്നാണെങ്കിൽ വീണ്ടും വിവാഹം അതുവന്നുമാണോ?

ഘത്തുപ്പോൾ—ഭാഗ്യപ്രാഖ്യം നിമിത്തം എൻ്റെ ഉത്താവു് എന്നു സപീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഈ പ്ലേജുരം അവിടെതെ അടിമയെ നിരസിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനെയെന്നുമുണ്ടാക്കില്ല.

കരേന്നുരുത്തേരുള്ളു് ഒരു മദ്ധാസത്തിന്റെ ഫോയ വകുവത്തിയുടെ സൂചമാരമായ മുഖ്യത്തിൽ പ്രകാശിച്ചു. എന്നാൽ കുമേണ അതു മങ്ങി. ടെവിൽ അദ്ദേഹം ഘത്തുപ്പോൾനിസ്സാധ്യത അറിക്കിയെചെന്നനിന്നു് ഒരുക്കെക്കൊണ്ടു് അവക്കു മെല്ല തലോടിട്ടു് ഇങ്ങനേപറവത്തു്:—
പ്രിയപ്ലേട്ട് സവി, നിങ്ങളുടെ രഹപേക്ഷയും ഒരു

നികു വിരസിക്കാൻ ശക്തിയില്ലോ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പത്തിൽനാം ഈ ഭാഗ്യമീനനെ ബഹിഷ്ഠക രിക്കന്നതെന്തിനും? ചുറ്റുന്ന ഒരേ അകാശത്തിൽ മുകാഡിക്കന്നില്ലോ?

ഘൃത്രഹ്മാണിസ്സായുടെ അതു പുണ്ണ്ണങ്ങളും വിശാല അപ്പുമായ നേരുകൾ ചക്രവർത്തിയുടെ മുഖത്തിൽത്തന്നെനിരത്തരമായി പതിച്ചു. അവും ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു:-

അനേകം ചെറിയ പുജ്ജങ്ങൾ ഒരു തെട്ടിൽ വാക്കാശിക്കാം. എന്നാൽ, രണ്ട് താമരപ്പുകൾ ഒരു ദിവസിലുണ്ടാകുന്നതു് എവിടെയെങ്കിലും കണ്ണിട്ടശാശ്വാ? അതു പോലെതന്നെ, മെരുദോണിസ്സായും? എനിയും ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ നൂറു ലഭിക്കുവുന്നതു് ഒരുക്കാല ത്രംസംഭാവുമല്ല. അങ്ങനെ വന്നുനാതു് അവിടെത്തെങ്കിലും തെങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ മരിപ്പിലായും കാരണമാകുന്നതാണോ.

ഘൃത്രഹ്മാണിസ്സു സ്വന്നഹത്തിലേയ്ക്കുപോയി. അവളുടെ ഇംഗ്ലീഷു നിശ്ചയത്തിനും പുതുതായാണ് ഒരു കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരും അതു വെളിപ്പെട്ടതിനില്ല. സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാക്കുവുന്ന ഒരു—മെരുദോണിസ്സാഭോട്ടുള്ള അല്ലെന്നുയ—തന്നെന്നയാണു് ഘൃത്രഹ്മാണിസ്സായെ ഇതിലേയ്ക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നുദ്ദേശിച്ചു്, ജ്യാംഗീരാക്കാൻതെപ്പറ്റിവരോന്നുാണും ലോമിച്ചില്ല. ഘൃത്രഹ്മാണിസ്സായുടെ ഏദേം കല്ലുകൊണ്ടായിരുന്നു നിമ്മിച്ചിരുന്നതു്. അനേകം ചരിത്രകാരന്മാർക്കും കവികൾക്കും പ്രശ്നസാവിഷയമായിട്ടുള്ള സംബന്ധിക്കുന്ന

അസാമാന്തരമായ ലാവണ്യ സമ്പത്തിനുപേജും, ഭൂത്ത് ഷേംഗിനാജുടെ മനസ്സിനെ പ്രേരണമുള്ളിലും ആകർഷിക്കാ ക്കവാൻ സാധിച്ചില്ല. എന്നാൽ അവളുടെ പങ്കാശം യ ഏറ്റവും മനസ്സിലും മനസ്സിലും, — ഇംഗ്ലീഷ് മുകളി—സന്താപം നിന്നുക്കും തരബ്ദ്ധത്വക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഭൂത്തുഷേംഗിസാ സ്വന്തരഹത്തിലെത്തി തന്റെ സുവാസ്ത്രമയങ്ങളായ വസ്ത്രങ്ങളേയും ആഭരണങ്ങളേയും പേസ് മൺവഡം ഏറ്റിപ്പുച്ചു ഇങ്ങങ്ങൾ പറഞ്ഞു:—

ഈ വസ്ത്രങ്ങളം ആഭരണങ്ങളും എല്ലാം നിനക്കു നിഃഭ്യുക്കാജില്ലാം. ഇവ നിമിത്തം, നാനക്കു ഒരു വള്ളഭന്നണംകിൽ അയാളെ വരിക്കരിക്കവാൻ കുറച്ചു കി എഴുപ്പത്തിൽ സാധിച്ചേയ്യും

പേസ് മൺ വളരെ ആദ്യമായി പ്രേപ്പിക്കു. വസ്ത്രങ്ങൾ വളരെ പണം ചിലവിട്ടു ഇരയിടെ ഉണ്ടാക്കിയവയായി അണ. സലിം ചങ്കവത്തിയായസന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹം അവരാക്കു സമ്മാനമായി കൊടുത്തവയായിരുന്നു ആഭരണങ്ങൾ. തന്റെ സ്വാമിനിയുടെ മുഖത്തെയ്ക്കു നോക്കി യപ്പോൾ അതു ചാത്രാദിയത്തിലെ ആന്വയങ്ങളോലെ പ്രസന്നമായിത്തന്നെ കണ്ടു.

പേസ് മൺ:—ഈ സമ്മാനങ്ങൾക്ക് ഇന്നു സദ്ഗർ ഭേദഗതിയും വളരുമെന്നാണെന്നു?

ഭൂത്തുഷേംഗി:—ഈ സമ്മാനമാണ്.

പേസ് മൺ:—മനസ്സിലായി. മഹറോനിസ്സായ വള്ളവിധിത്തിലും അവാടേതു മാറ്റുത്തിൽനിന്നും അക്ക റിക്കാളുണ്ടു—ഈ പ്രേജി

ഖത്തപോം:—എനിയ്ക്കിനി അവക്കെള്ളുറൻ യാതൊരു ചിന്തയുമില്ല.

പേസ്‌മൺ:—അപ്പോരു തൊൻ ബീഗമിന്റെ തോഴിയായിരിക്കുന്നു.

ഖത്തപോം:—ബീഗമിന്റെ തോഴിയാക്കണമെന്ന നിനക്കാലു മദ്ദണ്ഡകിൽ തൊൻ മെഹദോണില്ലോയൊട്ടുവാൻവരും.

പേസ്‌മൺ:—എന്തു! മെഹദോണില്ലോ ബീഗമാകയില്ലെന്നു അവിട്ടും ഈപ്പോരു പറഞ്ഞതു്?

ഖത്തപോം:—തൊൻ അങ്ങനെയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. എനിക്കു അവക്കിൽ നിന്ന ധാതൊന്നും ഭയബുദ്ധാനില്ലെന്നു മാത്രമാണു പറഞ്ഞതു്

പേസ്‌മൺ:—സപാമിനിലില്ലിയിലെ ചക്രവർത്തിനിയാകയില്ല?

ഖത്തപോം:—എനിയ്ക്കു ആറ്റുംനുംനും ഈ നി ധാതൊരു സംഖ്യയും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കില്ല.

പേസ്‌മൺ:—എനിയ്ക്കു നേരും മനസ്സിലാക്കണില്ല. ഈ സ്വഭാവത്തിലെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം നേരു വിവരിച്ചു കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

ഖത്തപോം:—ഈ സ്വഭാവത്തിലാണു് തൊൻ ആറ്റുംനും അവസാനമായി ധാതു പറയുന്നതു്.

പേസ്‌മൺ:—ആറ്റുംവിട്ടു് എവിടേയ്ക്കാണു പോകുന്നതു്?

ഖത്തപോം:—തൊൻ വംശാളിൽ പോയി അവിടെ താമസമരപ്പിയ്ക്കും. കഴിയുന്നപക്ഷം എത്തെങ്കിലും ഒരു മാനൃബന്റെ ഭാന്ത്യായി ജീവിതം കഴിച്ചുകുട്ടിം.

പേര് സ്മാൻ — ഇതെത്രക്കുളിക്കാം!

ലുന്നപോം — എന്ന് കഴിപറകയല്ല. യമാതിന് തിരിൽ ഏറഞ്ഞ് ഇന്നതന്നെ ആഗ്രഹവിട്ട് പോകും. ചാ ആര്ത്തിയോട് യാതുകരാതു കഴിഞ്ഞു.

ഫേസ് സ്മാൻ — അവിടത്തെങ്ങ്കിലും ഭോഷ്ടപം ഉ ണ്ടാക്കമെന്ന് എന്ന് ഒരിങ്ങും വച്ചാരിക്കുണ്ട്.

ലുന്നപോം — ഇവിൽ ഭോഷ്ടപം യാതൊന്നുമില്ല. എന്നെന്ന് കൈമന്ത്രിയിൽ അധികം ഭാഗവും ഇം പട്ട നാശത്തിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞു താൽക്കാലികങ്ങളായ വി നോട്ടേജും കൂടിയായി പ്രവേശിച്ചു. അവയെ സാ ധിങ്കും വേണ്ടിയാണ് എന്നെന്ന് ചാരിത്രണത്തോടും, എന്നുള്ളേഖിച്ചുതു് ഇതാ, ഇം കൈമാല ജീവണം എന്നു എത്രപണം വിലവിട്ട്? എത്രനിന്മുങ്കളായ ക ന്താദരം ചെയ്തു? എത്രക്കേൾ, തേതാടക്കുടി പാല ദിഷ്ടുതു ഞങ്ങളിൽ എന്നു ഉംഗപ്പട്ടവോ, അവയെന്നും എന്നിങ്ക കൂസ്യമാണ് തൊന്ത്രിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവ ഹേവലാംബാ റങ്ങളാണെന്നും എന്നിക്കിപ്പേഫാറം തൊന്ത്രാംണ്ട്. ഒപ്പ് ശപ്തം, പ്രതാപം, യഥാപ്പ്,— ഇതെല്ലാം വേണ്ടിയോളി നാനഭരിച്ചു് എന്നിങ്ക ധാരാളം ഗ്രാന്റിവന. എന്നാൽ ഇവരകാണ്ട് എന്നിക്കെന്നതു ലാഭമാണെങ്കായിട്ടുള്ളതു്? ഇന്നൊടിവസം ഇം കസാലയിരേഖയിൽ ഇരുന്നു്, കഴിഞ്ഞ കാലത്തെക്കരിച്ചു് ആഡലാചിക്കജിവോറം കൈമിവസം, ഒപ്പും നാഡിവണ്ടം കൈ കുംഭം പോലും, ഓമാത്രമായ സന്ദേശം ചൂം എന്നിക്കെണ്ടായിട്ടിരുന്നു കൈമിവസം ചുരുക്കിയും കൈമിവസം തുടർന്നു് എന്നിൽ കൈമിവസം കൊണ്ടു

വന്നതായി ഓർന്നാലും. ഇന്ധനം ധാരാളും തുട്ടും വഹനാ വിൽബിശനാതു പോലെ കൈരാ സ്വാനഭവങ്ങൾ കൊണ്ടിരുന്നുണ്ട് തുണ്ണി പ്രവലപ്പുട്ടേതുകൂട്ടും. ഇന്നാ യും എനാക്കു വേണമെക്കിൽ ധാരാളും ദിവസം സന്ധാരിക്കാംതുനാൽ പലമെന്തു്? അതശ ദയനിർത്തുമരിഞ്ഞാണോ ലെയാക്കുന്നു. ആളുമായി അതൊരു വിജനപ്രശ്നമെന്തു് റക്കഡക്കിടയിൽക്കൂടി ഉറരിഞ്ഞാലിച്ചു്, തുണ്ണായമാണി ഒഴുകുന്നു. ആതിനെന്നിന്നും അതിനെന്നിന്നും മറമധുരമായ ശബ്ദം അതും കേരാഞ്ഞാലും. ആനായ കുമേഖാ ഏതാണ വിസ്താരം വർദ്ധിച്ചു്, ചുവിൽ ഉന്നതങ്ങളായ കിള്ളാലുങ്കളോടു കൂടി ഇരുക്കരകളും തല്ലിതകരും കലങ്ങി ഉറിഞ്ഞു്, മനഞ്ഞാപദവികളും നിരവധി ജലജന്തുകളാൽ ദേഹരവും, ഗംഭീരവുമാരും നിരന്തരിയാണ പ്രവഹിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ താനാ അതശാപവാഹനവു—

പ്രേസ് മൺ (തെന്നിന്ന സപാനിവിയുടെ പ്രസംഗരെ തന്നെ തന്ത്രകാണ്ട്):— എനിയ്യിതൊന്നം മനസ്സിലാണാനാലും. ഇന്നാരംവരേയും അവിടതേയും സദനാഹി പ്രദമായാൽനാ വസ്തുക്കളിൽ ഇപ്പോൾ എന്നാണിങ്കുന്ന വിഭ്രാധം തോന്നുന്നതു്?

ബുദ്ധഹോഃ—ഈപ്പോൾ എനിക്കു കാഞ്ചും മരുന്നു। ലായിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുകൊല്ലുമായി വകുവാണും ഒരു രാജധാനിയാൽ സകല വിഭവങ്ങളോടുകൂടി വാസം ചൂഢിക്കു എനിയ്യുംബാകുത്തു ഒരു സദനാഹം അനും ദീപി സ്ഥായിഞ്ഞു നാമാദിക്കി വരുന്ന വിയ്യും ദേരുതു! കൊണ്ടു

പുനിക്ക ലഭിച്ചു. അനു മതയു എനിക്ക് അതിശൻ രഹതു മനസ്സിലാക്കി.

പേസ്യൻ.—എന്നാണമനസ്സിലായതു?

ബുള്ളപ്പോ. ഇതുവരെ തൊനൊയു നിശ്ചയിച്ചുമായ ബന്ധംബന്ധായിരുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഞാൻ സപ്പണ്ടംകൊണ്ടും റതാങ്ങൾക്കാണ്ടും അലംകൃതയായിരുന്നുവെക്കിലും എൻ്റെ അന്തർഭാഗം കരിക്കല്ലായിരുന്നു. ക്ഷണംസ്ഥിത ദൂരദിവസമിന്തുവുമായ വിഷയസ്വകാരി എന്നോവേ ശാഖവാളം വിനോദിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ എൻ്റെ മനസ്സു കുടി, എന്നൊന്നത്തെന്ന വിസ്തരിച്ചു, ഞാൻ ഒന്നിലും ലക്ഷിച്ചു പോയാട്ടില്ല. ഇരുപ്പാറി എൻ്റെ വ്യജയം യടാക്കി തലിൽ കരിക്കല്ലുതന്നുയോ അമാവാ അതിനു മന്ത്രശ്രൂചി തങ്കളുായ വികാരങ്ങളും ചേജ്ഞുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു പരിക്ഷാക്കേണ്ട കാലമായിരിക്കുന്നു.

പേസ്യമൻ.—ഈതു എനിക്ക് അശൈഷം മനസ്സിലാക്കിപ്പില്ല.

ബുള്ളപ്പോ:—ഈ അല്ലായിൽ വന്നാതു മതയു എനിക്കു വാസ്തവമായ അന്നരാഗം ആരോഹണിലും തോനിച്ചിട്ടുള്ളതായി നീ ചാക്കുന്നുണ്ടോ?

പേസ്യമൻ.—ഈല്ല

ബുള്ളപ്പോ.—അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന എന്ന കരിക്കണ്ണ കൊണ്ടല്ലോതെ മരുറ്റു കൊണ്ടാണ് ഈ ശപ്പരന്നു സ്ഥാപിച്ചുള്ളതു?

പേസ്യമൻ.—ഈരുപ്പാറി അവിടത്തെയ്ക്കു “അങ്ങനെ ഡ്രൈഡിക്കേണ്ടമന്നുണ്ടെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതോ?”

ലുത്തുരുളേ—എനിക്ക് അരു ആഗ്രഹക്കണ്ണ് അരു
കൊണ്ടെത്തു ആഗ്രാവിട്ട് പോകുന്നതു്

പേസ്‌മൺ.—അപ്പുവിട്ട്, ഒറ്റിച്ചെന്നാൽ രാജ്യ
തരിയിൽ തന്നെ പോകണമെന്നാണോ? അവിം തന്ത ട്രൂപ്പാ
യം അമർജ്ജന യുവാക്കന്മാർ ശ്രദ്ധ രാജ്യാന്തിയിൽ അ
തു ഭർഖ്മജ്ഞാനോ? അവിട്ടതു ഗാവിഥാവി സ്റ്റൂഡിജ്ഞനാ
ആളിനെത്തന്നെന്ന സ്റ്റൂഡിജ്ഞതോ? ഏപ്പേപ്പറ്റും കൊ
ണ്ടം തുപലാവണ്ണു കൊണ്ടാ മരററ്റു കൊണ്ടം ഡാപ്പി
യിലെ വകുവത്തിങ്ങോളം ദോഗ്രനായ ഒരു വരൻ അവി
തന്തയും വേറെയാരാനീഷ്ട തു്?

ലുത്തുരുളേ.—സ്റ്റൂം അസ്റ്റുമിക്കങ്ങവാം ഇത്തുക
നാതെന്നതു്?

പേസ്‌മൺ.—അരതെ, അരതെ തുക്കകാണ്ട്?

ലുത്തുരുളേ.—ശ്രദ്ധപരമതം അങ്ങനെയാണോ.

തന്നെ സപമിസ്വിജ്ഞ് എത്താണ്ട് മതിഭ്രം സംഭവി
ച്ചവാദുന്നു പേസ്‌മൺ ശക്തിച്ച.

ലുത്തുരുളേസിസ തന്നെ ദുരാച്ചിഡും സംശയിക
കു മുഖവൻ വിട്ടപരാത്തില്ല. എന്നാൽ ഇരാൻറെ ശ്രദ്ധ
സ്ഥതപം മനസ്സിലാണിയിട്ടുള്ള വായനധാക്കാക്കട്ട, ലു
ത്തുരുളേനിസ്സായുടെ ശിലാപ്രശ്പമായ എഽന്നു ഉതകി
തുടക്കാഡിയും ഉന്നസ്സിലാക്കുതാണോ.

ଆଯୁର୍ଵେଦ ୩.

என பெரிஜங் கிடற்ற வீழ்னா. குடும்பம் அதற்கு ஒத்து
அது இந்தேயா என்றால் கரைகளைத்தேவே அதற்கு நம்மு
தெ பூஸ்திக்கரைக் கோவிரமாக நீர் பூ. அதற்கு அந்திலை
உள்ளென நான் ஸம்மதியிக்கி வாதுபோல்லூ ஹல்ல், ஏக்கிலூ
நேரியில் ஹத ஆக்ஷங்கா இதன் பறைவையும் குடும்பதெ
அதிகார வசூல்யுண்ணாக்கொண்டது என்றிருக்கினா. சும்
அதை அதற்கு நிலவர்த்த விதிந்தங்காள்டு அல்லூல்லூ அது
கூறிவேட்டுக்கினா. ஹன்தீநா டீப்ஸ்கேப்பூ மாஸ்கேப்பூ ஸ வ
நைரங்கேது கஷியுவேயார், காலாத்தாத்தித்தொத்து வேலாா
கிதிந்த் விழூரா ஆடி, அரஸ்வூ ஶாவேயாபஶ-வகு
கூ வாயுமஸ்வல்தாதித் தாத்தா செத்தித்துக்கொண்டு சு
ரைத்து ஸகலவாழ்க்கைத்தேவேயூ அதிகார ஹோய்யில்
உல்லேப்புத்தத்தைக்கவாழ்யூ விஶாலமாய என வூக்கிமாயி
பறிஞமுக்கினா.

ହୁପୁକାରମାଯିଙ୍ଗ ଲୁତ୍ତୁଷହାଳିଗୀଶାସ୍ତର ଅନ୍ତରେ
ରାଗତତ୍ତ୍ଵିଳୀର ବାଜୁଥୁବୁବା ଶୁଣିମାଯି, ତାଙ୍କର ପ୍ରମତ୍ତାଙ୍କ
କମାଯ ନବକମାରଙେ କଣ୍ଠଦେଖୁବାର, ତାଙ୍କର ଉତ୍ସତିକ୍ରୟା
ତେବେ ବାକୀରବୁବା ଜଗିଥୁତାଯି ଅବରକ୍ଷଣିବିଲ୍ଲାଯିଙ୍ଗ
ନା. ଏକାକି ଯମାତମ୍ଭତତିର ମେତ୍ରପରିତତ ବୀଜା
ବାହି ଆହ୍ଵେଦୁବାର କଣ୍ଠତତ୍ତ୍ଵିକ୍ଷଣଙ୍କ ପିଣ୍ଡିକ୍ଷା ରାଜକ୍ରତ୍ତ
ପୋଲ୍ପାବୁ ନବକମାରଙେ କଣ୍ଠମାନ ଅବରକ୍ଷଣ ପାଇବା
କିଲ୍ପିବୁ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶ୍ରୀରାମ ଅବକ୍ଷିତ କଣ୍ଠପୁରୀର ସମାପ୍ତି

സന്നിഹിതമായിത്തന്നുകുഞ്ചി ദ്രോക്കാകി നിയായിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലെപ്പൊം ദ്രത്തുപ്പോണിസായുടെ വിചാരങ്ങൾ അധികാരിക്കുന്ന പ്രായിങ്ങൾ. നവകമാരനെ കാണണമെന്നതു ഒരു അതിതുള്ളി അവളിൽ കടന്നുകൂടി. ഒരു വിശ്വ തന്റെ എദ്ദേഹസിംഹാസനത്തെ നാഷ്പ്രതിഭേദപ്രിയായി അധികാരിക്കുന്നതെപ്പറ്റു ആ ദേവത തന്നെ യാണോ തന്റെ ജീവിതത്തിനു നാമനേന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാലങ്ങൾ തന്നെയാണോ തന്മാക്ഷം ദ്രുക്കശരണവും സായുജ്യവുമെന്നും അവശ്യക്കേതാനിന്തുടങ്ങാം. ഡില്ലിയിലെ സിംഹാസനത്തെ ഇപ്പോൾ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്ന സകല മനോമോഹനനായ ജഹാംഗീർ ആ ദേവതയുടെ സന്നിധിയിൽ, സുന്തോജയത്തിൽ ചാരുനന്നുപോലെ, മകളി ഭർദ്ദുശ്രൂനായി, ഏഴപത്തും, സമ്പത്തും വാങ്ങവൻത്'നിപദ്വ,—ഈവയെപ്പൊം ഇന്ത ദേവതയുടെ പുണ്യങ്ങളിൽ ബഹികഴിക്കാൻ അവരിൽ ഒരങ്ങാം.

ദ്രത്തുപ്പോണിസായുടെ മനസ്സിനു സംഭവിച്ച ഇന്തനമായ അവസ്ഥാദേശനിമിത്തമാണോ മെഹരൈണി സ്ഥായുടെ അന്നരാഹവൃത്താന്തം കേട്ടിട്ടും, ഗ്രാശയയാകാതെ സംഭാഷിപ്പുചെയ്യാൻ അവർക്കു സാധിച്ചതും. ഇതുനിമിത്തമാണോ തോഴിയായ പേണ്ണണിനു ആലോച്ചിക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത മനഃസെമ്പത്തുതോഴ്ക്കുടി സഖിമിനോച്ചം ആഗ്രഹാച്ചം അവരിൽ ധാത്രപരിശുശ്വരാണും ഒരു വൈദ്യത്തും

ദ്രത്തുപ്പോണിസിനു സപ്തഗ്രാമത്തിൽ എത്താ. രാജവീമിയിലും ഒരവലിയ ബംഗ്രാവിൽ താഴെസ്ഥം തുടങ്ങാം.

ഇങ്ങനെ ദന്താധികാരിയായി അലപക്കരിച്ചിരുന്ന ഒരു മറിക്കൂട്ടുകൾ തുല്യം പുതിയവന്നു മാറ്റം ഇരിക്കുന്ന ബീം തെള്ളികൾ നിലനിൽക്കുത്തിട്ടുമീച്ചു് അല്ലെങ്കിലും വ്യാകലത്തെ ചുവർപ്പിക്കുന്ന മുഖഭാവത്തോടുകൂടിയ തുല്യി ഘത്തുഫോം സിസാഹാൻ. കരെ അക്കലുഡായി വേരെ ഒരു കസാലയിൽ എന്തു നവകമാരണം ഇരിക്കുന്നു.

സംസ്കാരത്തിൽ വാച്ചു നവകമാരനെ ദ്രാഹ്മിയാണ്
ഉറിസ രണ്ടുംഡിവാ കണ്ണട്ടുണ്ട് എന്നാൽ അവളുടെ
ആര്യരംഗം എത്രമാണോ? സാധാരണം വരുമാൻ ശ്രദ്ധ സംഭാവി
പ്പണ്ടത്തിൽ നിന്നും നാശങ്ങൾ കാണിക്കാം.

നവക—എന്നാൽ തൊടിതാ പ്രോക്കൻ. എന്നു
അദ്ദേഹിച്ചു ഇന്ത ന്റെ അനുയർക്കുന്നു

ബുത്രു പ്രഥാ—പ്രോക്തത്തു് കരിശ്ചിട്ടി ക്ഷമിക്കണം.
എന കൈ പറയാനുള്ള തുഴിവൻ പറഞ്ഞ കൊള്ളിട്ടു.

നവക്കമാരൻ വീണ്ടും കരിശ്ചെന്നും കസാലയിരുന്ന
യ തന്ത്രാധികാരം എന്നാൽ ബുത്രുപ്രോണിശ മഞ്ചമായ
അന്നതു കണ്ട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു—

വിശ്വാസക്ക് ഇന്നിയെത്താണോ ഉറയാനുള്ളതു്?

ഇതിനും മരഹട്ടിയാണും ഉണ്ടായില്ല. എന്നോ
ഇദ്ദേഹംകൊണ്ടിന്നാപോലെ അവധി പെട്ടെന്ന പ്രോ
ക്രിയരാണു. ഇതുകണ്ട് പരിഭ്രമണേന്നാട്ടുട്ടി നവക്കമാ
രൻ അവ്യിട, വിഡ പ്രോക്തവൻ ഉള്ളമിച്ചു് കസാലയി
ൽക്കാനും എഴുന്നാറു. ബുത്രുപ്രോണിശ അയാളുടെ
വസ്തുങ്ങളിൽ കടന്നപെടിച്ചു് അയാളും തന്റെ.

നവക്ക് (അല്ലും കൂൾപ്രോണിശ്ചക്രി):—നിങ്ങൾക്കു പ
റയാനുള്ളതു് പറയുംതു?

ബുത്രുപ്രോണാ—അവിശ്വേതക്കു് എന്തിലാണു് ആ
ഗ്രഹിഷ്ഠലു്? ഇം ലോകത്തിൽആവിട്ടതെന്തെങ്കിൽ പ്രപ്രോണ
നമായി ശാത്താനാമില്ലയോ? ധനം, ഏശപ്പത്രം, ഓ
ഹ്രമാനം ഭ്രംഖം, വിനോദം—എന്നവോം, ലോകർ
ക്കുന്നെല്ലാം ആനുഡപ്പമെന്ന കൊണ്ടാട്ടുന്നവോ, അ
തെല്ലാം തൊൻ തങ്ങന്നാട്ടു്. അതിനുപകരമായ്ക്കും ഒരാ
ൻ യാച്ചിജ്ഞാനതു് അവ'ടിത്തരജു തുലോം നിസ്സാരമായ
തേ സംഗതിയാണു് അവാട്ടേരു നാട്ടിനയായിരിക്കാ
ൻ മാത്രമേ എനിക്കു ഗ്രഹമജ്ഞു? അന്ത്യാളി പ്രേരന്ന
നീക്കാനുമെന്ന തൊൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നില്ല. അതു തൊന
ഈ മാഹാന്നായിരിനു് എനിക്കേംതെങ്കിലും ഇപ്പു. കേവ

ലം ടീ ദാസിയായിരിക്കാൻ പുനിക്ക് അനവാദമില്ല
യോ?

നവക്ക്:—ഒത്താൻ ഒരു സഖ്യഭ്രാഹമണിനാണ്. അ
തുമാൽം കൊണ്ടുവരിയാൻഡാശ്വം മുളിപ്പുടകയും ചെ
യുന്നു. നിങ്ങളുടെ ധനംമുല്ലാം വാങ്ങാതാൻ എന്നുചെ
യുടെ. ഒരു മുസൽമാൻ സുരിയുടെ ജാരനായി ഇവിതു
കഴിക്കണ്ടു് എനിക്ക് അംഗേഷം ഒമ്പികരമായി ഒത്താ
നാണില്ല.

കഴു! ഒരുമുസൽമാൻ സുരിയുടെ ജാരനോ? താൻ
അശ്വിനിസാക്ഷിയായി പ്രാണിഗ്രഹണംചെയ്യു തങ്ങിയാ
ണോ തണ്ണാട്ട് ഇപ്പുകാരം പ്രശ്നയ യാചനം ചെയ്യുന്ന
തെന്നു നവകമാരൻ ഇതുവരെ മനസ്സിലായിട്ടാലും. ടു
ത്രപ്പോണിസ വീണ്ടും തലതാഴ്ത്തി മെഴുനം അവലും
ബിച്ചിങ്ങനും. നവകമാരൻ തെന്നു വസ്തുങ്ങളിൽ നി
ന്നം അവളുടെ പിടിവിട്ടവാക്കാൻ ഉള്ളമാണ്. ആ ഉള്ളമ
തെരു തടങ്ങുകൊണ്ടു് അവരു വീണ്ടും ഇങ്ങനെ പറ
തെരു:—

അതിരിക്കെട്ട്. ഇംഗ്ലേഷ്യത്തം അപ്രകരമാണെ
കിൽ ഞാൻ എന്നു അതു റണ്ടു മാത്രമേ വല്ലവിധത്തിലും
അടക്കവാൻ ശ്രദ്ധക്കാം. എന്നാൽനാങ്ങരു സൗകര്യം
മുംഭു പ്രോഫൈലും ക്രൊക്സുടുകൾ ഇങ്ങോട്ടുണ്ടു് വരുമോ?
എന്നു ഒ ഷ്ടോകർക്കു മാത്രമെങ്കിലും ക്ഷാമിക്കു പ്രോഫ
ലും സഭനാഷ്ടം നൽകുമോ?

നവക് —നിങ്ങൾ ഒരു മുസൽമാൻ സുരിയാൻാം, നി
ങ്ങളുടെ ഭത്താവു് അതുവരെന്നാനിക്കാറിന്നുകൂട്ടാ. പര

സുഖി ദംഗം പാപകരമാണ്. തൊൻ ഇനി നിങ്ങളേ രഹിക്കലും കാണുകയില്ല.

ഗാമ്മാധന കൈനിലുണ്ടുത ആ പുരഥിമുഴവൻ വും പിച്ചു. ലുത്തുഫോണിസയുടെ എദ്ദെത്തിൽ കൈ വലി യ കേഷാഭമുണ്ടായി. ശിലാനിമ്മിത്തമായ കൈ വിനു പോലെഅവരു നിശ്ചലയായി നിന്നു. ഒട്ടവിൽ നവകമാരന്റെ വസ്ത്രങ്ങിൽനിന്നു കൈക്കുള്ള പിൻ വലിച്ചു് എററവും ശാന്തമായ സ്പര്ത്തിൽ, “എന്നാൽ പോകണം” എന്നുപറഞ്ഞു. നവകമാരൻ വല്ലാതെ പരിഞ്ചിച്ചു് സാവധാനത്തിൽ എഴുന്നോടു വാതലിലേ കുന്നനു. അയാൾ കൈ നാബട്ടി മുന്നോട്ടുവച്ചില്ല. അ പ്ലാഫേക്സ് ലുത്തുഫോണിസ, ഫോറമാധന കൈ കൊട്ടം കാററിനാൽ ഉന്നമുലനം ചെയ്തുപ്പെട്ട സുകമാരമായ കൈ ചടന്നവുകൾക്കുപേരേ, പെട്ടുനു നിലത്തുപതിച്ചു്, ത ന്റെ ബാഹ്യക്കൂളായ അയാളുടെ പാദങ്ങളുള്ള കനകത്രും വലകൾ കൊണ്ടുനിന്നുപോലെ നിഗളനം ചെയ്തു. എററ വും ദരിനീയമായ സ്പര്ത്തിൽ ഇണ്ടനെപ്പറഞ്ഞു:—

നിങ്ങൾ ഇതു നിത്രയനാണുല്ലോ. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് തൊൻ ഇൻഡ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിശ്വരിസ്ഥാനം വെടിത്തെത്തു്. നിങ്ങൾക്ക് എന്നു വെടിയുവാൻ തോന്തിയല്ലോ. നവകമാരൻ വിഷ്ണു. നായി കരെ നേരം നിന്നു. വിശ്വാസം സെയ്തതും അവ ലംബിച്ചുപറഞ്ഞു:—

നിങ്ങൾ രാജയാനിയിൽ ലക്ഷ തന്നെ പോകണം ഇതു സമാഗ്രമതെ മറന്നു കളിയാൻ ത്രമിക്കുംചെയ്യണം:

ശ്രദ്ധയോ — രൈക്കലുമില്ല. ജീവനശ്രദ്ധയോടും ഞാൻ നാഞ്ചെരു തുജിച്ചു് ഇവിടെ നിന്നു; രൈക്കലും മട സ്വകയില്ല.

പ്രസ്താവനയായ അവളുടെ ആകൃതി ഉന്നത തരമായി തോന്നും അവരു പെട്ടെന്നു് എഴുന്നേറു നിന്നു. അസംഖ്യം മുള കമാരമാരേയും രാജത്രേജുമാരേയും ദൈക്കടാക്ഷമാതും കൊണ്ടു് ആജഞ്ചാകരമാരാശി തീരുത്തിട്ടുള്ള അവളുടെ വിശാലങ്ങളുായ നേരും നാഡുകളും നാഡുകളും മുഖത്തെയ്ക്കു് അവരു നയിച്ചു. സുഞ്ചി ദയത്തിലെ ഹിമമെന്നുംപാലു, അന്നരാഗാവേശത്താൽ തയ്ക്കാലും ദബിച്ചുപോയിരുന്ന അവളുടെ സഹജമായ ആത്മാഭാമാനത്തെ വിണ്ടും ആവിഷ്കരിച്ചുജ്ഞപലിച്ച വീക്ഷണങ്ങൾും, മിന്നൽ ചിന്നകൾപോലെ അവയിൽ നിന്നല്ലതിച്ചു. രാജധാനിയേയും അവിത്തെത്ത സകലും പെട്ടിക്കളേയും നല്ലപോലെ കണ്ണറിന്തു്, ഇൻഡ്യാ സാമ്രാജ്യം മുഖവൻ തന്റെ ആജഞ്ചയുംയിനമാശി, എത്ര യോ രാജുതന്ത്രക്ഷാലമാക്കിപ്പോൾ സാരമായി തോന്നിട്ടുള്ള നാതാർന്നു രേണു ക്ലോശത്തെ കേവലം റോനാട് ദുഃഖാരമായി കയ്യേറിക്കവാൻ സബൈയത്രും ദൈവൈട്ട അവളുടെ അന്യാദിഗമായ മനസ്സുക്കി, ഇന്ത്യാരു സൂര്യരജ ക്രാനതമായ എത്ര ശരീരത്തിൽ വിണ്ടും മുഖപമായി അവശിച്ചു. ലലാട പ്രദേശത്തുള്ള തെരുവുകൾ വീത്ത് പ്രിയണിവേച്ചു നീലിമയോടുകൂടി പ്രകാശിച്ചു. നീണ്ട ചെറുതായിരുന്ന അവളുടെ നാംസിക അംഗളിന്മിത്തമായ പീണാതന്ത്രിപോലെ വിരുച്ചു തുടങ്ങാ.. ശിരസ്സിനെ ദൈവശശ്രൂത്യു് അല്ലെന്ന് ചരിച്ചു് നേന്നരായും നിന്നിത്തു

ഉപേഗം ചുണ്ട് അവിടെ നിന്നിരുന്ന ആ തൃപ്തം, പാദം മതിയേറേഫണ്ടിയത്തി നിൽക്കുന്ന കനകവർണ്ണമായ ഒരു സ്വീകരിക്കുന്നതാലോലെ, ഭയങ്കരമായിരുന്നു.

അവരും വിണ്ടം ഹരണത്രു:—ജീവാച്ചിരിക്കുന്നോരു തൊൻ നിങ്ങളെ വിച്ച് പോകയില്ല. നിങ്ങൾ എൻ്റെ സ്വന്തതായിരിക്കും. മറ്റായം അതാൽ പങ്കെടുക്കയും വില്ല.

രാമണീയ കർത്തിന്റെയും ഭയങ്കരതയുടെയും പുരുഷകാശ്ചയേ ഒരുപോലെ ശക്തിയോടുകൂടി പ്രകാശിപ്പിച്ചു ആ ആകൃതി നവകമാരന്റെ മനസ്സിൽ ചുന്നൊരു ഒരു ജനിപ്പിച്ചു. ലുത്തുപ്പോണിസയുടെ അസാധാരണ മായ അംഗലാവണ്ണം മരറാവവസ്തുതയിലും നവകമാരന്റെ ഇതുന്നേതാളം പ്രത്യുക്തിമായിട്ടില്ല. തന്റെ മുഴ്ചിക്കെല്ല പിൻവലിക്കാൻ ശക്തനാകാതെ നവകമാരൻ കുറ നിമിഷങ്ങൾ അവക്കെളുത്തുന്ന സുക്ഷിച്ചു നോക്കി നിന്നു പോയി. അദ്ദേഹം അയാളുടെ മനസ്സിൽ കുമേണ വർദ്ധിച്ചവുക്കത്തേയാട്ട കൂടി വേറോടു സൗഖ്യം തുപാ ഉയൻവന്നു. അതു താൻ ഇന്നിൽ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്ന പ്രത്മാവതിയുടെതാഴിരുന്നു. പ്രത്മാവതിക്കു പത്രങ്ങൾ വയസ്സു മാത്രം ദ്രാഹം ഉണ്ടായിരുന്നുപൂർവ്വം അവരിക്കു കോപമിണ്ടാക്കത്തക്കതായി താൻ എന്നൊരു പരിശീലനം അവസ്ഥയിൽ ആ ശിരൂ മുഖത്തിൽ കണ്ണഭാവഭേദങ്ങൾ, അവളുടെ നോട്ടു, അവളുടെ നില, ഇവയെല്ലാം ഇദ്ദേഹം തന്റെ ഇന്നിൽ നിൽക്കുന്ന നവയെല്ലാം നിന്നു പ്രകടിപ്പിച്ചതിൽനിന്നും അശേഷം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നു. പത്രാലോഹിക്കം തോറം ഇന്ന് രണ്ട് ത്രഞ്ഞാ

കൂടേയും സ്വാമ്പം ക്രിഡിവത്തന്തരയി അയ്യാറിൽക്കു തോന്തി. ടെവിൽ എറാവും സുന്ദരമായും പരിഭ്രമണത്താട്ടം കൂടി “നിങ്ങളാരാണ്?” എന്ന് ചോദിച്ചു.

“എന്തു പത്രംവത്തിയുണ്ട്.” എന്ന് അതുകൂടുതലും ശ്രീ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഉടൻ തന്നെ അവരും മറയുകു യും ചൊയ്തു.

നവക്രമാരണം പരിപ്രാണത്തിത്തന്നായി സ്പർഹി തനിലേക്കു മടങ്ങി.

അല്ലും ന്ന.

കൈ വന പ്രദേശം.

ലുത്തപ്പോൾനിസ്സു മരുരാജു ദിനത്തിൽ ചെന്ന് ഭാ തിൽ ബന്ധിച്ചു് എക്കാക്കിനിന്തായായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസ തെക്കു അവരു അതിനു പുറത്തിരക്കിയില്ല. ഈ സമ യംകൊണ്ടു് മേൽ വേണ്ടതിനെന്നപ്പറ്റി അവരു തീച്ചയു കാം. അന്നു സ്മരിക്കുന്ന അസ്ഥിച്ചു കഴാന്തപ്പോരു പേസ് മണിക്കൂറു സഹായത്തോടു കൂടി അവരു വസ്തുജാരണം ചെയ്യുന്നു. കൈകുവട്ട്. വേഷം ധരിച്ചു കഴിവെന്നു് കൈ നി മുക്കണ്ണാടിക്കിൽ തന്നെന്ന ത്രഞ്ഞാ മ്പിരബത്തു നോക്കിച്ചു് ദക്ഷാശിരയാട്ടു് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—

ഈപ്പോൾ ഏന്നു തിരിച്ചറിബാൻ കഴായുമെന്തി

പേസ്‌മൺ — ഉദ്ദേശം പതിനെട്ട് വയസ്സുള്ള കൈ യുവാദിവന്നല്ലാതെ ആജ്ഞം പറക്കിയില്ല.

ഘ്രത്തോഹം — എന്നാൽ താൻ പ്രോക്കൻ. എൻ ചീര പിന്നാലെ അതം വരജ്ഞം

പ്രേസ്‌മൺ — അവിട്ടെത്ത ഭര്യയുടെ ഇന്ത അവി നയത്തെ അവിട്ടുന്ന ക്ഷമിക്കണാ. താൻ ഒരു കാൽം ചോദിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഘ്രത്തോഹം — എന്തു കാൽം?

പ്രേസ്‌മൺ — ഇന്ത കുരിങ്കുൽ അവിട്ടുന്ന് ഇങ്ങനെ പുരഷപ്പുട്ടന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്തു?

ഘ്രത്തോഹം — കഹാലക്ഷ്മിയല്ലെയും നവകമാരനേയും, അവർ ഇന്തിരയെ കാലത്തും സംഗമിക്കാത്തവിധത്തിൽ വേർപെട്ടതുവാനാണ് താൻ ഉള്ളമിക്കണ്ടതു.

പ്രേസ്‌മൺ — എൻ പ്രിയത്തുപ്പസ്പാമിനി, അല്ലോ അതിലോചിക്കണം. നിബിഡമായ ഇന്തകാഴ്ച, സന്നിഹിതമായ രാത്രി, അവിട്ടുന്ന് എക്കാക്കിനി,—

ഘ്രത്തോഹാണിസാ മരവടിയൊന്നം പറയാതെ മുഹമ്മദിന വെളിയിലിറങ്കിൽ യാതു തുടങ്കി. കാട്ടാൽ കുടിന്തനും അവരും നവകമാരന്റെ മുഹമ്മദിന നേരേ പുരഷപ്പുട്ട്.

ഘ്രത്തോഹാണിസാ മരപടിയൊന്നം പറയാതെ വെളിയിലിറങ്കി കാട്ടിനശ്ശീൽ കടന്ന നവകമാരന്റെ മുഹമ്മദിന ലജ്ജുമാക്കി വേഗത്തിൽനടന്ന കാടവസാനിച്ചു ഗ്രഹം തെ വിധംകാണാറായപ്പോൾ അവരിൽ ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇന്തനു താൻ പ്രവാത്തിക്കാൻ തെ ബൈട്ട ഭയങ്കര കുത്തുത്തിന്റെ നിവർമ്മണത്തെക്കാരിച്ചു വീണ്ടും അതിലോചിച്ചുതുടങ്കി അപ്പോൾ തീരെ അപ്രതീക്ഷി

തമായ ഒരു സഹായം അവർക്കു ലഭിക്കാൻ ഇടയായി. അല്ലെങ്കിൽ എന്തോ ഒരു ശബ്ദം ഇടവിടാതെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു ഒരു മനഷ്യസ്പർമ്മാബന്ന് അവരുടെ തീരുമാനിച്ചു. ഏഴുനേരം നാലുചുറവും നോക്കി. കാട്ടിന്തളിലായി ഒരു വെളിച്ചുംകാണുന്നുണ്ട്. പുത്രയുമാണ് പോലും മുൻപുംമായ മരങ്ങാബെയ്യും ഒരു ഹോംഗിസ്റ്റാക്കണ്ടായിരുന്നു. അശേഷം ഭയം കുടാതെ അവരുടെ അങ്ങോട്ടേയും നടന്നു. ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ മരവിൽനിന്നും നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു മോമം നടക്കുന്നവെന്ന് അവരുടെ മനസ്സിലായി. അവരുടെ കേട്ട മരത്തോടും മരത്താൽ നേരിട്ടിരുന്നു ധന്തിയായിരുന്നു. മരത്താൽ കുടാതെ മരവിൽ മോതാവും ഒരു പദം കുടക്കിട്ടു ഉച്ചരിച്ചുതുടങ്കി കാതാൽ പതിച്ചു. അതു ഒരു സ്ത്രീയുടെ നാമധേയമായിരുന്നു. പെട്ടുന്ന് അവരുടെ അനുര വിഞ്ഞനിന്നും പുരത്തുവന്ന്, മോതാവിന്റെ പാർശ്വപത്രി ലെത്തി അവിടെ ഇരിപ്പായി.

ഡ്രാഗോൺസിനു അവിടെ ഇരിക്കുന്ന കഹാലക്കണ്ണലൈ നാം വിച്ചുവിരിഞ്ഞിട്ടു വളരെ നേരമായില്ലാണി അസാധിയുടെ ചരിത്രത്തെ തുടരാം.

നാലാം ഭാഗം.

അല്പാധി ട.

പ്രസന്നമായ ആകാശത്തിൽചെട്ടുന്ന് ഒരു ചെറിയ മേഘം കാണപ്പെട്ടുന്നു. പിറോഡിവസം അതു സപ്ലിം കുടി വലുതാകയും അതിന്റെ കാഴ്ചിമ വർദ്ധിക്കയുംവെള്ളുന്നു. ഇങ്ങനെ കരുന്നും കഴിയുന്നും ഈ മേഘം കലാ തബന്ന ആകാശം മൃഗവർജ്ജിച്ചു്, അതു ഗുണം മുംകാരങ്ങേണ്ടം, നോക്കുന്നവർക്ക് കണ്ടെപാടിയുമാരുള്ള വജ്രാജുയത്തിന്റെ വിവാസങ്ങേണ്ടം കുടിയ ഒരു കാംഫേഡപ്പടവമായിത്തീരുന്നു. കപാലകണ്ണലജുടെ ജീവിതാരം തുറന്നു മാക്കി തത്തിന്തു കാംഫേഡത്തിന്റെ വളർച്ചം ഇപ്പോൾ തന്നെയായിരുന്നു.

‘വിധിമതം’ എന്നാനുള്ളതായി വായനക്കാർ വിശ്വസിക്കാൻമെന്തോ? അലവസന്നാരുടെ ഭാഷയിൽ ഈ പരമ്പര കയ്യപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അതാംമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഓവിസംഭവങ്ങൾ തണ്ടാളിടെ ആഗമനാത്ത, പ്രഭാതത്തിലെ നിശ്ചലകൾ സൃംഖ്യാദയത്തെന്നുപോലെ, കാലേ കുട്ടിത്തന്നെ സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നു. ‘എഴിലു്, അവരെയെ തട്ടിക്കവാൻ മുഖ്യാനും ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾ നിശ്ചയം ലഭ്യമായിട്ടാണു് പരിശീലനം ചെയ്യുന്നതു് മനസ്സിൽ

ശക്തിയേക്കാടു മുളോംമാഹാത്മ മേരിയതും, ഒരു വിധ തതിച്ചും ലംഗലിപ്പുവാൻ നിപുണനിയപ്പാത്തതും അതു ഒരു ദിവ്യശക്തി ഇന്ന് അവസരങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. വിവിധദേശങ്ങളിലും വിവധകാലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ബുദ്ധിശാഖാക്കൾ മേല്പറഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾ കേവലാ ധാരി ക്ഷീക്ഷണം എല്ലാജീവിക്കും തത്തപം മനസ്സിലാക്കി അവശ്യം ഗതിചയ നിശ്ചയിക്കുന്ന മഹത്തായശക്തിക്കു് ‘വിധി’യെ നു ചേരു സങ്കലിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇന്ന് വിധിയാണു് സർജ്ജന നായ പ്രേക്ഷക് സർപ്പിയരുടു് ‘മക്കു് ബൈതാറി’യും ഭയങ്കരമായ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു കാണുന്നതു്. മഹാഭാരതത്തിൽ വിധിജ്ഞനു പ്രാഗഭാഗം നല്ലവല്ലെന്നും പ്രഭാവിച്ചിട്ടുണ്ട് ദേവദംഗിയുടെ പരമ തത്തപ്പവും ഇതുതന്നൊന്നാണു്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിണാമം ചില വാക്കുകൾ കുറിപ്പം ജീനിസം ജീനിസ്സിനുകൊം. അവരോടു് ഗ്രന്ഥിക്കു പറയാനുള്ള സജ്ജാധാരം ഇതുമാത്രമാണു്. ഗ്രന്ഥകാരനു് അധികാരിയാളി ഇവു് ഉദ്ദേശപോലെ അവസാനം സുവച്ചു മുന്നോ മുഖവച്ചുമുന്നോ ആക്കവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതു് പ്രക്രിയയിടു ഒരു ധ്യാനനിയമമായ ‘വിധി’യെ നന്തിന വിജലമായേക്കാം—അതായതു സകല കുലകൾക്കും അവശ്യം വേണ്ടായ തന്മയത്പരത്തിനു ഒരു സംഭവിച്ചുക്കാം. ബീജാവാപമനസ്തിച്ചിരിക്കണമെല്ലാ മലപ്രാണിയും.

*

*

*

*

ശ യ ന റ മ ०

കൂപാലകണ്ണയലയും നവക്കഥാരണം ഭാംഗാഡത്താക്കി

മന്മഹാക്രി^३ ഇപ്പോൾ ഏകദേശം ഒരു വത്സരമായി നിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞത് അല്ലെങ്കിൽ വിവരിച്ചപ്പോൾ മുത്തുപോംഗിസ കാട്ടിൽ അലയുന്ന സമയം, കപാലക ണ്ണയല തന്റെ ശരീരത്തിൽ എന്നു, ആലോചന നിൽക്കുന്ന മൃഗക്കിള്ളിക്കൈയായിരുന്നു. മുന്ത് ഒരു സന്ധ്യാസന അത്തു ഹ്രസ്വമായി തീരത്തിൽ വച്ചു കണ്ണ കപാലങ്ങളും ഉയ്യിലും ഇപ്പോൾ നാം കണ്ണന്തു^४ ശ്രൂരസൂദരിയുടെ വാഞ്ഛകളും, ഭേദസംരോഗ മന്ത്രന്തിന്റെ ശൈത്യത്തിലും അം പള്ളിയിൽ ഒരുപോലെ ധർമ്മിയുടെ വരുന്ന നമ്മകളുമാം ശ്രീ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ദിവികിൽ ഭഗവാന്മാരുടെ കൈ കുംഖത്തിൽ വാങ്ങുന്നതും ഒരു പാലാധാരയും ഒസരം ശ്രീ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട് ദിന വാള്ളംക്കളും പുംബപഞ്ചാംജിനാംജി നിബിഡമായി രഹി ചുട്ടുപാടും ഒരു മാല അവളുടെ മുഖിയിൽ വച്ചുവരുന്നും മുഖം ശേഖരിക്കുന്നും. ശരീരം മൃഗവർഗ്ഗ ദാരാനും ആഭരണങ്ങളും അംഗങ്ങിന്തിക്കുന്നു.

കപാലകണ്ണയല ഏകാക്കിനായായിരുന്ന്^५. ശ്രൂരസൂദരിയും ആ ശരീരത്തിൽ തന്നെ സമീപത്തായി ഇരിക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു. അവയുടെ സംഭാഷണത്തിൽ ഒരു രംഘം നമ്മുടെ കേരംക്കാം.

കപാലക.—ജ്ഞാനം^६ ഇന്ന് എത്ര ദിവസംഘടിപ്പിച്ചതാമസമണ്ട്?^७

കപാലകണ്ണയല ജ്ഞാനംനുണ്ടാക്കി നിർബന്ധിച്ച ആരം ശ്രൂരസൂദരിയുടെ ഭേദാവായിരുന്നു. ശ്രൂരസൂദരിക്കു ശ്രീകാരത ഭരാറര അശോകാ, ഭാസ്ത്രാജിക്കായിരുന്ന ആപ്പ

അഷ്ട വിവാഹംനെരം അത്രമായിട്ടാണ് സപ്തഗ്രാ മതത്രയും വന്നതു്

ശ്രൂമസു—ഈദ്ദിവം നാളേ വൈക്കേരം ഇവി ചെ നിന്നും പോകുന്നു. ഇന്നരാത്രിതന്നെ ആ പച്ചില പറിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽ അതിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു് അ ദ്രോഹത്തെ വശംവദന്നുക്കും. ഏൻ്റെ ജനവും സഹല മാക്കും.

കുപാലക—നാളേ രാവിചല പോയി പറിച്ചു കൊണ്ടുവന്നാൽ മതാധാരകയില്ലോ?

ശ്രൂമസു—അഞ്ചുട്ടാരു അംതിന ശക്തിയണ്ടായിരി ക്കയില്ല. അഡിരാത്രി സമയത്തു മടായും വിരിച്ചിട്ടു് ഒരു സുഖി തന്നെയേ പോയിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ മാത്രമേ അംതിന ഫലമണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ.

കുപാലക—എന്നാൽ സഫോറി അതിനെങ്ങോടു വിശ്വാസിക്കുന്നു. ആ ദാഷയി തൊന്തു നല്ലവുണ്ടും എ ക്കുന്നുണ്ടു്. തൊന്തു തന്നെപോയി കൊണ്ടുവരാം.

ശ്രൂമസു—എല്ലാം എൻ്റെ ഭാഗ്യഭോഷ്മാണു് ഇരു ദയകരരായ രാത്രിയിൽ തൊന്തു നിന്നെ ഇവിടം വിട്ട് പോകാൻ ഒരിക്കലും അനവദിക്കയില്ല.

കുപാലക — ആ ഭയം തീരുതാശാമാനത്തിലാണു്. രാപകലില്ലാതെ കാട്ടേരാറു അലങ്കരി നടക്കുന്നതു് എനിക്കു നിത്യപരിവിതമായതെ വിനോദമാണു്

ശ്രൂമസു — എനിക്കു വേരോടു ഭയം കുടിയുണ്ടു്.

കുപാലക — അതെന്നാണു്?

ശ്രൂമസു — അപവാദം ഭയം.

കുപാലക — രാത്രിയിൽ ഗ്രഹത്തിന പുറത്തു സ

നുവിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രം എന്തു ദോഷം, സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന?

ശ്രാമസു — യാതൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും മുർജന അദി എന്നും കുറിപ്പിക്കിയിട്ടും.

കുപാലക്ക് — അതുകൊണ്ടും ഏനിക്കു യാതൊരു ഹാനിയുംവരാനില്ല.

ശ്രാമസു — നീ പറയുന്നതാൽ ഒഴുവര വാസ്തവാ ഉണ്ട്, എന്നാൽ നാനുക്കു മുഖംനാമായി എത്തേങ്കിലും കേട്ടാൽ നാഞ്ഞരിക്കുകയില്ലോ?

കുപാലക്ക് — ഈതു അത്മമില്ലാത്ത ഒരു സംഗതി യിൽ ദരിക്കാലും കണ്ണിത്തെപ്പട്ടത്തു്.

ശ്രാമസു — തോന് കണ്ണിത്തെപ്പട്ടനില്ല. എന്നർ സഹോദരനോ?

കുപാലക്കുണ്ണലു ശ്രാമസുവരിയുടെ നേക്ക്^o അളവില്ലാത്ത ദ്രോഹത്തോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—സഹോദരി, ഇതുനിമിത്തം ആദ്ദേഹത്തിനു മനഃപിധിയയുണ്ടാക്കാവെങ്കിൽത്താനെന്നതാണവേണ്ടതു്? വിവാഹം ഇപ്പുകാര്യമുള്ള ഒരു ദാസ്യ ശാശ്വന്മാരും തോന് അഞ്ചേഷം ധരിച്ചിരില്ല.

ഈവി വത്തമാനാനിക്കുത്തുക്കത്താഡു നബന്നന കുത്തി ശ്രാമസുവരി എഴുന്നോടു ഗ്രംജോലാക്കായി തുള്ളിലേജ്ഞിരക്കി.

വെള്ളിയിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഫാല്പമായ പ്രകാശം മാത്രം ഇണ്ടാക്കിയാനും. എക്കേണം അഭ്യരതാത്രിയായ പ്രോഡ കുപാലക്കുണ്ണലു മേൽ പറഞ്ഞ പച്ചില പരിക്കു മാനായി ഗ്രഹത്തിൽനിന്നും പുരാപ്പെട്ട്. ഇരാത്തു് ഉലാത്തി

ക്കാണ്ടിയന്ന നവക്കരാരൻ, വാതിൽ തുറന്നപുറത്തിരഞ്ഞി
യ തെന്റെ ഭാംഗുടെ ചൊയകണ്ട് പിന്നാലേരുമ്പന്ന.
അവളുടെ കയ്യുചിച്ചു സാവധാനത്തിൽത്തെന്തു നി
രഞ്ഞിട്ട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—

കണ്ണലു ഇപ്പോൾ ഏറ്റേണ്ടാണ് രോകനാതു്?

അംഗുളിടെ സ്വന്തതിൽ അംഗേഷം കോപഭാവം
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

കുപാലക—എമ്മുട്ടരിക്ക് അരാളുടെ ഭർത്താവി
നെ സ്വന്തിന്നുപുട്ടതുവാൻ ശക്കിയുള്ള ഒരു ദാഷ്യി
ക്കാണ്ടിവരുവാനായിട്ടുണ്ട് തൊൻ പുരപ്പട്ടതു്

നവക—അതുപകൽ രോധിക്കാണ്ടി വരാമല്ലോ.

ഇപ്പോൾ അധ്യാളുടെ സ്വന്തം ശാന്തവും സ്ഥിരവും
വും ആയിരുന്നു.

കുപാലക—അതുപോരാ.

നവക—ഈശ്വരിയുടെ രേഖ പരംതാൽ തൊൻ
തന്നെ കൊണ്ടു വരാം.

കുപാലക—എന്നായ്ക്ക് അതിരുന്നുവേദ നിശ്ചയമി
ല്ല. കണ്ണാൽ അറിംബാമേന്നേയുള്ളൂ. അതുമാതുമല്ല, ഒ^ഒ സ്ത്രീയുടെ കൈക്കാണ്ടി തന്നെ അതിരുന്ന പരിക്കേളം
വേണം. നേരമായിക്കഴിഞ്ഞു.

കുപാലകണ്ണലും സ്വന്തതിൽ അല്ലൂ പാഞ്ചഷ്ട,
മുള്ളി തുരുപ്പാലെ നവക്കരാരൻ തോന്നി.

നവക—എന്നാൽ പോകാാ, തൊൻകുടി വരാം.

കുപാലക—(അഭിമാനഭേദം കുടി)— വരണ്ണം,
അവിടേന്ത വിശ്വപാസത്തിനു തൊൻ ദേഹം തന്നെയോ
എന്ന് കണ്ടി തന്നെ രഹിഷ്മിക്കരണം.

നവകമാരന് ഇതിനു മറ്റപടിയായി ഒരു വാക്കും പറയാൻ സാധിച്ചില്ലോ. ഒരു ദിംഖിനിസ്ത്രോസണത്വാദിക്ക് ടി അധാരം ക്രാലക്കണ്ണലയരുടെ കൈ വെചിഞ്ഞു തു നേരിലേയുള്ളുടെങ്കി. ക്രാലക്കണ്ണല എക്കാക്കിനിയായി കാട്ടാനുള്ളിൽ കടന്ന.

അല്പം നു.

സപ്തഗ്രാമത്തിന്റെ പിന്നാഗം മഴവൻ കാടായി തന്നെവന്നുമന്ത്രപ്പു തന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടാണ്ടോ. ഇങ്കാ ടിനക്കത്തും രണ്ടാറായടിപ്പാതയിൽ കുടിയാണ്, ക്രാലക്കണ്ണലയും പോയതു് ചുവാം ഒരു ദിക്കിലും ധാതോങ്ങശ്ശപ്പുവു, കേരക്കണ്ണനിസ്ത്രായിരുന്നു. ക്രമം ഉഭിച്ചുയൻ്ന് ചാരു ബിംബവും നിശ്ചയങ്ങളായ മേഘങ്ങളും അകാശി പ്രാച്ചുകൊണ്ട് പദ്ധിമദിണ്ടിവരുത്തേണ്ടും മനമന്ദംപ്രഥമാണെന്നിച്ചു. ചിലജ്ഞാരം വല്ല പറവകളുടെയും ചാരകടിശ്ശപ്പു, മാത്രമേ ആ ശാന്തതയേ ഭേദം തീരുത്തുന്നു. ലോലതരങ്ങളായ പല്ലവങ്ങളേ മാത്രം അല്ലോ ചാലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കിടെ പ്രസരിച്ച മനമാങ്കന്നു ക്രാലക്കണ്ണലയുടെയത്തിൽ, ഇന്ത്യൻതീരതിലുള്ള വനപ്രദേശങ്ങളിൽ താൻ പണ്ടുചെണ്ണി സപ്തശ്ശൂന്മാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിയേ ഉണ്ടത്തി. ചിന്താമന്ത്രങ്ങായ അവരുടെ തന്റെ മാർത്ത്വത്തെക്കാണ്ടിച്ചു തീരെ ഗ്രാഹിച്ചില്ല. മരങ്ങൾ തിങ്ങിത്തുടങ്കി. ശാവകളും ലതകളും കൊണ്ട് ആകാശം മംഞ്ഞു. വച്ചി അശേഷം കാണ്ണാൻ വാ

ടിപ്പാതായി. ഈ വസ്തുത അവരേ തയച്ചതി ഉണ്ടത്. നാ ഘട്ടവും നോക്കിയപ്പോൾ കരെ അകലെയായി അവരു ഒരു ദൈ വെളിച്ചുകണ്ടു. മുത്തുചേംബാണിസ് കണ്ണവെ കീച്ചവും ഇരു തന്നെയാണെന്നു നമ്മുടിയാമല്ലോ. കപാലകണ്ണല ഭയൻിലയല്ലായിരുന്നു. സുനീകരക്ക സഹജമായജിജ്ഞാസയാൽ പ്രേരിതയായി, അവരു നിള്ളുണ്ടായി നടന്ന് അതിനരികാലെത്തി. ഒരു കണ്ണ രതിൽ അഗ്രിഉയൻറ്റുകളുണ്ടു്. എന്നാൽ സമീപത്തെ ഒരു അതുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രഹിട്ടതു് അതോ ചിലർ എന്നൊരുത്തിക്കന്നതുപോലെ ഒരു ശബ്ദം കേടുക്കാമായിരുന്നു. അവിടെ സൃഷ്ടിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ, മരങ്ങൾ കണ്ണയിൽ കുടി ചാനിച്ചിതറിപ്പുതിയുന്ന ജ്വാലകളുടെ പ്രകാശത്തിൽ, ഇടംതു് പൊഴിഞ്ഞെങ്കിൽ ഗുഹത്തിന്റെ മഹായ അവരുടെ കാംഘാൻ കഴിഞ്ഞു. റപ്പാസോഫ്റ്റപ്പാസ ഓരോ നിയമനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അവരു അതിന്റെ പംപ്പാന്തിലെത്തി, ചുമരിൽ ചെവിചേരുത്തു് ആലിച്ചു നാനു സംഭാഷണത്തിൽ എക്സ്പ്രസ്റ്റിനുതു് രണ്ടുപേരു് മാത്രമാണു് അവരു മനസ്സിലാക്കി.

രോധഃ— അവരു മരിക്കണമെന്നാണു് എൻ്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതു നിങ്ങൾക്കു സഹജമല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളേ ഞാൻ സഹായിക്കുന്നില്ല. എനിയും നിങ്ങളുടെ സഹായവും അവയ്ക്കുമില്ല.

മരേരയാരഃ— അവരുടെ ഞാൻ നന്നയേ ഈ ചിക്കനില്ല. അവരു ഈ നാട്ടവിട്ടു് എവിടെയെങ്കിലും ചൊണ്ണാശ്വാട്ടു. ഈനി ഇവിടെ തിരിച്ചുവരുന്നതെന്നമാത്രമേ എനിക്കു വിചാരമൊള്ളു. അവക്കു കൊല്ലുന്നവിഷയ

ആലാക്കട്ട്, ഞാൻ നീംപരെ സഹായിക്കുകയില്ലെന്നും നിങ്ങളുടെ തുമന്നേതു വാദലമാക്കുവാൻ പ്രയതിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒന്നാമൻ—ഈതെന്തു ദുർഘടപ്രമാണ്. ഞാൻ നി അദ്ദോഹാട്ടാനപരയാം. ത്രുഖ്യയോടുകൂടിക്കുട്ടകൊള്ളുണ്ടാണ്. എറബാവും രഹസ്യമാണ്. പുന്നായ് വരട്ട്. നാലുവു റവും ഒന്ന് സുക്കിച്ചുനോക്കുന്നിലിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പേരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ശ്രദ്ധിം ഞാൻ കേട്ടു.

യധാത്മത്തിൽ കപാലകണ്ണാലും, പുരുഷരില്ലോക്കരത്തു നടന്ന സംഭാഷണം നല്ലവെന്നും കേടുവരിയുന്നതില്ലെങ്കിൽ വു ഗ്രതനിമിത്തം, തന്റെ പോസോച്ചപ്പാസങ്ങളെല്ലാം വേഗം വരുന്നും സംയമനം ചെയ്യുന്നവിഷയത്തിൽ ത്രുഖ്യവച്ചില്ല. അല്ലെങ്കിൽ സപ്തത്രാത്മക്കുടി അവരും ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ ദേഹം പുരുത്വമാണ് അവധക്കെടിച്ചുമാറ്റിനിന്ന്.

അയാളുടെ മിഥാവന്തിൽ നിന്നു നിന്മയിക്കാവുന്നിടത്തോളം, തനിക്കു സമാധാനത്തിൽനാം ശക്കയ്ക്കും ഇടയുണ്ടായിരുന്നതെന്നും കപാലകണ്ണല്ലെങ്കും അറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വേഷംകൊണ്ടും അയാൾ ഒരു ഭ്രാഹ്മണനാണെന്നും അവസ്ഥ ഉന്നുപെടായി. അയാളുടെ ശരി രം ഒരു കട്ടിയുള്ള സാൽവകൊണ്ടും മരച്ചിരുന്നു. നവ കൈവന്നയുക്തയും സുന്ദരിയും ആയ ഒരു ഗ്രൂപ്പിയുടെ മിഥാന്തിൽ, കേവലം ഗ്രൂപ്പപാബവിജലഭായ ഒരു ശാംശീ ത്രിവും ആരജത്താശക്തിയും നല്ലവെന്നും ത്രേംതിച്ചിരുന്നുവെക്കിൽ, തന്റെ മനിൽനിന്നും യുവാവാൻറെ മിഥാന്തത അതിനോടുപാഠിയ്ക്കും ഒന്ന്, കപാലകണ്ണല്ലെങ്കും തോന്തി. അയാളുടെ തീക്ഷ്ണം സമാധാനം നോട്ടം തന്റെ മിഥാന്ത

ത്തിൽ പതിച്ചേപ്പാരു അക്കിപിരയായ അവർ എന്നു തലതാളിനാനോഹായി.

യാവു്:—നാം അറരാണോ?

കരെ ഒലപത്തിനു മുമ്പ് താൻ മുഹർജിനിരത്തിലുള്ള കാട്ടകളിൽ അലപത്തുനടക്കശ്രദ്ധവാദം ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രയശ്ചിത്തനും കാണാം നാട്യായിരുന്നവും അവർ ഇപ്പോൾ ലും അഞ്ചൊട്ടുനേരു ചോദിക്കമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴുക്ക് ഒരു ദൂരാധിക്കും അന്തരുപമായ ഒരു ക്ഷേമം വിനാക്കി വും അവരുടെ സിലിച്ചിരിയും. അവർ മഹപടിയോ നം പറഞ്ഞില്ല.

ബാഹമണ്ഡവേഷം യിച്ചു ആരു വിശ്വാസിച്ചു:—

ക്രാലക്കണ്ണലു തനിച്ചയു ഇന്ത്യൻ കാട്ടിൽ ഇന്ത്യൻ മരഞ്ഞരു വരവാൻ സംഗതിയെന്നു്?

തീരു അപരിചിതനായ റോറ തുന്നു നാമദേശം ഉച്ചരിക്കുന്നതുകൂടും ക്രാലക്കണ്ണലു തനിച്ചയു പിന്നു ക്രാലക്കണ്ണലു പിന്നു ക്രാലക്കണ്ണലു തനിച്ചയു.

യാവു്:—എൻറെ ചോദം നാം കേട്ടില്ലോ?

ക്രാലക്കണ്ണലു സഹജമായ മരിനാബെയൻ്റും അധികനേരേതുകൂടും അവരെ വെടിംത്തില്ലു.

ക്രാലക്കു:—ഞാറം അറുതനേന്നാണു ചോദിക്കുന്നതു്. ഇന്ത്യൻ കാട്ടിൽ, ഇന്ത്യൻ മരിനാബെയൻ്റു്, നാം എന്തു ദിരാലോചനയിലാണോ ഉംപ്പെട്ടിരുന്നതു്?.

ബാഹമണ്ണ യാവു് നാാചു. ഉത്തരമെന്നും പരിഞ്ഞാതെ “നമ്മുടെ നടക്കാം” എന്നും വണ്ണു

അവളുടെ കയ്യു പിടിച്ചു. കൂപാലക്കണ്ണലു കൊപ്പാവ
അതാഴക്കുടി അധാരുടെ പിടിയായിനം തണ്ടൻ കൈ
കുഴി വിടുവിച്ചു. യുവാവ് വള്ളര മുട്ടു മുട്ടുമായ
സ്പർത്തിൽ “ഞാൻനിങ്ങളെള്ളോലെ ഒരു സ്ഥിതിനെ
യാണ്” എന്ന് അവളുടെ ചെവാട്ടിൽ പറഞ്ഞു. കൂ
പാലക്കണ്ണലു അമ്പല്ലുംകാണ്ട പരബ്രഹ്മയായി. അ
വർഷ ഓ സംശയവും തോന്തരിതിനാണില്ല. എന്നാൽ ത
ണ്ടൻ സദീപവർത്തിഭാവ അതു മുഖംതുയും ദന്തങ്ങാക്കി
യേപ്പോരി അവധിക്ക ഗാഡിമായ വിശപാസം ജനിച്ചു. റി
ഡ്യൂപ്പോരമൊരുമിച്ചു കാട്ടിത്തണ്ട മരാംതാംഗങ്ങളും
നംനം. അപ്പോൾ യുവദേശയാരിയായ അര്ഥം ഇങ്ങ
നെ പറഞ്ഞു:—

ശ്രീഖ്രാന്തുടെ സംഭാഷണാന്തിംന്റെ വിശയം അറ
വാൻ അരുഗു ഹദിഗോഡാ? അതു നിങ്ങളെ സംബന്ധംചു
തന്നെയാണ്

ഉമ്മുഖം ജീജ്ഞാനാസ്തിം വർല്ലിച്ചു കൂപാലക്കണ്ണ
ലു പറഞ്ഞു:—“എന്നാൽ ദാനം വരുന്ന ഉവാര ഇവിടെ
നിൽക്കുന്നോ” — എന്ന പറഞ്ഞു വിശക്തം അതു കട്ടിലിന
ലക്ഷ്യമാക്കിനടന്നു.

കൂപാലക്കണ്ണലു അവിടെ തന്നെ അധാരുടെ അതു
ഗമനംതെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണ്ട നിന്നു. ഒരു ദേഹംമാ
യ ഭ്രാംഭന്മാചന്ദ്രം എന്നും അവധി കേട്ട്.
താൻ തന്നെയാണ് അതിനാവിശ്വാസമാണു, യുവാവിന്തന്റെ
വാദകളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി. ഇതിനെല്ലാം പുറാമ

ആ യുവാവു് കട്ടാത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നും അരയാരംതന്നെ അവദേശാട്ട പറയേണ്ടു. എന്നാൽ അതൊരു പ്രാജ്ഞമായിരിക്കുമെന്തോ? തന്നെ എക്കാക്കിവിഷായി ഇന്ത്യൻ കാട്ടിൽ വിട്ടേണ്ടു പോയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തു?

ഈ അപഗേന പല സംശയങ്ങളോടുകൂടി വച്ചുരെ നേരം അവിടെ ഇങ്ങനീട്ടിലും ആരോഗ്യം കാണാണുക്കാൽ അവരും എന്നീറ്റ് തന്റെ ഗ്രഹണത്തിനുനേരുമേരുയായി വേഗത്തിൽ നടന്നതുടങ്ങി. ആക്കാഡേതിൽ മോഹങ്ങൾ നാടേരും സപ്ലീമാർക്കി ഉണ്ടായിരുന്ന വെള്ളാച്ച, പോലും ഇല്ലാതെയായി. എന്നാൽ പ്രാജ്ഞയത്താൽ പ്രേരിതയായ കിപാലകണ്ണാലും എന്നേന്തു ഒരു വാസനാബവലംകൊണ്ടാവോലെ കൂട്ടിന്തുടിൽ നിന്നും പുറത്തിറഞ്ഞി, വിണ്ണം, മിൻചറണ്ടെ ആ ദാരംട്ടാസ്ഫൂതയിൽതന്നെവരുന്നതാണ്. ചുറവം പ്രാവിച്ചിതനും ഇങ്കട്ടിൽ യാതൊന്നും കാണുന്നു കഴിഞ്ഞതില്ല. എങ്കിലും തന്റെ പിരകിലും കാലേഖാരുകൾ കേടുതുപോലെ അവരിങ്കു തോന്നി. കാട്ടുമേണ അവസാനിക്കാരായപ്പോൾ സപ്ലീമാർക്കി പ്രസരാച്ച ഭൂകാശം കൊണ്ട് ഒരു മനഷ്യാക്കി തിരുന്നു പുന്നത്തന്നെണ്ണാണ് അവരും അനുമാനിച്ചു. കാലേഖാരുകൾ കുംഭാണ അട്ടംതട്ടംതു കേട്ട്. കിപാലകണ്ണാലും അതിശീപ്രതിഭ മുന്നോട്ടു പാതേരു. ഗ്രഹത്തിന് എക്കുണ്ടോ സമീപത്തായപ്പോൾ ഒരു ഭയങ്കരമായ കൊട്ടംകാരം വർഷവം ആരംഭിച്ചു. വീണ്ണം ആരോപിന്നുന്നാലെ ദാടിവയ്ക്കുന്നാണ് അവരിങ്കു തോന്നി. ഇതു ധമാന്മുഖമാ തന്റെ താഴ്വാലികമായ മനിസ്പിതികൊണ്ടുമാത്രം ജനിച്ചു ഒരു പ്രതിനിധിയായും എന്നും അ

വരക്ക നിശ്ചയക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലോ. മനസ്സം ഇടി
യും ഐഡാരമായ പ്രശ്നവും ഇടവിടാതെ തുടന്ന്. ഒരു
വിധത്തിൽ ഗ്രഹത്തിന്റെ മുൻവശത്തെത്തും, മുറഞ്ഞ കു
ടന്ന വാതചിൽ ആടി അക്കത്തു പ്രവേശിച്ചു്, ഒരു ക്രതി
കൊണ്ട് മററവുകടന്നു്, അവളുടെ ശയനഗ്രഹത്തിന്റെ
ബഹിർ ഭാഗത്തെത്തും. ഇന്ന് സംഭവത്തെ വർണ്ണിപ്പാൻ
ഇതുനേരം വേണാമിവന്നു. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഒരു ക്ഷേ
ണംകൊണ്ട് കഴിംത്തു. വേഗത്തിൽ കതക താഴ്ത്തിരുത്തി
നു് അക്കത്തു ചാടി, കതകിനെ നല്ലപോലെ ബന്ധിപ്പി
വായി അടയാൾ തീരിക്കേണ്ട നിന്മാഃഎഴും നിരണ്ടുങ്ങുന്ന
അന്യകാരം നിപ്പേശം നശിപ്പിച്ചു്, ചുറച്ചുള്ള സകല
ചരാചരങ്ങൾക്കു ഒരു അതുജ്പലമായ വെള്ളിപ്പെട്ടു
കുകൊണ്ടു്, അസരിച്ച ഒരു നീക്കു പിണറിന്നുല്ലുകാ
ശത്താൽ, വളരെ സ്വപ്നമയി കൂപാലക്കണ്ണലയും
കാണുമാൻ കഴിഞ്ഞ വിത്തമായ സ്വപ്നപോം കാണാല
കണ്ണറതായിരുന്നു.

അധ്യായം ഒ

ഒരു സ്വപ്നം

കൂപാലക്കണ്ണല വാതിൽആട്ടുവെച്ചു്, തന്റെ
യന്ന ഗ്രഹത്തിലെത്തി ക്ഷേണാക്കാണ്ടു വിവശ്വായി കിട
ക്കയിരുന്നു വീണു. മനംചു ചൂഡയം ഒക്കരകാണാൻപാടി
ലുന്നേതു സമുദ്രപോലെയാണു്. ഒരു കൊട്ടക്കാരനു കു
ടിനെ ഇളക്കിമരിയും ദോഡ അതിലുണ്ടാക്കുന്ന തിരുമാ

വകുപ്പ് ഇന്ത്യയാം ചിന്നി സ്കൂളുടെത്തുവാൻ കഴിയുമോ? പെട്ടെന്നാണ്ടായ റാഡരാ അസ്ഥാവക്കുലും, തജക്കുങ്ങങ്ങളായ വികാരങ്ങളും കിഴുവുമായ കപാലക്കണ്ണലും എല്ലാം എല്ലാം മുച്ചുക്കാണും ആക്ഷംസാധിക്കും?

നവകമാരൻ അന്ന് കപാലബണ്ണലും ശ്രദ്ധയും ദാനം കുറഞ്ഞിൽ വന്നില്ല. സ്രൂമായ ശ്രദ്ധയല്ലതിൽ കിടന്ന് നിദ്രയെ അകൂട്ടുക്കിഴും, എന്നാൽ അതു ലഭിക്കാതെയും ദൈഹികതയിൽ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുവരാനും അവിടെ വ്യാപച്ചാരനും അന്യകാരന്തിൽ, കഴിവിൽ കാലങ്ങളിൽ തനിക്കു പരിചിതങ്ങളായിരുന്ന അന്തേക്കം അവക്കുറം തന്റെ ദ്രശ്മിപമ്പതിൽക്കൂടി തൃടൻ ഗമിക്കുന്ന തുപോലെ അവരുടെതോന്തി. വെള്ളത്തുടക്കികൾ നിറഞ്ഞകാറാിൽ അങ്ങമാണുള്ളതു ലഭ്യമായ ഒക്കുപാമ്പേന്തൊട്ടു കുടിയ തന്റെ തുപംതനന പ്രാണിക്കണമീപാശ തു സമുദ്രതീരത്തിൽ ഉലാത്തുന്നതുപോലെ ആദ്യമായി അവരും കണ്ടി. കാപാലികൾ, അയാളാട്ടെ ഭേദവേദിപ്പും, കൈകുഞ്ഞുകട്ടി പരതന്ത്രനാക്കുപ്പും നവകമാരൻ,—എല്ലാം അതാനെ തൃടന്ന് ദേ ഭയങ്കരമായ ഓലാഷയാറും അവരുടെ പ്രത്യുഷിപ്പും. ധീരയായ കപാലക്കണ്ണലും പെട്ടെന്നുനാം നടക്കാം. പിന്നീടിണ്ണായ സംഭവങ്ങളുക്കിഴും അവരും സൂചിച്ചു. പച്ചില പരിച്ചുകൊണ്ടവരുംവാൻ ശ്രാമസൂഖ്യരാ തന്നു നാവശ്രമ്പിത്തു, നവകമാരൻ തന്നു തടങ്ങതും, തന്റെ പേരിൽ അയാൾക്കു ജനിച്ചുസംശയവും, കാട്ടി കൂടി നാട്ടിൽ വച്ചു യാദത്തികമായി താൻ

കണ്ടപിടിച്ചുകൂട്ടായ ഭരാലോചനയും, അതിലുംമേൽ
എവിധൈയ യുവതിയുടെ അസ്ത്രാലൈറ്റമായ ലാവണ്ണവും,
ഇവയെല്ലാം ഒരു എഴോസ് കോസ്റ്റിലെ വിത്രപട്ടം
ഒളന്തോലെ അവഹിനിക്കാതികിത്തിരക്കി, അ
വള്ളടക്ക മന്ദഖഷ്ണും പുരോണാഗത്തുകൂടി, പ്രയാശം
മാരംഭിച്ചു. ഓക്കേഡം അരങ്ങണാദയ മാത്രപ്പാരം ക
പാലകണ്ണം നിന്തുതെ പ്രാപിച്ചു. തീരെ സുവന്നുമി
ചൂതു ആ നിന്തുക്ക് മയക്കമെന്നായിരാക്കും ശരിയായി
പേര് പറയേണ്ടതു്. അപ്പേപ്പാരം അവരിക്ക് ഒരു സപ്ത
പ്രമുഖംഡായി.

സമുദ്രതിരുക്കുടി ഒരു ബോട്ടിൽക്കയറി താൻ സരവു
രിക്കരുതാണോ അവരുടുക്കതാനി? ബോട്ട് വിശേഷജ്ഞ
രിതിയിൽ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ശിവരത്താ
ൽ സ്ഥാപിച്ചാജനാ ഒരു പച്ചക്കാടി, അന്തുലമായി
പ്രസരിക്കുന്ന മാഞ്ഞതനിൻ നാടനമനോഹരമായിച്ചപിക്കു
നാണ്ടു്. കാട്ടപ്പുകൾകൊണ്ടുള്ള മാലയർച്ചിയുണ്ടാ
ബോട്ടകാർ രാധാകൃഷ്ണന്മാരുടെ റഹിംകുളിക്കുളുക്കറി
ചു പാട്ടകൾ ചൂടി. സന്തോഷത്തോടുകൂടി ചാടിത്തുചുഡി
യ തിരുമാലകൾ പ്രേരയവുംഉണ്ടായ മനസ്സാഞ്ഞരി
തുകി. ‘അതിമേച്ചപ്പായ കഷായരസും’ യരിച്ചുകൊ
ണ്ടു്; അണ്ണയമാായ ആതിത്രുന്ന ബിക്കണ്ണും കനകവർ
ഷം ചെയ്തു. ആകാശത്തിൽ ഒരു ശാന്തിസമുരിച്ചു മേലു
ശുട്ടുവരി ഇരു സുവർണ്ണവർഷത്തിൽ സ്ഥാനംചെയ്തു് വി
വിധവർണ്ണമായി പ്രകാശിച്ചു. ആന്നാകൊണ്ടു് ഉൽ
ച്ചല്ലാജാലും കൂപാലക്കണ്ണംലായുടെ നേരുങ്ങാം പ്രതുതി
വിലാസങ്ങിന്റെ ഇരു മധ്യരിമയെ എത്താനം ക്ഷണങ്ങൾ

ര അസപദിച്ചേപ്പാഴുങ്കു്, പെട്ടുന്ന അപ്പാവുദിനൻറ
വിഷകിനൻറ പ്രഭാവത്താലെന്നപോലെ, പ്രതിയി
വം ഒരു ഭയങ്കരമായവികാരത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചു. സൗംഗി
നണ്ണത്തു്. ജീവലോകംമുഴവൻ അന്യകാരത്തിൽപ്പെട്ട്.
അതു അന്യകാരത്തെ വല്ലപ്പുക്കിട്ടുവാദ് കാർമ്മഹ്ലാഡി
അതകാശം മുഴവൻ പാനു. ദിഗ്ഭാതഃനാ എഴുപ്പമി
റ്റാതായി. ഭയാകലനാരാധ ബോട്ടകാർ തസ്തിക ക
ണ്ണത്തിൽ അബ്ദിന്തിനന്ന മാലകളുവലിച്ചുപൊട്ടിച്ചു്
കടലിപേരെങ്ങുറഞ്ഞു. സാതുകൊണ്ടു മതിക്കാക്കാതെ ഭാ
ന്നമാരെപ്പോലെ തുളിയാടി നിലവിഴിക്കുടിക്കൊണ്ടു്,
അവയം പിന്നാലെ തുടന്നു. കൊടി രണ്ടായി ടടിന്തു
വെള്ളിത്തിൽ വിശേഷം. ഒരു പ്രഭവലമാധ കാരാത്തവിച്ചു്
ബോട്ടാന അതി ശീത്രത്തിൽ കടലിപേരെങ്ങു തജ്ജിക്കൊ
ണ്ടുപോയി. അതിനെ ഉള്ളിലാക്കാൻ തുള്ളിയൊടന്ന
പോലെ തിരമാലകൾ വളരെ പോക്കത്തിൽ കുതിച്ചു
ചാടി. ഇരു കോലാധലത്തിന്റെയിൽ കടലിന്റെയും
കൊട്ടക്കാറിന്റെയും ഭയങ്കരതെയ അനുശയിച്ചു ഒരു
ഭയങ്കരത തന്റെ ഇവത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു്,
ഒരു ജടാധാരിയായ സന്ധ്യാസിനിയുടെ തുപം പെട്ടുന്ന കാ
ണായി. കൂദലയാധ പ്രതിയൈടെ കാഴകരമാരെ സഹാ
യിപ്പാൻ ഉയ്ക്കേതനാധ ഒരു ഭൂതേവതയെന്നപോലെ.
അയാൾ ബോട്ടിനെ കീഴുപോട്ടു താഴേന്തുവാനാരംഭിച്ചു,
അടിത്ത നിമാശ്വന്തിൽ വേബാധ തുപം അവിടെ പ്രത്യേ
ക്കിമാധി. അതു് യുവവേഷം ധരിച്ചു ഒരു സൈംഗിനും ദേഹം
കുറഞ്ഞു. ചുറും ഉപയഹിച്ചിനന്ന ഒരു തേരജാമണി

ലത്തിന്റെ പ്രഭാവം കൊണ്ട് ആരുപ്പം, മുൻപ് ആ വിർദ്ദിച്ച ശ്രാമം ഉറഞ്ഞായ സന്തോഷിയുടെ ചൊയ്യെയ തുഴുകിയേബുരമാക്കി.

ആ സ്നീ ചോദാച്ചു:—ഒത്താൻ നിഃനാ രക്ഷിക്കണ മോ? അമുഖം ഇന്ത ജലത്തിൽ മുകളിക്കാനുകളുണ്ടോ?

പേരട്ടന്ന് കുപാലകണ്ണായല “എന്ന കൊന്നക ഇയണം” മെന്നതെന്നംപറഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടക്കൂ സന്തതിൽ ശ്രൂവിക്കണമേഖംഡിച്ചു യുവതി ബോട്ടിൽ നിന്നും താൻറെ കൈകളിൽ ചാൻവലിച്ചു, തേജസ്സുകൂ യാച്ചു, ആ അന്യകാരത്തിൽ ലയിച്ചു. ഉടൻതന്ന താൻ അധിവസിച്ചു അഞ്ചേതനമായ യാനപാതം പു) നെതാ ഒരു ദിവ്യഗ്രഥത്തിയുടെ ആവേശം കൊണ്ടെന്നപോ ലെ സംഭാഷണങ്ങളിലാച്ചു സ്കൂട്ടാക്കുരമായി ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണമായി:

ഞാൻ ഇന്നാനാഞ്ഞുടെ ഭാരതത്തെ വഹിക്കുമ്പോൾ. ഈ താ വെക്കണ്ണുഭേദയും ധാതുധാകനം.

ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ആ അപാരവും അഗാധവു മായ സമുദ്രത്തിൽ താൻ കിടന്നാണ്ടുന്നതായും, താനിക്കാ ധാരമായാണു ബോട്ട് വെള്ളത്തിനടക്കിയിൽ താണ്ടപോ യതായും കുപാലകണ്ണായും തോന്തി.

ഈ ഭയകരമായ സപ്പുന്നത്തിൽ നിന്ന് കുപാലക ണ്ണാലഭേദട്ടിയുണ്ട്. അപ്പോൾ ഭോരം പ്രഭാതമായിക്കും തന്നു. താൻതേജവുംവസംശാടവും അന്നകിഴുഖിയാതൽത്തുനാ

കിടക്കുന്നതുകണ്ട് അവരും അത്തരമെല്ലാക്ക്. എഴുന്നേറു കാച്ചിവാതലാർക്കുടി നോക്കിയപ്പോൾ “മിഞ്ഞത്തമിവ ച ക്ഷിംഷി” എന്ന കവി വചനത്തിന്റെ സ്ഥാരസ്യം തന്മീകരം അനുഭവമായി എന്ന് അവരുടെ തോന്തി. പ്രതിതാ അസാമാന്യമായ വിലാസം വഹിച്ചിരുന്നു. നാ നാവള്ളങ്ങളും പക്ഷിവിശേഷങ്ങൾ, മനമായതനിൽ സംഭവമാനമായി ചലിച്ചു ലതാവൃതങ്ങളും ദുക്കിശാവ കളിൽ ഇരുന്ന് പാടിത്തടങ്കാം. ഹച്ചപ്പുണ്ടി നിരത്തെ മെതാനത്തിൽ അഞ്ചുഡിഞ്ചു, വിടാറം നിന്നിരുന്ന പുഞ്ഞങ്ങൾ ബാലാക്കണശ്ശമിയുടെ സന്ധൻം കൊണ്ട് പിതൃനീഭവച്ച വള്ളവിശേഷങ്ങളോടുകൂടി പ്രശ്നാഭി ചു. കപാലകണ്ണലപ്പത്രണ്ണമഃത്താടക്കുടാ വള്ളത്തിപ്പരി ചരിച്ചുപോന്ന ഒരു മാലതിലെ ജനാലിലെ കമ്പികളിൽ ചുറിപ്പുടൻ തശ്ചുപ്പിച്ചു് കപാലകണ്ണലപ്പുടെ നേരുങ്ങൾക്ക് അനുനദിം നടക്കമാറുകാണെല്ലാക്ക്. എന്നം രാധിാലാരം ഉറക്കത്താൽനിന്നും എണ്ണിററ ഉടൻ ഇംഗ്ലത്തീയിൽനിന്നു് ഒരുപുരിശത്രു മുടിച്ചിൽ ചുട്ടുപെടിവായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ സ്വത്തിന്റെ സമീപത്തു ചെന്ന് വാസല്യത്തോടുകൂടി അതിനെ സ്പർശിച്ചപ്പോരും അതിൽ തങ്ങിക്കിയനു എന്തോ ഒരു സാധനം അവളുടെ കാൽക്കൾ പതിച്ചു. കപാലകണ്ണല അതിനെ കുറിഞ്ഞതു കിരുതു. അതു് ഒരു എഴുത്തായിരുന്നു. കാട്ടിൽ കിടന്ന ചുള്ളിവള്ളജില്ലം, ഒരു വിദ്യാനായ പുഞ്ഞകാന്റെ പ്രിയശിഷ്യാഭാവം ലഭിപ്പിച്ച സംഗതിയായ അവരുടെ, സാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്രും സംഘടിച്ചിരുന്നു. അവരും ഇങ്ങനെ വായിച്ചു: —

“**ഇന്നുവെല്ല** കണ്ണ അതു ശ്രൂവമണം യുവാവിനെന നാ
ങ്ങൾക്ക് ടാൻമിക്കുമല്ലോ. ശ്രൂവരാത്രിയാലും അങ്ഗത സമയ
തീരുൽ അദ്ദേഹമല്ലതു ബന്ധുതവന്ന നിങ്ങളെ കുണ്ണണു
മെന്ന് അയ്യാം അതുവും അതുവും എന്നുവും ശൈരവ
മേരിയതും നിങ്ങൾക്കു കേരളപ്പാർക്ക് കൊടുക്കും ഉച്ചായതു
കായ അതു സംശയിക്കുപറി ഇന്നു സംസാരിയ്ക്കാം.

എന്ന് നിങ്ങൾക്കു സർവ്വാഗ്രഹാശാസ്ത്രിയായ ശ്രൂ
വമണം യുവാവു്”

അഭ്യാസം റ

ഒ കു.

താൻ ഗ്രഹങ്ങളുടെക്കളിൽ വൃത്തം വായിരിയ്ക്കുന്നവാഴ്ച
സ്വന്മയായിരിയ്ക്കുന്നവോഴ്ചം കൂപാലക്കണ്ണയല്ലെങ്കു് അന്ന
മഴവൻ ഏഴുന്നിനെപ്പറ്റിയിരിയ്ക്കും അതുവോചന തന്നെ
യായിരിന്നു. വിജനമായ ഒരു വന്നമധ്യത്തിൽ രാത്രി
സമയത്തു് എക്കാക്കിനിരുത്തി താൻ ചെല്ലുന്നമെന്നുള്ള
അതു യുവാവിന്നും ക്ഷണിക്കുന്നതെന്നതു അവരും സ്ഥാപിക്കരിയ്ക്കുന്ന
കൊണ്ടു് അതു് തന്നെ വഞ്ചിപ്പുന്നതുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്നും
കുത്തി അതിനെ പരിഹരിയ്ക്കുന്നതും കൊണ്ടു് ചെയ്യുന്നതും
തുമ്പിക്കിലും യുവാവരുന്നു് ഇന്നുവും ശക്കിക്കാവുന്ന ഒ
രാഖ്രിനന്ന ഇന്നു വായത്തിൽ രഹസ്യമായി സംബന്ധിയ്ക്കു
കൊണ്ടു് താൻറെ ഗ്രഹിനിപദ്ധതിനും നാശുത്തയ്ക്കും അ
ടന്തത്വങ്ങാം? ഒരിയ്ക്കലുമല്ല, എന്നതെന്ന ലോകിൽ

വാശപസിച്ചുള്ളൂം. ഏന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അതിൽ യാതൊരു ഹാസിയും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാട്ടിട്ടുത ദ്രു രണ്ട് സ്ക്രീകൾ തന്മിശ്രഭാഗം രണ്ട് പുത്രങ്ങൾക്കും തമ്മിലോ ഉള്ളിട്ടു എക്കാനതമായ സദ്ധർജ്ജതിനും, രണ്ട് സ്ക്രീപുത്രങ്ങൾക്കും കാഞ്ചിച്ചാൽ ഒരു വിജനപ്രഭാഗ്രത്വമുണ്ട് എന്തുകൂടുന്നതിനമായി യാതൊരു വ്യത്യാസവുംഉണ്ടാക്കാക്കാമെന്ന് അവളുടെ ഇഷ്ടഭൂമിക്കു തോന്തിയില്ല. അതിനാൽ കേവലം ലോകാപവാദം ഒരു അഭ്യാസം ആവാവിശ്വസിക്കുന്നതും ഭീതപ്രവും നിന്ത്യവും മാണസനും അഭ്യാസം നിശ്ചയിച്ചു. ഏന്നാൽ വേറായശശൈ അവളിൽ കടന്നുകൂടി. ഇത് സമ്മഖാന നമിത്തം തനിക്കൊന്നെങ്കിലും അപാരം സംഭവിക്കുന്നതോ എന്ന് അവരും സംശയിച്ചു. മനഃപ്രസ്പഭാവാം ജീവിതരഹനപോലെതന്നെ ഭർഗ്ഗാഹ്വമായ ഒരു വസ്തുവാണ്. മനഃ ശ്രദ്ധിയുള്ള രണ്ട് സ്ക്രീപുത്രങ്ങൾക്കും എക്കാനതസഹവാസം നിർഭ്ലാഷംമുന്ന് വിധി കല്പിച്ചു പരിഷ്കൃത ബുദ്ധിക്കത്തന്നെ സ്വപ്നങ്ങളി സംഭവിക്കുന്നതിൽ ശാഖാരായ ഒരു വിശ്വാസമുണ്ടാക്കിരിക്കുന്നതും എത്ര തേതാളം ഫോജിയുള്ളൂണ്ടെന്നും വായനക്കാർ തീച്ചപ്പെട്ടു തേതണ്ണതാണ്—എതായാലും കഹാലുകണ്ണലു തനിയുംഉണ്ടായ ഭ്രംസപ്പെന്നും നിമിത്തം ആ ഇവാവിശനാട്ടിക്കു സമാഗ്രതിന്റെ പരിണാമത്തെ ആലോചിച്ചു നന്നാ ഭയപ്പെട്ടു. അവരുടെക്കു ശ്രീരംനായ കാപാലിക്കുന്ന ഒരു ഏന്താവുന്നും വായനയും നിശ്ചയമാണ്. അപർ രണ്ടുപേരുമായി കാട്ടിന്നുള്ളിട്ടുള്ളിട്ടു കമിചിൽ ഒച്ചു ചെജ്ജിനാംഭവിഷ്ണവന്തിൽ അവരുംകേട്ടിട്ടേതാളുമുള്ളു. അഥം

ഈ അർഷാരം പ്രതിവയന്നപോലെ, അവളുടെ മനസ്സിൽ
പതിഞ്ഞിരുന്നു. എന്തു ഒരു സാധ്യപിക്കും, ജീവിതാവസ്ഥ
നം വരെയും പരാദേശവാസമും—അഥവാ പരലോ
കവാസമും — വിശിഷ്ടങ്ങളിനെ പൂരിച്ചിരാൻ അ
വർ സാന്നാരിച്ചുതു്. ഈ ഭരാലോചനയ്ക്ക് പാത
മായതു് നിരവരാധിനിയായ താൻ തന്നെയാണെന്നു് യു
വാവു് തേനാട്ടപറകയും ചെയ്തു. ഇതുനിന്ത്യമായ ഒരു
കമ്മ്റ്റത്തിൽ ഉംഗളുട്ടിരുന്ന ആ യുവാവിഞ്ഞ അവർ എന്നു
അഭേദ വിശ്രസിയ്ക്കും? എന്നാൽ, ഒരു ഷുജാഷൻറെ
മുഖം, അയാളുടെ അന്തർത്ഥ അഭേദ പ്രതിവിംഗിന്ത്യപിക്ക
നു ഒരു ദ്രുപ്പം നാശം ചെയ്തു ധാരണ വാസ്തവമാണെന്നു
ജീവിക്കുന്നതിൽ, ധാരാത്താരാവിഡിയാൻ പാടില്ലോ
നു ഒരു നിഃശ്വാഷത്, യുവാവിഞ്ഞ മുഖഭിംഗി തിരു
ഞ്ചിക്കൊള്ളിയാടിക്കണ്ണാടിരുന്നവുന്നു് കൂടാലക്കണ്ണയല നി
ശ്വരിച്ചു. ഇതിനെന്നാലും പുരാമെ, തന്നെ ക്ഷാമാൻ ആ
ഗ്രഹിച്ചു ആരു യദ്മാതംഗത്തിൽ പുരാഷ്വേഷ്യാർഥിന്നു
യായ ഒരു ഗൃഹിയാണെന്നുള്ളതും അശ്വേഷം സര്വദാ
സുഖാധി അവകാശ തോന്തിയില്ല. ആ സുഖം അവ
വിൽ അസത്യം ഉഭിക്കമെക്കിൽ ലോകത്തിൽ അസംഭാ
വ്യമാരി ധാരാത്താനുഭവാകയില്ലെന്നു് അവരു ഉറച്ചു. അ
തു മാത്രമല്ല ആ സപ്പുന്നതിനെന്നു സുക്ഷ്മമായ അത്മം
അവരു തെററിലുംപിച്ചാട്ടു! തന്നീക്കു പ്രാണാപാദം
നേരിട്ടിസമയത്തു് അവരു ദ്രവ്യക്ഷമരായി തന്നെ രക്ഷക്കാ
നൊഞ്ചെന്നു. താൻതന്നെയാണു് അവശേഷ തക്കത്തു്.
അവരുടോടു നിഹായം ആവശ്യഗുണപദ്ധതിം അവരു ത
നെന്നു ഒരുക്കാലപ്രത്യും വെട്ടിയുകയുമില്ല. തന്നീക്കു് ഇപ്പോൾ

എന്തോടൊപ്പത്തു നേരിട്ടാരിക്കുന്നതും, അതിൽതന്നി കൂർ എക്കണ്ണമുന്നായിന്തീയനാൽ ഈ വേഷചന്ദനയായ മുട്ടിനെന്നാണവിരിക്കുമുണ്ടം കൈതവരാലയായ ഭവാനി ദേവി സ്വപ്നമാർമ്മായി തനിക്കു കാണിച്ചു തനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നവൻ ഒട്ടവിൽ അവരു തിരുമാനിച്ചു. അതിനാൽ അവരെ കാണാതിരിക്കുന്നത് നിരത്തിലായ ആത്മദേപ ഷഡം ഭൂഗ്രഹപ്രദേപഷഡം ആയേക്കാമെന്നാണ് അവരുക്കു തോനിയത്തു്. കാഞ്ഞകാരണസദളനേപണിച്ചു് യക്കിയക്കു മായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സൗക്ഷ്മ്യബലിയുടെ നിശ്ചയം ഈ അനുനയായിരിക്കുമായെന്ന് സംശയം താനിയേക്കാം. എന്നാൽനമ്മക്ക് ഇവിടെ കൂപാലക്കണ്ണലയുടെ നിശ്ചയ തെള്ളപ്പറാഖാണല്ലോ അറിഞ്ഞതിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നു്. അവളും ദേഖിയിരുന്നു സർ മാ വിജയിജ്ഞമാരണന് നാം ശറിക്കുന്നില്ല. മനസ്സും പ്രസ്തരികൾ അവരവരുടെ പ്രതീതി കൈ അനുസരിച്ചു താനായായിരിക്കുമല്ലോ. ബാല്യം ദിവസം കോ വനവാസിനിയായായനാൽ അവരുക്ക് തനിനെ കാട്ടിയ അലയുന്നതിന് അദ്ദേഹം ദേഹം തോനിയില്ല. ലെനകിക്കുവുവഹാരങ്ങളിൽ തീരെ പരിചയമില്ലായ്ക്കാൻ, എക്കാന്തമായി ഒരു യവാവിനന സന്ദർശിക്കുന്നതു് അഹാവാദത്തിന് ദേഹവാക്കനതെങ്ങനെയെന്ന് അവംക്കു മനസ്സിലായില്ല. ഒരു കാട്ടവും വളരുമ്പും ഒരു മുത്തിയും ഒരു വന്മുഹത്തിനെന്ന് ദ്രുപ്പതിവിശദാശത്തെക്കു റിച്ചും പണ്ണു് അവരുക്കു ബലമായി തോന്നിയായനാ ആ സ്വാഭാവികമായ ജാജിത്വാസതനെ ഇട്ടും താൻ തുല ദിവസം കാട്ടിയവച്ചുകണ്ണ സുന്ദരി ഇന്നാരെന്ന പിണ്ണന ഫിഷ്യൽരൂലും അവരെ ഇത്സുക്കുക്കി. ഇതു

കുടാതെ ഭോഗിയുടെ പേരിൽ അവരംക്കണ്ണള ദീർഘം യ കേരളിയും സപ്പുന്ന മതലായവയിലുള്ള അന്വ വശപാസവും, ഇത്തുംപാറരെയ അന്നിക്കിലേക്കുന്ന പാലെ, അവരെ സദ്ധ്യപരി ആ വനമ്യുത്തിഃലജ്ജ. അളിവാട്ടു

അന്നരാത്രി കപാലകാശല വീണ്ടും കാട്ടിലേക്ക പുറത്തുടന്നതിനു മിൻപ് അവളുടെ മറിക്കുത്താരും അവരും ഒരു വിഷക കൈക്കുത്തിവച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നി എന്നാൽ അവരും പുരത്തെയ്ക്കിംങ്ങായും ഒഴിയിൽ അതാണതുപോകി. കരവഴിനടനു കപാലകാശല ചെട്ടുനു നിന്നു. അവർക്ക് ഒരു സംശയം ജനിച്ചു. കാട്ടിൽ ഏതു ഭാഗത്തുനിലച്ചുണ്ടുമെന്നാണ് ബ്രഹ്മണാഡ വാദ് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതു്? മടങ്ങിവന്നു നേരു കുടാട്ടു ശത്രുവായിച്ചു വിവരം ധർച്ചകൊണ്ട പോകയാണു് ന നേന്നും അവരും നിശ്ചയിച്ചു. 100 നിശ്ചയത്തോടുകൂടി അവരും വീണ്ടും ഗുഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. പലഭിക്കിംഡാ സംന്ദേശങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഉടനെ അവർക്ക് ഒരോമ്പുവനും. ചീല്ലവും നിബാർഖവുമായ തെന്റു കേശഭാരതതെ അവരും ഏററവും മനോഹരമായി പിാകിൽകെട്ടിവച്ചു നേന്നു. കത്തിനു ചെരുതായി മടക്കി മുടിയുട്ടിട്ടും തി തക്കിയിരുന്നതായി അവരും ഓരോ. വിരൽക്കാംട്ടതുവി നോക്കിയപ്പോൾ അതിനെ കണ്ണകിട്ടായ്ക്കായാൽ അവരും കെട്ടിച്ചു മുട്ടായെ കീഴുംപോട്ടിട്ടും. നാണ്ടുചുങ്കണ്ടു് മേലു വന്നുമായ കേശപാശം, ബധനത്തിൽ നിന്നു് വിമോചാ നും പലിച്ചുതിനാൽ സന്ദേശത്തോടെനുപോലെ, അ വള്ളുടെ പിന്നഭാഗം മഴവൻ ആക്കാഡനു ചെയ്തു് തരഞ്ഞു

ചും പ്രസർിച്ചു കാടനും എന്നിട്ടും കരുതുകാഴമാനില്ലോ. വീണ്ടും പല ഗുഹയങ്ങളിലും അനേപാഷിച്ചതിന്റെ ഫേശാനേരം അതികുമിച്ചു എന്നകണ്ണു് അവരു കാട്ടിലേഡ്യുടെ നൊ രണ്ടാമത്തും പുറപ്പെട്ടു്. തദ്ദേഖനാർക്കും അതു മുാദിനായുവാവിനെക്കൊട്ടു കുടിച്ച സ്ഥലം തന്നെയായിരക്കണം ഇന്നത്തെ സങ്കേതാധികാരവും എന്നു് അവരു ഉദ്ദേശിച്ചു്. ഒരു കടമയുടെ അതരം ദശയിൽ ഒരു സാധംകാലത്തിൽ കൂപാലക്കണ്ണയലെയെ നൂറ്റാം കണ്ണത്രംപോലെതന്നെ ഇന്നും, തലച്ചടിവിരിച്ചു് കൊണ്ടാണു് അവരുന്നാജ്ഞാരത്തിനിരങ്ങിച്ചതെന്നു വായനാശാർ ഓഫിച്ചുകൊള്ളിമല്ലോ.

അരല്പ്പായം ദി

ഗ്രഹത്തിന്റെമുൻവശം.

കൂപാലക്കണ്ണയലെ കാട്ടിലേക്കു യാത്രയാക്കാതിനു ഒന്നു് എന്തോ ഗ്രഹത്തുങ്ങളിൽ ഉംഗള്ളുട്ടിങ്ങനാഡ്പൂരം എഴുത്തു് അവളുടെ മുടിയിൽ നിന്നും താഴ്ത്തു ചീണുപോയിതുണ്ട്. നവക്കമാരൻ അതിനെ യദ്ദേശ്യം കണ്ണടക്കത്തു താന്നിരഥിച്ചിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അതിൽ അടങ്കിട്ടിള്ള ചാരോ വരിയും രണ്ടു മുന്തവണ്ണ സൃഷ്ടിച്ചു് വായിച്ചു്. എന്നിട്ടു് അതിനെപ്പറ്റാറി ചാരോ ആലേം ചുനകൾ തുടങ്ങി. “ഇന്നാലു നാഡാരക്കു കേരംക്കാൻ കൈത്തുകഴിവാണെന്നു സംഗതിയപ്പെട്ടാറി ഇന്നു സംസാരിക്കാം” എന്നു് എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടിള്ളതു് എന്തി

നെ ഇദ്ദേശിച്ചാവാം? കുപാലക്കണ്ണാലയും കുറാക്കാൻ അതുവരുത്തിയുള്ള ലേവുന്നകത്താവായ യവാവിനു് പറയാൻ വേണ്ടിട്ടേന്നും സാമത്ര്യമുള്ളതുമായ വാക്കുകൾ, പഞ്ച, യുവതിജനങ്ങൾക്കു കൂർന്നാളുതുള്ളൂ, മറക്കനവികാരോട്ടീചക്കങ്ങളും, അതു ചാട്ടവചനങ്ങളായിരിക്കാതോ? സംശയമില്ല—അങ്ങിനെതോന്നു—തൃപ്പാലവിവസം രാത്രിഞ്ചവാഴ മുഹമ്മദിൽ നിന്നു നിർമ്മാശ്വത്തും, പിന്നാലെ പോകാൻ ചൂചുപ്പുട്ട തന്നേജാവരം തന്നതു തും മറരം ചാത്തുപ്പാം ഇംഗ്ലൈഷാത്തും മാത്രമേ യുക്തിയുക്തമായിതോന്നിയുള്ളൂ.

തെന്നു ഭർത്താവിാൻറു മുതശ്ശരിരംതൊക്കാനാിച്ചു വിതാരേഹണം ഒഹയുന്നക്കു സതിയുടെക്കമ ആലോച്ചിക്കു. വിതയിൽ തീരകാളുത്തിയ ഉടൻ ഒരു ശഹനമായ ധൂമപാദ്യര അതിനു മിച്ചവൻ പോതിയുന്നു. കുമേണ വിരക്കുളിൽ അഗ്നിജപലിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോരം, മാംസങ്ക്ഷിയായ ഒരു ഭോഗരരാക്കു സർക്കാർ ജിഹപക്കഡ്യുനാഡുപാലെ ഭയങ്കരങ്ങുന്നതു തീജപാലകൾ കാപ്പുവണ്ണം ക്കുടാക്കിയിൽക്കുടി പ്രത്യുക്കണ്ണുടുന്നു ഭക്തിയിൽ കണ്ണുക്കണ്ണോരോരായ സീൽക്കാരങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടിരിച്ചുകൊണ്ട് അതുകാശങ്ങതാളും ഉന്നന്നക്കരി. ഇവ തങ്ങാശാഹാരങ്ങേളായ ശരീരങ്ങേശേ നിംഫി ശത്തിൽ സ്നേഹാവശേഷമാക്കിതിക്കുന്നു. നവകമാരണന്നറമന്നുണ്ടാനു കൂട്ടയും ഇങ്ങനെതന്നേഖാചിങ്ഗനു. അതുമായാണ സാന്ദേഹമാക്കുന്ന ഒരുമുടക്കുമാത്രം അതിനെന്നതുവരണ്ണംചെയ്യു ചുറവുള്ള പാതമ്പങ്ങൾ അഥവാടക്കു ശരിയായ റിയൽക്കാണ്ണാൻകഴിയാതെയായി. അനന്തരം ഉദ്ധൃഷ്ടയാക്കുന്ന അഗ്നി അയാളുടെ ഏ

മയത്തിൽ ജപലിച്ചുരുട്ടാം. നിമിഷം പ്രകാശ താഴും വലിപ്പിത്തിലും വളർന്നവനു ഇരു സ്ഥലി അയാളെ അചിരേണ്ടസ്ഥാവഗ്രഹം മാക്കി തീക്ഷ്ണം ചൊംബാ, അയാളുടെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടും അതു് ഉപദുക്തരമായിന്തിരന്തിനമുന്നുതനോന്തിച്ചുപോകുന്നവായെന്നു് നാം ആരാൺതറിയേണ്ടതുണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഗ്രഹം ശാസ്യരീതിക്കുള്ളിലും അവ കുടകയിടക്കിൽ ഗ്രൂപ്പികൾക്കു വിധിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള നിലയേയും മുഖ്യം കവിത്തായിരുന്നു കുപാലക്കണ്ണം ലഭ്യമാക്കുന്ന നട പട്ടികയാണ്. നവക്കമാരനു് ഇതു പലപ്പോഴും അനുഭവ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഏന്നാൽ ഇവരുക്കരിച്ചു് സംസാരിച്ച അവസരങ്ങളിൽ അവരും പരിഷ്ക്രൂതരീതിയിലുള്ള വാദങ്ങൾക്കാണ്ട് അഭ്യാസു മടക്കിയതല്ലാതെ തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും പിന്നവലിക്കാൻ രഹിയെ ലും ഒരു ബൈഡിലും. ഒരു സാധ്യാരണപ്പൂര്വജീവൻ തന്റെ ഭാഞ്ചു ഇപ്രകാരമുള്ള സ്പംതന്ത്രങ്ങളാട്ടുട്ടി പേരുമാറ്റ നാളുകണ്ടാൽ ബലമായ ശങ്കതോന്നാവുന്നതാണു്. നവക്കമാരനാക്കെട്ട് തന്റെ മനസ്സിൽ ഇരു വകുവികാരങ്ങൾ കൂടുതലേയും നവക്കമാരനും നാശക്കൂട്ടുമുത്തയാണെന്നു കേവലം ശക്തയല്ലാ, ഒരു അസന്തിഗംഭിരമായ വാസ്തവമെന്നാണു് തോന്നാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നതു്.

എഴുത്തു കിട്ടിയ ഉടൻ ജനിച്ച ഉഴുപ്പും ശമിച്ചുശേഷം നവക്കമാരൻ വളരെ നേരഞ്ഞതയ്ക്കു് തന്റെ അറിയുള്ളിൽ തന്നെയിരുന്നു് മെന്നമായിക്കുന്നനീർ പോഴിച്ചു്. അതുനിമിത്തം കരെ ആരധപാസം ലഭിച്ചു്,

ഇനി താൻ പ്രവത്തിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി അയാൾ ആ
 ലോചിച്ചുചൂണ്ട്. കുപാലക്കണ്ണാലേം ഇപ്പോൾ ഇ
 തിനെകരിച്ചു സംസാരിയ്ക്കുന്നതു യുഹതമല്ല. അവർ
 കാട്ടിലേയ്ക്കു പുരാപ്പറ്റേം പിന്നാലേപോകി അ
 വരു ചെയ്യാനൊങ്ങൽപ്പിയ മന്ത്രപാപത്തെ തന്നെ ക
 ഭ്യകർക്കാണ്ടി തന്നെ കാണാം. താൻ ശക്കിച്ചുപ്പ
 കാരം തന്നെ യടിച്ചിരിയും കണ്ണാൽ, താൻ
 പ്രദയംഗമമായി സ്ഥിരിച്ചിരുന്ന ആ ഗൃഹയെ ദർശിക്ക
 പോലും ചെയ്യാതെ, ആത്മഹത്യാചയുകയാണിത്തും.
 കേവലം ഓരോയിൽനിന്ന് തന്നെ ജീവിതാന്തരക്കാ
 ണ്ട് മറരിതാണ് ചെയ്യേണ്ടതു് ഇങ്ങനെ ആലോ
 ചിച്ചു് അനുരാഗി അയാൾ, ഗ്രഹത്തിന്നെ മന്ത്രവശ
 ത്രഞ്ഞ ഒരു വുക്ഷിച്ചായയിൽ, കുപുപക്കണ്ണാലും അ
 ഗമനത്തെ പ്രതിക്കൂണ്ടുന്നു. ഏകുദേശം പാതിരാ
 വായ്പ്പോരു ഒരു ഗൃഹിതം ഗ്രഹത്തിനാളുള്ളിൽനിന്ന് ത
 ന്നെ നേക്കായി വരുന്നതു് അയാൾ, കണ്ട്. അല്ലോ ഇ
 ബേബ്കു നടന്നിട്ട് വിണ്ടും തിരിച്ചുവെന്ന് ആ തുപം ഗ
 മത്തിൽ തന്നെ പ്രവേശിച്ചു. നവക്കമാൻ പിന്നേയും
 കാര്യനിന്ന്. കുപാലക്കണ്ണാലും രണ്ടാമതും പുരാത്തവന്ന്,
 തന്നെ മന്ത്രപിഞ്ചകുടി കാട്ടിലേയ്ക്കുപോകി. അവർ,
 തന്നെ കാണാത്തവിധി, അകലാത്തായി, എന്നക്കണ്ണ
 ചേപ്പാരു നവക്കമാരൻ വുക്ഷിത്തിന്നെ മറവിൽ നിന്നു
 നിന്നുമിച്ചു് അവരെ തുടരാൻ ഒരു ബേബ്കു. അപ്പോരു
 തന്നെ മറരായ വുക്ഷിത്തിന്നെ ചൊണ്ടിൽ നിന്ന്
 ദീർഘത്തിയായ മരരാഹാര പ്രത്യക്ഷനായി നവക്ക
 മാരണ്ടെ മാർപ്പം മടക്കമാരു് അയാളും മന്ത്രിൽ നിന്നു.

അതു അച്ചടി അതുരെന്നാക്കട്ട്, അധ്യാള്ക്കട ഉദ്ദേശ്യം എന്തെന്നാക്കട്ട്, നവക്കമാരൻ ചാന്തിച്ചില്ല. ലോകത്രിലുണ്ടും സകല പദാർത്ഥങ്ങളിൽ വച്ചു ക്രപാലകണ്ണാലയുടെ ഭൂപം നേരംബാതും ഹാനിമാനെ, അധ്യാള്ക്കട മുഖ്യികരിക്കണം ക്രതിയുണ്ടായിരുന്നാളുള്ളതു തന്റെ വഴിയിൽ പ്രനാശം നന്ന് പ്രതിബന്ധിക്കേണ്ടതു ഒരു ഏകരക്കാണ്ട് തുളിമാനവാൻ അധ്യാദി ഉള്ളതില്ല. അധ്യാള്ക്കട ഉള്ളമം ലേഡാപ്പോൾ ഫലവരത്താഴില്ലെന്നു കണ്ണഡപ്പാഴാണ് അധ്യാള്ക്കട ശ്രദ്ധ ഉറു വിഷയങ്ങളിൽ പതിന്തെത്തു്.

നവക്കഃ:—എന്നു തടഴുന്നതാരാണോ? വഴിയിൽ നിന്നു മാറിനിന്തക്കക.

അന്നുന്ന്:—നിങ്ങളെല്ലാനു നംരിയുന്നില്ലോ?

ചെട്ടുനു, കാതിനാവികിൽ വച്ചു് ഒരു ഭീരകിവെട്ടി ചൊട്ടിയതുപോലെ, നവക്കമാരൻ നടക്കി. തന്റെ മുൻ ചീൽ നിന്നിരുന്ന അടി ഹൃദ്യിതീരത്തിലെ സ്വാതകനായ കാപാലികൾ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ നവക്കമാരൻ ഈ യവസരത്തിൽ അധ്യാളക്കരിച്ചു ദേമ്പ്ലൂം ഉണ്ടായതു് അഡിക്കാരഭരിതമായ ഒരു പ്രാസംഗം ചെട്ടുനു ഒരു മിനാൽ പ്രഭക്കാണ്ട് പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ നവക്കമാരൻറെ മുഖം തന്റെ കാണ്ട് തന്റെ രേഖ അനുസരിച്ചാണുവായും കാണുന്നതു തന്റെ തിളങ്കി. ഇന്ത്യപരാന്തരപ്രധാനമാ? ക്രപാലകണ്ണാലയുടെ പതിനുത്തര നേരങ്ങോ? അധ്യാദി ഭവാദിച്ചു്:

നിങ്ങളെല്ലാനു ക്രപാലകണ്ണാലയുടെ പുറത്തുവന്നായു്?

ക്രപാലാക്കൻ.—അല്ല.

മിനാൽ പ്രകാശിച്ച പ്രാസാദം അടക്കത നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ പ്രായം തമായ അന്യകാരത്തിൽ മിച്ചന്നതു പേരെ ക്ഷണപ്രസന്നമായ നവകമാരൻറെ മിവം ആൺപില്ലേതെതിലും ശ്രൂതരമായി തീന്.

നവക.—എന്നാൽ എൻറെ വഴിയിൽ നിന്നും മാറ്റിയിൽക്കൊം.

കാച്ച.—മാറ്റിയിൽക്കൊം. എന്നാൽ എന്നില്ലെല്ലം പരയാനണ്ട്. അതു കേരംകൊം.

നവക.—എന്നാണ പരയാനിളിത്തു്. എന്നാവാണോ ബലികഴിക്കുന്നതും ദ്രോഹിപ്പാണോ നാജുരാ വന്നതു്? അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നും. ഞാൻ ദരിക്കലും വിദേശയ്ക്കയില്ല. കുറെ ക്ഷമിച്ചാൽ ഞാൻ പോലിട്ടു മട്ടാഡിവരാം. അനു നീജുരാ എൻറെ ശരിരം വോനിക്കു നാവേദ്യമാക്കാൻ ത്രാം ചുമ്പുരാം ഞാൻ നാജുരെത്തു തെരതു. അതിന്റെ ഫലം ഞാൻ ഇപ്പോൾ അനഭവിക്കുന്നു. എന്നാഭന്നു മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു അരുളുന്നു താനു, അതിനെന്നും എത്രയോ ഭയങ്കരമായ ചിത്രവധം കൊണ്ട് എന്നു ഇപ്പോൾ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഹീ! കാപാലികാ എൻറെ വാക്കുകൾ ഒരുക്കലും അസത്യമല്ല. ഇതാ ഞാൻപോയിവരുന്നണ്ട്.

കാച്ച.—എൻറെ ഇപ്പോഴത്തെ ത്രാം നിങ്ങളെ ബലികഴിപ്പുന്നും. വോനിയുടെ അരുളേശും ഇപ്പോൾ അതല്ലും. ഞാൻ ചെയ്യാനായഞ്ചുണ്ണാ കുത്തും നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷമുണ്ടാക്കും. അകുത്തെയ്ക്കു കടന്നു് എനിക്കു ചു പരവാനിളിത്തു തിനെ കേരംകൊം.

നവക.—അതിനില്ലോരു സമയമില്ല. അല്ലോ നാ
ൽക്കേണാം. അതുംവശമായ ഒരു ജോലിയാണ്.

കാപാലികൻ.—വത്സ, ഞാൻ മുല്ലാം അടിഞ്ഞരി
ക്കുന്നു. ആ ട്രംപ്പറ്റയൊരു സ്ഥിരതയായ അന്തരിക്കാനാണ്
നിങ്ങൾ അതുകൂടിക്കുന്നതു്. അവരും പോകുന്നസ്ഥലം
മുന്നാക്കിയാം. അവിടെ നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കാണ്ടുപോയി
നിങ്ങൾക്കു കാണണമെന്തിനെ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. എന്നു
നേരായാതൊരുവിധത്തിലും മറിച്ചു ശക്കിക്കേണാം.

നവക.—മുന്നാൽ ഫോകാം. ഈനി മുനിക്കു തുറ
ഹേതുവായാ ലോകത്തിൽ യാതൊന്നുണ്ടായിരിക്കുമെല്ലാം.

രണ്ടുപേരും വിട്ടിരുളിയിൽ കടന്നു. നവകമാരൻ
തന്റെ അതിമിച്ചയ അനുസന്ധാനാക്കിച്ചു “മുന്നാൽ
സംഗതിശൃംഖല ചുരുക്കേത്തിൽ പറയണം” എന്നും അനു
ജ്ഞതെന്നും കുറച്ചു.

അഡ്യൂഡം നു

ഒ റൈസ് ഓഫീഷിലും.

രണ്ടുപേരും അഭിമുകമായി ദാരോ കസാലയി
നേരിൽ ഇരുന്നതാണെന്നു ശേഷം കാപാലികൻ നവകമാ
രനോട്ടു് തജൻറെ കൈകളെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻപേരു
നേരു. അവ അയാളുടെ പാർപ്പങ്ങളിൽനിന്നുംഹായവും
നിഷ്പ്പയോജനവുമായി തുക്കിക്കിടന്നിരുന്നവനും നവ
കമാരൻ മനസ്സിലാക്കി.

ഈ കുടി അതിന്തിച്ച കാലത്തു് നവകമാരനം കുപാ
ലക്ഷ്യലയും പ്രാണരക്ഷണാത്മം പുജകൾ മുഹ
തിലേഷ്ട് ദാടിയദ്ദോഡ കാപാലികൾ ആവരെ തിര
ഞ്ഞു് ഒരു മണം ക്ഷനികൾ മുകളിൽ കയറിയതും അ
തോട്ടുടി താഴത്തു പതിച്ചതും വായനക്കാർ ദാമ്പി ആ
മണ്ഡ്രാ. അസാധാരണമായ കായശ്രദ്ധതിളംഖാതി
നാൽ പ്രാണനാശം സംഭവിച്ചില്ല. എന്നാൽ അയാളു
ടെ രണ്ടു കൈകളും ഇന്തി ഉപദേശാദി ശാൻ പാടില്ലാത്ത
വിധത്തിൽ ടെന്തു തകർന്നു പാടി. ഇങ്ങെന്നെല്ലാം നാ
യാർ നവകമാരനെ പറഞ്ഞു് കരുപ്പിച്ചു. തുടന്റെ ഇങ്ങ
നെഞ്ചും പാറഞ്ഞു!:-

എൻ്റെ പുജകൾക്കും മറ്റും ഇതുനിമിത്താ വലി
യ പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടില്ല. (വീണ്ടും തന്റെ കൈ
കളും ഗോക്കരക്കാണ്ട്) എങ്കിലും ഇവ തീരെ ഭർബല
അഷ്ടായിപ്പോയി. വാരകം മറ്റൊ ശേഖരിക്കുന്നേബാൾ ദി
സ്ഥാനമായ വേദന താൻ അനാവിക്കുന്നണ്ട് വിളി
ണ്ണായ അവസ്ഥത്തിൽ വലുതായ. വുംമോഹം നിമിത്തം
എനിക്ക യാത്രാനം നാരിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇങ്ങിനീ
ടെ എനിക്ക് ഉണ്ട് ഉണ്ടാകം വുംമോഹമാക്കനാ അ
ന്യകാരം പിന്നോട്ടും എൻ്റെ ബുദ്ധിയേയും ദ്രോജ്ജിക്കളും
യും ആവരണം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഏതുനേരം കഴിച്ചു
കൂട്ടിയെന്ന് എനിക്ക നിശ്ചയമില്ല. കരയാതെ ഒരു മുന്ന
നാൾ താൻ ഇതു സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ കാടനാവിക്കണാം
നാലാ, ദിവസം പ്രഭാതജായപ്പോറ എനിക്ക നല്ല ദേഹ
യും ഉണ്ടായി. അതിന്റെ അട്ടും ദിനും താൻ ഒരു സ്വപ്നം
നാശിച്ചു. (ഇവിടെ കാപാലികൾ ദേഹം മുഴുവൻ)

നേര വിരച്ചു) ഭോക്കി ഒമ്പി ഘുംഗൾ മുമ്പാൽ വന്നു. കോ
പദ്മതാട്ടക്രമി അവൻ ഇങ്ങനെന്നപറഞ്ഞ “ഉള്ളാ നിനക്കു
മഹാഗുരുലുഡില്ലായ്ക്കാലം എന്നു വേണ്ട വസ്തു അ
രാധിക്കാൻ തുടക്കാക്കാത്തവിയത്തിൽ നീ ഇന്ത ആവത്താ
പെട്ടതു. പത്രിനാട് വശസ്ത്രം ഒരു യുദ്ധത്തിലേക്ക്
ഉന്നതിലുതു ദേഹം വരുത്താതി എടുവിൽ അവക്കു എന്നിക്കു
ബലിക്കഴിക്കുന്നതുഎന്നിക്കുപുരിയുന്നേന്നുണ്ടാണ്. എന്നാൽ
അംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ എന്നു പ്രസാദിപ്പിക്കാനുള്ള
ഉൽക്കുന്നുംല്ലാതെ മരുഭാരവികാരം വിന്റുമനസ്സിൽ
ഉണ്ടാകുന്നതു് എന്നെന്നു കാറിനായ അംഗർഷന്തിനു ഫേ
രുവാണ്. ഇന്ത കന്നുകയുടെ ലാവസ്ത്രം നിന്നു മയക്കി നി
ന്നു വികാരങ്ങുക്കു നീ അടിമയായി. മുഖം, നീ ഇന്തവ
രെചെജ്ജിട്ടുള്ള തപസ്സിന്നു ഫലമെല്ലാം ഇതോട്ടക്രമാ
നശിക്കുന്നു. നിന്നു ആരാധനകൾ ഇന്ത തൊന്തരാം സ്വന്തി
കരിക്കയില്ല.” അപാരമായ വ്യസനത്തോട് കൂടി കണ്ണുനി
രിൽ മുഴക്കി തൊന്തരാം അംബുദുടെ കാൽക്കൽ കാട്ടുന്നുണ്ടു
ണ്ണാം. എടുവിൽ കോപം, ഗമിച്ചു് അംവ ഇങ്ങനെ അംഗ
ഈജച്ചു. “ഈംഗാപതിനു തൊന്തരാം ഒരു നിശ്ചിതത്തി പാ
ഞ്ചാംശു്. നീ മുൻപു് ഉദ്ദേശിച്ചു തുപോാല അതു കുപാ
പക്ഷണ്യലപയെ എന്നെന്നു രാജഭാഷ്ടിൽ ബലിക്കഴിക്കുന്നു.
അംവാട്ടുടെ രക്തം പാനു ചെയ്യുന്നതുാരെഞ്ഞെന്നു കോ
പം ജപലിച്ചുകൊണ്ടു തന്നുചിരിക്കു.” ഇന്തയും പറ
തേരു് അംവ അന്തർധാനാചെയ്യു. പിന്നീടു് എത്രകാലം
കൊണ്ടു തൊന്തരാം ഇന്ത സ്ഥിതിയിലാണി എന്നും ഏതുപകാ
രത്തിലെന്നും വിവചിച്ചിട്ടാവയുമില്ലെല്ലാം. ഇന്നുലെന്തു
നിക്കു ചുണ്ണൻസമ്പ്രദാനായി. ഉടൻ തന്നു വേനിയുടെ
ആജീവനത്തെ നിവർഖിപ്പാൻ ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങി. എ

என்ற தீர்வெலத நிமித்தம் ஒது சங்காதியைத்துடி ஸ
வூடிக்கோடு அறுவதற்குள்ளாயி. எடுநால் ஹபேபுரால்
கலிகாலுமல்லே! இஸ்தமாந் ராஜாவாயதித்திப்பினை
அவர்கள் டெலிக்ஷனாய். ராஜை உரள்ளதித்த மீதுமதம்
நல்லிடுமிக்கான். அவர்கள் பேட்டிட்டு² அறுங் ஏடுநை டாம்
நல்லிடுமிக்கான் நல்லாயிக்காந் ஒதுவெட்டங்கிலூ. வ
ஒரை ஸ்வல்லிமுத்துக்கர் அரளைவிட்டு³ எடுவித், ஏடுநை சு
திட்டு அது டெல்லுயுடை ரூபம் ஞாந் கண்டுபிடிட்டு. ஏடு
நால் வோனியுடை அங்கிட்டு⁴ ஸாயிக்கொடிநை ஞாந்
ஈக்காக்கங்கிலூ. அவர்கள் ஏடுநை கைவசத்தாக்க
நாடிநாயி ஞாந் முட்கோதை மோம்போர் செழியுவதை
நாடு⁵. ஹாலை ஞாந் பதிவுபோலை ஸமீபத்து
இது டாம் வருத்தித்தவற்று⁶ மோமங்குவழிக்காள்கிரிகே
குபால். ஸ்ரீயுலது⁷ ஒது ஸ்ரீவம்பாயு வாயு⁸ நம்ஸஂஸ
ஷ்ணத்தித்தவற்று⁹ கிரிக்கொடு¹⁰ எதாந்தாள்கு. நிழார்க்கு¹¹
அது காஷ்¹² சுயாத் கைநாடு கும்பெங்குத்தித் ஏடுநைநொடை
மிட்டுவரிக். ஹாம் அறுங்வாவிக்காந் க்கொந் அரளை
ரிட்டுநாம்¹³ அவர்கள் போய்கிரிக்கொடு¹⁴ வாஸா, அவர்கள்
ஸ்ர்மா வெலி குமிக்கெபேபேநாக்குவற்றாளர்¹⁵ தேவானி
அண்டென்யாளர்¹⁶ அறுவேஸிட்டிரிக்கொடு¹⁷ அவற்றை
பூங்காமங்காய நிழாக்கேடு¹⁸ அவர்கள் வானிட்டிரிக்
க்கொ. அதிநான் டாம்பிப்பாயத்தித் திழார்க்கு ஏடுநை
ஸமாயிக்கக் கூடுதலாயிரிக்கொ. அவர்களுடிட்டிட்டு¹⁹ வெலி
ஸ்ர்மால்து²⁰ கொள்கூவா²¹ நிழாந்துக்கொ²² எதைக்கொள்கு
தெனை ஶிரங்கே²³ உதம் செழியுகொந்துக்கொ²⁴. அண்டென் செ
றுநாவக்கூ, அநாம்²⁵ நிழார்க்கு ஏடுநைத்தாந்²⁶ கூடிட வு

ടക്കുലം ഭവാനിപുജയെ മടക്കിയ മഹാപാപത്തിന് ശാന്തിയുണ്ടാകും. ഒരു സത്യകമ്മാനിമിത്തം അനന്തപരമായ പ്രതിജ്ഞ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കേണ്ടും, ആ കലട ശരി കാര്യവിധിയത്തിൽ ശിഖിക്കേണ്ടതും ചെയ്യും.

ഇന്ത്രാംപരംതരുളുന്ന കാപാലികൾ തന്റെ കീർഖല മാരു പ്രസംഗം അവസാനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നവക്ഷേഖാരം ഉത്തരം ദാനം ഉരിയാടാതെ നിശ്ചയാദി കസാലയിന്നേൽ തുണ്ടാണ്. എന്ന മെഴുന്നുകളും നയജ്ഞതന്നായ കാപാല കൾ വിശദം ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു:—

വണ്ണ, ഇന്ന് നൃക്ക ദുപാകാ. ഏതെന്നും പ്രതിജ്ഞയെ കാണാൻ നിരവേറാം.

ക്രൂരപ്പുത്തികളിൽ നിരന്തരമായി തനിക്കൊള്ളുന്ന ആ സക്തി നിമിത്തം വിളുതവും പൈശാചികവുമായ മുഖ ഭാവം കൊണ്ടും, പാർപ്പങ്ങളിൽ നിശ്ചയജ്ഞമായി തുണ്ടുനാ ശോഷിച്ചു കരശ്ശെന്നും കേരസമയത്തിൽ തന്നെ കാഴ്ചക്കാർ ഭയങ്കരനം ശോച്ചുനമായിത്തീർന്ന് ആ സാലപ്പാംതുവായലൂതുകൾ എഴുന്നേറി മന്ത്രപോട്ടുനടന്നു. ദേഹമുഴുവൻ വിയറ്റിൽ മുഴക്കി ഫുന്തോ ഭസ്തുവായ പ്രാഥി പിടിപെട്ടു നിശ്ചയതന്നെന്നെന്നപോലെ നവക്കമാരനം ധാത്രയാണി.

അംഗ്രായം റ

സപ്തരികളുടെ സദ്ധനം.

കഹാലക്കണ്ണയല വനമല്ലത്തിലും കടിലിൽ എത്തിയെടുവാഡി ഗ്രൂവമണ്ണയവാവു് അവിടെ ഇരക്കുന്ന

ണ്ണായിരുന്നു. രാത്രിയിലെ മങ്ഗിയപ്രകാശന്തിൽ, അതു യുവാവിശൻറ ഇവന്തിൽ ഉണ്ണായിരുന്ന വൈവർണ്ണവും വിളിൽപ്പയും അവരുടെ കാണ്ണാൻ കഴിഞ്ഞതില്ലോ. അവ ഒഴു കണ്ണംമുട്ടെനെ അധാരം പ്രാണിരു സ്വാഗതംപറ എന്തു.

ബ്രാ-യു:—കാപാലികൾ ഇവിടെ വന്നേക്കാം. അതിനാൽ ഇവിടെയിരുന്ന് സംസാരിക്കുന്നതുവിതകല്ലു. നമ്മൾ മരുഭൂമിക്കുന്നതുജോകാം.

തുലോം ആദിസഖാരം കുറഞ്ഞതു ഒരു കാട്ടപാതയിൽ കുടിനടന്ന് നിബിഡമായ വൃജ്ജാവലിക്കിടയിൽ അല്ലെങ്കിൽ വിസ്താരത്തിൽ മുന്നുമാറിക്കിടന്ന ഒരു പ്രദേശത്തും അവർച്ചെന്നാത്തി. രണ്ടുപേരും അരികിലായി ഇരുന്ന് സംഭാഷണംതുടങ്ങി.

ബ്രാ-യു:—ഒന്നാമതായി വേണ്ടതു് തൊൻ ആരാ ബണ്ണം നിങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുകയാണ്. എക്കുദേഹം ഒരുക്കാലുത്തിനമുണ്ടു് നിങ്ങൾ തെന്താവിനോടൊന്നാം താരുചെമ്പുംബോരു മുറ്റിക്കു സമീപത്തിവച്ചു് ഒരു സത്തമാൻ സൃഷ്ടിയ കണ്ണതായിംക്കുന്നബണ്ണാ?

കഹാലക:—എനിക്ക് ആദ്ദേഹങ്ങൾ തന്നെപ്പോൾ ചെയ്യാൻ?

ബ്രാ-യു:—അവരും തൊന്താക്കണം.

കഹാലകണ്ണാലയിടെ ഇവന്തിൽ അന്ത്യാദശമായ ആദ്യമുണ്ടാവണ്ണുവിച്ചു.

ബ്രാഹ്മഹ:—ഈ കേട്ടപ്പോരു നിങ്ങൾക്കിരുത്തോളം അത്തുമുണ്ണായോ? ഇനി നേരുട്ടി പറയാം. നാം സഹായിമാരാണ്.

ക്രാലക്ക്—എനിയു മനസ്സിലാക്കന്നില്ല.

ബുത്തുഹോമാനിസ്സു തൊന്തര പുവക്കമകരം മൃദവൻ സവിസ്തുറ്റം ക്രാലക്കണ്ണലയലയെ ധരപ്പിച്ചു. പത്രാ വത്രിയെന്ന നാമധേയത്തോടുകൂടി സച്ചുഗ്രാമത്തിൽ നിവസിച്ചതും, അനന്തരം ബുത്തുഹോമാനിസ്സായും, രാജ ഡാന്റിയിൽ ലഭിച്ച ഉള്ളർഷ്വും, നവകമാരനെ വീണ്ടും കണ്ണറിഞ്ഞതും, അരയാളം ഹേരിൽ ജനിച്ച സർവ്വതിരി കത്തായ അന്നരാഗശാന്തിയും, അരയാളം പാദങ്ങളിൽ പ്രണമിച്ചതും, അയാൾ നിംസിച്ചതും പിന്നെയും ശ്രൂ ശയാകാതെ നവകമാരങ്ങയും ക്രാലക്കണ്ണലയേയും ആജീവിതാന്തം ഭേദപ്പീക്കാനായി പുരസ്ക്കത്തും എല്ലാം ദന്നാഴിയാതെ തൊന്തര ഗ്രോത്തിയുടെ രസനീരസങ്ങ ഒളി ശാന്തിക്കാതെ അവഡ വിവരിച്ചു് ഫതിപാദിച്ചു്.

ക്രാലക്.—ഈക്കുറം രണ്ടുഹേതും ഇനി തമ്മിൽ ദയാജ്ഞാക്കാതെ മട്ടാൽ തെങ്ങുള്ള ഭേദപ്പീക്കാനാമെന്ന ധർമ്മ ബുദ്ധിയേഖടക്കിയാണ് പുരസ്ക്കത്തന്നു് എനിക്കു മന സ്ഥിലാക്കന്നു. എന്നാൽ അതു് എങ്ങനെന സാധിക്കുമെന്നു് മനസ്സിലാക്കന്നില്ല.

ബുത്തുഹോമാ.—ഈ യുവാവിഞ്ഞൻറെ വേഷത്തിൽ തൊന്തര നിങ്ങളെല്ല കാണുമാൻ ഏന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ദ്രഹമന്തിനു ചുറ്റും ഓലലഞ്ചുന്നടക്കം. നവകമാരനു് എന്തെന്നു് വരവു നിമിത്താ നിങ്ങളുടെ ചാരിത്രത്തിൽ ഒങ്ങ ജനിക്കാ. എന്തെന്നു് ഉള്ളശ്വരും ഏഴുപ്പത്തിൽ ഫലിക്കും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തൊന്തര പ്രവത്തിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു് വേരോങ്മാസ്ത്രത്തിലാണു്. അതു്, തൊന്തര പരമ്പരയുന്നതു് നിങ്ങുറം അന്നസർവ്വയ്യുമെക്കിൽ എന്തെന്നു് അതു

അധികാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഒരുപാക്കർ രമായിതിങ്കയും ചെയ്യും.

ക്രാലക്.—ആ ഫോതാവും ഉച്ചരിച്ചതായി നി ക്കുവാൻ പേര് ആരുദ്ധരെന്നു്?.

ഡുര്ഗാഹോ—നിങ്ങളുടെ പേര് തന്നെ. അതുകേ കുളക്കന അയാൾ നടത്തിയഫോഡിനിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ സ്ഥിര വേണ്ടിയോ അമവാ നിങ്ങൾക്കും എത്രയും മാനിച്ചേയ്യാൻ വേണ്ടിയോ എന്നറിയുന്നതിനായി ഞാൻ അയാളെ സവിനയം വണ്ണാം, പാർപ്പത്തിൽ ചെ നിങ്ങൻ. ഫോമം അവസാനിച്ചേരുപോരം അയാളോടും സംസാരിച്ചതിൽ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കുന്ന അല്ലോ അ യാർ കാംക്ഷിച്ചുവരുന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായി ആന തരകരണിയതെന്നും ആലോച്ചിപ്പാൻ തുടങ്ങി അ രികിലുജ്ജ ഇം കടാലിൽ കയറി. നിങ്ങളെ വധിക്കു തന്നെ വേണമെന്ന് അയാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ മുത്തവരേയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങൾക്കു സംബന്ധിയില്ല. മനി ഇം ഭാഷ്യമം കൂടി ചെയ്യാൽ ഘുനിക്കു് എത്ര നര കും മതിയാകും? തുടങ്ങുന്ന സംഭാഷണത്തിൽ ഒരുശേഖരം നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലോ?

ക്രാലക്—ഞാൻ കേട്ടു.

ഡുര്ഗാഹോ—ആ ഫോതാവും നിങ്ങൾക്കു നല്ലപരി ചിതനല്ലോ?

ക്രാലക്—അതെ. ആ കാപാലികൾ എൻ്റെ വളർത്തുന്നവൻാണ്.

ഡുര്ഗാഹോ—അയാൾ എന്നോടും നിങ്ങൾ രണ്ടാ കൂടേയും ചരിത്രം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ പിരിഞ്ഞ

கிழ்ச் விளைவிடு உள்ளூர் ஸமங்கிராம நிலைகள் அல்லது எதிர்க்கான் ஹட்டிலூலூ. அதெல்லோ என்று ஸுவயாக்கித்துப்பற்றுவது.

காபாலிக்கள்கூட ஸபாப் பீஷம் கேவாகியுடைக் கூடியும் மரங் கேட்க ஹட்டுக்கொடு கிபுல்லாக்களியலு வழியாக வழிப்படுக்.

ஷுறுதுபேர்டா:—காபாலிக்கள்க்கு பூச்சுமாய சித்துபு ஸம அரங்கையுடைக் குறுங்கையை நியாயிக்கள்மென்னாளர். அதின் அரங்காக்கை ஶக்தியில்லாண்டுயாக் குற்றுக்கு ஸமாயம் அபேசுக்கியு. ஹறுவரை தொன் அரங்காக்கை பேர்ளைக்காக்கை வரல் வகுக்கிடு லீ. ஏற்கான் நியாய மாய ஏதுக்கை மக்குளிக்கு காலி ஏற்காக்கை நாசுயிக்கை கூட நியுத்தாயிலூ. ஏதுதாயாலும் அரங்காக்கை உடேட்டியும் தக்கள்மென்னாள் தொன் ஹப்பார்த தீங்மாக்கி தீர்க்கை கூடு. ஏற்கான் கேவலம் யந்துவுல்லிமாது மலூ ஏற்கை பேர்லூப்பிச்சுத். ஸமங்கையிதியிலிதை நிலைக்கை ஜிவித்துதை தொன் நிக்கார்க்கை நுபாக்கம் வென்றுள்ளாடு. அதின் பகுரமாய நிக்கார்க்கை கொன் வென்றுள்ளாடு.

கிபாலகு:—எதென்றாள்?

ஷுறுதுபொ:—ஏற்காக்கை நிலைகள் ஜாவித்துப்பாகம் வெற்றுள்ள. நினைக்கை தெர்தாவிக்கை உபேசுக்கியு ஏது யிடையைக்கிலூ பொழையூத்திடுள்ள.

கிபாலகுக்கையும் வழிரை கேரம் மாப்பு பரப்புதை அதுலோவிச்சுநக்காள்கிதை. டெவித் ஹஸ்கை பர தெர்து:—

എന്നെങ്കിൽ താവിനെ വിട്ട് തൊൻ എവിടേക്കും എന്നു
പോകേണമെന്തു്? :

ബുദ്ധാദ്ധീഷ്ഠാ:—സപ്തഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് തൃശ്ശൂർ അ
കലത്തിലും എത്തക്കാലം ദൈ രാജ്യത്തിലേക്കു പോകു
ണം. താമസരത്തിന് ഒരു വലിയ മഹാഭൂമി, തൊഴിമാരം
എല്ലാം തൊൻ തുള്ളാൻ ചെയ്യുന്നണ്ടു് ഒരു രാജത്തിൽക്കു്
കാംക്ഷിക്കാവുന്ന സൗഖ്യങ്ങളും മുട്ടാട്ടിനങ്ങളും നിശ്ചം
ക്കുവീനമായിരിയ്ക്കും.

വീണ്ടും കൂപാലക്കണ്ണയല ചിന്താമന്ധരായി അവാടക
യിരുന്നു. തന്നായിരുന്നു ഇക്കാലത്തെ കാലത്തിനിടയിൽ ഉറു
പിത അളളിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളും സ്ഥലങ്ങളും അവരു
മനസ്സിൽ സൂരിച്ചു. ഏന്നാൽ ഇവയിൽ യാതൊന്നും ത
നെ അവളുടെ ഹ്രദയം ഗമമായ സ്നേഹത്തിന് പാതമാ
യിട്ടുള്ളതായോ, അതിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെന്നു മനസ്സു
ത്തിന് അവശ്യം ഒഴിച്ചു കുടാതുവായോ അവണ്ണു കാ
ണുന്ന കഴിവുണ്ടാലും. നവകമാരന്റെ ശ്രദ്ധ അവളുടെ
സ്വന്വിതത്തെന്നു ഒരു കോൺഡിലാഡി വഴി സൂക്ഷിച്ചാൽ
മാത്രം സ്ഥാപിക്കാത്തകാവിധത്തിൽ തുലോം മണ്ണിക്കണ്ട്.
ഈക്കിനെയിരിക്കേ ബുദ്ധാദ്ധീഷ്ഠാനിസ്ഥായിടെ സുവാന്തരയും
സന്ദേശങ്ങളെയും മറ്റത്തിട്ട് തനിയേണ്ടതാണെ ലാഭമുണ്ട്
തു്? ബുദ്ധാദ്ധീഷ്ഠാനിസ്ഥായാടിങ്കെന പാരഞ്ഞു:—

നിങ്ങൾ പറയുന്നതു് എന്നിക്കു് സുവാദത്തുവോ
ഭിവഹേരുവോ ആകിത്തീണ്ടതെന്നു് തൊൻആറിയുന്ന
ലും. വലിയ മഹം, ധനം, തോഴിമാർ ഇതെന്നും എ
നിശ്ചാവശ്യമില്ല. ഏന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾതെ
ഞാൻ ഒരിയ്ക്കും തന്ത്രനിലില്ല. നിങ്ങളുടെ ചൂദനവല്ലി

നോട്ടോനാം ആവമായി രസിക്കണം. അസുംഗതനായ സുജുൻ വീണ്ടിം ആകാശത്തിൽ പ്രതുക്കാക്കനാൽ നേരുപ്പ് തൊൻ ഇന്ന പ്രദർശനവെട്ടിയും. പിന്നീട് ഇന്ന ജനത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സുവാതിന് പ്രതിബന്ധമായി തൊൻ വന്ന ചേരുകയും ഇല്ലാ. തൊൻ കാട്ടിൽ കിടന്നാണ് വളർത്തു. ഇനിയും കാട്ടതനെ എന്തിയും ശരണം.

കപാലക്ഷ്യലഭ്യത്വവേഗത്തിൽത്തെന്റെ അപേക്ഷ ഒരു സ്ഥിരത്തിലും കണ്ട് മുത്തുപോം വളരെ അംഗീകാരപ്പെട്ടു. അവ ദ്രോഢ് അഹാരമായ സദ്ഗോഷം നൂറിയും അവരുടെ അവരുടെ ജനിച്ചു.

മുത്തുപോം:—സദ്ഗോഡരിനി എന്നെന്നിയും ചിരം ജീവിനിയാമി വാഴുന്നതാണ് തൊൻ ഇന്നപ്രേരന പ്രാത്മികനാ. ഗതപ്രായമായ എന്റെ ജീവിതത്തേന്തു നോന്നി വീണ്ടിം എന്തിയും ഇനംമായിത്തനാരിക്കുന്നതു എന്നാൽ നീ തനിക്കെയ ഇവിടെനിന്നും പോകുന്നതു എന്തിയും തീരെ തച്ചിയുണ്ടാലും. എന്നാവും ചിലപ്പെട്ടു നും സമർപ്പിയും ആയ എന്റെ ഒരു തോഴിലും നീ നാഞ്ചി രാവിലെ നിങ്ങളോടാക്കാതിച്ചു. അതിനും നും വെർഡ് സിൽവിം ഒരു ഉന്നതസ്ഥാതിക്കിലും സ്കൂളിലും പ്രിയസവാക്കാണ് അവരുടെ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ അവശ്യങ്ങളും സാധിപ്പിക്കം.

ഇങ്ങനെ ഇന്ന സപ്താക്കര വിസ്തൃതസംഭാഷണത്തിൽ എന്നെല്ലാം സമീപത്തുനടന്ന മരാബ സംഭവം അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ചെട്ടിപ്പും. അവർ ഇങ്ങനെ മെമ്പാ നത്തിന്റെ പരിസരത്തിൽ വുക്കാട്ടുകെട്ടിയിൽ മറ തെരുന്നിന്നും നവക്കമാരണം കാപാലാക്കണം അവരുടെ ഒന്ന്

രെ ഡോഷഗർഭങ്ങളും നോട്ടങ്ങൾ ചൊണ്ടാക്കാനും തയ്യാറായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇവക്ക് അവത്രാടസംഭാഷനാക്കുന്നതാണ് കഴിത്തില്ല. മനസ്സുണ്ടാക്കുന്ന കുറുകൾ എത്തുടിന്തെതും തന്നെ ചൊല്ലികൾക്കും എത്താൻ കഴിഞ്ഞതും വെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അതാതിൽനിന്നും എത്തും സ്വത്വാസ്ഥൈപ്പട്ടികയോന്നെന്നും കമയുടെ അവസാനത്തിനും എന്നൊരു അഭിരുചിയും അഭിരുചിയും! ഇതും കൂടാക്കുന്ന അവസാനത്തിനും എന്നൊരു അഭിരുചിയും! വിധിയത്രത്തിനും വകുമായ ശതി ആ കൂടി നിന്മയിപ്പാൻ കഴിയും!

കപാലകണ്ണപദ്ധതിയും ദ്രാഹ്മോനിസ്സാദേശവും — അപദവാ അയാളുടെ ഉള്ളിക്ക തൊന്തിയതുപോലെ ആ ബുദ്ധമന്നയ്വാവിനേയും നവജംഖരൻ വരുത്തര നേരം സൃഷ്ടിച്ചുനോക്കിന്നും. എത്തനമായി ഉളിച്ചുയ നീ, അംഗൾ ചട്ടുനും പ്രകാശത്തിൽ അയാൾക്ക് അവരെ ഒരു വിധം വൃക്തമായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. കപാലകണ്ണപദ്ധതിയുടെ മുഖം യുവാവിനും നേരേ ഇയന്തിയുണ്ട്. രണ്ടുപോതുക്കുകൾ ചേന്ന് കാണ ചെപ്പുകൾ. കപാലകണ്ണപദ്ധതിയുടെ ദീംഗമായ കേശപോശം യുവാവിനും മുടിയോടും സമേച്ചം ചെയ്തു രണ്ടുപോതുക്കുകൾ മറയ്ക്കുമാറു കിണന്തിയുണ്ട്. നവക്കമാരനും ദേഹം വിശച്ച. എണ്ണീറു നില്പാൻ ശക്തിയില്ലാതെ അംഗാം നിലന്തു ഇരുന്നപോഴി. കാച്ചാലികൾ തന്റെ ചണ്ണാതിയുടെ സ്ഥിരത്തിനു് പരിഞ്ഞേരും തന്റെ തന്റെ രാഹയിൽചെത്തുകെട്ടിയിരുന്നു ഒരു കടക്ക നവക്കമാരനും ചീറിയിൽ ചെന്തുവാനും ഇങ്ങനെ പറയേണ്ടു:—

“വസ, ഇതു കടിജ്ഞ. വോന്തിയുടെപ്രസാദമാണ്. ഇതുകടിച്ചാലും നീങ്കളും.”

നവക്കമാരൻ വിരോധമൊന്നു പറയാതെ ഒരു കിവിടകടിച്ചു്, തന്നു കലശലാക്ഷി ബാധിച്ചും അംഗമില്ലാം. കാപാലികൾ തന്റെ കൈകൊണ്ടതനു വീഴ്ച പണിച്ചപ്പെട്ടിരിക്കിയ ഇന്ത ഉംഗിയിലും ഒരു കുട്ടി യുള്ള മല്ലവിശേഷമായിരുന്നു. ഇതു നവക്കമാരൻ അംഗിൽമാറ്റിപ്പെട്ടു. ഏതായാലും തന്റെ ദിനും ദിവസും സഹനരക്കിയും ലഭിച്ചതുപോലെ അന്താരാക്ഷിക ചേരാനു.

ഇവരുടെ സ്ഥിതി ഇങ്ങനെയിരിക്കേ കാബാലക സ്ഥലം മുത്തുപോം സംഭാഷണം തന്മീതു സംഭാഷണം മുറിജ്ഞനടക്കായിരുന്നു.

മുത്തുപോം.—സഹോദരി, നീ ഈനും എന്നിക്കുവെള്ളിക്കുന്ന ഉപകാരത്തിനു ഞാൻ എന്തു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യേണ്ട. എന്നാൽ നാം വേർപ്പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലും നീ എന്നു നാശിക്കുമെങ്കിൽ എന്നിയ്ക്കു് അതു തന്നെ വലിയസന്തോഷമായിരിക്കും. ഞാൻ തന്നെ അതിരണ്ണങ്ങൾ നീ, നിന്റെ പ്രകൃതിക്കുന്നതുപരമായ ഒരഭാംഗത്തോടുകൂടി, ഒരു സാധുവിനു കൊടുത്തു എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നു പക്കൽ ഇപ്പോൾ ഒരു മോതിരംമാത്രം ഉണ്ടു് അതു് എന്നെന്നു സ്വർഗ്ഗാശി നീ എപ്പോഴും ധരിച്ചുകൊള്ളണം. അതിനെപ്പറ്റി നിന്റെ തെത്താവു് ഇന്നു നിരുന്നാണ് ചോദിച്ചാൽ മുത്തുപോം സംഭാഷണം നീം പറയണം.

വളരെ വിലപിടിച്ച് വാങ്ങവചിതമായ ഒരു സ്വർഗ്ഗമോത്തീരം അവരുടെന്നു ദിരിപിൽക്കിനിനം ഉണ്ടി കൊലക്കണ്ണലയുടെ വിരലിൽ അണിയിച്ചു. ചന്ദ്രകിരണങ്ങളാടിക്കലൻം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ട് ആ അംഗളിയന്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാമിച്ച് ഒരു മയുമ്പുസരം നവകമാരന്നു ശ്രദ്ധയേ ആക്കംഷിച്ചു ഇന്ത സംഗതിയെ തന്നെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും അംഗങ്ങളുടമായ വിധ ത്തിൽ കാപാലികൾ വ്രാവൃംഘിച്ച് നവകമാരനെ മനസ്സിലാക്കാതിരുന്നില്ല. കോപാവിഷ്ണുനായ ആ യുവാവും മനോനും പാണ്ടരുക്കാൻ ഒരു എവട്ട്. എന്നാൽ സത്രാലനായി അരികിൽ നിന്നിരുന്ന അയാളുടെ സവാവും ആ അപിവേക്കത്തെ തടസ്ത്രം. വീണ്ടം നവകമാരൻ ഒരു ശിത്രവിനെപ്പൂഅലെ കാലുകൾ കഴഞ്ഞു നിലയ്ക്കുന്ന വീണ. വീണ്ടം അയാളുടെ കുടുക്കാരൻ തന്നെ കുടുക്കിലിലുള്ള ശജക്കിമന്തായ ഭാവകം കൊണ്ട് അയാളുടെ ക്ഷാണം മാറ്റി. എന്നാൽ ആ ക്ഷാണത്തോടു കൂടിത്തനൊ അയാളുടെ സത്രബ്ലഡിയം, എന്ന വേണ്ട അയാളുടെ പ്രത്യീക്കിലുള്ള സകല സഭാപീജങ്ങളും അയാളുടെ വെട്ടിനേരു.

കൊലക്കണ്ണല തന്നെ സപ്പനായോട് യാതു പറത്തു ഒരു വഴിയായി ഗ്രഹാതിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. കാപാലികനും നവകമാരനും അവരുടെ തങ്ങളെ കാണാതെ വിധത്തിൽ മരുരാത്വഫിയായി അവക്കു അനുഗമിച്ചു.

അരിപ്പും വ്യ.

ഗ്രഹാവിലേക്കുള്ള വഴി.

ക്രാലക്കണ്ണലയുടെ ഗതി വളരെ സാധ്യാന്തരി ലേ ആയിരുന്നുള്ളി. പല ആലോചനകൾ കൊണ്ട് അ വള്ളടെ മനസ്സും വ്യാകലമായിരുന്നു. ശ്രദ്ധപ്രോംഖിസ്സാ ഡോക്ടർ സമാഗ്രതതിനു ശേഷം അവളുടെ നിഖുയങ്ങൾ കൂട് ഒരു വലിയ മാറ്റം ഉണ്ടായി. തന്റെ ശരീര കൈ ബെപ്പിക്കിടക്കണമെന്നു തന്നെ അവർ ദെയൽസ മേതം ഉട്ടപ്പാക്കി. എന്നാൽ ആക്ഷംവേണ്ടിയാണ് അ വരു അതിലേക്കും ദേവട്ടു്?

ശ്രദ്ധപ്രോംഖിസ്സായും വേണ്ടിയാണെന്നു് ആരെ കിലും ചാപ്പറിക്കുന്നേണ്ടാ? രീക്കല്ലും അങ്ങനെയല്ല. ക്രാലക്കണ്ണലു ഒരു താറ്റികക്കെന്നു മകളായിട്ടാണ് വളരു. ഒരു താറ്റികൻ വോന്തി പ്രീതിയും വേണ്ടി പരമ്പരാം ചെയ്യുന്നതിനു് എന്നുകാരം മട്ടിക്കുന്നില്ലെന്നു അനുകാരം തന്നെ അവരുടെ കൂടുതലും അവളുടെ അനുകരണവും മായ മനസ്സിനു് രീക്കല്ലും ഒരു വിച്ഛിനിയല്ല. എന്നാൽ വോന്തി സപ്പച്ചന്തരിൽ ആ വിക്രിവിച്ചു് തന്നെ ബലികഴിക്കാൻ കാപ്പാലാക്കും അ നജ്ഞകി എന്ന കേട്ടേപ്പാരു, തന്റെ ശരീരം അംബയും നിവേദ്യമാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അവരുടെ സന്ദേശമാണു് ഉണ്ടായതു്. ഇതുപതാം നുറംഞ്ഞിലെ ഒരു പരി

ഷ' തുത സ്കീയേപ്പാലും അതിന്റെ കിട്ടുവരുമ്പോൾ ബുദ്ധിപ്പിലും അവരുടെ പല സംഗതികളിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും മതവിഷയമായി അവരുടെ വില അംഗവിശപനങ്ങൾ ഉള്ളതു് നമ്മക്കുണ്ടുതന്നെ അറിവുണ്ടല്ലോ. അന്തുമാ നിർഭോഷമായ അവളുടെ സ്വന്തം വത്തിനു് ഉണ്ടായിരുന്ന ഇന്ന് ചാപ്പലും മാത്രമാണോ മുൻപ് പരഞ്ഞാവള്ളുടെ നിശ്ചയത്തിനു യേതുവായിത്തീന്നതു് എന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്

നാം ദൈത്യത്വം ജീവിതത്തെ ത്രജിക്കണമെന്നു് ആ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. വിലപ്പോരു മനസ്സിനു കൂപ്പുമറ്റമായ വേദം ഉണ്ടാകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മരണം തു വരുമെന്നതനു കയറ്റിയേക്കാമെങ്കിലും ദീർഘാലോഹനയിൽ ജീവിതം മധുരമായിട്ടു തോന്നാറുള്ളൂ. ലോകാന്തരിൽ അന്തഭവിക്കുന്നിവരുന്നു പല പല ത്രിഖക്ഷേത്രങ്ങളും ഓൺ ജീവിതം കൂപ്പുമറ്റമെന്നു നാം പലപ്പോഴും ദിനയിട്ടുണ്ട്. അതിലുള്ള സുവണ്ണങ്ങളുൽ അതും ഷ്ടേച്ചിത്തരായി സകലദ്രോഗങ്ങളും അനാഭിച്ചു് അതുന്നുത്തമായ മനസ്സും കൂടുടി വിണ്ടും നാം പരിത്രമിക്കുന്നു. നമ്മക്ക് ധമാത്രപ്പാതയിൽ ഉള്ളതോ, അമാവാ ഉണ്ടെന്നു മുക്കുന്നതോ അതു യോരോ സന്തോഷങ്ങൾ; നമ്മുടെ ബന്ധുക്കാളോടും സ്നേഹിതന്മാരോ ഉള്ള ഗാഥമായ സ്നേഹം—ഈവയാണു് നമ്മുണ്ടു ജീവിതത്തോടു ബന്ധിക്കുന്നതും നമ്മക്ക് വണ്ണിക്കാം എററവും പ്രയാസമുള്ളതും ആയ ആവലകൾ കുപാലക്കണ്ണാലെയെ ബന്ധിച്ചിരുന്നു റം ഗ്രൂംവലകൾ അതു ബഹമുള്ളവയല്ലായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരെ ക്ഷറാച്ചു സ്വരണങ്ങൊലും അവരുടെ ക്ലീപ്പായിരുന്നു. അവളും

ടെ യുദ്ധത്തിലും അവക്കുള്ളംരി ഉണ്ടായിരുന്ന ശ്രദ്ധാർഹ ഇംഗ്ലീഷ് അനുഭവാചനകൾ നാഡ് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവേല്പു വിവാഹമന്നായും എന്നെന്നുന്നതുടി അറിയാതിരുന്ന കൂലത്തു് കുവലാം സഹജിവിതപനാമിനെമുഴു സേവയും അക്കുതിരുവശിപ്പും കൊണ്ടുള്ള പ്രാദുര്ബാനവും എല്ലിവികാരങ്ങൾ മാത്രം തെന്നു എഴുത്തുതിൽ തുംബിപ്പ് ചു നവക്കമാരനു് അവഹാ ഭാസ്തുരാജി. വിവാഹംനന്നരും അവക്കുള്ളംരി അവക്കുള്ളംരി വിഷ്ടിക്കുന്നങ്ങളുായ ബാണങ്ങൾ അവളുടെ എഴുത്തുതിൽ ഇതുവരെരും പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. ഒരു അതൃന്തമായ ദിനത്കത്തിൽ നിന്നു് തയ്ക്കാരത്തോട് ശ്രീകുട്ടി പ്രതിക്കുന്ന നിർത്തയരണിയുടെ ഗതി അതുമുടക്കം? മദ്ദോമനതനന്നായ ഒരു യുദ്ധപതിജ്ഞയുടെ മാർഗ്ഗത്തെ അതുപഠംലിക്കം? കൂപാലക്കണ്ണാലയുടെ നിരക്ക് ശമായ മനസ്സും സ്പതാരുമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നേപ്പച്ചു പോലെ ദ്രുസരിച്ചു.

രൈമനശ്ശുരുന്നു മനസ്സു ഏതെങ്കിലും തൈവിഷയ ത്തിൽ ഗാഡമായി പ്രവേശിക്കുന്നോരും അവക്കുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് അക്കദംക്കു് അതാതിരുന്നു ധമ്മങ്ങളെല്ലാ ശരിയായി നിവർഖിപ്പിക്കുന്നതു ശക്തി യില്ലാതാക്കുന്നു. എന്ന മാത്രമല്ലോ അവ മനസ്സിരുന്നു താൽക്കാലികമായത്തിനേയും അന്തസ്രിച്ചു ഓരോമായകൾ കൈട്ടിച്ചുചുട്ടു് അവക്കുള്ള സൂക്ഷ്മ പുലിയേ വണ്ണിക്കുന്നു. കൂപാലക്കണ്ണാല ചിന്താമനഗയായി ഓരു സംഭവണ്ണേഴു മുല്ലിക്കാതെ അവന്നതുവിയായി മുന്നേം നടക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന ദ്രോഗത്തുകാശവാണി അവക്കുള്ളോട് ഇങ്ങനെപ്പറ്റാതു വെന്നു് അ

വരിക്കുതോന്നി:—“വഴേസു, വേഗംനാ ക്കു. എന്നെന്നിനുക്കു
വഴിക്കാണിച്ചുതയുണ്ട്.” കൂപാലക്കണ്ണയല്ലെന്തിമേല്ലോ
കുറോക്കിയദ്ദോരം മേലഭൂട്ടുക്കുറിക്കുത്താൽ ഒരു ദയങ്കു
രമായതുപോ അവിൻവീച്ചുതായി അവരിക്കുണ്ട്. സഭാപി
ധാരയായി രക്ഷാസ്ഥാപിക്കുന്ന ക്കുപാലങ്ങൾ രാലയായി
ക്കൊത്തൽ കഴുതിനുചുറ്റാണിന്തിച്ചുണ്ട്. രണ്ടുകു എത്ര
കളിലും കു.ഓലങ്ങൾ കൊണ്ടുന്നു കണ്ണയലങ്ങളും
ഡരിച്ചുണ്ട്. വിസ്തൃതമായ ലലാടപ്രദേശത്തെ ഒപ്പ്
ബാധിച്ചുന്ന അലക്കരിച്ചിരുന്നു. നേരുങ്ങളുടെസ്ഥാന
നീരിൽരണ്ടാംഗനികണ്ണങ്ങൾജപലിച്ചു. ഒരുമന്ത്രം ശരി
തന്ത്രിൽ നിന്നും മുന്നനമായി വേർപ്പെട്ടതെല്ലുടു ശി
രസ്സിനെ ഒരു ഒക്കെക്കാണ്ടു മുടിച്ചിൽ ചുററിപ്പിടിച്ചു” ഉ
പയറിച്ചിരുന്നു. മറോട്ടെക്കുകാണ്ടു ക്കുപാലകണ്ണയല
യെ പീന്നാലെ വരുന്നതിലേങ്കും അരുദേശിച്ചുതുപോലെ
അവരിക്കു തോന്നി. എത്ര ശ്രദ്ധയിൽ തന്നെ ബാലുടു
ഷ്ടിയായി ഭേദപ്പെറ്റില്ലോ അഞ്ചലിബന്ധനം ചെയ്തു
അവരിക്കുന്നുടുനടന്നു. ഇടയ്ക്കിട കാളിയുടെ ഭയങ്കര
സ്വത്തുപോ മേലാവലിക്കിടയിൽ മറ്റതു പോകം. പി
നീയും ദാതു പുതുക്കിമാകം. ഇതു മേലഭൂട്ടുടെ പ്ര
പുത്തിയോ അവളുടെ ഉമ്മതമായ മനസ്സിന്റെ പ്രസ്തു
ത്തിയോടുന്നും അതിനെന്തു!.. അവളുടെ അനന്താമികളും
കുട്ടി ഇതു വസ്തുത നേനു മനസ്സിലാക്കിയില്ല. നവകമാര
ന്റെ മനസ്സിൽ ഉഡിച്ചുയന്ന് കോപാഗി കാപാലിക
ന്റെ അസ്വാദം സേവിച്ചു വർഖിച്ചു ദ്രാശ്വലുതോടു
കൂടി കൂത്തിജ്ജപലിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ ഇങ്ങനെനെ ഒരു
സംശയം ഇരാറായി.

നവക:—സ വേ കാപാലികാ—

കാപാ:—എന്തു്? :

നവക:—എന്നും ഒരും തങ്ക.

കാപാലികൻ കരെ മട്ടും കുട്ടിയിൽ നിന്നും അംഗാളിടെ വായിൽ ഒഴിച്ചു കൊടുത്തു.

നവക.—നാഃ ഇനി എന്തിനും താമസിക്കുന്നു.

കാപാ:—ഇനി താമസിച്ചിട്ടാവയ്ക്കുണ്ടോ.

നവക:—എന്നാൽ അക്കട്ട. കപാല സണ്യലേ—

ചെട്ടിനു ഒരു ഇടിവെദ്ദി ഉത്തപ്പോലെ കപാലക്കണ്ണലയുടെ കുറ്റരണ്ണയും ഒരേക്കുമാറ്റപുറപ്പെട്ട ഇന്ന് സ്പരം നവകമാരണ്ണേരുതു് എന്ന തീരമാനിക്കാൻ അധാസമാക്കത്തുവിധിയാണു് ചിക്രീതവും പരമാഖ്യം അനുഭവിക്കുന്നതു്. തിരിഞ്ഞു നിന്നു ഭ്രാഹ്മാധ ദ്രോഹികളെ തന്റെ അംഗാശമികളിടെ മുഖ്യമായി പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നു് അവരും ചേരിച്ചു:—

നിങ്ങൾ യമകിങ്കരമാരാണോ?

അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അവരെക്കണ്ണിപ്പിന്നതു് അവരും വീണ്ടും പറഞ്ഞു:—

അല്ലാ, ഞാൻ എന്നോ ഉള്ളശിച്ചു പറഞ്ഞു. (കാപാലികനൊടു) അചന്നു ചുനുനു ബല്ലിക്കിഞ്ചുവാൻ വന്നാർക്കുകയാണോ.

നവകമാരൻ കപാലക്കണ്ണലയുടെക്കാമ്പും കുമാരങ്ങളായ ഹസ്തങ്ങളിൽ കടന്നപാടിച്ചു. തന്റെ കൈകൾ നെത്രരിഞ്ഞുപോയിഎന്നു് അവർക്കു തോന്തി. ഏക്കില്ലോ ധാതൊന്നും ഉരിയാടിയില്ല. കാപാലികൻ അല്ലെങ്കിലും “ക്രൈസ്തവിക്കുട്ടി” “ക്രൈസ്തവിക്കുട്ടി” എന്നും പറഞ്ഞു:—

ഒട്ടം അരകാലത്തിലേക്ക് നോക്കി. കാളിയുടെ ഗുഹാ
അവിടെന്തെന്ന ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇട്ടും
അംബ സഭന്താപ്പത്രാട്ടക്കുടി മരക്കുമിക്കയായിരുന്നു.
കരുതൽ ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രഥമക്കാണ്ട് “അവർ കൂപാ
പക്ഷണ്യലയ്ക്ക്” കൂപാലിക്കെന അന്നഗമിക്കാൻ വ
ഴിക്കാണിച്ചുകൊട്ടിരുത്. അവരും സഭന്താപ്പത്രാട്ടക്കുടി
അതുപകാരം അയാളെ അന്നഗമിക്കയും ചെയ്തു.

അംഗ്രേസ് ഭാഷ. .

അംഗ്രേസ് ഡ.

സ്കൂൾ റിംഗ്.

ചാന്ദ്രൻ അസ്സുമിച്ച. ജീവശ്വരാകാ ഒഴുവൻ അന്നാ
കാരത്താൽ കണ്ണടിത്തമായി. ഒരു വശത്തു് ഭാഗിരമി
യും മരുരാജവശത്തു് നിബിഡമായ വനപ്രദേശവും
കൊണ്ടു് എന്നുതമായി ഒരു വിസ്തൃതമായ മണ്ണപ്പു
ഡേശത്താണു് കാപാപാകൻ അവരെ കുടിച്ചുകൊണ്ടു
പോയതു്. ആ മെതാനത്തിന്റെ നാല്പ്പിൽ നിന്നും
വളരെ താഴുയിലായിരുന്ന ഭാഗിരമി പ്രവർദ്ധിച്ചുതു്
ഖടക്കും നമിജ്ഞെട തിരുമാല പ്രവാഹം നാമിത്തം
കരയുടെ അടിവശം പൊള്ളുകയാക്കും ഉപരിഭാഗം ഒ
രക്കരമായ ശണ്ടുങ്ഗതാടക്കുടി ജലത്തിൽ പതിക്കുകയും
ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ ചെച്ചതുമാസമാകയാൽ കാറ്റിന്റെ
പ്രഖ്യാതമുള്ള ഗംഗയിൽ താരകചിക്കന ശണ്ടം ബ
ഹൃദയത്തിൽ കേരിക്കാമായിരുന്നു. ചുറവും പ്രദേ
ശങ്കരിക്കിയ നിന്നും ദിനംപുതി എണ്ണമില്ലാതെ ഇവിടെ
കൊണ്ടു് സംഭരിംബരും ശവശരീരങ്ങളെ നിഗളനം
ചെയ്യുന്നതിൽ പരസ്പരം ബലമബന്ധങ്ങളായ വൻ്നു
ഒഴുക്കും അലവുംകൂടം കുടശ്ശീടെ കേരിക്കാമായിരുന്നു.
ഈ പുഡിശ്ശേരിന്റെ മലബുരാഗത്തു് കാപാപാകൻ ഭർണ്ണ

ലങ്ങളുായ തന്റെ കരങ്ങളുാൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു അഗ്രികൾസം ആ കുറിഞ്ചിന്റെ ഫലാർത്ഥത്തെ വലിപ്പിച്ചു. കച്ചാലക്സിലയേയും നവക്കമാരനേയും കൂടാസന്തതിനേൽക്കും ഇത്തത്തിന്റു് കാപാല്പികൾ തന്റെ പ്രകാരമിൽ തന്റെ പുജകൾ ആരംഭിച്ചു. അതു് ഏതും താണ്ടവസാനിച്ചപ്പോരു അയാൾ നവക്കമാരനേയു് കൂടാലക്സിലരെ ഗംഗയിൽകൊണ്ടുപോയി ദേഹത്തുല്പി വരുത്തിക്കൊണ്ടവാഴവാൻ അരുജശാപിച്ചു. നവക്കമാരൻ എഴുന്നേറുന്ന തന്റെ ഭാംഗ്രയെ കൈയ്യുടെ പാടിച്ചു കൊണ്ടു് മുഖാന്തരത്തിൽ കുടി നദിത്തിരത്തിലേക്ക് യാതു തുടങ്ങി. അവരുടെ ഹാദങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിട്ടുന്ന അനുബംധങ്ങൾ തന്റെ തട്ടുകളിൽ തന്റെ അടിക്കാലികൾ അനുബന്ധം ആക്കിക്കും നടന്നപ്പോരു നവക്കമാരൻ ഒരു മന്ത്രപാത്രം കാൽക്കൊണ്ടു് തട്ടിയുച്ചു് അാതിലും ജലം മുഴവൻ നിലന്തരു കൂടുന്നു. അതിന്റെ അരികിലും ഒരു ശവാ കിടന്നിരുന്നു. രണ്ടുവേരും അതിനെ സുചിച്ചു. എന്നാൽ കപാലക്സില അതിന്റെ മേൽ കാൽ വെവക്കാതെ കടന്നപ്പോയി. നവക്കമാരൻ നിർദ്ദിയമായി പാദം കൊണ്ടു് അതിനെ അവതാര്യനം ചെയ്തു. അനേകകം കാട്ടിജ്ഞത്തരം അവരുടെ മാന്ത്രികൾ കുടി അഞ്ചുനിഞ്ചും ഇരുന്തെടിസ്ഥിരിച്ചു. കാലടികൾ കേടു് അവ ഉച്ചത്തായി അലവി. ചില തു് അംഗരെ എതിഞ്ചവാനായി രാത്രിയട്ടത്തു. മരവ ചീലതു് അവരുടെ സമീപത്തിൽ നാനും അകലെ ചൂണ്ടുപോയി. തന്നെ പ്രിടിച്ചിരുന്ന നവക്കമാരന്റെ ഒരു

വിംഗ്യൂസിംഗിനു കൂപാലക്ഷണയല്ലെങ്കി. അരവിംഗ ലേഡം ഒന്നം ഇപ്പോൾ തന്നെ. അവരും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

പ്രാണനാട്, അരങ്ങേറ്റും? ദേഹം തൊന്ത്രംനാവോ?

മല്ലോ സേവിച്ചുനാശിയ പ്രധനത്തെ നബക്കമാരനെ തുമേഖാവടിഞ്ഞതുതുടങ്ങി. വള്ളരെ ഗൈരവം സുചിത്രിച്ച പ്രസ്തരത്തിൽ അരയാറി പറഞ്ഞു:—

ഈയപ്പെട്ടുകയോ? ഒരിക്കലുമില്ലാ.

കഹാലക്:— പിന്നെ എന്നാണോ ദേഹം വിറയ്ക്കുന്നതു?

അന്നുണ്ടീര വേദനക്കണ്ടും അന്നക്കു ഉഭിച്ചു മനസ്സും ദേഹം മാത്രം—വിശ്വേഷിച്ചും ഒരു സുജീയമാത്രം—അവലംബിക്കാൻ കഴിയുന്ന സ്വന്തത ലാണോ കഹാലക്ഷണയല്ല ഇന്ത ചോളം ചോഡിച്ചതു.

നവക്:— ദൈവകാണിഡ്സി. തൊൻ ഏറ്റുചെയ്യുന്ന മെന്നറയുന്നില്ല. എനിക്കും ഉറക്കേ കർണ്ണതാൽ കൊള്ളാമെന്നോ അതുവാദിണ്ടും. അതു സാധിക്കായും പ്രേഷം കൊണ്ടാനു സാൻ വിറയ്ക്കുന്നതു.

കഹാലക്:— അവിട്ടേതും? ഇങ്ങനെ ഒരു ആദ്യം തൊന്ത്രാം കാരണമെന്തു?

ഇപ്പോഴിം അവളുടെ സ്വരം മുപ്പിലതേതുതെന്നതുയിരുന്നു.

നവക്:— ഇന്ത അതുവാദന്താന കാരണമെന്തെന്നോ? നിന്നക്കും അതരിയണമോ? കഴിഞ്ഞ! നിന്നീര ജീവിതത്തിനോ അത്യാര്ഥതനായി നി കയറ്റുന്ന രോഹം നാക്കാനുള്ളം. അങ്ങാനെ രഹം നിന്നെ വെച്ചിണ്ടും അന്നു

യെ അത്രയിങ്ങനാൽ കാണ്ണാൻ നിനക്കിടയാറിട്ടില്ലോ.

ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ നവക്കമാരന്നർ തൊണ്ട ഇടവി. സ്പരം അമാനഷമായിതേരാനീ. പിന്നെയും അധാരം ഇങ്ങനെ തുടൻ:—

ഒലാകത്തിൽ സകല അശകളും നാഡിച്ചു് ജാവതാ കിസ്സുമായ ഒരു ഭാരമായിതേരാനീ ഒരു ദ്രോന്തിമി തിൽ വന്നു് ചുഡയത്തെ പറിത്തുടര്റ്റു ഭജിജ്ഞതുകൾക്കി രഹായാ എറിഞ്ഞുകളുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു് നീ ഇതുവരെ പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ലോ. അതുകൊണ്ടേതു എൻ്റെ മനോഗതാ മനസ്സിലാശാൻ നിനക്ക് ശക്തിയില്ലാത്തതു്.

ഈതുയും പറഞ്ഞപ്പോൾ ശിഖിക്കുന്ന സന്താപാദ്ധരം കൊണ്ടു് അഭിന്നതനായ യുവാവു് വൻമുഖങ്ങളുടെ അപദ്ധർക്കളും ഗംഗാതരംഗശിഖിക്കുന്ന കല്ലോലപ്പളംകുതിരേയും അതിന്തും ശത്രുവും മാറിലഭിച്ചു് നിലവി ഇച്ചുകൊണ്ടു്, ചെട്ടുനു പൊട്ടിത്തുരുക്കിയ അത്രുധാര യിൽ ദൃഢകി കപാലക്കണ്ണാലും കാൽക്കൽ വീണു് നിസ്സുമായനായി ഉത്തണ്ടുടങ്ങാം. വീണാം ഇങ്ങനെ നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു:—

എൻ്റെ ജീവിതേന്ത്രപരീ, എൻ്റെ പ്രാണപ്രായേ, താണ് ഇതാ നിന്റെ കാൽക്കൽ വീണിരിക്കുന്ന. ഒരു വാക്കുകൊണ്ടു് എന്നു ജന്മജന്മാനതരംബന്ധങ്ങൾക്കും ഭാഗ്യം ശാലിയാക്കിത്തീക്കുക. യദാത്മത്തിൽ നീ കലാചലപ്പുന്ന് രഹിക്കൽ പറയുക. നീനു എൻ്റെ ഘൃദായവല്ലും യായി അത്രേശിച്ചു് തിരിച്ചു നമ്മുടെ ഭവനത്തിലേക്കു താണ് കൊണ്ടുപോക്കുയോ?

അന്നകവാപരവരയായ കുപാലക്കണ്ണലു നവക്ക
മാരനെ കരിങ്ങളിൽ പുട്ടത്തു് എഴുന്നേറ്റിയത്തി. ഒരു
നീട്ടു് മുടിവായ സ്പർത്തം ഇങ്ങിനെ ചെവിയിൽ മ
ആച്ചി:—

അവിട്ടന്നു് ഇതു ക്ഷേഗ്രം വരേയ്ക്കും എന്നോട്ടു് ഇതി
നെപുറി ചോദിച്ചില്ലപ്പോ.

ഇതിനിടയ്ക്കു് അവൻ നദിയുടെ വക്കിൽ എത്തി
ക്കഴിഞ്ഞു. നദിയ്ക്കു് പരാഞ്ഞുവമായി നിന്ന കുപാല
ക്കണ്ണലു നവക്കമാരനെ പരിചാരിക്കയായിരുന്നു. ഒരു
ദി പുരകോട്ടവെച്ചാൽ അവളുടെ കുമ എന്നായിരി
ക്കും? അടക്കിയിൽ അശായമായ ഗംഗ അതിശീത്രുതിയിൽ
കലങ്ങാമറിത്തൊഴുകനു.

പിന്നേയും അവൻ ചോദിച്ചു:—

അവിട്ടന്നു് ഇക്കാൽം ഇതുവരെ ഏന്നാൽ നിന്നും
മറച്ചവച്ചപ്പോ.

നവക്കമാരൻ ഭാന്തനെപ്പോലെ ഫലപിച്ചു.—

എൻ്റെ ബുദ്ധി എന്നെ വെടിയുന്നു. പറയു! പറ
യു! അഞ്ചും എന്നെ രഷ്ണിക്കുന്നു. വഅ. നമക്ക് വീ
ടിലേക്കു പോകാം.

ഇങ്ങിനെ പരസ്യസംഖ്യമില്ലാതെ ഉശരിയ വാ
ക്കകൾക്കു് മരവടിയായി കുപാലക്കണ്ണലു പരഞ്ഞു:—

ഈനി താൻ വീട്ടിലേക്കു യങ്ങനില്ലോ. എൻ്റെ ദ
രിരം ഭവാനിക്കു ബലികഴിപ്പാനായിട്ടാണു് താൻ പുര
പ്പുട്ടതു്. നിശ്ചയമായി അങ്ങനെ ചെയ്യുകയും ചെ
യും. അവിട്ടനു തിരിച്ചുപോകണും. എന്നൊക്കാളും അ
പിട്ടേത്തക്കു് അന്നത്രപയും അവിട്ടെന്ന എദ്ദെഹമമാ

അം മേഖലാവിക്രമാഭ്യും അതു കുറയ്ക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണകാരമിച്ചു്
ജീവിതം സുവമാക്കിക്കഴിച്ചു് തുടർന്നു ദരിക്കാൻ
നാശവിച്ചു് കഴിത്തു് എത്രക്കുറവിനു വിലപിക്കുതു്
എന്നമാത്രം ഞാൻ അപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ഇനി അവിടു
തെത ചോളത്തിനു ഞാൻ മരഹട്ടി പറയാം— ഞാൻ
ഈനം ഇനാലയും വളരെ സ്വാത്രത്രഞ്ഞാട്ടുകി സം
ഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നും അവിടുതെ ചുറ്റുക്ക്
കൂട്ടു് എല്ലാം മെരുവായിത്തീർന്നും അതു ആരം
ദൈ പുഞ്ചഗാല്പാ, എന്നാൽ അവിടുതെ മുമ്മണ്ണം
യായ പത്രാവതിയാണോ്.

നവക്കമാരന്നീറ മനസ്സിലുണ്ടായ വികാരങ്ങൾ തുറ
മിച്ചു് മാത്രം അറിയേണ്ടതാണോ്.

നവക്:— എൻ്നീറ പ്രാണംപരീ, എനിക്കേ് നീയ
പ്രാതേ മറേരുതുതിയാണുള്ളതു്. ദരിക്കലും നിന്നീറ
ശരീരതെ നീ ബലിക്കിക്കുതു്. എൻ്നീറ ഇത്തുപ
രാ, എന്നപ്പേരുലെ തുരു പാതകി അരുങ്ങാക്കോ!

ഈതുയും ചരിത്രതു് എന്നിരു നിന്നു് അയാൾ അ
വബ്ലേ തന്നീറ കരങ്ങിക്കുംണ്ടു് മാറോട്ട ചേര്ത്തു് ആ
ദ്രോഷിക്കാൻ ഉള്ളമിച്ചു്. എന്നാൽ അയാളുടെ കർബ
ഉയരത്തിനുള്ളിൽ അവരും പെട്ടില്ലോ—ഈനാ ശ്രീയാന്തം
വരെ പെട്ടകയും ഇല്ലോ. നവക്കമാരന്നീറ ആദ്ദോഷ
തതാൽ നിന്നും പിന്മാറി പുരകോട്ടടിവെച്ചു് കൂട്ടാ
ലക്കണ്ണാലും അഗാധമായ ഗംഗയിൽ പതിച്ചു്. ദൈ വ
ലിയതിര അവബ്ലേ കരയോട്ടചേത്തുകിച്ചു് അവളുടെ
നിശ്ചയംമായ ശരീരതെ കുറേ മണലോട്ടുകി ശീമു
ന്തിൽ കീഴ്പ്പോട്ടു് ഒഴ്ക്കിക്കൊണ്ടുപാതി. കരയിൽ

നിന്ന നവക്ഷാരൻ, കപ്പാലക്ഷണം തെൻ്റെ ഭൂമി
യുടൽ നിന്നും മായുന്നാറു കണ്ട്. വഴിരെ താഴീയിൽ കി
ഞ്ഞ ജലത്തിൽ അവരു വീഴ്ഞ്ഞ ശമ്പളവും കേട്ട്. ഉടൻ
തന്നെ നബിളിലേക്ക് അയാറു നോക്കി. ഭയങ്കരമായ
ആ കയ്യവും നിന്തുമൊപ്പി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തിര
മാലകളും അല്ലെന്തെ ആ അസ്ഥികാരത്തിൽ മരാം
നും അരംബാക്കു കാണുന്നു കഴിഞ്ഞില്ല. കഷണത്തിൽ
അയാളും തുടൻ. ജലത്തിൽ അതിഭേദങ്ങൾ
ഇംഗ്രേഷികൾ ചെങ്കുവാൻ സാമർഹ്യം വഹിച്ചി
രുന്ന നവക്ഷാരൻ തെൻ്റെ പ്രാണവസ്ത്വങ്ങെയും അനേപ
ധിച്ചു് തന്നുക്കു് ചെവതന്നുമിണ്ണായിരുന്നുകാലത്തോളം
നബിയിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും തിരഞ്ഞെ. ഒന്നിട്ടും
അവക്കു കണ്ടുകൂടിയില്ല. നവക്ഷാരനും അതാണ
ശേഷം കരയിൽ കാൽ വച്ചില്ല. അവിടെ—ആ
കരകംണാൻ പാടില്ലാത്ത പാവനമായ ഗംഗാതീർത്ഥ
നാഡി വീണു്, അതിനാശിരഞ്ജീവിയ കല്ലോലഘിലകൾക്കു
പാതുമായി നവക്ഷാരനും കപ്പാലക്ഷണപയ്യും ഭ്രംഭം
കവാസം രെടിഞ്ഞു.

ശ്രൂതം .

